

Өфө,
февраль
2020
2 (1162)

ӘЗӘБИ-НӘФИС ҺӘМ ПУБЛИЦИСТИК ЖУРНАЛ
ЛИТЕРАТУРНО-ХУДОЖЕСТВЕННЫЙ
И ПУБЛИЦИСТИЧЕСКИЙ ЖУРНАЛ

Ойштороусылары:

Башкортостан Республикаһының Матбуғат һәм киң мәғлүмәт
саралары агентлығы,
“Башкортостан Республикаһының Языусылар союзы”
төбәк йәмәғәт ойшмаһы.

Учредители:

Агентство по печати и средствам массовой информации
Республики Башкортостан,
Региональная общественная организация “Союз писателей
Республики Башкортостан”.

1923 йылдың мартынан башлап сыға.

Башкорт телендә айына бер тапкыр бағыла.

Издается с марта 1923 года.

Выходит один раз в месяц на башкирском языке.

АФИЗЕЛ • АГИДЕЛЬ

Баш мөхәррир

Рәлиф КИНИҖБАЕВ

Мөхәррирәт

Рәнис АЛТЫНБАЕВ

Әлфис ҒАЯЗОВ

Тамара ҒӘНИЕВА

Таңсулпан ҒАРИПОВА

Фирзәүес ӘХМӘТҖӘНОВА

Мөнир ҚУНАФИН

Рафаэль ЗИНУРОВ

Йомабикә ИЛЬЯСОВА

Әмир ИШЕМҒОЛОВ

Тимерғәле ҚИЛМӨХӘМӘТОВ

Әхмәр ҮТӘБАЙ

Зөлфиә ХАННАНОВА

Айбулат ХАЖИН

Салауат ӘБҮЗӘР

Зәки ӘЛИБАЕВ

Кәңәшселәр коро:

Кәзим АРАЛБАЙ

Марат ҚӘРИМОВ

Камил ЙЫҖАНШИН

Гәлдәр МОРАТОВА

Ноғман МУСИН

Гүзәл СИТДИКОВА

Ғайса ХӨСӘЙЕНОВ

Рәшит ШӘКҮР

Гәлнур ЯКУПОВА

Илгиз Ишбулатов — яуаплы сәркәтип.

Журнал Әлемтә, мәғлүмәт технологиялары һәм киң коммуникациялар өлкәһендә күзәтеү буйынса федераль хезмәттең Башкортостан Республикаһы буйынса идаралығында 2016 йылдың 31 октябрҙә теркәлдә.
Таныҡлыҡ ПИ № ТУ 02-01565.

Журнал редакцияла компьютерза йыйылды һәм биттәргә һалынды.
Басырға кул қуйылды 20.2.2020. Офсет қағызы. Форматы 70х100 1/16.
“Times” гарнитуралы. Офсет ысулы менән басылды.
Шартлы басма табак 15,6. Исәп нәш. табак 18,1.
Тиражы 2004 дана. Һатыуза хақы ирекле. Заказ № 200389.

Издатель: ГУП РБ Издательский дом “Республика Башкортостан”.**Адрес:** 450079, г. Уфа, ул. 50-летия Октября, 13.**Нәшер итеүсе:** БР ДУП “Башкортостан Республикаһы” нәшриәт йорто.**Адресы:** 450079, Өфө калаһы, Октябрҙең 50 йыллығы урам, 13.

Адрес: 450001, Башкортостан Республикаһы,
Өфө калаһы, Октябрҙең 50 йыллығы урам, 13, 9-сы кат.
«Ағидел» журналы редакцияһы.

Адрес: 450001, Республика Башкортостан,
г. Уфа, ул. 50-летия Октября, 13, 9-й этаж.
Наша электронная почта: Agideljurn@mail.ru.
Наш адрес в Интернете: <http://www.agidel.rbsmi.ru>.

ЯСЙ “Белая река” нәшриәте”ндә
әҙер файлдарҙан басылды.
450078, Өфө калаһы, Киров урам, 109.
Отпечатано с предоставленных файлов
в ООО “Издательство “Белая река”.
450078, г. Уфа, ул. Кирова, 109.

Банкыла безҙең реквизиттар: журнал «Агидель», ИНН 0278066967,
р/с 40602810862000000102, к/с 30101810200000000934,
БИК 048073934 в Башкирский РФ АО «Россельхозбанк»
ОКПО 32016876 / ОКОПФ 30002

Выпуск издания осуществлен при финансовой поддержке
Федерального агентства по печати и массовым коммуникациям.

ЕАС

БЫЛ ЫАНДА:

СӘСМӘ ӘСЭРЭР

Фәнизә Исхакова. Асманға ашыу. Роман-баллада. Дауамы.....	6
Рәсүл Байгилдин. Ярһыу йылдар үтер, якты яззар етер... Повесть. Азағы....	35
Изрис Ноғоманов. Урыс базында ун дүрт көн. Хикәйә.....	63
Лариса Абдуллина. Миңле Буранбай. Хикәйә.....	83
Хәйзәр Тапаков. Хәтерзәге хәтирәләр. Башы.....	90

ШИҒРИӘТ

Камил Фазлый. Ыулыш бирә тыуған ерем. Шиғырзар.....	106
Зөфәр Вәлит. Һөйөр өсөн бирзем ғүмеремде... Шиғырзар.....	110
Мөнир Иксанов. Тоям яулар дарманды! Шиғырзар.....	115
Салауат Рәхмәтулла. Йәшәр өсөн тыныс йән менән... Шиғырзар.....	121

БӨЙӨК ЕҢЕҮГӘ – 75 ЙЫЛ

Тәлғәт Сәғитов. Йылдар аша һөйләшеү.....	126
Сәйет Әхмәт. Торналар. Хикәйә.....	137

БӨТӘ РӘСӘЙ ХАЛЫК ИСӘБЕН АЛЫУ

Тарихи хәкикәт үзгәрешһез кала. Тарих фәндәре кандидаты Салауат Хәмизуллин менән әңгәмә.....	142
Мәхмүт Хужин. “Без урман башкорто буламыз”	150

ӘЗӘБИ ТӘНКИТ

Рим Исхаков. Һәр кемдең бәхете үз кулында.....	160
Әлфиә Зәбдинова. Тетрәндергес әсәр.....	163

РУХИ ТАМЫРЗАРЫБЫЗ

Рәсүл Сәғитов. Әйткән һүз аткан ук түгел.....	166
---	-----

БЕЗЗЕҢ КАЛЕНДАРЬ

Ринат Хәйри. Юлдар буйлап тик үтергә яҙһын / Халкым менән бергә, ил менән! Шиғырзар.....	183
---	-----

ХӘТЕР

Риф Исәнов. Йәне йәннәттә булһын көрәштәшемдең.....	186
---	-----

ӘЗӘБИ-МӘЗӘНИ МӨХИТ.....	191
-------------------------	-----

В НАШЕМ НОМЕРЕ:

ПРОЗА

Фанида Исакова. Вознесение на небеса. Роман-баллада.

Продолжение.

Расуль Байгильдин. С надеждой на светлую весну. Окончание.

Идрис Нугуманов. Тринадцать дней в русском погребѣ. Рассказ.

Лариса Абдуллина. Миннибай, у которого много родимых пятен.
Рассказ.

Хайдар Тапаков. Воспоминания из памяти. Начало.

ПОЭЗИЯ

Камиль Фазлыи, Зуфар Валит, Мунир Иксанов, Салават Рахматулла.
Стихи.

75 ЛЕТ ВЕЛИКОЙ ПОБЕДЫ

Талгат Сагитов. Беседа сквозь года.

Саид Ахмад. Журавли. Рассказ.

ВСЕРОССИЙСКАЯ ПЕРЕПИСЬ НАСЕЛЕНИЯ

Историческая истина неизменна. Беседа с кандидатом исторических наук Салаватом Хамидуллиным.

Махмут Хужин. “Мы – лесные башкиры”.

ЛИТЕРАТУРНАЯ КРИТИКА

Рим Исаков. Счастье у каждого – в его руках.

Альфия Забдинова. Потрясающее произведение.

ДУХОВНЫЕ ЦЕННОСТИ

Расуль Сагитов. Слово – не пущенная стрела.

НАШ КАЛЕНДАРЬ

Ринат Хайри. Стихи.

ПАМЯТЬ

Риф Исянов. Пусть земля будет пухом моему соратнику.

ЛИТЕРАТУРА, ИСКУССТВО

Телефондар:

Баш мөхәррир – 277-78-90

Баш мөхәррир урынбасары һәм яуаплы сәркәтип – 216-52-35 (факс)

Хужалык һәм альтернатив подписка бүлге – 277-76-88 (факс)

Проза һәм публицистика, шигърият һәм сәнғәт, тәнкит бүлектәре – 277-87-50

Бухгалтерия – 292-77-66

- Редакция фекере авторзар фекере менән тап килмәскә лә мөмкин.
- Редакцияға килгән кулъязмалар рецензияланмай һәм кире кайтарылмай.
- Журналда сыгкан язмаларзы күсереп басканда «Ағизел»дән алынғанлығын күрһәтеү мотлак.
- Гонорар буйынса 223-64-01 телефонына шылтыратырға кәрәк.
- Нәшрият ғәйебе менән киткән етешһезлектәр өсөн редакция яуап бирмәй. Улар хақында 8(8332)501-432 телефоны аша хәбәр итергә кәрәк.

Фәниҙә
ИСХАКОВА

АСМАНҒА АШЫУ

Роман-баллада

10

Поль бар көсөнә итектәренен үксәһе менән атының кабырғаһын төйгөсләй. Уның артынан килгән иллеләп һыбайлы, командирҙарынан калышмаһка тырышып, күз эйәrmәс тизлектә алға елә. Былай оҙаҡ барһалар, аттарының янып ауыуы ихтималлығын да белә улар.

Ләкин башка саралары юк.

Улар өлгөрөгә тейеш.

Бөгөн иртән Томпсондар биләмәһенен йәнә инглиздәр кулына күсеүе билдәле булды.

Була торған хәл дә бит.

Ләкин...

Ниндәйҙер юл менән инглиздәргә был биләмәһенә ябай ғына ферма түгеллеге билдәле булғайны.

Капитан Поль де Бернарҙың исеме тирә-якта киң таралырға өлгөргәйне инде. Еңел коралланған һыбайлы отряд әле бер, әле икенсе урында калкып сығып кына торҙо. Баш күтәреүселәрҙең флангылары какшап таралып төшөргә генә торған мәлдәрҙә был һыбайлыларҙың ер астынан калккандай хасил булыуы күптәрҙе – хурлыктан, ә бәғзеләрҙе үлемдән коткарҙы. Пуля алмаған командирҙарына карап, уның яугирҙары ла куркмаһка өйрәнде. Эйе, бындай ир азаматы артынан утқа ла, һыуға ла инергә мөмкин.

Ләкин ни өсөн уның шулай айбарлы алышыуының сәбәптәре лә тирә-

якта билдәле ине. Унда, таузар ашаһында, куркыу белмәгән графтың йөрәген елкеткән йәп-йәш кенә кыз бар. Һәм был граф шул һылыузың атаһына биргән вәғәзәһен үтәр өсөн йәнен аямаясак һәм һуңғы тамсы канынаса алышасак.

Мәгәр Польша де Бернардың һуңғы тамсы канына дәғүә итеү бигүк еңелдән түгел ине. Һуғыш серзәрен бөтә нескәлектәренә тиклем белгән капитан үтә таһыллы булып сыкты. Уға каршы ташланған яугирҙар киҫелгән үлән шикелле ауа бирҙе, ә ул иҫән калды.

Алыш сигенең теге яғында тороусылар уның эләктереп алырҙай сибек урындарын эзләй башланы.

Һәм таптылар.

Был Эмилия ине.

Бөгөн иртән дошман яғынан килгән хәбәр тәү карауға бик ябай кеүек күренде. Томпсондар фермаһын яндырырға йыйыналар, тине килгән крәстиән. Полдең яугирҙарының күбеһе шул ерзәрҙән булғас, улар араһында ығы-зығы купты. Хәбәр килтергән крәстиән үзе иһә шау-шыу араһында юкка ла сыкты.

Ул үз теләгенә иреште: ун биш минуттай ваҡыт үтеүгә отрядтағы һәммәһе лә оло юлдың тузанын боркотоп шул якка табан елә ине инде. Ләкин фермаға етәрәк урман эсендә үззәрен ни көткәнән улар белмәне. Инглиз тәхетенә тоғро калып, хәҙер улар яғында һуғышкан ирокездар кәбиләһе яугирҙары ук-һазактарын әҙер тотоп ағастар араһына йәшеренгәйне.

Бик күп йылдар үтер, һәм граф Польша де Бернар шул көндә үзенең ни рәүешле иҫән калыуының сәбәбен аңлай алмаҫ.

Ә бит был тарлауыҡ иллеләп һуғышсыны себен урынына кырып һалыу өсөн ғәжәйеп уңайлы урын ине. Ике яктан ишелеп килгән бейек тауҙа – ботактарын тарбайтып үскән йөзйәшәр ағастар. Улардың артына йәшеренгән уксылар, кабанланмай ғына атһа ла, һуңғы яугирҙарына тиклем сүпләйәсәк ине.

Мәгәр был идеаль планға низер камасаулан.

Тар урынға етәрәк төркөм шып туктаны. Алда низер аузы һәм аска тәгәрәне. Йәнә тынлык.

– Капитан, ишеттегезме? – Был Джон, Эмилияның ағаһы, яраланғандан һуң һауығып, хәҙер инде Полдең отрядында һуғышыусы яугир.

Хәлдә самалау өсөн бер нисә секунд та етте.

– Артка! Был – засада!

Ярһыған аттар үрәһеп урындарында бейене һәм һыбайлылар, кырка әйләнеп, килгән юлдары буйлап кабат сапты. Колак эргәләренән уктар зы-йылдап осто, ләкин улар һизелерлек зыян килтерә алманы.

Арттарыңса ук тиерлек урман эсенән аттарына менеп өлгөргән кызыл тәнлеләр күренде. Кыйкыулап һөрәнләп килгән кәбилә яугирҙары күпмелер ваҡыт керештәренән ук язуырзы ла, үззәренең һаны сама менән ике тапкыр кәмерәк булыуын күреп, кире боролдо.

Отряд бер урынға йыйылды.

– Йә, ни эшләйбез, капитан?

– Тауҙы туранан артылырға кәрәк, – тине Польша, тирә-яғын байкап. – Күп калмаған. Хәҙер юл буйлап барыу хәүефле.

Төркөм аттарын юрттырып ағастар араһынан китте. Һәр тауышка колак

һалалар, коралдары иһә теләһә ниндәй минутта кәрәк булыу ихтималлығына самаланған.

Уларҙы ферма эргәһендә көтәләр ине инде. Бая һөжүм иткән төркөмдән күпкә күберәк. Отрядтың боролоштан күренеүе булды, колак эргәләренән йәнә уктар һыҙғырышып осто. Тарлауыҡ эргәһендәге кыска бәрелештә ярһып өлгөргән төркөм шундук һөжүмгә күстә. Ике яктан ташкын кеүек килгән һыбайлылар бер һыҙыкта бәрелеште. Агтар үрәпсене, кылыстар ялтыраны, пулялар һыҙғырышты, йәнә уктар осто. Эйәр өстәренән яраланған яугирҙар ауа, кемдер, һуңғы минуттары яҡынлашканын аңлап, күзҙәрен күккә төбөй.

Поль, ярһыған атын бейетеп, кылысы менән уңлы-һуллы һелтәй. Шулар арала яу кырында ни барғанлығын күҙ уңынан ысқындырмаһка тырыша. Нисәмә йыл алыш эсендә йәшәгәнгә һәм үҙ кешеләре өсөн яуаплылык тойғанға, был фиғелгә ул инде күптән өйрәнгән.

Ул күҙ кырыйы менән Джонға айбалта менән һелтәнгән кызыл тәнлене күрөп кала һәм һул кулы менән пистолетын эләктереп алып атып өлгөрә. Инде атынан колай. Шулар арала Джон рәхмәтле карашын буласак кейәүенә төбөп һаран йылмая ла йәнә алышҡа ташлана.

Полдең иғтибары инде икенсе тәңгәлдә. Бына өсөнсө ай инде уның менән иңгә-иң терәп ошо ерҙәр өсөн алышкан тағы ла бер фермер улы Томастың кылысын кулынан бәрәп төшөрәләр. Ул, теләһә ниндәй минуттың үзә өсөн һуңғыһы буласағын самалап, үзенә йүнәлгән сукмарзан ялтанырға тырыша. Шулар мәлдә уға һөжүм иткән кызыл тәнленең иғтибары икенсегә күсә. Уға Полдең һөжүмөнә каршы торорға кәрәк. Томас был мәлдән файҙаланып калырға тырыша. Уның билендә тағы ла бер корал бар. Корал бар икән – тимәк, йәшәйһә ғүмер ҙә бар әле.

Былар юлы инде Полдең үзенә өсәүләп ябырылалар. Алыш яланын байкаған арала ул уңайлы позиция табырға тырыша. Иң мөһиме – көтөлмәгән һөжүмдән арканы һаҡлау. Ләкин шулар минутта эргәһендә генә кемдәндәр уның менән бергә алышканын тоя. Командирҙарына өсәүләп ябырылғандарын күрөп, уға ярҙамға ашығалар.

Полдең отрядының көсө бына ошо берҙәмлектә ине. Тап шулар берҙәмлек уның төркөмөн күп яуарҙа кыйралыуҙан һаҡлап алып калды.

Әле лә, юғалтыуҙар булар ла, бирешмәнеләр. Кызыл тәнлеләр, һуғыш кырында байтаҡ яугирҙарын калдырып, урман эсенә сигенде.

Поль, һиһайәт, еңел тын алып, тирә-яғына күҙ йүгертте. Джордж Томпсондың йорт-каралтылары үҙ урынында. Көзгө һалҡындар башланырға тора, оҙаҡламай кыш та етәсәк. Ваҡыты-ваҡыты менән ярайһы уҡ уһал булған кыш мизгелендә баш өстөндәге кыйыҡһыҙ калыу уйын эш түгел. Бигерәк тә бөтә ир-аттың бар хәстәре һуғыш мәшәкәттәре булған ваҡытта.

Яугирҙар бер урынға йыйыла башланы. Ярайһы уҡ йылдам хәрәкәт итеүселәрҙең дә яралы булыуҙары асыклана, алыш мәлендә уның кайғыһы булмаған ғына. Ауыр яралыларҙы барлайҙар. Кемдәр өсөндөр был алыш – һуңғыһы. Улар күзҙәрен мәңгегә йомған. Һәләк булғандарҙың яҡындарына хәбәр итергә кәрәк буласаҡ. Быны эшләүе еңелдән түгел, ләкин башка сара юҡ. Ни эшләйһен, һуғыш корбандарһыҙ булмай.

– Поль!

Капитан тауыш ишетелгән яҡка боролдо. Уға табан Эмилия йүгерә ине.

Алтынһыу сәс бөзрәләре яруындарына таралып төшкән. Купшы итеп тегелгән акһыл-күк төстәге озон итәкле күлдәктәге кыз осоп китергә торған күбәләк кеүек күренә.

Поль атынан һикереп төштө. Бөтә был канһыз алыштың Эмилияның йорто эргәһендә булғаны уның аңына сак барып етте. Күрәһең, йорт эсенән бөтә был мәхшәрҙе күзәтеп торғандар. Кыздың ағарынған йөзө ошо хакта һөйләй ине.

Граф кызға табан ынтылды һәм Эмилия килеп етер-етмәстән уны косаклап күтәреп үк алды.

– Минең бәләкәс гүзәлем!

– Поль, мин шул тиклем курктым... Был алыш бөткәнсе әллә нисәмә тапкыр үлеп терелдем. Ярай ҙа исән калдың...

– Куркма, гүзәлем! Мин бит һиңә вәғәзә бирҙем... Мин оҙак йәшәйәсәкмен... Һинең хақыңа... – Поль Эмилияның йәшләнгән күзҙәренән, еүеш сикәләренән үбә. Ул инде этикет кағизәләре хақында ла, бөтә был орашыуҙың фермер йорто каршыһында, барыһының күз алдында барыуы тураһында ла уйламай, хатта үз яугирҙарының берсә һокланып, берсә уфтанып уларҙы күзәтеүен дә онота. Гүйә, бар Йыһанда ул һәм Эмилия ғына.

– Һылыуым, һиңә өндәшмәйһең? – тип һорай капитан, бер аз һағайып.

Эмилияның күзҙәре зур булып асыла, ләкин ул яуап бирмәй.

– Эмилия!!!

– Поль, ә мин һине бик-бик яратам!.. – ти кыз, исенә килгәндәй.

“Ә һиңә элегерәк “һин” тип әйтмәнең икән миңә, гүзәлем? – тип бөтөнләй икенсе нәмәләр хақында уйлай Поль. – Былай якыныраҡ кеүек тә...”

– Тәү күргәндә үк ғашик булдым мин һиңә, Поль... Һин миңә ғәжәйеп бер донъяны бүләк иттең... Тотош Йыһанды... Минең бер касан да был тиклем бәхетле булғаным юк ине...

– Без бик-бик бәхетле буласакбыҙ... Ышан миңә!

– Поль... – Эмилия хәлһезләнеп графтың кулдарына һалынып төшә.

Капитан низелер һизенеп һағая. Һәм икенсе минутта... Уның кулдары Эмилияның аркаһына казалған укты капшай.

– Эмилия!!! Эмилия!!!

Поль өсөн кинәт бөтә донъя баш түбән әйләнгәндәй булды. Ул тоноклана төшкән күзҙәре менән тирә-якты байканы. Хәлдә аңлап алған бер нисә яугир, аттарына һикереп менеп, алыслаша барған кызыл тәнле һыбайлының артынан тороп сапты.

Поль Эмилияны беләктәренә һалған да кыз тыуып үскән йортка табан ашыға. Әйтерһең дә, ошолар итһә, уның өсөн бик-бик кәҙерле булған был йән эйәһенең артынан эйәреп килгән күләгә кеүек Әжәл ситкә китә, тарала, юкка сыға... Уға ғүмер бүләк иткән йорт Әжәлдә лә ситкә кыуыр кеүек тойола. Юк, кыуа алмастыр шул инде...

– Поль... – тигән хәлһез тауыш ишетелә.

– Эмилия, китмә! – Егет артабан атлай алмай, быуынһызыланып ергә тезләнә. Ул яңаҡтары буйлап йәш тамсыларының әкрән генә һаркыуын тоя. Ғәжәп, үз-үзен белә-белгәндән бирле илағанын ул бит исләмәй ҙә. – Калдырма мине! Без бит бергә булырға тейеш инек! Һин үзең миңә шулай

тип әйткәйнең! Калдырма минең яңғызымды... Һыңар канат менән осоп булмай... Туналған йән менән дә йәшәп булмай... Эмилия!

Эмилия низер әйтергә укталды, ләкин булдыра алманы. Ул күззәрен әкрән генә күккә төбәнә. Бер аzzан кыззың кулдары быуынһызыланып һалынып төштө.

Ошо мәлдә Полгә күк йөзө ишелеп төшкәндәй тойолдо. Ул, зиһене калдырған кешеләй, Эмилияны талған йокоһонан уятырға тырышты. Ләкин кыз хәрәкәтһез ине.

Яугирзәрзың кайһылары баш кейемдәрен һалып, тилергән кеүек ергә тезләнгән капитандары эргәһенә килде. Кемелер уны аяктарына бастырырға тырышты.

Бер аzzан миссис Мартаның эләгә-абына йүгереп килгәнә күренде.

Бөтәһе бергә аралашты, ишелде, тонокланды.

Уларзың урынына эсте бошорғос яңғызлык килде.

Әйтерһең дә, Поль бөтә был икһез-сикһез Йыһанда япа-яңғызы.

Ана шул Йыһандың уйзар инләй алмаcлык киңлектәренә күтәрелергә уктала ла... Булдыра алмай.

Уның канаты һыңар ғына ине шул хәзер.

– Һыңар канат менән осоп булмай, – тип кабатлай ул.

– Ә туналған йән менән һуң нисек йәшәргә? – тип һорай ул кемдәндәр.

Ләкин был һораузарға яуап биреүсә юк.

Һуңғарак, күпмелер вақыттан, бер аз иcәнә килгәс, ул үзенә инде башка һораузы бирәсәк:

– Ни өсөн мин иcән калдым? Ә ул китте? Киреһенсә булырға тейеш түгел инеме ни?

Был һорауға ла яуап асык килеш калыр. Уның асылдарын Поль бары тойомлар ғына.

Бынан йөзәр-меңәр йылдар элек, бәлки, ул шулай ук яугир булғандыр.

Данлы һәм шанлы яугир.

Яугирзың урыны иһә – яу кырында.

Яу кырында язмыштар кыйрала.

Ғүмер ептәре өзөлә.

Һыңар канатлы булып осоштан мәхрүм калыу ғазаптарын да белмәй улар.

Ә Йыһан, белеүебезсә, тигезлектә һәм теүәллектә ярата.

Туналған йән менән йәшәү ғазаптарын, күрәһең, был яугир касан да булһа үзе лә татырға тейештер...

...Шулай ға Поль үзен кулға алды. Юғалтыуы үтә зур булһа ла, кайғынан башын юғалтманы.

Сөнки бик-бик боронғо йәндәрзең көсә һәм энергияһы ғәзәти әзәмдәрзекенә карағанда күпкә юғарырак.

Эмилияны ерләгәндән һуң, күптәр уны шунда ук Францияға әйләнеп кайтыр тип уйлағайны. Ләкин граф калды һәм бер азна самаһы вақыттан йәнә яу яланына әйләнеп кайтты.

Тик хәзер уның күззәрендә нур һүнгәйне.

Үзенәң ни өсөн алышканын да белмәй.

Ни бары онотолорға һәм яңғыз калмаcка тырыша.

Эмилияның ғүмере өзөлгән өсөн бар кайғыһын ул дошмандарына карата нәфрәткә күсерзе. Элек тә бик таһыллынан һаналған яугир хәзер дәһшәтле бер көскә әүерелде.

Йөрәк яраларының канһырауына сызай алмай, бәлки, үлем дә эзләгәндер ул яу кырында.

Ләкин Үлем уны алманы.

Вақыты етмәй, хатта япрак та ағасынан өзөлөп төшмәй.

Теүәл бер йылдан Йорктаун эргәһендәгә хәл иткес алыш капитан Поль де Бернар һәм башка бик күптәр өсөн һуңғыһы булды. Был ерзәргә еңеү килде. Британия армияһы еңелеүен танып үз иленә юланды. Поль менән иңгә-иң терәп алышкан яугирҙар за бер нисә йыл дауам иткән һуғыш вақытында какшаған хужалыктарын тергезеү өсөн тыуған төйәктәренә әйләнеп кайтты.

Томпсондар ғайләһе менән хушлашкандан һуң, граф Поль де Бернар за Францияға юланды.

Бөтөнләйгә.

11

2009 йыл. Сентябрь. Рәсәй. Өфө.

Айзан ашыу вақыт үткәйне. Үзе өсөн өр-яңы булған эшкә бер аз шикләнеберәк тотонған Инесса бизнес өйөрмәһенә ни рәүешле эләгеп киткәнен дә һизмәй калды. Тәүге азымды яһауы ғына көс икән ул. Алға бер атлаһан, һиндәйҙер тулкын эләктереп ала ла – калғаны иһә үзендән тора. Йә һыу астына китергә тейешһең, йә серфингтағы шикелле тулкындарҙы ла үз максатыңа буйһондорорға мәжбүрһең.

Компанияның һуңғы осорҙағы уңышы баш калала төзөләсәк кунакхана комплексына заказ тендерын еңеү ине. Һуңғы ике-өс ай дауамында әзерләнгән был проект, Ғайрат Моратович капыл дауаханаға эләккәс, зур хәүеф астында эленеп калды. Заказсылар киләсәгә бигүк билдәленән булмаған подрядсы менән, әлбиттә, һис тә бәйләнергә теләмәйәсәк. Мәгәр презентация вақытында күбәһен әллә Инессаның үзен ышаныслы тотоуы арбаны, әллә проекттың кимәле ылыҡтырҙы – улар еңеп сықты.

Әле Инесса Байрас менән комиссия ултырышынан кайтып килә. Кыздың шатлығы эсенә һыймай. Әйтерһең дә, бынан бер нисә ай һузымында ғына азашып калған ғәмһеҙ мәленә әйләнде лә кайтты. Ул туктауһыз йылмая, руль артында килгән Байраска төбәп юк-бар мәзәктәр һөйләй, ара-тирә көндөң матурлығына ла һокланырға өлгөрә. Гүйә, донъяһы түп-түңәрәк!

Их, шулай булһын ине лә ул! Бит Әзәм балаһы ғүмер бакый донъяһын түңәрәк итергә хыяллана. Ә уның, донъяның, ниңәлер бер мөйөшө кителә лә төшә. Кеше ул китеген ямап, һөйөнөргә лә өлгөрмәй, икенсе урыны сатнап сыға.

Әле лә Инессаның ошо түп-түңәрәк матур донъяһының бер генә сатнап торған урыны бар – ул да булһа атаһының һаулығы. Ләкин Ғайрат Моратовичка операцияны инде яһанылар, һәм ул йылдам рәүештә төзәлеүгә китте. Тимәк, барыһы ла имен буласак!

Шуға ла ниңә шатланмаһын инде кыз?!

– Уй, көндөң матурлығы! – тип сәпәкәй итә Инесса. – Мин бит, эш менән булып, көзгөң яҡынлашканын да күрмәгәнмен! Кара, кара, Байрас, ағастар һап-һары ла баһа! Сентябрь зә еттеме ни шулай?

– Етте шул, бәләкәсем!

– Бәләкәсем! – Инесса башын кырынайта биреп ихлас көлө. – Ёинен һүзең бик кыйбат тора, Байрас ағай!

– Йә, йә, күпмегә баһалайһың?

Байрас машина тәгәрмәстәре астына йылдам шыуған асфальттан күзен алмай ғына һораған була. Ләкин уның тауышындағы наззы Инесса тәненең һәр күзәнәге менән тоя. Их, бәхет өсөн күп тә кәрәкмәй икән ул! Был матур көн шулай үтер зә китерме икән ни?

– Бик-бик кыйбат шул, йөрәккәйем, – тип көттөрөбөрәк яуапланы Инесса, һүззәренә айырым бер мәғәнә һалып.

Байрас бер аз вакыт өндәшмәне. Улар урам сатындағы светофор эргәһенә туктағайны. Кузғалып киттеләр. Ләкин бер аззан егет машинаны юл ситенәрәк алып барып туктатты ла уның ни әйтерен көтөп шымып калған Инессаға табан боролоп ултырзы.

– Ёин мин түләргә тейешле штраф һақында әйтәһеңме?

– Юк, Байрас.

– Улайһа, нимә һақында?

– Үзең аңларға тейешһең.

Байрас кулдарын рулгә һалған да шымып калған. Уға йөрәгенә дөпөлдәүе әкрәһләп машина руленә күсә, унан урамға, калаға, бөтә донъяға, Йыһанға тарала кеүек тойола. Ә тышта шундай иҫ киткес сағыу сентябрь көнө. Кайындарзың һап-һары ғына япрактарын елдәр елберзәтә.

Тынлыкта шул рәүешле бер нисә минут вакыт үтте. Ләкин был тынлык көсөргәнешле түгел ине. Бер нисә ай элек кенә бер-берәһенә донъяла барлығын да белмәгән егет менән кыззың йөрәк тибештәре генә ишетелә кеүек.

Ә ул, йөрәк, уларға һизәр әйтергә теләй. Үзенең бик-бик назға сарсағанынмы? Әллә нисәмә йылдар ашкынып көткән үз ишен бик-бик һағыныуынмы? Бөткөһөз эш мәшәкәттәре артынан кыуған әзәм балаларының бәзге берзә уны тыңларға ла вакыттары булмауынмы? Хатта вакыттары булһа ла уны ишетмәүзәренме?

Инессаға ла, Байраска ла әлегә мәлдә бик-бик рәхәт. Улар, был сыңлап торған тынлыкты бозоузан курккандай, шым ғына ултырзы.

Һиһайәт, Байрас телгә килде.

– Беләһеңме, хәзәр бит бер нәмә лә элеккесә булмаясак.

– Булмаһын! Кәрәкмәй зә!

– Ә һин тәүәккәл!

– Миңә был һакта йыш әйтәләр ине. Бигерәк тә бейек ярзан һыуға һикергән мәлдәрзә.

– О-һо!

– Ә үзең һуң үкенмәһеңме?

– Ни өсөн үкенергә тейеш әле мин?

– Ёинен өсөн бик кыйбатка төшөүем бар.

– Йырып сығырмын! Ошоҙ мөхәббәт ул, ғөмүмән, минең өсөн түгел.

Был мәлдә Байрас машинаның двигателен токандырғайны инде. Ауыр джип тигез асфальт буйлап алға елдерзә. Ә Байрас үзе иһә, йөрәгенә ярһыуын баһырга тырышып, Инессаға карап-карап ала.

- Беләһеңме, без хәзер ни эшләйәсәкбез?
- Йә һуң, әйт!
- Эшкә бөгөн бармайбыз! Тимәк, тәртип бозасакбыз!
- Әйзә һуң, бер аз тәртипһезләнәйек! Үтә акыллы булыу ялкытты!
- Дөрөс әйтәһең, бәләкәсем.

Байрас һул кулы менән рулде борғолаған арала икенсеһе менән кесәһенән айфонын тартып сығарзы ла уны идара панеле эргәһендәге магнитка беркетеп куйзы. Юлдан күзен алмай ғына машина панелендәге төймәләргә баскыланы. Күрәһең, телефон ундағы компьютерға тоташты – машина микрофонынан кемдәңдер яуабы ишетелде.

- Йә, Байрас, хәлдәр нисек? Ниңә һуңғы араларҙа күренмәйһең?
- Эш күп, Айрат. Был хакта һуңғарак. Әле минең һиңә бик ашығыс йомош бар.

– Йә, тыңлайым.

– Бөгөн осош яһай алаһығыҙмы? Берәй сәғәттән миңә һин кәрәкһең, тағы пилот һәм, үзең дә аңлайһың, самолет. Йә, нисек? Хакында тормам.

– Нимә һин, дус, бөгөн һиндәй көн икәнән оноттоңмо? Ял көндәрендә генә бит, азна уртаһында бик һирәк безҙең.

– Беләм, әйттем бит, минән калмас. Һаран түгелмен, беләһең. Миңә тап бөгөн кәрәк.

– Ну Байрас, һуктың хәбәрҙе! Тота килеп кайҙан табайым мин һиңә пилотты? Өстәүенә, самолеты менән?

– Әйзә, әйзә, уйла! Кулыңдан килерҙәй булмаһа, ваҡыт әрәм итеп шылтыратып та тормас инем.

Теге оста күпмелер ваҡыт яуап бирмәһеләр. Гүйә, ундағы кеше елкәһен кашып уйлана ине.

– Йә, ярай, – тигән тауыш ишетелде бер аҙзан. – Кил әйзә, барыбер тынысланмаясакһың бит инде. Бер-ике сәғәттән барыһы ла әҙер булыр.

Байрас еңел тын алып куйзы.

– Рәхмәт, дус, коткарзың! Ярты сәғәттән барып етәбез.

Бөтә был һөйләшеүҙән бер нәмә лә аңламаған Инесса егеткә һораулы карашын төбөнә.

– Кайҙа барып етәбез, Байрас?

Байрас уға карап йылмайзы.

– Хәҙер үзең дә күрерһең! Ғүмергә иҫеңдә каласак! Вәғәзә бирәм.

Күкһел кара джип каланан ситкә сыға торған трасса яғына боролдо.

12

Машина аэродромға килеп ингәндә көн кискә ауышкайны. Кояш, байы-йыммы-юкмы тигәндәй, күк көмбәҙенең көнбайыш яғында эленеп тора. Офокто буйынан-буйына иңләп йока ғына, үтәнән-үтә күренмәле ебәк болоттар каймалаған.

“Их, был көн дә шулай тиз генә үтер ҙә китерме икән?” – тип эстән генә болокһоно Инессаның күңеле.

Ул үзен төштә кеүек тоя.

Бөгөн иртән генә бөткөһөҙ мәшәкәттәре менән тын алырға ла ирек бирмәгән донъя күз алдында үзгәрҙе лә куйзы. Күңел үзенән-үзе йырлай, йөрөгә иһә осар коштай күкрәгенә һыймай талпына. Ә ул, Инесса, мөлдөрәмә

тулған ошо кыуанысты тәненең һәр күзәнәге менән тойоп, һуңғы сәғәт эсендә бар донъяһын баш түбән әйләндергән Байрас әргәһендә килә.

Байрас машинаны туктатты ла уның двигателен һүндәрзе.

– Һин мине кайза алып килдең, Байрас?

– Аэродромға, бәләкәсем. Без хәзер парашют менән һикерәсәкбез.

– Парашют менән? – Ғәжәпләнеүзән Инессаның күззәре зур булып асылды.

– Нимә, әллә куркаһыңмы?

– Юк та, – тигән булды кыз. – Бигерәк көтөлмәгәндә бит.

– Ә бөгөн бар нәмә көтөлмәгәндә, һылыуым. – Байрас, машинаның бағажнигын асып, унан низер алды. – Борсолма ютка, ағайың был аэродромда пропискаға ингән тиергә лә була. Һәр азнаның ял көндәрен элегерәк ошонда үткәрә инем дә, һуңғы арала, үзең беләһең, мәшәкәттәр муйындан. Ә бөгөн без уның конон кайтарасакбыз. Икәүләп. Ағайындың тәҗрибәһе нисауа, куркма, йәме? Ошо тирәләге һауаны аркырыға-буйға гизгән кеше әле мин.

– Һинең парашют спорты менән кызыкһынғанһынды белмәй ҙә инем әле.

– Бына бит, белдең.

– Ә миңә ни эшләргә? Уның өсөн әзерлек кәрәктер бит?

Кыздың күззәрендәге бер аз икеләнеүзе күрөп, Байрас уны тынысландырырға ашықты.

– Бында бар кызығы ла шунда: без Һинең менән икәүләп һикерәсәкбез. Йәғни Һин һәм мин. Һәм бөтә күк йөзө беззеке! Сөнки бөгөн береһе лә бының менән булашмай. Калғаны өсөн борсолма, Һинең хәүефһезлеген өсөн үзем яуап бирәм.

– Улайһа, борсолмайым, – тип ихлас ризалашты Инесса.

– Ана, Айрат та килә! – Байрас уларға табан атлаған спорт кейемендәге егеткә ымланы. – Хәзер арлы-бирле кағыз эштәрен теүәлләйбез ҙә бер аз инструктор һәм – алға!

Айрат Байрас менән кул биреп күреште лә Инессаға еңелсә баш какты.

– Йә беззе бөтөнләй онотаһың, йә бөрөп алып бараһың. Ни булды тағы?

– Самолет һәм пилот кәрәк. Калғаны һуңынан.

– Йә ярай. Киәфәтеңә карағанда барыбер кире сикмәйәскәһең. Булып. Самолеты ла, пилоты ла. Үзем дә менермен һауаға. Һеҙзе озатып ебәрәүсәһе лә кәрәк бит әле. Ярты сәғәттән барыһы ла әзер булып.

– Бына быныңһы шәп!

Байрас кулдарын ыуғылап алды. Йөрәгенең дөпөлдәүен басырға тырышып, Айраттан тегеһен-быныңһын һораған булды. Ул қасандыр ниет итеп куйған теләгенең бөгөн капыл шулай тормошқа ашасағына бер аз албырғабырак калғайһы.

Парашют спорты менән ул байтактан шөгөлләнә. Гелән бейеклеккә ынтылған күңеле бер мәл тау-кайларға үрләүзән генә кәнәғәтлек таба алмай башланы. Һөнәр инде һайланған, кеҫәһендә дипломы ғына түгел, уңышлы ғына эшләп йөрөгән эше лә бар.

Ә күңел күккә ынтыла.

Осоусы булыпға ул инде бер аз һуңлаған.

Студент сағында дельтаплан менән осорға хыялланды. Ләкин нисектер яйы сыкманы.

Ярһыған күңелен нисек итеп баһырға белә алмай йөрөгәнәндә башына килгән көтөлмәгән уй барыһын да хәл итте.

Ул парашют менән һикерәсәк! Бына нимә бирәсәк уға күңеле танһыклаған осош тойғоһон! Юғиһә, трасса буйлап автомобилдә юғары тизлектә елеү генә был ымһындырғыс тойғоно барыбер бер нисек тә алыштыра алмай.

Шул мәлдән алып Байрас парашютсылар клубының даими ағзаһына әүерелде.

Парашют көмбәзе астында ике-өс сакрым бейеклектә тыуған күңел елкенеүҙәрән бер ниндәй һүҙҙәр менән дә аңлатып бөтөрлөк түгел ине. Һәм шундай мәлдәрҙең береһендә егет йөрөгә һайлаған ғүмерлек йәрән дә үзе менән ошо коштар ғына иңләй ала торған бейеклектә алып менергә ниәт итте.

Бер генә тапкыр буласак был осош.

Башкаса кабатланмаясақ.

Сөнки ул йән һөйгәнән ғүмерлектә һайлай.

Һәм бына бөгөн ул көн килде.

Йөрөгәнәң күкрәк ситлегенә һыймай тулап тибеүе Байрас өсөн барыһын да хәл итте.

Байрас әзерлек эштәре менән була. Кәрәкле корамалдарҙы барлай, ара-тирә Айрат һәм пилот егет менән дә һөйләшә, эш араһында тағы түземле генә көтөп торған Инесса яғына йылмайып карап ала. Юк, кыз тып-тыныс. Әллә егеткә ышана, әллә, ғөмүмән, үзе лә шул ук камырзан. Калай булһа ла, Байрастың күңеленә был май һымақ яғыла.

Ғүмерлектә һайлаған йәр шулай булырға тейеш!

Бына, ниһайәт, әзерлек эштәре тамам булды.

Улар дүртәүләп бер як ситтәрәк торған ҙур булмаған самолет яғына йүнәлде.

Байрастың йөгә һәлмәк кенә. Уның аркаһына парашют һалынған рюкзак та эленгән. Инесса иһә еңелсә генә, уның биле һәм аяктары бешә кайыш менән кармалған.

Иң һуңғы минутта тиерлек Айрат әллә кайҙан спорт видеокамераһын табып килтерҙе. Беләккә эләктерергә самалап эшләнгән миниатюр аппаратты шул арала Байрастың уң кулына тағып та куйҙы.

– Бына, Байрас, барыһы ла юғары разряд буйынса эшләнде. Шунан һуң да безгә юлды онотһаң инде, белмәйем...

– Онотмам, – тигән булды егет. Ул Инессаға төбәлгән дә тын ғына йылмая.

Инесса ла егеттең карашын тойҙо. Улар бер аз ваҡыт бер-береһенә төбәлеп барҙы.

Өндәшмәйҙәр.

Уларҙың күңелдәре генә һөйләшә.

“Бөгөн ниндәй көн, беләһеңме?” – тип һорай Байрас.

“Әйт һуң!” – тип шат тауыш менән яуаплай Инесса.

“Мин бөгөн һине үземдең мәңгелек йәрем итеп һайланым!”

“Уй, ысынлапмы? – тип кыуаныслы яуаплай кыз. – Ә нисек була ул мәңгелек?”

“Ул һулар һауа кеүек һәр минутта кәрәк нәмә, – тип аңлаткан була егет. – Кояш нурҙары кеүек мәңгелек. Болоттар каплаһа ла, уларҙың унда, алыс-

алышта, офоктар артында бар икәнлеген мин бит беләм. Шуның шикелле, һинең донъяла барлығыңды мин тоя инем. Кайзандыр балкып килеп сығырыңды көттөм генә. Һәм бына һин быңда, миңең алдымда!”

“Ә һин мине ғүмер буйы яратырдыңмы? Табыуын тапкас, юғалтыузары күпкә ауырырак бит”.

“Мин инде быға тиклем дә яратканмын кеүек. Тик хәтеремә төшөрә алмағанмын ғына. Капыл исләнем, һәм барыһы ла үз урынына ултырзы”.

“Мин һиңә ышанам”, – тип яуаплай кыз. Ләкин был юлы ул керпектәрен аска төшөрә. Сөнки, ниңәлер, капыл илағыһы килә.

Күңел ниңә шулай кыуаныстан да, хәсрәттән дә илай икән ул?

– Әзәрләнергә! – тигән тауыш ишетелә пилот кабинаһы яғынан.

Самолет күптән һауала икән дөһә!

– Бейеклек – өс сакрым! Һикерәү нөктәһенә якынаябыз! – тип йәнә кабатлай пилот.

Айрат кызың кайыштарын Байрастыкына беркетергә ярҙамлаша. Инесса егеттең тын алышын үзенә елкә тәңгәлендә тоя. Унда капыл егеттең көслө күкрәгенә һырығыу теләге уяна. Хәйер, улар былай за яп-якын. Кыз Байрастың хатта йөрәк тибешен тойған кеүек.

Әллә шулай тойола ғынамы?

– Әзәрлек! Ике минуттан – сығыу нөктәһе!

Самолеттың ишеге асыла. Һалкынса сентябрь еле кабинаға тула. Ә алышта, офок аръяғында, қояш әкрен генә байыуға яқынлаша.

Их, һағындырыр инде был минуттар!

– Һикерәргә әзәрлек! – тип өндәшә пилот.

Байрас Инессаны үзенә ылықтыра. Кыз ошо мәлдә капыл вакыттың туктауын теләй.

Их, туктаһын ине был Вакыт!

Сөнки ошо мәлгә Мәңгелектең үзе һыйған.

Инесса күзәрән асыр за бының төш кенә булғанлығы асыкланыр.

Ә төштәрзән күберәк үкенес кенә кала.

Сөнки улар нур кеүек кенә йылтлап үтә лә үзәрәнән һуң юғалтыу тойғоһо калдыра. Ә юғалтыузы күтәрәүе ауыр, бик ауыр!

Ләкин был төш түгел ине.

Әлегә.

Байрастың көслө кулдары Инессаның ыксым кәүзәһен һак кына қосаклап алған. Егеттең қорамалдарына бешә кайыш менән беркетелгәнғәме, әллә үзенә тотош ғүмерен егеткә ышанып тапшырзы – кыз Байрастың ихтыярына тулығынса буйһондо.

– Сығырға!

Инессаның кулдары самолеттың тимерен ыскындыра, һәм бер нисә секундтан егет менән кыз асык һауала ине инде.

Парашют әлегә асылмаған.

Иртәрәк.

Бер-берәһенә бәйләнгән егет менән кыз ук һымак аска осто.

Теүәл қырк секунд дауам итәсәк ине был.

Ә күңелдәре иһә, кирәһенсә, ситлектәрзән ыскынған қош кеүек, өскә, икһез-сикһез киңлектәргә атылды.

“Без бергә!” – тип тантана итә берәһе.

“Бергә!” – тип кеүәтләй уны икенсәһе.

“Бит без меңәр йыл әүәл дә ошо рәүешле күктәргә ашкайнык”.

“Бына бит, йәнә табыштык!”

“Юғалма яндарымдан!”

“Юғалмам!”

“Ғин яһнаң, мин һүнмәм!”

– Һүнмәм! – тип кабатлай таузар араһына инеп юғалған шаңдау.

Байрас парашютты ыскындыра. Колактар эргәһенән шыйылдап өскә шыуған һауа ла кытыршынан һығылмалыға әүерелә, бит тиреләре лә инде һауа каршылығынан тартышмай.

Улар инде аска атылмай.

Мәғрур канаттарын киргән бөркөт кеүек, һауала әкрен генә йөзәләр.

Тирә-якта иҫ киткес һиллек.

Өстә иһә – күззең яуын алырлык йәйғор төстәрендәге парашют япмаһы.

Һәм улар.

Байрас менән Инесса.

Улар бер-береһенең күззәренә төбәлгән.

Һәм тын ғына йылмаялар.

– Инесса... – тип бышылдай егет.

– Эйе... – тип ишетелер-ишетелмәс тауыш менән яуаплай кыз. Ул хәҙер бик мөһим нәмә буласағын күңеле менән тоя. Ә ул, күңел, күптән бит инде тулай.

– Беләһеңме, мин һине ни өсөн бында алып мендем?

– Белергә бик-бик теләйем.

Байрас кыҙың уң кулын үзенеһенә улай. Кескәй кул суғы егеттең зур устарында юғалып кала.

– Мин ғүмер юлымды һинең менән бергә ошо рәүешле атлап, юк, осоп үтергә теләйем.

– Был тәкдим һиңә шулай капыл? – тип йылмая кыз. – Шулай буламы ни ул?

– Капыл түгел. Шулай булырға тейешле.

– Кайҙан беләһең?

– Беләм. Без бергә булырға тейешбез. Миңә быны һиндәйҙер бер эске тауыш әйтә.

– Ә миһең эске тауыш бер нәмә лә өндәшмәй, – тип көлә кыз. – Инде ни эшләргә икән?

– Сөнки мин ир-егет, – тип етди тауыш менән яуаплай егет. Инесса уға карап ала. Юк, һис тә шаяртканға окшамаған. Байрас дауам итә. – Миһең өскә етдиерәк бурыстар һалынған. Һине эзләргә һәм табырға. Әзләнем һәм таптым. Йәнә курсаларға. Тап бына ошоһон хәҙер мин эшләргә тейешмен.

– Улайһа, мин риза! – тип көлөп яуаплай кыз. – Ундай ир-егеттән баш тартмайҙар!

– Ысынлапмы?

– Ысынлап!

Капыл парашют үзенең йүнәлешен үзгәртә. Уның менән идара ителергә тәғәйенләнгән бау көс менән тартканға ла шулай ул.

Инесса кайһы аралалыр Байрастың косағында булып сыға. Ул егеттең

эсе тынын сикәһе менән тоя. Әллә сентябрь еле, әллә Байрастың һулышы уның муйынын кытыклап үтә. Ә бер аэзан...

Инессаның ирендәре еңелсә генә һулкылдаған да һымак. Әллә ниндәй кисерештәр өйөрмәһе иһә уның бар булмышын ялмап алған. Байрастың назға һыуһаған ирендәре кыздың күззәренә, асык муйынына кағылып үтә, унан ирендәрен дә эзләп таба.

Ә аяк астарында, алыс-алыста, икһез-сикһез киңлектәр йәйеләп киткән. Ләкин кыз менән егеттең унда тиз генә төшкөһә килмәй.

Ерзә – Ер тормошо.

Бәгзе берзә ул канаттарзы язырға түгел, башты күтәрәп күккә бағырға ла ирек бирмәй.

Шуға күрә лә Байрас йүнәләште үзгәртеп, парашюттың түбәнәйеуен бер азға ғына булһа ла кисектерергә тырышамы икән әллә?

Шулайзыр.

Ләкин парашют куполы аяуһыз рәүештә түбәнәйә.

Егет менән кыз за инде был котолғоһоз сиктең касан да булһа килеп етәсәге менән килешә.

Шуға ла улар инде хәзер һуңғы минуттарзы фотокамерала булһа ла мәңгеләштерергә ашыға.

Был иҫ киткес минуттар һазағай шикелле генә ялтлап үтер зә китер, ә, бәлки, фотоларза булһа ла вақыт ағышы туктар, тип өмөтләнә улар.

Кешелек бит шуның өсөн дә фоторәсемдәрзә уйлап тапқан.

Унда, һүрәттәрзә, әзәм балаһы аяуһыз рәүештә үткәндәргә аккан вақыттың ағышын бер мәлгә генә туктатып өлгөрә.

Рәсемдәрзә һынланып калған мәңгелектең ошо бер мәле бик оҙак вақыт үткәс тә Байрас менән Инессаның йөрәген утлы куз шикелле көйзәрәсәк ине әле.

13

– Ә хәзер кайза барабыз?

Инесса, парашют менән һикергәндә кейгән кроссовкаһы менән джинсыһын сисеп, кабаттан тәнәнә һылашып торған эш костюмын кейеп алырға өлгөргәйне инде. Аяктарында ла бейек үксәле килешле туфлизар. Ул үреләп, кейемдәре һалынған пакетын арткы ултырғыска куйзы. Кыздың һәр хәрәкәтендәге нәзәкәтлектән күңеле илергән Байрас уны көслә кулдары менән кармап алып үзенә ылыктырыузан көскә тыйылып, үреләп офок яғына караған булды.

– Көн беззеке булды. Ә хәзер кис тә беззеке. – Ул машинаһының двигателен токандырзы. – Хәзер күрерһең, һылыуым. Бындай мәл гүмер эсендә бер генә тапкыр кабатлана, һәм без һәр минуттың баһаһын беләсәкбез.

Машина кала яғына елдерзә.

Ярты сәғәттән улар каланың үзәк урамдарының беренәнә килеп инде.

Ювелир магазины эргәһендә Байрас машинаһын туктатты.

– Безгә хәзер ошонда!

Ни өсөн бында килгәндәрен Инесса аңлағайны инде. Ул үзен төштә шикелле тоя. Уянып китер зә былардың барыһының да ни бары хыялһый уй шаартыуы ғына икәнлегә асыкланыр.

Инесса шул арала машинаның был яғына сығып уны етәкләп тигәндәй

алған Байраска карап куя. Юк, барыһы ла ысынбарлыкта кеүек. Вакиғаларзың ис киткес юғары тизлектә үзгәреүенән, юк, улай ғына ла түгел, әллә кайзан пәйзә булып, уны ла эләктереп алып киткән өйөрмә кеүек күз эйәrmәс тизлектә елеүенән генә ул бер аз албырғабырак калған. Ләкин гәжәпкә күрә күңелендә икеләнеү тигән нәмәнәң сак кына юшкыны ла юк. Гүйә, улар бөгөн иртән генә эш мәшәкәттәренә хаттин сумып, комиссия ултырышына ашыкмағандар за! Бер нисә сәғәт вакыт үтте, әйләнеп карауларына бөтә тирә-як, улай ғына ла түгел, тотош донъя үзгәргән дә куйған.

Байрас ишекте асып Инессаны алдан үткәрә. Кыззың күз алдынан витринала балкып яткан исәпһез-хисапһыз затлы йөзөктәр, алкалар, тағы әллә ниндәй зиннәтле бизәүестәр шыуып уза. Эргәһендә бөтөрөлгән Байрас та, һатыусы ла кыззың күңеленә кайһыһы нығырак ятканын уның күззәренән укырға тырыша. Кайһыһыныңдыр өстөнән Инессаның караштары шыуып кына үтә, ниндәйзәрендер кейеп тә карай, унан йылмайып һатыусыға кабат һуза.

Ләкин береһе уны ниңәлер ылыктыра. “Бына ул! – тип уйлай ул эстән генә. – Был йөзөк тап әлеге көн кеүек – башка береһенә лә окшамаған. Бик күп йылдар үткәс тә, ошо йөзөккә караһам, мин ошо көндә исләйәсәкмен. Зур за түгел үзе, ләкин унда ниндәйзәр нәзәкәтлек бар... Якшы токомло юртак кеүек тиер ине, моғайын, атайым...” – Атаһы исәнә төшкәс, Инессаның күңеле бер аз ғына болокһоп ала. Бөгөн, тап бөгөн, атаһы ла уның эргәһендә булһа, кайһылай за күңелле булыр ине, тигәнерәк уй бер мәлгә генә китмәй ызалата. Ләкин ошо минуттарзың матурлығы хатта бер азған уны ла кысырыклап сығара.

Бына йөзөк тә һайланды. Консультант кызыккай уны сейә төсөндәрәк купшы бәрхәт кумтаға һалып Байрастың кулына тоттора. Ләкин шул мәлдә уның күззәрендә ярайһы ук зур сумманы икеләнмәй зә сығарып һалған егеткә карата һокланыу за, ул егеттең юлдашына карата көнләшеп карау гәләмәте лә күренә биреп кала.

Һатыусыға рәхмәт әйтеп, урамға атлайзар.

Нимә һакындалыр һөйләшәләр, еңел-елпе репликалар менән алышалар. Һәм, ниһайәт, төштән бирле бер тәғәм ризык капмағандары иштәренә төшә. Был мәлдә иһә Байрастың йөзө тағы ла яктырып киткәндәй.

Тимәк, көн әле бөтмәгән!

Ул һаман да дауам итә!

Егет индә кулына телефонын алып, зур ихласлык менән ундағы интернет киңлектәренә төшөп китә. Ара-тирә Инессанан низер һораған була. Ахыр килеп, Байрас кинәт бейек яр буйында урынлашкан ресторанды исләй. Ул ресторандың тәзрәләренән күз һалһаң, тирә-якка ис киткес панорама асыла. Борғоланып-һырғаланып аккан Ағизел йылғаһы, кистәрен уттары менән балкып торған күпер һәм алыстағы икһез-сикһез киңлектәр...

Бөгөн уларзың күңеле гелән бейеклеккә ынтыла.

Ә, бәлки, физик донъяларға батырылған йәндәренәң унда, алыс-алыста, икенсе үлсәмдәрзә, икенсе бер донъяның булыуын тойомлағанына ла күңелдәре шул рәүешле юғарыға талпыналыр? Унда бит, башка үлсәмдәрзә, уларзы бер-береһенә бәйләгән ниндәйзәр бер сер йәшеренгән...

Уларзың һәр теләген караштарынан ук укырға тырышкан официант егет

килешле хәрәкәттәр менән бокалдарға шарап койҙо ла шешәне ситтәрәк торған бозло һауыт эсенә кабат куйҙы.

– Ашығыҙ тәмле булһын! – тине ул, башын еңелсә эйә биреп.

Официант китеү менән үк Байрас түш кесәһенән бәрхәт футлярға һалынған йөзөктө сығарҙы, каршыһында тын ғына йылмайып ултырған Инессаның өстәл өстөндә яткан кулын алды һәм йөзөктө кыҙың бармағына кейҙерҙе. Ундағы вак-вак таштар, өстән, люстраларҙан төшкән ут яктыһында сағылып, күҙең яуын алып балкып китте. Байрас кыҙың кулдарын тиз генә ысқындырманы, өскә күтәрә биреп, бармактарына ирендәрен тейҙерҙе.

Икеһе лә был минуттарҙың илаһи көҙрәтен тойоп, бер мәлгә генә тын калды.

Уларҙың күҙҙәре генә йылмая ине.

Эйтерһең дә, унда, икенсе үлсәмдәрҙә, Йыһандың бар катламдары, дүңгәләктәре һәм үлсәмдәре әлегә мәлдә улар менән бергә тантана итә.

Бер-береһенә тәғәйенләнгән йәндәр берләшһә, Йыһандың да кеүәте арта. Йыһан һулышы Мөхәббәт тулкынына көйләнә.

Сөнки Мөхәббәт энергияһы төҙөү энергияһын хәрәкәткә килтерә.

Мәгәр ана шул төҙөү энергияһын кыйратыусы каршы донъя ла бар шул.

Үкенескә күрә...

Ләкин Байрас менән Инесса был хакта бер нәмә лә белмәй. Әлегә уларға бер-береһенә күҙҙәренә карап ултырыуы ла бик-бик рәхәт.

– Бына, һылыуым, һинең хәҙер статусың үзгәрҙе. Һин хәҙер – миңең буласак кәләш.

– Ә миңә был статус бик тә окшай, – тип йылмая Инесса.

Улар бокалдарынан шарап уртлай. Нескә тәмле эсемлектен көҙрәте кан тамырҙары буйлап йүгерә.

– Беләһеңме, иртәгә без ни эшләйәсәкбез? – тип һорай Байрас, әллә шараптан, әллә башына кинәт килгән фекерҙән йәнләнә төшөп.

– Йә, әйт!

– Иртәгә мин һине үземдең ғаиләм менән таныштырасаҡмын. Әсәйем дә, һеңлем дә бик шатланасаҡ.

Инессаның йөзө балкып китте лә бер аҙдан күлгәләнде.

– Ни булды, һылыуым? – тип борсола төштө Байрас.

– Бик теләр инем дә... – Кыз уфтанды. – Әлегә иртәрәк.

– Ни өсөн? – тип гәжәпләнде егет.

– Мин барыһын да янъялдан башларға теләмәйем, Байрас. Әгәр ҙә без быны асыктан-асыҡ эшләһәк, тауыш кубасаҡ бит.

– Ә-ә, һин контракт хакында... – тип күңелһезләнә төштө егет.

– Эйе. Бында айыҡ аҡыл кәрәк. – Инесса бер аҙ ваҡытка тынып калды. Ул тел осондағы фекерен нисегерәк итеп егетте рәңйетмәйерәк әйтеү юлын уйлай ине. – Контракттың бер генә пунктың үтәмәһең дә, директорҙар советы һине эштән бушата ала. Хатта мин дә, атайымдың бар хокуктарын файҙаланып та, һине яҡлай алмаясаҡмын. Ә һин миңә бик кәрәкһең. Компанияла ла, ә хәҙер, бөгөндән башлап, ғөмүмән, миңә кәрәкһең. Аңлайһыңмы?

– Беләм дә...

– Үткәндә, телефон аша һөйләшкәндә мин атайымдан был хакта һораным.

– Ул нимә тине?

– Әлеге пунктты Сафин индерең ебәргән. Ә уның кулында акциялардың егерме биш проценты. Уның бында үзенең ниндәйзер иҗәп-хисабы бар.

– Уның аңланым инде. Ниңә бөгөн ошо хакта әйтергә уйлағайным да, көндөң йәмен ебәргем килмәне.

– Матур көн өсөн рәхмәт, Байрас! – Инесса бойоғоп киткән егеттең уң кулын үзенең кескәй генә устары менән кысты. Ирзәрсә кеүәтле кулдың йылыһын тойоп, ул бер мәлгә генә тынып калды. – Иҗ киткес матур көн бүләк иттең һин миңә бөгөн. Ләкин без бала-саға түгел, һәм һүз безең хакта ғына түгел, атайым бөтә ғүмерен бағышлаған компанияның язмышы хакында ла бара. Хистәрзе генә өстөн куйып, калғанына еңел-елпе карау за дөрөс булмас. Шуның өсөн әлегә безең мөнәсәбәттәр хакында артык һөйләмәһәк, урынлырак булып. Атайым берәй айзан әйләнеп кайтасак. Уның быны хәл итергә кулынан килә, ә минең – юк. Директорҙар советы был мәсәләлә минең менән иҗәпләшмәйәсәк. Безең бары бер юл кала – көтөргә. Бер ай вақыт. Күпте һорамайым.

– Ярай, – тине Байрас бер аз тынлыктан һуң. – Көтөргә икән – көтөргә. Мин һине ғүмерем буйы көттөм, һылыуым. Бер айға ғына түзәрбез.

– Акыллы фекер! – Инесса йылмайзы. – Әгәр за ниндәйзер аңлашылмаусанлыҡ сыға калһа, икәүләп корасак ғаиләбеззә лә шулай кара-каршы ултырып хәл итербез, йәме?

– Кара әле, бәләкәсем, һин ил инәләре шикелле зирәк икәнһең дәһә, – тигән булды Байрас. Уның йөзөнә кабаттан йылмайыу кунды.

Ләкин йөрәге генә ниңәлер һулкылдап куйзы.

14

1792 йыл. Май. Франция. Париж.

Граф Поль де Бернар, мөһабәт һынлы ир узаманы, алдындағы киндергә төбәлгән дә тынып калған.

Бөгөн ул төн уртаһында һиҗкәнеп уянып китте. Уның һәр ым-хәрәкәтен аңларға әллә қасандан өйрәнгән хезмәтсеһен дә сақырып тормай кейенде һәм аҗкы катка йүнәлде.

Күз алдына әйләнә лә әле генә күргән төшө килә.

Дөрөс, дүрт тиҗтә самаһы ғүмере дауамында төштәрзең төрлөһөн күргәне булды. Ләкин бөгөнгөһө...

Бөгөнгөһөндә Поль икенсе параллель ысынбарлыкта йәшәне. Күптән танһықлаған күңел бөтөнлөгөн тойзо ул унда. Әйтерһең дә, хәтһеҙ көндәр буйы сүллек буйлап тамсы һыуға тилмереп барған юлсы һалкынса һыузы танһықтары канғансы йотлоғоп эсте. Эсте лә байтактан көткән ләззәттең кан тамырҙары буйлап йүгеревенән кәнәғәтлек тойоп тынып калды. Гүйә, ул озон-озақ йылдар буйы тилмереп ошо мәлде көткән. Һәр һулышы һәм бар булмышы менән.

Бөгөн төшөндә Поль Эмилия менән осрашты.

Ул, ғүмер уртаһына аяк баҗкан ир узаманы, һәм Эмилия, һаман да ун ете йәшлек, алтынһыу сәс бөзрәләре яруындарына таралып төшөп торған фәрештәләй саф бер кыз.

Унда, параллель икенсе ысынбарлыкта булған осрашыуҙан тыуған кәнәғәтлекте һәм күңел елкеневен граф әле булһа тоя. Тоя һәм бер үк

вакытта курка ла. Ул теп-тере булып күз алдында торған Эмилияның һыны тонокланып, хәтеренән юғалып куйыузан шикләнә.

Ошо йәненә ғәзиз һынды иҫендә калдырырға тырышыу килтерҙе лә инде уны киндер эргәһенә.

Әлегә саклы граф Поль де Бернарҙың һынлы сәнғәт менән шөгөлләнгәне булманы. Булһа ла, бәлки, бик алыс йылдар ашаһында, үсмер мәлендә генә. Уныһында ла үз катламы кағизәләренә буйһоноп, дөйөм мәзәни кимәлдә тоторға тырышыу ихтыяжынан.

Граф кулына бумаланы алды. Кыйыр-кыймас кына киндер өстөнә тәүге һызаттарҙы төшөрҙө. Артабан иһә уның бар булмышы әллә ниндәй аңлайышһыҙ бер стихия ихтыярына буйһондо.

Киндер өстөндә төстәр гаммаһы уйнай. Поль кулына кымтып тоткан ябай ғына бумала ла, гүйә, музыка коралы – уның осонан әлегә мәлдә көй ағылған кеүек. Юғары даирәләр музыкаһы төстәр симфонияһына әүерелеп, ғәжәйеп бер картина булып киндер өстөнә күсә бара ине.

Граф эш менән шул тиклем мауыккан, сәғәт артынан сәғәт үтеүенә лә, төн мәленең күптән узып, тәҙрә артында қояш нурҙарының балкыуына ла иғтибар итмәй. Уның күз алдында бер генә күренеш – төштә күргән һын. Ана шул ғәжәйеп һын күз алдынан юғалмас борон Поль уны киндергә күсереп өлгөрөргә тырыша.

Хәрәкәттәре теүәл һәм анык. Гүйә, уның бумала тоткан кулдары менән Күктәр үзҙәре идара итә.

Талантлы язылған бар әсәрҙәр ҙә донъяға шул рәүешле ярала.

Әйтерһең дә, Күктәр Мәңгелектең бер мәлендә ябай ғына бер әзәм балаһын үзенәң Ерҙәге илсәһе итеп һайлай.

Был Әзәм балаһы кәзимгә генә лә бит, ләкин уның бөтә булмышы Йыһан ихтыярына буйһонған.

Ул, был икһез-сикһез Йыһан, үзенәң тиңһез көҙрәтен эшкә егеп, ошо кешенең зиһенә аша Мәңгелектең үзе кеүек үк какшамас хәкикәттәргә Ерҙә йәшәүселәргә еткерергә ынтыла.

Граф һуңғы һызаттарҙы төшөрҙө лә әллә нисәмә сәғәт эсендә тәүге тапкыр тиерлек сак кына ситкәрәк китеп, алдында асылған ғәжәйеп бер күренешкә күз һалды.

Уның алдында теп-тере булып кайҙалыр йылдар ашаһында юғалып калған Эмилия тора ине.

Поль де Бернар, яңактары буйлап әкрән генә һарккан күз йәштәренә лә иғтибар итмәй, алдындағы һынға табан ынтылды ла, уға кағылырға ниндәйҙер миллиметрҙар ғына калғас, артка тайшанды.

Ярамай!

Күктәрҙән төшөрөлгән был гүзәл музыканың баһалары бик кыйбат!

Граф быны ниндәйҙер бер эске аңы менән тоя.

Сөнки нисәмә йылдар буйы, алыс Американың Парижға урап кайткандан бирле канһырап торған йөрәге капыл им тапкандай тойолдо. Ә ул үзе иһә, йәненән ғәзизерәк берҙән-беренең үлемендә үзен ғәйепләп, әкрән генә һүнә барған ир уртаһы кеше, ниһайәт, күңел тыныслығы тапты.

Картинаһы гүзәл һын уны йәшәргә өндәһе.

Сөнки унда Хозай көҙрәте менән Йыһан энергияһы һалынғайны.

Граф, шундағы креслоға кырын ятып, нисәмә йылдар тигәндә тәүге

тапкыр тып-тыныс йоклап китте. Ғаилә ағзалары ла, күп һанлы хеҙмәтселәр ҙә уны уятырға баҙнат итмәне. Париж уртаһында калкып торған был күркәм йортта бөгөн төндә донъяға ғәжәйеп бер сәнғәт әсәре яралғанын әлегә бер кем дә белмәй ине.

Ошо мәлдән алып граф Поль де Бернарға йәшәү дәрте әйләнеп кайтты. Эстән генә һызып, әкрәнләп һүнә барған, кыркка ла етмәгән Поль артабан да йәшәргә тейешлеген аңланы.

Йәшәүҙең мәғәнәһе юк, тизәр.

Юк, был дөрөс түгел!

Ул быны белә.

Сөнки Ерҙә мәңгелек хәкикәт үҙенең йәшәүен дауам итә.

Ер тормошоноң ығы-зығыларына, ваҡыты менән ялкытҡыс бер төрлөлөгөнә, кабатланып торған яуызлыҡтарына ла карамай, кайҙалыр унда, Йыһандың икенсе үлсәмдәрендә Мәңгелек үзе һулыш ала.

Был һулышты йәнең менән тоя белергә генә кәрәк.

Һүнөп барған күз кеүек йөрөгәнә кабаттан йәшәү өргән был мәлдә граф Поль де Бернар ғүмер буйы күңел түрендә һаклаясаҡ.

Ер йөзөнә килеүен килгәс, йәшәргә тейешлеген дә беләсәк.

Сөнки картиналағы Эмилия уға шулай тип өндәште.

Һин яһһаң, мин һүнмәм, тине.

Ошо иҫтәлекле төндән һуң граф Поль де Бернарҙың эштәре уңға китте. Кото юғала барған зур йорт та йәнләнде. Ә ул үзе иһә, фамилияһы Франциянан ситтә лә билдәле булған токомло аристократ нәселе, ил тормошондағы йоғонтоло сәйәси фигураларҙың береһенә әүерелде.

Уның тирә-яғындағы донъя үсте һәм үзгәрҙе.

Тик бер нәмә генә үзгәрешһеҙ калды.

Уның кабинетында, эш өстәленең каршыһында һәр сәк бер картина эленеп тора торған булды.

Ул “Асманға ашыу” тип атала.

Ул граф Поль де Бернарҙың берҙән-бер картинаһы.

Уны ни өсөн “Асманға ашыу” тип атағанын граф үзе лә белмәй. Күңеленә тәүге килгән атаманы кушты ул.

Күңелгә тәүге килгәнә – ул фәрештәләр ауазы тип тә әйтәләр бит.

Бәлки, шулайҙыр ҙа.

Сөнки картина яҙылған төн уның Йыһандың әллә кайҙағы икенсе катламдарындағы Асманға ашыу мәле лә ине.

Был картинаны һатыуын һорап, графка әллә нисә тапкыр мөрәжғәт иттеләр. Хатта бик зур суммалар ҙа вәғәзә иттеләр. Ләкин Поль де Бернар ризалашманы. Хатта тәү карауға аҡылһыз тойолған һаҡтарға ла ризалығын бирмәне.

Сөнки ул ошо картинанан үҙенә йәшәү энергияһы алғанын белә ине.

Тиҫтерҙәренең йөзҙәрән йыйырсыҡтар йырғыслаған, ә ул, Поль, һаман да күркәмлеген юғалтмай. Бының сәбәбе лә әлегә картинала түгел инеме икән?

Һуңғы һулышын алғанда ла ул кабинетында, эш өстәле артында буласаҡ. Йәше ап-арук булһа ла, көс-кеүәтен юғалтмаған, сәстәре салланған карт граф ил сәйәсәтенең бөткөһөз мәшәкәттәре араһында кайнаясаҡ.

Ләкин, Йәшәү булғас, уның эргәһендә мотлак рәүештә Үлем дә йөрөй.

Йәшәү менән Үлем был юлы тәүге тапкыр бәхәсләшмәне.

– Иин уның менән бик озақ булдың, хәзер инде минең сират, – тине Үлем, өстәл артында ашығып низер язған графтың эргәһенә килеп.

Йәшәү, киреһенсә, графтан ситкәрәк китте.

– Был юлы бәхәсләшмәйем. Уға, ысынлап та, китергә вақыт. Барыһы ла Язмыш Китабындағыса.

– Был кеше ихтирамға лайык! – Үлем хатта бер мәлгә генә базнат итмәй туктап кала. – Юғиһә, бынан утыз йыл әүәл үк алып китергә тура килер ине. Барыһы ла шуға табан барзы. Ә ул үзәндә көс тапты!

– Минең хезмәт! – тип базнат итмәй генә һүз кыстыра Йәшәү.

– Килешәм дә... Тик Әзәм үзе һайлай... Йәшәргә теләүен дә, теләмәүен дә...

Үлем граф эргәһенә тағы ла якынырак килә.

Йәшәү иһә, киреһенсә, ситкәрәк китә.

Үлем якыная.

Уның һайын Йәшәү ситкәрәк күсә бара.

Граф Поль де Бернар капыл языуынан туктаны. Йөрәген тотоп урынынан торзо. Өстәле өстөндә торған кыңғыраузы алып, камердинерын сақырырға теләне лә кире уйланы.

Ул капыл барыһын да аңланы.

Һуңғы тапкыр каршыһында эленеп торған картинаға күз һалды.

Урынынан торзо, бер ситтәрәк зур гөл эргәһендә торған яраткан креслоһына барып ултырзы, күззәрен йомдо һәм тынып калды.

15

2009 йыл. Октябрь. Рәсәй. Өфө.

Күргәзмә залына кеше байтак йыйылғайны.

Тупшы киске күлдәктәге катын-кыззар, ошо максат өсөн генә кайзағылып бөтмәс эш-мәшәкәттәренән тартып сығарылған ир-егеттәрзең беләгенә таяна биреберәк, тегеләй зә, былай за үткән була. Үтеп барышлай, баштарын эйә биреберәк, таныштарын сәләмләргә онотмайзар. Мәгәр шул арала катын-кыз затының бәғзе берзәренәң башында “Күлдәгемдең шундай-шундай бренд маркалы икәнән, исмаһам, берәйһе аңланымы икән?” тигән борсолоу за сағылмай калмай. Ак күлдәктәре өстөнә кара күбәләк галстук таккан официанттар йылғыр хәрәкәтләнеп күргәзмәгә килеүселәргә шампан шарабы тәқдим итә. Бындай сараларза уң кулыңа нәзек тояклы бейек бокалды килешле итеп тотоп сама менән уртлай белмәһәң, дөйөм картинаны бер аз бозоуың да бар.

Микрофондарын тотоп, арлы-бирле журналистар үтә. Тегендә-бында фотокамералар ялтап куя. Телекамералар каршыһында иһә тотоп спектакль уйнала: махсус сақырып килтерелгән һәм, моғайын да, гонорарын алдан ук кеҫәһенә һалып куйған берәй белгес ауыз һыуын коротоп сәнғәт күгендә яңы йондоз кабыныуын шатлана-кыуана буласак тамашасыларға хәбәр итә.

Бөгөнгө көн геройының, йәғни күргәзмә хужаһының йөзөн түгел, исемен дә хәтерзә калдыра алмай, иртәгә үк онотоузары бик тә мөмкин.

Һәм, моғайын, ул шулай булып за.

Уның әһәмиәтенен бик самалы икәнен, бөтәһе үк булмаһа ла, күбеһе белә.

Ләкин бөгөн барыһы ла үзенә тәғәйен ролде башкара.

Беренсе тапкыр ошондай сараға эләккәс, хәзерге сәнғәттә бер нәмә лә аңламайым икән тип, Инессаның кәйефе бик кырылғайны. Уны озатып килгән Байрас каршыларындағы картинаны бик зур игтибар менән өйрәнгән киәфәттә хәлдең асылын аңлатып бирзе.

Егет ара-тирә зал яғына күз һалғылай, таныштарын баш кағып сәләмләй, вақыт-вақыт кулындағы бокалдан шампан шарабын уртлай һәм тауышын баһа биреберәк был уйындың шарттарын төшөндөрә.

Асылда, барыһы ла бик ябай булып сықты.

Бындай шоу өсөн ни бары ике сәбәп булырға мөмкин.

Тәүгеһе – картиналар килем килтергән хәлдә һәм уларҙы алыу өсөн һиндәйҙер йүләрҙәр сиратка басып аксаларын сығарып һалырға әҙер торһа. Мәгәр бындай осрактар бик һирәк. Ләкин булғылай.

Икенсе осракта ошо күргәзмәгә куйылған әлеге кот оскос талант эйәһенен артында калын кеңәле әфәнденең булыуы зарур. Ошо бай Буратино ойоштора ла инде әлеге балаганды. Ул быны күберәк килем өсөн түгел, ә үз баһаһын күтәрәү өсөн эшләй.

Бизнес донъяһы иһә үз сиратында бындай шарттарға ла бик тиз кулайлашкан. Ошо шоуҙар ваҡытында файҙаһы сығырҙай кешеләр менән танышып калыу мөмкинлеге асыла. Саҡырыу билеттары ла бит күбеһенсә сәнғәткә ғашик әҙәми заттарға түгел, ә ана шул эшкыуарлыҡ даирәләре тирәһенә озатыла. Һәр тинен иҫәпләргә өйрәнгән эш кешеһе теләһә кемде фуршет менән һыйлап ултырырға йүләрме ни?!

Һәм йөрөйҙәр бит, йәмәғәт! Улай ғына ла түгел, саҡырыу билетын эҙләп йөрөүселәр табыла. Файҙалы танышлыҡка мохтажлыҡ йүгертә ундайҙарҙы.

Әлбиттә, кот оскос талант эйәһенең шулай ук кот оскос талантлы язылған картиналары хақындағы фекерҙәрен менән кемдәндер кызыкһыныуына ла әҙер булырға кәрәк. Был һыҙмалар иҫ киткес алама йә иһә күрәләтә мәғәнәһезлек булмаған осракта һокланыу белдерергә мөмкин. Бер аз мактағанда ла һис тә уҡаң койолмас. Әйҙә, хужа кыуанһын! Бушлай фуршет ашап, бер-ике йылы һүҙеңдә йәлләү – ул инде егетлек түгел, йәмәғәт!

Әгәр ҙә картиналар йә иһә скульптуралар күрәләтә мәғәнәһезлек икән, ул сағында ни эшләргә?

Иң мөһиме – уларға карап, эйәгеңдә уң кулыңа терәп, бер аз пауза тотоу. Был вақыт тәрән уйланыу позаһында бер аз тороу тәкдим ителә. Унан йөзөңә мотлак рәүештә аҡыллы киәфәт сығарып, был картиналарҙа тәрән фәлсәфәүи йөкмәткә булыуын белдерергә тейешһең. Шуның менән һинең өстөңдән йөк төштө тиергә лә мөмкин. Артабан инде файҙалы танышлыҡтар иҫемлеген арттырыу өстөңдә ең һыҙғанып эшләй алаһың.

Европала уҡыған сағында Париждағы Лувр картиналар галереяһында ике-өс тапкыр булған Инесса күктән был гонаһлы ергә шул рәүешле бик тиз төшөргә мәжбүр булды.

Был күргәзмәнең саҡырыу билеты ла үткәндәге шикелле ике кешегә тәғәйенләнгәйне. Мәгәр Инессаның исеменә атап ебәрелгән. Рәссамдың иҫем-аты бер нәмә әйтмәһә лә, уның артында тороусыһы бик тә таныш. Тимәк, саҡырыуҙы инкар итергә ярамай. Кем белә донъяның һисек әйләнеп

китерен? Бәлки, бер заман үзеңә лә ошондайырак сакырыу язырға тура килер. Донъя – куласа.

Бик тә Байрас менән барғыһы килә ине кыззың. Матур киске күлдәктә егет менән зал буйлап үтеүен күз алдына килтереп, хатта күзәрен йомоп хыялланып та ултырзы. Мәгәр бер аҙан был уйынан кире кайтты.

Күзәргә балкыған бәхет-кыуанысты бик тырышһалар ҙа йәшерә алмаясактар.

Сөнки иртәгә үк бөтә эш даирәләрендә улар араһындағы мөнәсәбәт билдәле буласак. Һары прессаға ла эләнә? Улар күзәренән өстәп язырға ла күп һорамас. Һәм бөтә был ығы-зығы үз артынан проблемалар ҙа эйәртеп килтерәсәк.

Тимәк, бер юл кала – башка ир-егет. Ләкин кем?

Бер аҙан Инессаның карашы алдында яткан исемлектәге Сафиндың фамилияһы эргәһендә туктаны.

Ошо карт төлкө менән барырға кәрәк! Үсә башлаған корһағы касандыр унда булған эlegantлыкты, әлбиттә, бульдозер шикелле төрткөлөп сығарып бөтөп бара. Ләкин ни эшләйһең, йәш әҙәм балаһының рәхсәтен һорап тормай.

Бер ыңғайҙан хөрмәтле вице-президенттың тел төбөн капшап карау ҙа урынлы булып. Юғиһә, улар күбәһенсә эш буйынса ғына аралаша. Формаль булмаған шарттарҙа кеше көтөлмәгән яғы менән асыла. Яйы сыккан һайын Данил Исмағилович шахмат уйынын иҫенә төшөрә бит. Үсә һиндәй шахмат партияһы уйнай башлаған икән, карап карайык.

Ләкин Сафин, итәгәтле йылмайып, эше күплеккә һылтанды. Һәм икенсе минутта уҡ Инессаға озатып барыусыны табып та бирҙе.

– Минең урынға Эрик Таипов барһын. Бик төплө егет. Перспективалы. Сәнғәт менән дә кызыкһына. Эшлекле даирәләргә уны күберәк ылыҡтырырға кәрәк. Йылғырлығы бар. Компанияға файҙа килтермәй калмас.

Сағыштырмаса яңыраҡ юғары звено менеджерҙары араһында күренә башлаған был егет Инессаның күңеленә ятып бөтмәй ине. Әллә һисек, бигерәк шылғаяк кеүек күренде уға Эрик. Ләкин Сафиндың уны күккә күтәреп мактауы кыззы һағайтты. “Кем икән һиңә был Эрик? – тип эстән генә уйлап алды ул. – Асыҡларға кәрәк. Һинең иҫәп-хисабыңда уға һиндәй роль бирелгән?” Мәгәр ул илгәзәк йылмайып, уйлағанының тап киреһен әйтте:

– Әлбиттә, Данил Исмағилович! Булдыҡлы егеттәр зурыраҡ эштәр араһында кайнарға тейеш!

Тәғәйенләнгән ваҡытка Эрик үзенең спорт машинаһын эре генә киәфәттә ишек алдына килтереп туктаткан булды. Инесса офис ишегендә күренеү менән үк, бөгөлә-һығыла уға уң яктағы ишекте асып, инеп ултырырға ярҙам итергә ашыҡты. Уның кыланышындағы яһалмалылыҡты күреп кәйефе бер аз кырыла бирһә лә, кыз итәгәтле йылмайып, рәхмәт әйтеү менән сикләнде.

Ләкин кәмит машина кузғалып китеү менән үк башланды. Эрик күргәзмәгә бик ентекле әҙерләнгәнгә окшағайны. Имтихан бирергә йыйына, тиерһең. Һүз сәнғәттә юкка сығарған авангардизмдың тетмәкәйен тетеүҙән башланды. Киң танылған бер һисә рәссамдың фамилиялары бик тырышып һанап кителде. Мәктәп программаһынан билдәле картиналар телгә алынды. Инесса баш ҡаға-ҡаға тыңланы.

Әллә арыны, әллә ялқты, Эрик бер мәлгә тынып калды.

“Википедиянан башкалары хақында укырға өлгөрмәнәнме ни?” – тип һораузан үзен көскә тыйып, Инесса уның сәнғәт өлкәһендә бик кызыкһыныусан икәнлеген билдәләгән булды.

Әллә иронияны аңламань, әллә ысынлап ышанды – Эрик дәртләнеп үк китте.

– Инесса Ғайратовна, һез сәнғәттә бик яратаһығыз бит, – тип һалдырзы.

“Тимәк, мәғлүмәт инде тупланған. Тик бына һиндәй максатта?”

– Ә һин үзең күргәзмәләргә йыш йөрөйһөнмө?

– Юк та... Ә, әйе, – тип төзәтергә ашықты Эрик. – Тырышам инде... Вакыт булмаһа ла.

– Ә картиналары бөгөнгө күргәзмәлә күрһәтеләсәк рәссам хақында һизәр беләһең?

– Буласак йондоҙ! – тип рухланып дауам итте Эрик. – Йә иһә йһаласак йондоҙ... Айырма аз... Аксаң ғына булһын... Хәзер ни... ундай әкәм-төкәм артынан килем дә әйәреп йөрәмәһә... йә иһә файза... Уларзың хақы тишәкле бер тин. – Эрик артығыракты ыскындырып ташлағанын һуңлабырак аңланы, ләкин әйткән һүҙе кабаттан ауызға төртөп керетеп булмай бит инде.

Икеһе лә шымып калды. Ярай ҙа күргәзмә үткәреләһе ергә килеп еткәйнеләр. Инесса Эриқтың килеп машина ишеген асканын көтөп торманы, сыкты ла бинаға табан йүнәлде. Был кәмит уның һарыуын кайната башлағайны инде. Шутка һиндәй генә батша кейеме каплама, уның тәбиғәте шул килеш каласак. Ләкин әлегә мәлдә уларзың икеһе өсөн дә тәғәйен рождәр билдәләнгән, һәм улар уны азаккаса уйнайасак.

Эрик ишекте асып Инессаны алдан үткәрзе. Улар култыклашып киң бәскыстар буйлап өскә күтәрелде.

Еңелсә музыка уйнай. Каршы алыусылар йылмайып, килеүселәрзе тәбрикләй. Инесса менән Эрик та, йөззәренә йылмайыу әләктереп, таныш-тарың сәләмләй. Кайһыларыныңдыр эргәһендә тукталып, бер һисә һүз менән алышалар, бәғзеләре менән баш қағып кына иһәнләшәләр.

“Бер-ике сәғәт түзәргә лә, китәргә мөмкин”, – тип самалап алды Инесса.

Эриқтың кем менәндәр әңгәмәгә катышып киткән мәлен файзаланып, кыз ситкәрәк китте. Егеттең компанияһы уны ярайһы еләткәйне.

Күззәре стенаға эленгән рәсемдәр буйлап шыуып үтә, ә мейеһе иһә көсөргәнәп уларзағы мәғәнәне аңларға тырыша. Рәссамдың которонко фантазияһы тип аңларғамы быны, әллә форма артынан кыуыумы? Һәм, гөмүмән, хәзерге сәнғәт кайза табан бара?

Инесса Лувр картиналар галереяһында бер һүрәт каршыһында озон-озак басып торған мәлен иһләне. Экскурсоводтың әйтеүенә карағанда, был әсәрзең баһаһы бер һисә миллион евроға баһалана. Ундай зур суммалар хақында ишеткәндә, ирекһеззән, был әзәмдәр әллә аксаларың кайза куйырға белә алмай йфаланалармы икән, тигән уй тыуа.

Ә сәбәп, бәлки, бөтөнләй башка юсыктарза яталыр?

Иконаларзы языр алдынан да бит оҫталар озақ вакыт ураза тоткан. Улар йәндәрен шул рәүешлә ғәзәти донъяның ығы-зығыһынан котолдорорға тырышкан. Һөзөмтәлә ул оҫталарзың тойомлау һәләттәре шул тиклем һескәргән, һәм языласак киндергә юғары даирәләрзең моңо үрелгән.

Ябай киндер өсөн генә бер кем дә ундай хак түләмәйсәк.

Луврҙа Инессаны сихырлағандай үзенә ылыҡтырып тоткан был картина “Асманға ашыу” тип атала ине. Был граф Поль де Бернарҙың берҙән-бер картинаһы. Унда фәрештә затына тартымыраҡ йәш кенә кыз һүрәтләнгән. Уның реаль кеше икәнлегенә һис ниндәй шик калмай. Мәгәр был һын рәссамды ниндәйҙер юғары даирә менән бәйләй. Иң ғәжәбе – быныһы ла шик тыуҙырмай. Граф уны рәсемдә һисек бирә алғандыр – әлегә көндә лә күптәр өсөн был сер булып кала килә.

Әле иһә Инесса каршыһындағы рәсемгә текәлгән дә уйға калған. Нимә аңлата икән был кеше һынындағы пропорциональ булмаған кул-аяктар? Йәнә лә бына-бына шартларға торған күз бәбәктәре? Күктәрҙән төшкән Йыһан энергетикаһы был рәсемдәрҙең кайһы мөйөшөнә элгеп калырға мөмкин?

– Фәлсәфәүи тәрәнлек бар был һүрәттә, – тип өндәште уның эргәһенә килеп баһкан кемдер.

Инесса тауыш килгән яҡка әйләндә һәм үтә таныш тойолған кешегә текләп бер һисә секундка ғына тын калды. Танығас иһә, кинәт йөзө балкыны. Әгәр ҙә башкәллә шартлылыҡка королған спектакль эсендә йөрөп ятмаһа, бала сактағы шикелле кулдарын сәпәкәйләп һикергеләүҙән дә һис кенә лә тартынмаһ ине.

Каршыһында уның балалыҡ дуһы Иршат баһып тора ине.

– Иршат! Һин һисек бында?

– Эһ буйынса. Ә һин үҙең?

– Шул инде. Әлегә шул эһ.

Инесса йәнләнгәйне. Кинәт кенә әллә кайҙа, алыһ-алыһ йылдар ашаһында калған бала сактың һулышы килеп қағылғандай итте. Унда бит барыһы ла, хатта бөтә донъя эскерһеҙ тойола. Бар нәмәнең тик һәйбәт тамамланасағына ыһаныс йәшәй. Хыялдар мотлак тормошқа аһасак. Изгелек мотлак еңсәк. Яуызлыҡ, һис шикһеҙ, үз яһаһын аласак. Башкаса мөмкин түгел!

Әллә күпмә йылдар үткәндән һуң балалыҡ дуһын оһратыу күңелдең иң-иң төпкөл катламдарында баһылып калған якты тойғоларҙы һискәндереп уятып ебәрҙе.

Ләкин улар хәҙер өлкәндәр ине шул.

Сәпәкәйләп һикергеләүҙән генә үһмерлек дәүеренә лә әйләнөп кайта алмаһтар.

Мәгәр икеһенен дә күҙҙәрендә сағылған дуһлыҡ йылылығы барыбер ҙә донъяның матур мәлдәре етерлек булыуын дәлилләй ине.

Инесса менән Иршат, тирә-яктарында ни кылынғанһын күз уңынан ыһкындырмаһқа тырышып, күргәзмә залы буйлап атланы. Ара-тирә картиналар, скульптура һындары эргәһендә туктайҙар, уларға қағылышлы фекерҙәре менән уртаклаһалар. Ләкин былар эргә-тирәләрендәгә мөһиттән артыҡ айырылып, тейешһеҙгә иғтибарҙы йәлеп итмәү өсөн генә эһләнә. Аһылда иһә әңгәмә юһығы бөтөнләй икенсе йүнәлештә бара.

– Мин хәҙер автосалон тотам. – Иршат каршыһына килгән кемделер сәләмләнә. Ул кешене танымаһа ла, Инесса ла йылмайып баш какты. – Армиянан кайтһас, башка йүнәлештә лә эһ башлап карағайныҡ, табыш булманы. Үҙең аңлайһың, килем сығымды капламаһа, тулкын өһтөндә оҙаҡ калып булмай. Ике-өс тапкыр аһапланғандан һуң бер аз ййға китте. Авто-

салонды асқанға ике йыл тулды. Бер аз көйгә һалып, үзебезең клиенттар базаһын рәтләгәс кенә килем килтерә башланы. Шунан һуң күз асылып калды. Юғиһә, тәүҙәрәк башты күтәрәп тирә-якка карарға ла ваҡыт калмай ине. Интернет аша эш итергә өйрәндөк.

– Ошондай сараларға йыш йөрөйһөңмө?

Иршат зал яғына ымланы.

– Бындағы халыктың күбеһе безең клиенттар. Улар менән ыңғай мөнәсәбәт тоторға тырышабыз.

Һүз бер аззан Инессаның хәл-әхүлдәренә, ул етәкләгән компанияның яңылыҡтарына, тора-бара бала сак хәтирәләренә күстө. Залдың икенсе башында картиналар караштырған булып йөрөгән Эриқтың ризаһыҙ киәфәтөн күрөп калған Инесса уның менән мөнәсәбәттәрҙе артабан да катмарлаштырмаҫка булды. Был егеттең әлегә мәлдә пешка ролен үтәүенә өстән-мөстән карау ярамай. Позицияһы уңайлы булһа, ундай фигуралар көҙрәтлө фигураларҙы ла сатраш тактаһынан шылдыра ала. Атаһы кабаттан көс-кеүәт йыйған мәлгә саклы бит компанияны һаклап калырға кәрәк.

Инесса һәм Иршат визиткалары менән алышты һәм, артабан да бәйләнеш тоторға килешеп, йылы хушлашты. Кыз кәзәһе төкөй башлаған Эрик яғына йүнәлдә һәм йылмайып килеп уны култыҡлап алды.

– Йә, Эрик, күргәзмә хақында фекерең нисек?

Инессаның илгәҙәк өндөшөүенән албырғап калған егет ык-мык итте.

– Ә... былай... арыу ғына. Карарлыҡ, – тигән булды ул, күрәһең, бүтән урынлы һүз таба алмай.

Юл ыңғайы башка рәсемдәрҙе лә караштыра-караштыра улар сығыу яғына йүнәлдә. Һәр кем үзенә тәғәйен ролдә башкарҙы, ә хәҙер инде кайтырға ла мөмкин ине.

16

Эриқтың спорт машинаһы тигеҙ юлдан талғын елдәрәп кала ситендәгә ҡасабаға килеп инде. Ике-өс катлы коттеждар тезелгән киң урам буйлап бара биргәс, күркәм итеп һалынған ике катлы йорт эргәһенә килеп туктанылар.

– Йә, инде килеп еттек. – Инесса арткы ултырғыстан үрелеп сумкаһын алды. – Компаньон булғаның өсөн рәхмәт!

– Инесса Ғайратовна, ә, бәлки, кофе менән һыйларһығыҙ? – тигән булды егет. – Һәр сак һөҙөң менән был рәүешлө кис үткәрерү әләгеп тормай әле.

– Икенсе ваҡытка калдырайыҡ, йәме, Эрик?

– Кафеға ла инергә теләмәнегез.

– Һау бул, Эрик! – Инесса машинанан сыҡты ла еңелсә кул болғаны, унан туп-тура бейек ҡапҡаға табан йүнәлдә. Ул был егеттең еләткес компанияһынан котолоуына бик шат ине.

Ләкин үз сиратында Эрик та еңел һулап куйҙы.

“Мөхәббәт химияһының бында молекулаһы түгел, атомы ла юк. Менделеев бабай үзенәң таблицаһы менән мәрткә киткәнгә окшаған”, – тип үз алдына һөйләндә ул. Тапкыр һүҙе уның үзенә лә окшап калды, көлөмһөрәп куйҙы, унан күңеллө көйҙө һыҙғыра-һыҙғыра ҡырка вираж яһап, машинаһын килгән йүнәлешкә кабат бороп куйҙы. Исмаһам, берәй тамашасы быны

күрзе икән, тигән шикелле, боролоп тирә-ягына күз һалды. Хәзерге кала тибындағы замана ауылдарының етешһезлегенә лә шунда – мал-тыуар тотмайзар, тимәк, урамда кешенең әллә ни мәшәкәтә лә юк. Ыу – кранда, йылылык – батареяла, хатта бәзрәфтәре лә йорт эсендә. Шуға һәммәһе лә йә эштә, йә йорт тауығы шикелле өйөндә. Тимәк, урамда йөрөүсегә лә һирәк. Хатта юк дәрәжәһендә. Машиналарын да гараждың автоматик рәүештә асылған ишегенән елдереп алып сығып китеүзәренә карағанда, ул йорттарға кеше түгел, техника йәшәй тип уйларға мөмкин.

Шул рәүешле Эриқтың, уның уйынса, спорт машинаһында юғары пилотаж күрһәтеүен тейешле баһалаусы табылманы.

Егет иһә буш урамға карап бер нисә секундка ғына тын калды ла, кинәт исенә төшкәндәй, телефон төймәләренә баскыланы. Гүйә, уның шылтыратуын күз ҙә каш көткәндәр – телефонда шатлыклы тауыш ишетелде.

– Эрик! Мин һинен шылтыратуыңды шул тиклем көттөм!

– Әлиә, матурым, һине нисек һағынғанымды белһәң икән! – тип һайраны Эрик.

– Һағынһаң, әллә касан килер инең инде. Ә һин юғалдың да куйзың, – тигән үпкә катыш назлы тауыш ишетелде трубкаһан. – Колледжда ла дәрестәр ваҡытында һине уйлап тик ултырам.

– “Икеле”ләр тейәмә тағы, һин бит минең буласаҡ кәләш, – тигән булды Эрик. Үзе шул арала теге баштағы кызыккайзың был мәлдәге йөзөн күз алдына килтереп көлөмһөрәп куйзы.

Әйткәһе әллә ысынлап та көтөлмәгән тәҫсир яһаны – Әлиә бер мәлгә генә хатта телһез калғандай тойолдо.

– Эрик... һин... ысынлап әйтәһеңме? – тип ышаныр-ышанмас тауыш менән һораны кыз, егет әйткән һүзҙәрҙең шаяртыу булып куйыуынан курккан шикелле.

– Ысынлап, бәгерем, ундай һүзҙәр менән шаярмайзар.

– Һуң, ундай тәкдимде телефон аша әйтмәйҙәр ҙә инде.

– Хәзер заманы шулай – бөтә нәмә йә телефон, йә Интернет аша хәл ителә. Йә, кәләш, көт, хәзер барып етәм!

– Ярай, йәнем!

Эрик трасса буйлап калаға табан елдерҙе. Ул, кызыу юл хәрәкәтенең көтөлмәгән сюрприздарына әҙер булырға тырышып, әленән-әле юлды байкай, көзгөләргә күз һала. Уның бөгөнгө планын бер нәмә лә бозорға тейеш түгел. Бигерәк тә юлдағы көтөлмәгән хәл. Шуға ла күзҙәре максималь көсөргәнеш менән трассаны байкай. Ваҡытты инде лә юғалта алмай Эрик. Былай ҙа ике-өс азна бушка үтте. Инесса менән Байрас араһында һизер барлығын хәйләкәр төлкө Данил ағаһы ғына түгел, хәҙер үзе лә күрә. Кәңәшмәлә ултырған булалар, үз-ара йылмайышалар, тағы ла шундайыраҡ сөсө-мөсө. Әлегә хәйерсе кармаксы был алтын балыкты каптырғанға бик тә окшағайны.

Эрик шуны тыныс кына күзәтеп ултырһынмы?

Юк инде! Бына быныһы инде булмас!

Егет күз кырыйы менән генә машина панелендәге сәғәткә карап алды. Сак һигез тулып килә, тимәк, әле ваҡыт бар.

Бөгөнгө көн барыһын да хәл итәсәк!

Әлиә уны ике урам киҫешкән урында көтөргә тейеш. Ул тәңгәлгә саклы

байтак юл бар, ләкин кыз хәзер үк йүгереп сығып шунда торһа ла, Эрик хис тә ғәжәпләнмәс ине. Катын-кыз заты колағы менән ярата, тизәр бит. Эрик был йөмләнәң астына бер түгел, ике мисәт һуға ала. Тәмле-татлы һүзәр карар күзгә акыллы ғына тойолған катын-кыздың да зихенен тиз томалай. Әлиә иһә был йәһәттән бигерәк тә сибек звеноға карай. Хәйер, уның йәшендәге кисә генә тигәндәй мәктәп тамамлаған бала-сағанан тағы ни көтәһең?!

Һизенәүе Эриқты алдаманы – Әлиә юл сатында уны көтә ине инде.

Егет машинаһын туктатырға ла өлгөрмәне, кыуанысынан кояш кеүек балкыған кызыккай алғы ултырғыска инеп тә ултырҙы.

– Һаумы, йәнем? – тигән булды ул, телевизорҙағы сериалдарҙа күргән мөхәббәт күренештәрәнә окшатырға тырышып. Хатта тап шуларҙағы шикелле итеп, үрелеп Эриқтың яңағынан да үбеп алды. Иренәнә үрелергә ниңәлер батырсылығы етмәне. Мәгәр уйынан ғына: “Их, машинаға ултырғанымды, исмаһам, бер әхирәтем дә күрмәне бит, – тигән үкенес кенә йылшылдап уҙы. – Ә Эриқтың үзен күрһәлә, бөтөнләй шартларҙар ине! Безҙең төркөмдәге бер кыздың да шундай шәп машиналы матур егете юк!”

– Һаумы, бәгерем! – Эрик иғтибар менән кызды баштан-аяк күзҙән үткәрҙе. – Һин бөгөн бигерәк һылыу! Бакса еләге шикелле.

Әлиә кызарынып кәрпектәрән түбән қазаны.

– Һин бигерәк инде, Эрик...

Кыздың бала-сағаларса уңайһыҙланыуынан Эриқтың күңеленә шик ғәләмәте үрмәләне.

“Ә, бәлки, кәрәкмәстер? Бигерәк йәш бит әле... Уйындан уймак сығып куйһа?”

Ләкин ул был икеле-микеле уйҙарын йәһәт кенә ситкә кыуҙы.

Юғары әхлак нормаларын тотам тигән булып, фәрештәләй кыланған әзәм заттарына муллыҡты ла, бәхетте лә өйөп биргәндәрән әлегәсә ниңәлер күргәнә булманы. Тимәк, донъяһы шулай королған. “Бар яуапты минән түгел, ә донъяһын шул рәүешле итеп яһаған заттан һорағыҙ!” – тип куйҙы ул үз алдына. Һәм ниндәйҙер бер мәлдә күңеленә төбөндә хатта үсәүгә окшаш хис уяна биреүән дә тойомланы.

Миҫал эҙләп йыраҡ йөрөргә түгел. Ана, ул үзә үскән ғаиләгә күз һалыу ҙа етә.

Атаһы ла, әсәһе лә актерҙар ине уның. Хәйер, “ине” түгел, әле лә йөрөйҙәр ана шул сәхнәләрендә. Унда, әкиәткә ышанған йүләр тамашасы алдында, матур мөхәббәт тарихтары уйнайҙар, ниндәйҙер әхлак канундарын алға һөргән булалар. Ә үзҙәре... Һәр тин өсөн калтыранып йәшәгәндәрән дә иҫкә төшөрһәң...

Залдағы тамашасыға күренмәгән сәхнәнәң теге яғындағы күңел кайтарғыс әкәмәттәрҙе иһә һөйләйһе лә түгел...

Һирәк-һаяк килгеләгән Данил ағаһының атаһы менән әсәһенә ни өсөн һауалы-мыҫкыллыраҡ қарауының сәбәбен Эрик тәүҙә аңламай торғайны.

Һуңғарак кына төшөндө.

Акса тип күҙе тонған был донъяға сак кына булһа ла йоғонтоң булмаған башың менән юғары идеалдар һаҡында һөйләп йөрөүең көлкө икән ул. Бик теләһәң, бәлки, мөмкиндер ҙә, ләкин бит береһе лә ысынға алмаясаҡ.

Шул рәүешле атаһы менән әсәһе уның алдында абруйҙарын юғалтты ла куйҙы.

“Изге урын буш булмай” тигәндәй, был урынды Данил ағаһы биләне.

Ә ағаһы йәшәй белә!

Мәгәр Данил ағаһы әйләнгән түңәрәктәрҙә еңеләүселәр сәхнәлә кала алмай.

Уларҙы корбанға килтерәләр.

Әле лә бына уның эргәһендә Эрик алдында еңелгәнән таныған бер зат килә.

Тик корбанға килтереләсәген генә белмәй.

Әлегә...

– Ой, Эрик, мин һине шул тиклем һағындым! Һин шылтыраткас, нисек кыуанғанымды күрһәң! Эйе, ысынлап әйтәм, хатта изән уртаһында өйөрөлөп бейеп алдым, – тип ихлас тәтелдәне туктауһыҙ йылмайған Әлиә.

– Бына бит шылтыраттым, – тигән булды Эрик, үзе күҙ кырыйы менән генә кызға карап алды. Тейешле градуска етеп килә кеүек. Кыз заттарының башын әйләндереү практикаһынан сығып карағанда, артабан азапланып тормағанда ла була. – Эш бик күп, йән киңәгем! Икебез өсөн дә тырышам бит. Һинең һымак асыл затты кыйбатлы кейемдәрҙә генә йөрөтөргә тейешмен бит. Ә бының өсөн күп эшләргә кәрәк.

– Беләм дә... – Матур һүҙҙәрҙән һәм хәстәрлекле тауыштан Әлиә бөтөнләй иреп төштө. Ул үзен ялтыр журнал тыштарындағы көйәз ханымдар шикелле кейенгән итеп күҙ алдына килтерҙе һәм ул матур киләсәктең кул һузымығына аралыкта тороуына йәнә бер һөйөндө. – Кисә лә ораша алманың...

– Ә бөгөн без шуның конон кайтарасакбыз! – тип киң йылмайҙы Эрик. – Беләһеңме, бәгерем, ни эшләйәсәкбез?

– Әйт һуң...

– Бөгөн мин һине атай-әсәйем менән таныштырасакмын!

Әлиә гөлтләп тоҡанды.

– Бөгөн? Шулай тиз? Һуң, Эрик, минең бит юбкам да бик ябай, – тип борсола төштө кыз. – Ә уларға окшамаһам?

– Һинең һымак асыл зат та окшамаһа инде?! Улар акылһыҙмы ни шундай киләндән баш тартырға?

– Ой, Эрик, ысынлап әйтәһеңме? – Каушауынан ни эшләргә лә белмәгән Әлиә бер өс-башына караған булды, бер өстәге кескәй көзгөгә үрелде.

Кыҙың юғалып калуын күргән Эрик уны тынысландырырға ашыҡты:

– Борсолма, былай за бик күркәмһең. Һиңә ябай халат каплаһаң да, батша кыҙҙарынан кәм булмаясаҡһың.

– Йә, ярай улайһа, – тип бер аз тыныслана төштө кыз. Тулҡынланыуын басырға тырышып, сәстәрен һыйпаштырҙы. – Йә, прическам нисек, ярарлыҡмы?

– Бик тә шәп! Барыһы ла бына тигән!

Машина күп катлы йорт эргәһенә килеп туктаны. Эрик арткы йөрөш менән уны ышығыраҡ урынға индереп куйғас, каушауы һәр хәрәкәтенән ташып-түгелеп торған кызға подъезд ишегенә ымланы.

– Ошо подъездға... Бишенсе катта йәшәйбез... Тик бөгөн лифт эшләмәй. – Ул үзенсә, был бейек үксәләр менән шул сама баскысты нисек үтер икән был кыз, тип самалай ине шикелле. Ләкин Әлиә аяғына кейгән туфлизары хақында, гүйә, оноткайны. Кыҙың башында бер генә уй – нисек тә Эриқтың

ата-әсәһенә окшарға! Артабан инде бәхет капкалары уның алдында шар асыласак.

Бөткөһөз тойолған баскыстар буйлап өскө катка күтәрелделәр. Менеп етеү менән Эрик ишек кыңғырауына баскан булды. Бер аз вақыт көтөп торзолар. Әлиә баскыстар буйлап өскө күтәрелгәндә ауырайған тын алышын ипкә килтерергә тырыша. Буласак кайны-кәйнә алдында аһылдап басып тороу килешмәй ҙә баһа!

Ләкин ишекте асыуы булманы.

– Әсәйем был вақытта өйҙә була торғайны, – тип акланғандай һөйләнде Эрик. – Хәйер, төпкө бүлмәлә булһа, моғайын, ишетмәйҙер. – Ул боролоп бит остары алланып киткән Әлиәгә күз кысты. – Хәҙер без уға сюрприз яһайбыз! – Ул кесәһенән аскысын алып ишекте асты һәм кызға инергә ымланы. – Йә, ин, тартынма! Хәҙер әсәйҙе сақырам! – Эрик төпкө бүлмәгә йүнәлде. – Әсәй!

Бер аzzан егет бер аз борсоулы киәфәттә кабаттан күренде.

– Әсәй, күрәһең, магазинға сыккандыр. Атай ҙа озахламай кайта. – Ул кыйынһынған кеүек торған Әлиәне ары үтергә сақырҙы. – Йә, кайтырҙар, борсолма. Бәлки, шулай булыуы яҡшыраҡтыр ҙа әле. Бер аз өйрәнә торорһоң. Күрәһеңме, барыһы ла безҙең өсөн ыңғай килеп тора?! – Эрик кыҙы яурынынан косаклап үзе менән зал яғына әйҙәне. – Үҙеңде иркән тот, өйөңдәге кеүек бул, йән киәгем. Ә хәҙер атай-әсәй кайтканға саклы һинең ошо йортка тәү тапкыр аяҡ басыуыңды тантаналы рәүештә билдәләйәсәкбез. Сак кына көт, яраймы? Сюрприз!

– Мин сюрприз яратам, – тип яуапланы Әлиә. Ул бер аз тыныслана төшкәйне.

– Улайһа, түземле генә көт. Мин хәҙер!

Эрик аш бүлмәһенә сықты, өстәге шкафтан үрелеп ике фужер алды. Һыуыткысты асып, унан асылған мускат шарабы шешәһен тартып сығарҙы ла яртылаш кына итеп фужерҙарға койҙо. Ләкин уларға һалынған иҫерткес төрлөрәк кимәлдә ине.

– Йә бутап куйырмың, унан – кых! – операцияға – крышка! – тип һөйләнде ул үз алдына. Һаҡ кына барып зал яғына күз һалды.

Әлиә журнал өстөндә яткан фотоальбомды караштыра. Йүләркәй, тап уның өсөн әҙерләп куйылғанын аңламағандыр ҙа әле. Әйҙә ултырһын, йәнәһе лә, буласак кайныһы менән кәйнәһенең сәхнәлә балкыған мәлдәренә һокланып.

Атаһы менән әсәһе фотоальбомда килеш тә үзҙәренә тамашасы таба белә!

Ни тиһең дә, донъя йүләрҙәргә кытлыҡ кисермәй!

Ә Эрик, ул ялтырауыҡтарҙың ысын һаҡын үз вақытында аңларға өлгөргән замана кешеһе, башка юлдан китәсәк.

Еңеү өсөн бар ысулдар ҙа кулайлы!

Егет бына ике-өс көн инде түш кесәһендә йөрөткән бәләкәй флакондағы йоко порошогын фужерҙарҙың береһенә койҙо, калак алып уны бутаны ла уларҙы тотоп зал яғына йүнәлде.

– Йәнем-бәҫерем, һинең ошо йортка тәүге тапкыр аяҡ басыу минуттарың ғүмерлеккә хәтерәбезҙә каласак. Мәңге бергә булыу өсөн! Безҙең бәхет өсөн әсәйек! Төбөнә төшкәнсе!

Бер-беренән күзәрән алмай фужерзарзағы шарапты һуңғы тамсыһынаса эстеләр. Ул арала Эрик талғын музыка куйып ебәрзе. Егеттең косағында үзен бәхеттең ете катындағылай тойған Әлиә музыка ыңғайына әйләнде лә әйләнде. Бер аzzан аяк-кулдары тыңламай башлаһа ла, был татлы төшөнән һис кенә лә сыккыһы килмәне. Эрик иһә уның косағында йоклай башлаған кыzzы бер аzzан ике кулына күтәрәп алды ла үзенә бүлмәһендәге карауатка алып барып һалды. Уның, ысынлап та, йоклап киткәнән тағы бер тапкыр тикшергәс, телефонын алып уны видеокамера режимына көйләп куйзы ла сисенә башланы.

17

1943 йыл. Май. Смоленск өлкәһе.

– Немецтар! Немецтар килә!

Ун-ун ике йәштәр самаһындағы өс-дүрт малай кемузарзан ауыл яғына елдерзе. Озак вакыт һәр ишетелгән тауышка тертләп, һағайып йәшәгән ауылдағы һәммәһе тигәндәй бер юлы хәрәкәткә килде. Шартлап тәзрә капкастары ябылды. Катын-кыз кош-кортон кетәгенә кыуып индерергә азапланып сыр-сыу килде. Еткән кыzzары булғандар үз ғәзиздәрән кабаланып изән бәзына төшөрә һалды.

Бер аzzан тирә-йүндә һиллек урынлашты. Ташландык ауылмы ни! Ара-тирә тәзрә корғандарының бер аз һелкенеп куйыуынан ғына уларзың артында кемдәрзеңдер һағайып күзәткәнән шәйләргә була.

Моторзар гөрөлдәүе якында ғына ишетелә ине инде. Бер аzzан ауыл оsonда мотоколонна үзе лә күренде.

Колонна зур ғына. Уртарак тәңгәлдә брезент менән көпләүле ике машина ла бар. Улар туктау менән үк, япма астынан ике тиштә самаһы һалдат ергә һибелде. Тирә-як ят телдә һөйләшкән тауыштар, өзөп-өзөп биргән бойорок, күмәк кеше бер урында йыйылған вакытта була торған геүләү менән тулды.

Кузьма-Демьянск ауылы оло юлдан бер аз ситтәрәк урынлашкан. Был төбәк әллә қасандан немецтарзың тылында булһа ла, һалдаттарзың ошо тирәлә байтактан күренгәнә юк ине. Әйтеүзәрәнсә, фронт һызығы әллә ни алыс түгел. Вакыты-вакыты менән йыракта миналар шартлағаны, бомбаларзың ярылғаны шаңдау һымак килеп ишетелә. Һауанан әле был, әле теге якка самолеттар осоп үтеп кенә тора.

Стратегик яктан ауылдың әлегәсә һис һиндәй зә әһәмиәте булманы тиерлек. Ғәскәрзәр төрлө йүнәлештәрзә үтә торзо, танк колонналары, мотопехота туктауһыз тигәндәй ағылды. Ләкин барыһы ла оло юл буйлап. Апарук алыста, йылға ашаһында яткан Кузьма-Демьянск ауылының үкереп алға ынтылған ауыр техникаға ла, ғәскәрзәргә лә әллә ни кәрәге булманы. Ләкин бөгөн иртән оло юл үткән зур күперзе шартлаттылар. Ә инде бер аzzан ошо йылға аша һалынған тағы ике кескәйерәк күперзе лә һак астына алырға бойорок килде. Тиззән зур һөжүм көтөлә. Бер һиндәй зә тоткарлык булырға тейеш түгел. Өстәүенә, бындағы туғайлык өс-дүрт сакрымдан һазлыкка әүерелә. Уның аша техника түгел, йәйәүле лә үтә алмай.

Былтыр йәй “СС” отрядтары был тирәнә партизандарзан тотошлай тазарткайны. Әле килеп йәнә баш калкытканға окшайзар. Әле тегендә, әле бында һөжүм итеүзәрә йышайзы.

“Тыныслана белмәгән ниндәй халык был?” – тип эсе бошоп уйлана Герберт. Уныңса, һуғыш – ул хәрбизәр эше. Граждан халык был яу уйындарына кысылмай, тыныс кына йәшәргә тейеш. Бөйөк Германия Францияны яулаған мәлдә француздар һәнәк тотоп танкыларға каршы ташланманы ла баһа! Һөҙөмтәлә Париж кан-койошһоз баш һалды. Емертелмәне, яндырылманы. Уның халкы ла һәүетемсә тып-тыныс йәшәүен дауам итә. Ә бындағы кырағай халык менән һис нисек тә уртаҡ тел табырлык түгел. Баштан ук шулай булды. Ййын табып, хөсөтлөк кылырға ғына торалар. Әллә илдәрен шул тиклем яраталар, әллә әзәмсә аралашһалар, үзәрен дә дошманға һанап куйырҙар тип куркалар – аңламашың.

Әле лә бына улар килеп ингән ауылда, исмаһам, берәй әзәм заты күрәнһә икән! Барыһын да үләт кырған тиерһең!

Ә, юк, яңылышты – урам буйлап һылтыклап кемдер килә ине.

– Герр офицер! – тип өндәште ул Гербертка, күрәһең, уның башкасарак кейемдә булыуынан самалап. Урта йәштәрҙән күптән уҙған һәм байтактан кырынмағанға хатта үз йәшенән дә картырак күрәнһән был әзәм баһкан урынында тапанып ык-мык итте, унан башынан кәпәсен алып кулында ыуғыланы. – Мин ни... ошо ауылдың старостаһы... Кондратий булам.

– Пальдисты сакырығыҙ! – тип бойорҙо Герберт.

Сөнки ул каршыһына баһып нимәлер ләпелдәһән был карттың һөйләһеүенән бер нәмә лә аңламаны. Сәйер, ошо икһез-сикһез илдә йөрөүҙәренә ике йыл була, мәһәр телдәре элек нисек кара урман булһа – әле лә шул килеш. Ярай ҙа, ротаһында латыш егете Пальдис бар. Атаһын большевиктар үлтерһәнә үтә үсле был егет ап-арук русса һупалай. Урындағы халык менән аралашырға кәрәк булһа, фәйҙаһы бик тейә.

– Герр обер-лейтенант! – тип башлаған Пальдисты Герберт кул ымы менән туктатты.

– Һора әле был әзәмдән. Кем ул, нимә әйтмәксә була. Тик кыһка тот, ваҡыт самалы.

Пальдис әлегә әзәм менән нимә һаҡындаһыр һөйләһеп алды. Уның ошо ауылдың власы икәнлегән аңлағас, мыһкыллы йылмайып куйҙы. Ләкин каршыһында торған обер-лейтенанттың һынамсыл карашын күрөп, йөзөн үзгәртә һалды.

Мәһәр әлегә мәлдә обер-лейтенант Герберт Шульц өсөн был староста бик тә кәрәкле зат ине. Отрядты тизерәк урынлаштыра һалырға кәрәк. Өстәүенә, ике күпер ҙә кисекмәһтән һаҡ аһтына алыһырға тейешле.

Ул һалдаттар өсөн иркәһерәк ике-өс йорт табырға бойорок бирҙе, үзе иһә отрядтың күпселек өлөшөн алып йылға яғына йүнәлдә. Ошо мәлдән алып Кузьма-Демьянск ауылы билдәһез ваҡытка немец һалдаттарының төйәһенә әүерелдә.

Рәсүл
БАЙГИЛДИН

ЯРҠЫУ ЙЫЛДАР ҮТЕР, ЯКТЫ ЯЗҘАР ЕТЕР...

Повесть

16

– Аһамайым да һағы әпәккә, – теле асыла башлаған Рәсим кукуруз оно кушып бешерелгән икмәкте ташлап ебәрзе.

– Калай ул, тәм айыра. Элек был икмәк булһамы... Э-э-й, балам, без күргәндәр... – Сәбилә урындык ситенә тәгәрәгән ярты телем күмәсте балаға кире тотторзо.

– Аһамайым, аһамайым... – Сабый кулындағы икмәкте тағы ташларға йәтешләнде лә, кәртәсәһенә карап, тукталып калды.

– Кеше аяғы һилләнде, мин Асия еңгәйгә барып киләйем. Бәлки, бөгөн бойзай икмәге әләгер, – кашығаяк тирәһендә булышкан Гөлийемеш магазинға сығырға йыйына башланы.

– Мин дә, мин дә ... – Фәүзиә әсәһенәң янына йүгерзе.

– Хәзер Хәмдиә лә әйәрәм, тей бит. Өйзә генә булып тороғоз, мин тиз генә әйләнәм, – әсә йәһәтләп ишеккә атланы.

Былтырғы ашлыктың бөтөүенә, он ларының бушауына ике-өс ай булып китте инде. Шуға магазинға карап торалар. Икмәк магазинға ла өзлөк менән килә. Илдә иген юк икән, сит илдән һатып алалар икмәкте, тигән һүз йөрөй халыкта.

Юлдыбайза, үззәре кеүек, Бәләкәй Уза йылғаһын һыулап ултырған урамда әсәһе, кустылары менән йәшәгән Әлибайға “ағай” тип өндәште бәләкәйзән Гөлийемеш. Ул кәләш алғас, еңгәй бүләгенә лә инеп сыкты өйзәренә. Шунан бирле Асияны еңгәй тип йөрөй. Йәштәр Юлдыбайза озақ торманы, Матрайза төпләнделәр. Асия магазинда һатыусы булып эшләй, Әлибай клубта кино күрһәтә. Шул еңгәһе аркылы Гөлийемеш икмәктән өзөлмәй килә хәзер. Магазин асылуға киндер моксайын, аксаһын кешегә күрһәтмәй генә еңгәһенә тоттора ла, кискә табан барып ала. Хәзер элекке кеүек иркен

(Азағы. Башы 1-се һанда.)

һатылмай икмәк – зур сиратка тороп сак ала уны халык. Бер кулға икене генә бирәләр. Йыш кына талаш сыға. Икмәк бөтөнләй килмәгән сактар за булғылай.

Кеше һуңғы осорза магазинда азыктың муллығына өйрәнөп алғайны. Касан барһа ла, теләгәнөн алып кайтты. Ярты йыллап инде – өзлөк китте. Хактары ла күтәрелде. Һуғыштан һуң лавкала азык-түлек гел арзаная ине, ә быйыл, бар ғәмде аптыратып, киреһе сығып тора. Шуға халык шомлана. Америка астыртын кылып ята, тип һөйләй радио, гәзиттә лә был турала язалар.

– Ялтыр баш Никита кукурузы менән һемәйтте илде, – тип әрләй ил башлығын Ғилметдин, кукуруз оно кушып бешерелгән һарғылт икмәкте ауызына алған һайын.

– Батшаны әрләп ней. Берәйһе ишетеп калһын, башыңды төрмәлә серетерзәр, – тип хафаға кала бындай сакта Сәбилә.

– Батшаның һөйәктәре әллә касан сереп бөткән, әсәй... Оноторға вакыт уны!

– Һез, сикрутәр, тип әйтһәгез зә, ил хужаһы батша булып кала инде. Башка кем булһын һуң? Батшаға һүз тейгезергә без гел курка торғайнык...

– Батшаны колаттылар, быныһын да колатырға кәрәк, – Ғилметдин куйырзан-куя торған кеше түгел инде.

Мәүлетдин менән дә һүзгә килешеп киттеләр бер көн.

– Икмәк ашата башланы, совхоз асты, акса бирзертә, тип хатта ярата торғайның Хрущевты, хәзер эт урынына әрләйһең, – тине Мәүлетдин ағаһына, мәрәкәләгән һымак.

– Уға ышанһаң, ун ете йылдан коммунизмға барып етергә тейешбез. Рәсим улым зурайып етһә, кәкрәс коммунизмға эләгә инде... Эйе, эләгер, эләкмәй зә!.. Вис киреһе сығып тора. Хактар артты, икмәк бөттә... Коммунизм тип, аслыкка бороп алып китеп бара нишана. Ышанмайым мин уға хәзер...

– Һы... Калай һин тиз һыуындың...

– Ялтыр башты яратырға матур кыз түгел ул...

– Яраттың да баһа...

– Нимә қаңғыраһың, салага!.. Колак төбөңә берзә алғың киләме? Хәзер бирәм, – гәзит карап урындыкта яткан Ғилметдин, әтәсләнөп, тороп ук китте.

– Ярай инде, ағай, шаяртканды белмәйһеңме әллә. Бына тыңлап кара әле, – Мәүлетдин, эргәһендә торған магнитофонды кабыззы.

Унда икәүһенең бәхәсе башынан алып азағына тиклем язылғайны.

– Минең тауыш кайһылай кызык кына ул, – тип балаларса аптырап алды тәүзә Ғилметдин.

– Тауышың да ул... Ә нимә һөйләйһең һуң?

– Шунан нимә?..

– Һуң язылған да баһа...

– Шунан...

– Элек бының өсөн бер һүзһез стенаға терәгәндәр... Расходка сығарғандар... Аткандар...

Кустыһының кайза һуктырғанын сак аңлап алған Ғилметдинде һуғышыузан өйзәгеләр көскә тыйып калды. Мәүлетдин, шаяртыузы аңламайһың, ағай, тип магнитофон тасмаһындағы язмаһын юйзырта һалды.

Ике йыл тота инде Мәүлетдин ауылда быға тиклем күрелмәгән замана мөгжизәһен – ауырлығы бер боттан ашыу, радиоһын да тоткан, пластинкаһын да уйнаткан, магнитофонға ла яздырткан һәм дискиға уралған таһманан яһмаларҙы әйләндергән “Казань-2” тигән музыка комбайнын. Динамигын өскә күтәреп куйһаң, тауышты ярты ауылға яңғырата үзе.

Бер көн почтаға ят әһәм килеп инде лә Мәүлетдингә шул мөгжизәһе һатып алырға тәкдим иткәйне. Мәүлетдин ыһанмай, икеләнеп торғас, уны эһләтеп тә күрһәтте. Шунан бер айлык эһ һақына тороһло (80 һумға) әйберҙе һатып алырға йөрһәт итте егет. Һәм отолманы ла һымак. Магнитофонлы агрегатты клубка алып сығып, йәһтәрҙе бейетһенме, кунактарҙа табын түренә куйып бар һалыкты һайран итһенме – былай ҙа ауылда беренсе булып йөрөгән егеттең базары тағы ла юғарырак күтәрелде. Кайһы сак ипләп кенә кешеләрҙе яздыртып ала ла, аһактан тыңлатып, тағы дан каһана.

Шул аппараты менән ипләндерҙе ағаһын Мәүлетдин.

Сталин заманының тез быуындарын калтыраткан, йөрәкте өзгән куркыуын канына һендереп өлгөрмәгән быуын кешеһе ул Ғилметдин. Шулай ҙа кустыһының шаяртыуы эһеһе үтмәһе – уйлағандарыңдың барыһын да яр һалып йөрөү яҡшыға барып бөтмәһен аңланы егерме һигеҙ йәһлек ир. Уйламаған, күрмәгән, белмәгән яһтан алып килеп тондороуһары, боғаһһан алыуһары бер ни тормай икән һәһерге заманда, тип уйланы. Кайһы яһтан алһаң да, был тормоһтоң кәртәләрен йырып сығырмын тимә. Ирек бар – ауыһыңды үлсәп аһ, эһең бар – мул әһере үең өсөн түгел, аһсаң бар – осон-оска яһғарлык, ғаиләң бар – ярлы, ғүмерең бар – маһсатһыһ... Теләгәһенә, һыялланғанына өлгәһтем генә тиһә, күрәнмәгән сиккә барып терәлә лә, ары китә алмай ҙа куя. Тракторһы булырға һыялланды – “Беларусь”тан төһмәй һәһер, кулға аһса алып эһләйем тине – айына ике тапкыр бирәләр уны совхоз кассаһынан, кәләш тураһында уйланды – бай ғаиләнән һылыу кыһға өйләнде... Кыуан, йәһшә, бәһетле бул иһе уға – юк, килеп сыкмай.

– Минең йырға куһылмайһығыһ! Көйҙө боһаһығыһ әтеү, – кунакта Ғилметдин үе генә яңғыһ йырларға яһата, табындаһ дуһтарын каты киһәтә шуға баһтан ук.

Һәмерҙән еңелсә илергән баһы ауыр уйһарһан арынған, күңеле күтәренке, тәһненең талһығын һыпырып алғандар:

– Диңгеҙең дә була төрлө сағы,
Бер дауыллап ала, бер тына,
Рауһаниям, бәһерем,
Бер дауыллап ала, бер тына,
Күңелдәрем һиңә ынтыла.

Аһсарлактар оһкан Ағизелдең
Туғайһарын яңғыһ гизәһең,
Рауһаниям, бәһерем,
Туғайһарын яңғыһ гизәһең.
Сәһкәләрҙе кемгә өзәһең?
Сәһкәләрҙе кемгә өзәһең?

Йыр ирҙең булмыһын аһманға оһора. Их, диңгеҙ... Их, Ағизел... Ә Рауһания һуң? Кем ул? Ниһләп Рауһания? Ә Гөлийемеш һуң? Һыялыһһар булырһың бындай йырһан!..

Мәжлестең дә, байрамдың да ғүмерзәре кыска: тағы уйзар, саң-тузанлы ауыр эш, кысынкы йортта ғүмер кисерәү... Һәм алда тағы ла – кыска ғына вакытка еңеллек биргән йырлы ла, моңһоу за эске табындары...

...Ак икмәк алған Гөлийемеш магазиндан дәртле басып кайтып инде өйгә. Балаларзы кыуандырайым, тип уйланы кәнәғәт төстә. Өстәүенә, аз ғына кәнфит тә үлсәткәйне еңгәһенән.

17

1963 йылдың май башы. “Башкорт” совхозының Юлдыбай бүлексәһендә кукурузсылар семинары бара. Акъярзан райондың партия комитеты секретары Ғилман Ғирфан улы Яппаров, башкарма комитет рәйесе Әхтәм Сәлимйән улы Мәксүтов, башка түрәләр килгән. Баһыу башына бағаналар казып ултыртылып, улар араһында тарттырылған тукымаға зур алһыу хәрәфтәр менән “Дадим Родине 50 центнеров кукурузы-чудесницы с гектара!” тигән лозунг язып әленгән. Бер рәткә теһелгән тракторзарға ла кукурузды данлаған плакаттар беркетелгән.

Сизәмселәр төбәге Хәйбуллала “икенсе икмәк” тип нарыкланған был культураны үстәрәү технологияһын тейешенсә үзләштергәндәр, ярайһы тәһрибә туплағандар. Ә ике йыл элек кенә ойошқан “Башкорт” совхозында эш рәтен белеп етмәйзәр. Партияның талабы каты – сәсеүлектәрзең кәм тигәндә өстән бер өлөшөн кукуруз биләргә тейеш. Уңыштың юғары булығы мотлак. Шуға иң уңдырышлы ерзәр ошо культураға тәғәйенләнгән. Матрай, Юлдыбай тарафтары районға яңы кушылды. Кисәге колхозсыларзы тәүзә эш алығына өйрәтеп алығы кәрәк.

– Иптәштәр! Бөйөк Ленин партияһы безҙе тура юлдан коммунизмға әйзәй. Яуап итеп без удар хезмәт өлгөһө күрһәтәбез, еңеү артынан еңеү яулайбыз. Ауыл хужалығының төп бурысы – илде туйындырыу. Сизәм күтәрәп, Хәйбулла районы эшсәндәре икмәкте бөгөн биш тапкырға күберәк игә. Коммунистар партияһы, зирәк етәксәбез Никита Сергеевич Хрущев икенсе икмәкте – кукурузды – етештерәүзе тағы ла арттырыу бурысы куя. Кукуруздың һәр гектары 30 центнер уңыш биргән хәлдә, ауыл хужалығының малсылык һәм кошсолок тармактары өстәмә рәүештә һәр гектарға карата 7 центнер суска ите, 85 центнер һөт, 40 мең дана йомортка етештерәсәк.

Кукурузды үстәрә белергә кәрәк. Шунда ғына һөзөмтәгә өлгәштергә мөмкин. Никита Сергеевичтың асыллы һүззәрен килтермәй мөмкин түгел ошо урында. Ул һәр вакыт: “Советую вам выращивать кукурузу, как самую урожайную и лучше всего оправдывающую труд культуру, но при условии, если вы эту культуру знаете. Если же не умеете выращивать, то сначала научитесь”, – тип кабатлай. Был – зирәк, тәрән асыллы, бай фекерле етәксә һүззәре!

Никита Сергеевич, кукурузды квадрат-оя ысулы менән сәсеү иң отошһоһо, ти. Хатта Американың атаклы кукурузсылы Ғарст та был йәһәттән безҙең етәксә алдында үзен өйрәнсек һымак тоя һәм уның тәрән белеменән хайран кала. Йәғни баһыуза кукуруздың һәр төбә 70-кә 70 сантиметрлы квадраттың мөйөштәрендә урын алырға тейеш.

“Башкорт” совхозы игенселәре! Бөгөн һезҙе “Хәйбулла”, “Матрай”, “Акъяр”

совхоздарының иң ошта кукурузсылары эш алымына өйрәтәсәк. Эйе, быға тиклем һез ҙә кукуруз сәстегеҙ. Тик юғары һөҙөмтәләргә өлгәшә алманығыҙ. Сөнки белемегеҙ түбән, тәжрибәгеҙ самалы.

Башыу башында “СКГК-6” һәм “Т8-2А” сәскестәре тора. Тәүге агрегатта, орлок сәсеу тәрәнлеген көйләү өсөн, секторҙар буйлап, бәләкәй тәғәрмәстәрән әйләндереүсә механизмды кәрәгенсә шылдырабыҙ. Ә икенсә сәскес катмарлырак. Орлокто тәрәнерәк сәсеу өсөн уның штанг пружиналарын кысабыҙ, шул уҡ вакытта бәләкәй тәғәрмәстәрҙекен бушатабыҙ...

– Райондың беренсә секретары эш һәскәлектәрән механизатор-агрономдан былайырак белә... Вәт, дә! – “Башкорт” совхозы директоры Николай Петрович Павлов Мәксүтовтың қолағына шыбырзаны.

– Шунһыҙ булмай. Обкомдан Нуриев үзә шундай талап куя, – тине уныһы, яуаплап.

Ә Яппаров телмәрән дауам итте: “Тумаласлы үлсәу тимерсыбыктары башыуың кырынан кырына теүәл 16,8 метр аралык калдырып һузыла... Сәскестәр трактор серғаһының уртаһына тағыла. Был вакытта агрегаттың рамаһы горизонталь хәлдә булырға тейеш... Сәсеүзә башлар алдынан механизатор тракторзы, куйылған билдәләргә тапкырлап, сәскестәрҙең орлок төртөү морондарын контроль һызатка тап килтереп, туктата... Һузылған үлсәу тимерсыбығы тумаластар тотоу ояһына (узлоуловителгә) һалына... Трактор сигнал буйынса талғын ғына күҙғалып китә. Ул, агрегатты тигеҙ тартып, тик икенсә тизлектә бара. Башка тизлектәргә күсеу тыйыла... Орлоктоң тейешле тәрәнлектә, теүәл һәм нормаға еткереп сәселеүен тикшерәү өсөн, 20 метр үткәс, агрегат туктатыла, һәм ипле генә хәрәкәттәр менән (сәселгән орлокто урынынан күҙғатып куймаһ өсөн) бер рәттәге 10 оя асыла... Асылған ояларзың үзәгенән бау тартыла. Ул үлсәу тимерсыбығының тумаласына тап килеп сығырға тейеш. Әгәр тап килмәһ, тумаластар тотоу ояһы йә алға, йә артка күсерелә... Тапкырлағандан һуң трактор тағы 15 – 20 метр үтеп туктай һәм сәсеүҙең дөрөһ барыуы кабаттан тикшерелә...”

– Был тиклем сурыткан әзәм кем ул? – Юлдыбайға, кайны йортонан һуғылып, семинарзың башына һунлаған Ғилметдин Рәфкәт дуһына өндәште.

– Район хужаһы... Секретарь...

– Йылайырзыкына оҡшамаған да баһа...

– Ниндәй Йылайыр? Йылайыр юк бит инде... Акъяр... Хәйбулла...

– Яппаровмы әллә?..

– Шул шикелле...

Яппаров, һүзән туктап, тамак кырзы, шунан:

– Хәҙер, иптәш механизаторҙар, алдыңғы кукурузсылар мин һөйләгәндәрҙә практикала күрһәтәсәк. Шунан улар күҙәтеүендә бер буй үтәһегеҙ ҙә, үз аллы сәсеп күрһәтәһегеҙ.

Иптәштәр! Хәйбулла районы игенселәре! Быйыл безҙең алда үтә яуаплы бурыс тора – дәүләт заданиеһын икеләтә арттырып үтәргә тейешбез! Партия һезгә ышана. Алға, коммунизмға, иптәштәр! – тип телмәрән ялкынлы һүзәр менән тамамланы ла, сигналсыларға карап, күл һелтәне.

Ялан ситендә флаг тотоп торған ун кеше күтәргән кулдарын кишкен аска төшөрҙә һәм кабаттан күтәрҙә. Был әҙерлеккә команда ине. Тракторҙар кабызылды. Семинарҙа катнашыусылар, төркөм-төркөм булып, башыу кырына тезелде. Агрономдар, агрегаттар башкарған һәр алымды тасуирлап

аңлатып, кукуруз үстөрөүҙең заманса технологияһы тураһында кабаттан һөйләргә керешеп китте.

Бына тракторҙарға ултырырға сират “Башкорт” совхозы механизаторҙарына етте. Һөйләгәндә тыңлап, күрһәткәндә карап торғанда барыһы ла ябай һәм аңлайышлы кеүек ине. Эшкә тотонғас, буталдылар, билдәләргә күрмәй үтеп киттеләр, рычагтарҙы яңылыш тарттылар. Был тиклем ентекле, эзмә-эзлекле эш-хәрәкәт ятын уларға. Тукта, тикшер, үлсә, көйлә һәм... тағы шуларҙы кире кабатла. Ә кәһән сәсергә һуң? Крәстиән һәр сак ябайлыҡка ынтыла, уға тәбиғи, аңлайышлы ғәмәл яқын. Тупракка төшкән һәм күмелгән орлоҡто асып кара, шунда, ерҙә, нимәнеләр үлсә, һиндәйҙер иҫәп-һисап эшлә... Юк, батмай, бармай бындай төпсөрлөк ер кешенә.

– Тукта!.. Баҫ тормозға!.. – Яппаров, контроль һыҙатка етмәй борола башлаған трактор юлын киҫә була, кулын болғай-болғай һөрөлгән ерҙән йүгерҙе.

Механизатор күрҙемә уға карай ярһып килгән кешенә, әллә бер буй сәһеп бөттөм тип уйланымы – тракторын туктатты. Тик кабинанан үз ыңғайына төшә алманы – уны һөйрәп төшөрҙөләр.

– Һин... Һин... – механизаторҙы изеүенән кармап тоткан Яппаров асыуынан сәһәнә. – Партияның эшенә... Партияның талабына төкөрөүеңме был?.. Контроль һыҙатта туктарға, сәскесте, билдә канаттарын күтәрергә тейешһең, һиңмай!.. Мең тапкыр тылқыһылар быны һиңә бөгөн. Ә һин... – райондың беренсе секретары караға баткан ер кешенә кизәнде, тик һуҡманы. Механизаторҙы этеп ебәрҙе лә, өмөтһөҙ кулын һелтәһә һәм шәп-шәп атлап машинаһы яғына ыңғайланы. Семинарҙа катнашыусылар уны башкаса күрмәнә.

Дәүләт крәстиәндә үҙһенмәй шул. Кулактарҙы тамырынан коротһалар ҙа, үҙһәнә, аҫтыртын, әүеш-тәүеш итеүгә әүәс кулак ҫигелә йәшәй бирә ауылда. Өйрәтәүгә бармай, яңыны алмай, әйткәндә кабул итмәй ул. Кисәге колхозсынан һисек совхоз эшһәнә әүәләргә? Никита Сергеевич дөрөҫ әйтә – иң элек уның йорт хужалығын тартып алырға кәрәк. Кәһән генә түгел, һыйыры ла булмаһын кураһында. Ул эшләргә, кайтып ял итергә һәм тағы дәүләткә тир түгергә тейеш!..

– Иван Исаев киҫә Сибайҙа нефтебазала ишетеп кайткан. Заправкала сәләркә бушатып торғанда һөйләнә. Тыңлағыҙ, – Ғилметдин сәй эскән тимер көрөшкәһән яңы тирткән йәшел үләнгә куйҙы ла, азыраҡ пауза тотоп, көләмәс башланы.

Хрущев суһка ҫерамаһына килгән, ти.

Суһкалар уға карап:

– Хру-хру-хру, – тип тауышлана икән.

– Нимә ашатаһығыҙ уларға, – тип һораған Хрущев.

– Кәбәк, иптәш Хрущев, – тизәр икән.

– Кукуруз ашатығыҙ, икенсе килгәнәмдә иһемәмдә тулыһынса әйтерлек булһын, – тигән Никита.

Саукалыкта өйкөм-өйкөм ултырып төшкө аш ашаған семинарҙа катнашыусыларҙың бер төркөмө гөр килеп көлөшөп алды.

– Һинеке пүстәк, миңә Орскиҙан кайткан коҙам һөйләнә, – көләмәс һөйләшәү дауам итте.

– Нишләп һатыуза аяк кейеме юк? – тип һорай икән берәү магазинда.
 – Ялан аяк Американы кыуып етеп, үтеп китергә еңелерәк булһын өсөн,
 – тигән уға ливер колбасаһына сиратка баһкан халык.

Бер мәл саукалык араһына һибелеп ултырған барлык халык мәзәкселәр янына йыйылды.

– Бер аяк менән без коммунизмда торабыз, иптәштәр, – ти икән Хрущев.
 – Тарбайып озак торорбозмо икән, иптәш Хрущев? – тип һорай икән унан карт большевик.

– Ха-ха-ха, – дәррәү көлөү тауышы шаңдау булып кире кайтты.

– Миңә лә Орск жиганы һөйләне... – Һәр кем ишеткәнән ғәм алдына сығарырға ынтылды.

Түрәләр табыны уратаһында ултырыусыларҙы механизаторҙарҙың сәйер күңелләнеп китеүе һағайтты. Мәксүтов ҙур түңәрәк булып өйкөлөшкән халык эргәһенә килде.

– Хрущев куяндан нимәһе менән айырыла? Кем әйтә?.. Белмәйһегеҙ!..
 Яуап: куян буш һүз һөйләп йөрөмәй...

– Ха-ха-ха...

Эштең низә икәнәнә төшөнгән Мәксүтов капыл азап калды. Үзенең яҡынлағанын белдереп, тауышланырға кәрәк булған уға. Ил башлығын хурлаған көләмәсте ишетте, тимәк, кишкен сара күрергә тейеш. Ул бит – бындағы власть. Тик ни эшләргә тейеш район башкарма комитеты рәйесе был хәлдә? Эргәһендә милиция юк һөсләтергә, ә үзе ни кыла ала? Ишетмәмеш-күрмәмеш булыу хәйерле.

– Иптәштәр, ниндәй шау-гөр бында? Семинарҙы дауам итәбез... Төшкө аш тамам! – тип, яңы көләмәс башланмаһ борон, көслө тауыш менән һөрәнләне Мәксүтов.

18

Кышкы һыуыкта, яҙғы бурандарҙа йәйәүләп тә, ылыуға һарығып та ярты йыл Аҡъяр юлын тапаны Мәүлетдин. Йәй аҙағында егерме бише тула, етәр, башлы-күзле булырға ла ваҡыт.

Теге һөйләшеүҙән һуң телефонистка Светлана менән яҡындан танышты. Окшатты йәштәр бер-береһен. Бергә булыу тураһында уйынлы-ысынлы һүз ҙә сыҡкылай башлағас, тәүәккәлләне Мәүлетдин – Мөхәмәтнәжип ағаһы менән киештеләр ҙә, гөрләүектәр сылдырап аҡкан март аҙағында автобус менән Аҡъярға юландылар.

Буласак кайныһының күңеленә хуш килде Матрай ауылы почтаһы начальнигы. Кызын бирергә ризалашты. Туй көнөн торарак билдәләргә һөйләштеләр. Тик бик мажаралы килеп сыҡты был сәфәр. Салт қояшлы яҙғы көндө кискә табан күз асыһыҙ буран алмаштырҙы. Яусылар кайта алмай камалып ятып калды Аҡъярҙа. Аҡман-токман қоторонһа ла, көн һайын юлға сықтылар. Ылау булмағас, кире фатирға кайттылар. Шулай азна аҙапландылар ҙа, һилерәк бер көндө Матрайға йәйәүләп сығып киттеләр. Туранан-тураға тартып, сак кайтып аузылар.

– Көнөн һөйләшеп кайттым, июлдә кәләш алам, әсәй, – тине ҙур ғаилә самауыр тирәһенә йыйылған бер мәлдә Мәүлетдин.

– Бик мәслихәт, улым, – тине кыуанған Сәбилә.

– Уныһы шулай ҙа, тик киленеңде кайҙа алып кайтырға? Бында урын юк, – ағаһына һораулы карашын төбөнә кусты кеше.

– Күңел һыйһа ни, урын табылыр, – Сәбилә аңын-тоңон уйламай яуап бирҙе.

Ғилметдин аңланы кинәйәлә һүҙҙе лә, үҙенә төбәлгән карашты ла. Эйе, ваҡыт инде башка сығырға. Арттан етә килгән кустыға урын бушатырға кәрәк. Йола, ағай бурысы куша быны. Оҙаҡлап китте шул атай йортонда. Яраған эш түгел был. Ана, Мөхәмәтнәжип ағаһы бер йыл да торманы әсәһе менән, шунда уҡ үз ояһын корҙо.

Урамдың түбәнге оsonда Шәрифә әбейҙең өйө буш тора. Күҙе насарланғандан бирле Хөрмәт туғанында көн күрә ул. Йортон һаталар икән, тип һөйләйҙәр. Йәтеш инде ул йәтешлеккә, шулай ҙа ярап торор ине. Нисәмә йыл акса алып эшләй, аҙлап йыйғанда ла тултырыр ине. Шулай ҙа тинләп, һумлап бол туплау – уның өсөн ғәрлек. “Крохобор” тизәр ундайзарҙы ауылда. Тормош мулырак, табындар байырак була башлап, ирҙәр араҡыға әүәсләнгәс, тәүҙә ауылдың МТС оsonда, совхоз килгәс, тотош Матрай башкорттары араһында таралған был насар һүҙҙе бер кемдең дә үҙенә йәбештергәһе килмәй. Бигерәк тә Ғилметдин кеүек зимагор холокло яндырай ирҙәр.

Хәйер, башка сығыу тураһында һүз бер бөгөн сыҡмай. Юлдыбайзағы кайны-кәйнә юк-юкта шуны күтәрә. Билдәле: айырым йәшәһәләр, тапкандары үзәренә булыр ине, тигән уйҙы кыуалар.

– Бисәкәй, ултыр, давай, Юлдыбай киттек, – Ғилметдин, ергә лә төшмәстән, тракторының ишеген генә асып, тупһаға сыккан Гөлийемешкә кысқырҙы.

– Эсеп алһа, ошоноң шул булыр инде, – тип һуҡранды катын.

Эш бушағырак сакта һуҡмыш ир кисләтеп шулай Юлдыбайға кунакка йөрөргә ярата. Кайныһынан әрләнгәс, һүрелә төшкәйне, тағы бына батырланып алған. Койоп ямғыр яуып үткәс, сәсәүҙең туктап торған сағы шул.

– Әйҙә, тиз бул. Мыштырҙама... Кайны карттан кәңәш кәрәк. Мәүлетдин өйҙән кыуа ла баһа...

– Һине кыуған кеше юк. Өйләнәм, тип кенә әйтте...

– Кәләш алғас һуң, барыбер башка сығырға кәрәк, – Ғилметдин, әсәһенең итәгенә йәбешеп торған Рәсимде күтәреп, тракторға ыңғайланы.

Гөлийемешкә, өйгә инеп, тиз генә йыйынып сығыуҙан башка сара калманы. Күнегеп бөткән инде иренең был кылығына.

Йырғысланған, мәтәһе актарылған юлдан трактор кәйелеп-кәйелеп китә. Баланы күкрәгенә кысқан катын бер кулы менән иренә сытырман йәбешкән: – Иплерәк барһаңсы, – тип ала үҙе әйләнгән һайын.

Тик бысрак юлды йырып сығыу хәстәренә, тизлек комары ихтыярына бирелгән ир кеше, уны ишетмәй, төртөүенә яурынын ғына йыйырып куя.

Юл, Яманһаз һазлығын урап, Күстәнә үренә тартылған урында Ғилметдин шәп килгән “Беларусь”ты капыл борҙо. Тайғак баткакта уның арткы тәғәрмәстәре кинәт кәйелеп китте һәм үз ыңғайына кабырға менән хәрәкәт итеп, юл йырынына барып терәлдә. Шәп кәйелеп киткән ауыр техника, хәрәкәт ыңғайына ауышты һәм қолай башланы. Гөлийемеш “ай” тип кенә кысқырып өлгөрҙө. Кайҙа тотоһорға, кулындағы бәпесен нисек имгәтмәскә – уйламаны быларҙы катын, ә һеләүһен һиндәй хәлдә лә аяғында басып калған, көсөгөн һаҡлай алған кеүек, караңғы мәхшәрҙә терәк тапты, кулына

таянды, журыны менән этенде, аягын терәне һәм кабырғаһына яткан трактор кабинаһынан балаһын имен-аман алып сықты.

Кашының өстө ярылған Ғилметдиндең кан басқан йөзө күренде ерзә яткан трактор ишегенән:

– Именһегезме? – Ир айнығайны.

– Битеңә нимә булды? Лысма кан... – Шаңкыуҙан илай ҙа алмай торған катын телгә килде.

– Нишләп һыуланып китте тиһәм, кан икән, – битен кулы менән һыпырҙы Ғилметдин.

Ир тракторҙы әйләнеп карап сықты. Катын баланы тынысландырҙы. Бермә-бер һүҙ сыкманы икәү араһында. Ғилметдин – ғәйеп, Гөлийемеш үпкә тойғоһо кисерҙе.

Караңғылыҡты ут көлтәһе ярҙы. Әгәр шәп килһә, аунап яткан тракторға барып менә ине зур машина.

– Какого черта на ровном месте?.. Пьяный, что ли?.. Фу-у, как из бочки... – түрәгә тартым киәфәтлә эшләпәлә әҙәм Ғилметдингә яҡын уҡ барҙы ла, кире сигенде.

– Да, вот бысрак... – тип мығырҙаны Ғилметдин.

– Еще жена с ребенком тут... Как посмел, гад?.. Угробить решил, а? – баяғы түрә Ғилметдиндең яңағына тондорҙо. – Барахтайся в грязи сам! По-ехали!.. – Балаһын күтәргән Гөлийемеште машинаға ултырттылар ҙа кузғалып киттеләр.

Сәбилә, баткакка буялып бөткән килене менән ейәнен күреп, аптырауға калды. Гөлийемеш хәлдә һөйләп биргәс, Рәсимде косаклап илап ебәрҙе:

– Үҙен дә, киленде лә харап кына итә инде. Балаларҙы уйлап та бирмәй, – тип үкһене әсә.

Иртәгәһенә, ат егеп, Хисмәт менән Хәлимә Матрайға килеп төштө. Кисәге хәл тураһында хәбәр Юлдыбайға ла барып ишетелгәйне. Ике ауыл бер хужалыҡка карай, һүҙ тиз йөрөй шуға.

19

Хисмәттең йорт хужалығы төплө һәм бай һанала ауылда. Һуғышта төрлө кәүемдең нисек тормош короуын күреп, күҙе кызып, сәмләнеп йөрөгәйне ул. Немец менән чехка еткерә алмаһа ла, хәллә урыстыкынан кәм түгел донъяһы хәҙер. Өс йыл элек яңы өй бөтөрөп сықты. Нигезен бейек корҙо, башын тимер менән көпләттө. Мунсаһы, келәте, мал кәртәһе – барыһы ла буралап эшләнгән. Өй уратаһы бейек такта койма менән тартылған. Хрущев ауылдарҙы төҙөкләндерергә әмер биргәс, ағас алыуы еңеләйҙе. Кырын караусы ла юк әрһеҙләшеп йорт-кура яңыртыусыларға. Уландары ла – ярҙамсылары ла – булғас кул астында, килештерҙе, яҙҙан кара көзгә тиклем өс быуа тотондолар ҙа бөтәйтөп тә куйҙылар каралтыһын. Үҙе генә түгел, унан килә тағы ике-өс быуын кыуанып йәшәр унда.

Ике һыйыр, тиһтәләгән һарыҡ, байтак тауыҡ, каз-өйрәк көтәләр. Бейә аттан бер ваҡытта ла айырылғаны юҡ. Шулар аркала бесән-һаламы, ашлығы кайтып тора, малы көр, кош-кортто ишле. Хәлимәһе һауған һөттөң бер тамсыһын калдырмай эш итә, себештәрҙе үлтермәй баға, йөндән ойок-бейәләй генә бәйләмәй, ә кейеҙ ҙә, быйма ла баһа. Бейәһе һауып кымыҙ

бешә. Күп итеп картуф үстәрәләр. Кара таңдан кара кискә тиклем эш өстөндә улар. Өй эсендәге олоһоноң да, кесененәң дә үзенә тәғәйен бурысы, эше бар.

Үз хәстәре менән булып, Гөлийемеште ярзамһыз калдырзылар һуңғы арала. Шул йәнән әсетә ата менән әсәнәң. Кейәүзән уңдым, тип әйтә алмай Хисмәт. Төс-башы, лайыклы эше, таһыллылығы юк түгел Ғилметдиндәң. Тик донъя көтөргә барымһыз. Ни эшләптер, мал табам, тип ынтылмай. Дәрһез кеше. Әрһез “Беларусь”та эшлә лә, ошоға тиклем үз йортоңдо һалып сыкма инде. Аптырарлык хәл.

Хисмәт нык асыулы килде Матрайға. Юл буйына Хәлимә менән дә һөйләшмәне.

Өй бураһынан сак кына күтәрәнке транс кыйык, бәләкәй тәзрәләр, балсык менән һыланған өй кабырғалары, тауык кетәгендәй солан – кызы Гөлийемеш биш йылдан ашыу тора ошонда. Арырак күз ташлаһаң – ситән кәртә, таш мунса, һайғау менән тартылған ишек алды, үтәнән-үтә сыкмалы ел-капка. Бер ни үзгәрмәгән, әйтерһең, вақыт туктап калған ошо ихатала.

– Төкәтмә һуғып та ҙурайтып алырға була ла баһа өйзә, – тип һуқранды Хисмәт атын коймаға бәйләгән ыңғай.

Алсак Сәбилә коҙағыйы, Гөлийемеш кызының кыуаныслы йөзө, балаларҙың күстәнәскә шатланыуы – бер ни ҙә иретә алманы Хисмәттең асыуын. Короғына иһәнләшкәс, өйзә эстән дә, тыштан да карап сыкты, ишек алдындағы булған каралтыны күзән үткәрзә, бағаналарға, урзаларға, коймаларға, күпмәгә түзәрлек быллар, тигәндәй, усы менән һуқкылап үтте. Баш кына сайкап куйзы шуһан.

Сәй эскәндә, һиһайәт, телгә килде:

– Башка сығарырға кәрәк йәштәрзә, коҙағый, – тине, Сәбиләгә төбәп. – Хәйер, өс балалы кешеләргә, “йәш”, тип әйтеп булһа инде.

Капыл бойоғайып киткән Сәбилә өндәшмәне. Өйзә ауыр тынлык урынлашты. Хәлимә лә, иренән үтеп, һүз катманы.

– Хақына карап, берәй йәтеш йорт алып бирерлек рәтебәз бар. Шул ниәт менән килдек, – тип дауам итте һүзән Хисмәт.

Тракторын колатып, хужаларҙан әрләнгән, буласак премияһынан колак каккан, бисәһе менән улын харап итә язғанға йән ғазаптары кисергән Ғилметдин кайны менән кәйнә алдына башын әйеп килеп басты. Әйе, ғәйепле. Булдыкһыз ир, яуапһыз атай булғанға ла, эскегә әүәсләге, холокһоз кыланыштары өсөн дә. Белә, аңлай: тормошон башкасаға үзгәртеп ебәрергә кәрәк уға. Тик нисек? Алаша ат кеүек, башын басып, мисәүгә егелһенме, дуһтарыһан айырылып, туймас комак төслә, тапканын, кулы һәрмәп алырлык бар нәмәне йортона ташыһынмы, кулак ише малын ишәйтһенме, совхоз эшенән бушаған арала баксаһында соконһонмо? Юк, ятмай ундай тормош күңеленә! Башкаса калайтырға һуң? Был һорауға яуабы юк. Хәҙер, бөгөн-иртәгәнән дә калмай, башка сығырға, өйзә төшәсәк киләнгә бушатырға кәрәк – башын ауырттырған хәстәр әле шул ғына.

Һизә Ғилметдин – кайны менән кәйнә кушарлап бушка килеп ултырмай. Сакырылмағандар ҙа баһа. Хәл белергә, яңы һалдырылған тостан бер күнәк он, йә булмаһа бесәнгә тип һуйылған тәкәнәң бер ботон, балаларға күлдәк-

ыштан алып кәйнәһе яңғызы килә, ғәзәттә, ат егеп. Кейәүенә лә берәй бүләге була гел. Шуға ярата уны Ғилметдин, ихтирам итә.

Яңылышмаған Ғилметдин: “Берәй һатлык йорт юкмы ауылда?” – тип һораны кайныһы, сәләмен алғас та.

Шәрифә әбейзең өйө иң кулайы инде. Ошо ук урамда, әсәһенән алыс түгел. Белешкәйне – һакын да бесмәй әбейзең күз терәп торған туғаны.

Хөрмәт Ишембәтов менән һөйләшеп, иҫәп-һисап өзөү шарттары тураһында килешеп, алдағы йомала күсеп сығырға һүз беректереп, кайтып китте Хисмәт менән Хәлимә. Яңы акса менән биш йөз һумға басты йорт.

Хисмәттең юлы төшмәһе Матрайға күсенгәндә. Хәлимә самауыр, зур табак, ике тәрилкә, сүмес, бер күнәк он, тәзрәләргә корғанлык тауар алып, үзе генә килде. Сәбилә ике тимер сеүәтә, дүрт стакан, бизрә, туҫтак бирзе килененә. “Беззә генә йәшәһәгеҙ ни булған, киленкәйем. Балаларҙы һөймәй һисек түҙермен инде”, – тип озак илаулары бейемә әйбер йыйғанда. Гөлийемештең һаклык аксаһы өстәл, ике балалар ултырғысы һатып алырға етте.

Мал кураға ингән мәлдә, көзгөһөн, Хисмәт үзе быуаз тана алып килеп япты кызы менән кейәүенең азбарына.

20

Әмир Котләхмәт улы Ғафуров йәй башында пенсияға китте. Алтмыш йәше тулды уның. Ямышына зарланмай уҙаман. Зур урындарҙа эшләне, Матрай районы башкарма комитетын етәкләне, хатта БАССР Юғары Советы Президиумында вазифа биләне. Хәтәр заманға тура килде тормошо, түрәлеге. Ни хәтлемде баштан үткәреп, хәҙер пенсия ашап ятыу – үзе бер бәхет инде, уйлай китһәң. Туғандары, иптәштәре, хезмәттәштәре араһынан бик күптәр НКВД кулынан язаланып һәләк булды, һуғышта башын һалды, төрлө ғәйеп ташланып, эштән бушатылды, партиядан сығарылды. Партияның каты кулы уға ла йөгөндө. Молотов, Маленков, Каганович һәм улар яғына ауған Шепилов, партияға каршы төркөм төзөп, Хрущевка каршы сығкайны. Карт большевик Каганович тураһында түрәләр алдында абайһыҙан йылы һүз ысқындырғаны өсөн ул 1957 йылдың аҙағында эштән бушатылды. Зыя Нурий улы Нуриевтың яңы ғына обкомға беренсе секретарь итеп тәғәйенләнгән сағы ине. Бүтән эш бирмәһеләр. Ситкә сығып китергә тура килде Ғафуровка. Орскиҙа машина эшләү заводының ярҙамсы предприятиеһы бюроһы начальнигы булды. Ике йылдан кире кайтты. Тик башкаса юғары вазифалар биләй алманы. Хәйбулла районының кино селтәрҙәре директорынан юғарыраҡ урын сыкманы. Район башкарма комитетының план комиссияһы рәйесе вазифаһынан пенсияға китте.

Булдыклы йәш партия функционеры, перспективалы милли кадр буларак, әлбиттә, кәләште мәрийәнән алды. Улар бит башка милләт, башка дин тип тормай, әгәр һиндә матур тормош вәғәзә итә алырҙай ирзе күрә икән, үзҙәре артыңдан йөрөп кейәүгә сыға. Әмир Котләхмәт улының башын әйләндерҙе шундай бер һылыу. Бәлки, йәшәп тә китерҙәр, бергә картайырҙар ине – балалары булманы. Шуға айырылыштылар.

Икенсе катыны Мөһлисә – Шишмә тарафтарынан, татар кәүемә кызы.

Шәфкәт туташы. Утыз туғызынсы йылда өйләнештеләр. Бер кыз һәм ул үстәрәп буй еткерзеләр.

Әле Әмир Котләхмәт улы кыуаныслы мәшәкәттәр солғанышында – кызы Светлананы кейәүгә бирә.

Буласак кейәү окшаны уға. Үз башкорто, максатлы, теремек, ипле холокло, кулы эш белә. Март айында, бурандан камалып кайта алмай ятканда, бозок радиоалғысты йүнәтеп ултыртты егетәң.

Туйзы бер якта ғына ике быуа – туғандар һәм йәштәр өсөн – үткәрәргә һөйләштеләр.

Ишек алдына тактанан эшләп куйылған озон өстәл артында иллеләп кешегә урын етте. Ауыл туйзары аш төрлөлөгө менән мактана алмай. Иттең йәнәң теләгәнә, әйе, табаклап куйыла, корото, һалмаһы, сәйгә сәксәк-бауырһағы – шунан арыһы бик һирәк. Әмир Котләхмәт улы – урындарза вазифа биләгән кеше – ауылса үткәрә алмай ине берзән-бер кызының туйын. Ашхананан каз тултыртты, тауык боттары кызыртты, төрлөндәрәп колбаса, тозланған балык телдәрзе, йәшелсә турамалары эшләтте. Эсемлектән дә төрлөһө булды: ак аракыһы, кызылы, шампаны, татлы һыуы, кымызы. Коньяк тигәнән дә куйған хатта тәмләп карарға. Район башкарма комитеты рәйесе Әхтәм Сәлимийән улы Мәксүтовтың да кейәүгә туғанлығы асыкланды. Уны ла сакырғас, кимәл юғары булырға тейеш, тип уйланы төп коза.

– Анауһы нимә икән? – Төп козағый буларак иң түрзә ултырған Сәбилә бер кемгә лә төбәмәй генә һорай куйзы.

– Колбаса ул, козағый, – тигән яуап ишетте.

– Сусканандыр инде, – татып карарға бик теләп тә, бының булмастай ымһынуы икәнән аңлаган бала шикелле төшөнкө төстә әйтте быныңын төп козағый.

– Колбаса булғас, суска инде, козағый, – тине баяғы тауыш әйәһе.

Өстәлдәге һыйзың муллығына, төрлөлөгөнә хайран калып ултырған, ғүмерендә лә күрмәгәндәрәнә шикләһәп текләгән Сәбилә кәләште Мәүлетдиндең, ысынлап та, бик мәртәбәлә ғаиләнән эләктерәүән яңы сак төбөнә төшөп аңланы. Мул томошта йәшәгән түрә атаһының берзән-бер кызын нисек Матрайға ярлы йортка алып кайтырзар инде – шулай хафаланып уйланды. Шул ук вакытта улының кандай кызы карата алыуына ғорурланып ултырзы. Төшөп калғандарзан түгел шул Райман картының уландары.

– Тәтәсәй! – шатлыктан йөзә қояштай балкыған Рәсимдең башы хасил булды өстәл астынан.

– Балакайым, нисек таптың мине? – Сәбилә Ғилметдин улы менән Гәлиемеш килене ултырған якка бакты.

Гәлиемештең һораулы карашын тотто ла, Рәсимдә өскәрәк күтәрзе. Бала миндә, тип яуаплауы ине киленәнә. Озақ сызап ултырманы Рәсим, картәсәһенәң итәгенән шыуып төштө лә, тағы өстәл астында юк булды. Күпмелер вакыт үткәс, әсәһенәң алдында күрәнде уның башы. Ирмәк табып, өстәл астынан ике арала йөрөй бирзе сабий. Ә ололар байрамы кызғандан-кызы. Төртмә һүз, кара каршы йырлашыу, узырып бейешәү – ике як козалар араһында сәмле бәйге барзы, бер-берән һынау аша туғанлашыу йолаһы атқарылды. Һуғыштан һуңғы йылдарза башкорт туйзарының да түрәнә менәп қунаклаған акбаш шешәләр, бушап, берәм-берәм өстәл астына тәгәрәнә, ә уларзың әсендәге зәһәр шыйыксаның илерткәс көсөнән кешеләр

бәйһезләнә, аңһызлана барҙы. Был юсыкта ла сәмле алыш барҙы: козалар каршы якты иҫертеп йығыр өсөн тырышты.

Әмир Котләхмәт улы:

– Туғандар, һәр кемдең үз мәйеле, тигәндәй кыуалатмай ғына һыйлашайыҡ, байрамды мәғәнәһезләмәйек, – тип әленән-әле кабатлаһа ла, табынды мәҙәниле итеп, эскелеккә баһым яһамай ғына үткәрергә өндәһә лә, туйҙы үз ыңғайына бора алманы.

Мәжлес заманына күрә ауылса, егерменсе быуаттың икенсе яртыһында башкорт кәүеме араһында таралған йолаға ярашлы барҙы. Өстәлдең йә теге, йә был башында:

– Йә әле, коза, күрһәт егетлегенде... Ошо кырлы стаканды төп күтәрәп эсеп куйһаң ғына, коза, тип әйтәм үзеңә... Мәләдис!.. Артынса кана һоғондорайым һимез итгән... – тигән һымағырак эсергә кыстау, бер-береһен һыйлау ауаздары яңғырап торҙо.

Туйҙың өсөнсө көнөнә генә хужаларҙан кайтырға рөхсәт булды. Самолет Өфөгә оскан ваҡытка тура килгәнгә күрә, Шишмә тарафынан килгән кунактар матрайҙар менән бергә өйҙән кузғалды. Озатышыу, яңы туғандар менән хушлашыу оҙакка һузылды шуға.

Бына “Ан-2” самолеты моторын кабызҙы һәм осорға йәтешләнде.

– Козаларҙы кайтармайым! – Ғилметдин осорға йыйынған самолеттың канатына барып йәбеште. – Кайтармайым! Төшөгөҙ, давай!..

Ике милиционер Ғилметдинде самолеттан сак йолкоп алды.

– Ғафуровтың кунағы булмаһағыҙ, ун биш суткаға алып барып яба инек. Мә, алығыҙ хулиғанығыҙҙы, – тип туғандарына тапшырҙылар уны.

21

Зәкиә Юлдыбай урта мәктәбенен туғызынсы класын тамамланы. “Кем булырға теләйһең?” – тип һорағайны остазы Зөлхизә Шарафулла кызы: “Штукатур-малярға барам, төзөлөштә аксаны күп түләйҙәр”, – тине кыз. “Бәләкәс кенә буйың менән нисек раствор күтәрәп эшләмәксе булаһың? Һиңә укытыусыға барырға кәрәк!” – класс етәксеһе Зәкиәгә асыуланды.

Кызың башында киләсәге хақында аныҡ кына уй юҡ. Ул үзенең алдағы тормошон бер нисек тә күрмәй. Иптәштәренең күбеһе укытыусы буламы, тигәс, карышкан кеүек яуап бирҙе Зөлхизә Шарафулла кызына. Аҙаҡтан әхирәте Әлимә менән шаркылдап көлөшөп алдылар.

Матрайға кайтырға тип автобуска сыҡканда Рәфкәт килде озатырға. Һүзҙәре – еңел-елпә, ә үзенең күзҙәре һағышлы ла, уйсан да, бирелмәгән һорауға яуап көтөп ала алмағанға күрә, һаҡ та.

– Нимә йоторзай булып текләйһең? Зәкиәһе ауылда егетә көтә, – ох, ошо Әлимәһе, егет булһа тукмап ташлар ине уны Рәфкәт. – Шаяртам, ул бисура кемгә кәрәкһен Матрайҙа.

– Бирермен мин һиңә бисураны, – Зәкиә әхирәтенә юрый ғына һуғып алды.

Рәфкәт тә кыздар ыңғайына шаян һүзгә күтәрмәкләй. Ә сәғәт телдәре кетелдәп китеп бара. Бына автобус та килде.

– Хат язырмын, – тип кенә әйтә алды хушлашканда Рәфкәт.

Зәкиә ризалығын белдереп баш какты.

Көн быһрап торған март айында шул Әлимә аркаһында танышып

киткәйнеләр Рәфкәт менән Зәкиә. Ашхананан яңғыз ғына кайтып килгәнәндә училищела тракторсылар курсында укып йөрөгән курсантка кар бәрзе Әлимә. “Трактарис – кара крис”, – тип тел күрһәтте ыңғайына. Эргәһендә барған Зәкиә селтерәтеп көлөп ебәрзе. Йәтеш буйлы, тумалак ак йөзлө кыз һушын алды ла куйзы егеттең. Уның ыңғайы Әлимә ташлаган сираттағы кар йомарламы Рәфкәттең башына килеп тейзе.

– Ах, һез шулаймы әле, – тип егет тә кар алды.

Кыззар, касып, Әлимәнең апаһы Әклимә эшлөгән амбулаторияға инеп китте. Рәфкәт арттарынан эйәрзе. Шулай танышып китте улар.

– Еңгәй, ә һин Ғилметдин ағайзы яратаһыңмы? – тип һорай куйзы бер көн Зәкиә Гөлийемештән.

– Йәшәгәнәбезгә инде алты йыл. Яратыуы ни тағы?.. – тип яуапланы көтөлмәгән һорауға йәш катын. – Тукта-тукта, бикәсем, әллә күзең төшөп йөрөймө берәй егет йоратына?..

– Бар шунда берәү... – Зәкиә еңгәһе тирәһендә бушка уралмай ине шул, серзәш кәрәк уға.

– Йә?!..

– Урман яғынан...

– Ауылда бөткәнме ни улар?

– Был шундай сибәр, еңгәй... Бөзрә баш, күззәре әллә зәңгәр, әллә йәшкелт... Урманда ағас араһында күләгәлә йөрөгәнгә шулаймы икән әллә?.. Беззекеләр бит қояшка қакланып бөткәндәр, самауыр торбаһы шикеллеләр... Хат язам тигәйне былай...

– И-и-и, бикәсемде, сабыр ғына итеп көтәһең инде хатын улай булғас, – Гөлийемеш Зәкиәһе кысып қосақланы.

– Бәпес қасан була? – қыз Гөлийемештең беленеп торған эсен һыйпаны.

– Көзгә табан, ахыры...

– Еңгәй, һин бәпесләп тик йөрөйһең, хәзәр ней... теге... балниска барып тапмаһаң да була бит...

– Кит әле, йүләр, теләһә нәмә һөйләп торма...

– Теләһә нәмә түгел... Аборт була ул... Без қыззар менән шулай һөйләшеп йөрөйбөз... – Еңгәй менән бикәстең серләшеуен эштән қайтып ингән Ғилметдин бөззә.

Зәкиә Матрайза тағы ике-өс көн торзә ла, Түш ауылына, Рауза апайзарына китте. Туғаны Заря менән улар яқын серзәштәр. Баязит езнәһе, башқаларға усал булһа ла, балдызына ипле. Түштә Зәкиәгә иркен һәм рәхәт шуға ла.

Рауза – һатыусы. Юлдыбайзағы эшен бында ла дауам итә. Қыззарға ла өйрәтә һөнәре серзәрен. Башың урынында буш сүлмәк булмаһа, эшләргә лә, тешләргә лә була был урында, ти ул.

– Асия апайың да, мин дә һатыусыбыз. Зарланмайбыз. Кешелә булмаған беззә бар. Икмәкһез зә ултырғаныбыз юк. Қороп қалғыр Хрущев ғәм халыққа қуқуруз ашатһа ла, без бойзай ононан өзөлмәйбөз. Һиңә лә, Зәкиә, беззең юлдан барырға кәрәк. Билдәләрең яқшы, Өфөлә укып алырһың. Қағыз юллап бирәм, Мәксүтов езнәйгә инәм Акъярза, – тип Зәкиә қарындашына өгөт-нәсихәт укыны. Ысынлап та, бер көн кооператив техникумына юллама алып қайтты Рауза. Тик был тырышлығы юкка ғына булды.

– Мин Зарина апай менән Салауатқа укытыусыға укырға барам. Зөлхизә

Шарафулловна, һинән һәйбәт педагог сыға, тине, – тип икенсе якка бороп алып китте ул үз язмышын.

Салауат та насип булмай сыкты Зәкиәгә. Зарина апаһы училищела эштәрен бөтөп кайтырға булғайны, әле бер генә имтихан биргән Зәкиә лә әйберзәрен йыйып вокзалға китте лә барзы.

Шулай ҙа кайҙа барып һуғылырға белмәгән кызға язмыш бәгерһез булманы – Сибайҙа педагогия училищеһы асыла икән, тигән хәбәр таралды ауылда. Зәкиә таусылар калаһына юлланды һәм уҡырға инде.

Алтмыш өсөнсө йыл Сәбиләнең ғаиләһе өсөн зур вакиғаларға бай булды. Ғилметдин башка сыкты, Мәүлетдин кәләш алды, Зәкиә Сибайҙа асылған уҡытыусылар училищеһына уҡырға инде.

Мәүлетдин кәләште Матрайға алып кайтманы, Акъярға үзе эшкә күсте. Шулай итеп, ун биш йәштәге елғыуар Нуретдин улы менән генә торҙо ла калды Райман карттың илле биш йәшлек тол катыны.

22

Яңы 1964 йылды Ғилметдин менән Гәлиәмеш Юлдыбайҙа Төхвәттәрҙә каршыланы. Ҡышкы салт аяз матур көн ине. Төнә лә һил һәм йондозло булды.

Кайнағаһы менән Ғилметдин төнә буйы йырлашып ултырҙылар. Төхвәт бигерәк моңайып:

– *Китә каззар, китә каззар,
Китә каззар Донбасска.
Мин дә уйлап торам әле
Шул каззарҙан калмаҫка, –*

тип йырланы.

Озатканда кунактарын косаклап иланы, нишләптер. Бигерәк моңһоу тамамланды шулай байрам. Ауыр тойғо менән кайтты Гәлиәмеш Юлдыбайҙан.

Барыһы ла Аллаһ көҙрәтендә. Кешегә алда буласактары, күрәсәктәре караңғы. Белергә ынтылыу, күрәзәселек – диндә тыйылған гәмәлдәр. Барыбер, кайһы сак һиндәйҙер хикмәт менән әзәм балаһының күңеленә тыйылған йыһан мәғлүмәте, һиземләү төшөрөлә. Төхвәттең дә уғата моңайыуы, болокһоуы, бәхилләшкән кеүек хушлашыуы юктан булмаған икән. Айырылышыуҙарына бер ай ҙа дүрт көн тигәндә, 4 февраль көнө, 36 йәшендә йөрәктән ҡапыл мәрхүм булып калды Гәлиәмештең яраткан ағаһы, туғандарының ярҙамсыһы, күз терәп торған кешеһе.

– Атайым кайҙа? – Төхвәт төш мәлендә төп йортка килеп инде көтмәгәндә.

– Берәй йомошоң бар инеме әллә, улым, – Хәлимә баш балаһына аптырабырак текләп куйҙы.

Ошо мәлдә улы килене Дилбәр менән һыуға бара, ғәзәттә. Колхоз урамынан Кесе Уза буйындағы көҙөккә төшәләр гел. Атай йорто эргәһенән үтһәләр ҙә, эш араһында ғына йөрөгәс, һуғылмайҙар, тәҙрәләргә карап ҡына уҙалар.

– Күрәйем тигәйнем... Йомошом юк-юклыҡка, былай ғына, – тине Төхвәт яуап итеп. – Был кәртишкәгә нисәнсе йылда төшкәйнек әле? – Рам әсендәге фотоға төртөп күрһәтте.

Унда Хисмәттең зур ғаиләһе тезелеп баҫкан. Килене Дилбәр, ейәнсәре Лена ла бар.

– Касан, тип ней, Хөрмәт армияға киткәйне... Ул ғына юк кәртишкәлә. Нисәнсе йыл була һуң?..

– Илле ете икән, әләйһә... Вакыт тигәнең үтә шул. Бәпес кенә булып ултырған Лена ла, ана, икенсе класта уқып йөрөй...

– Куйсы инде, улым...

– Ярай, әсәй, хуш. Инде, тип атайға әйтерһең. Кискорон бригадир Сәйфетдин ағайға барып сығырға кәрәк... Бесән алырға трактор биргәйне, риза итмәй булмай, – тип хушлашып сығып китте Төхвәт.

Бригадир Сәйфетдин менән ул иркенләп ултыра алманы. Аракыны рюмкаларға койоп, донъя хәлдәре хақында әңгәмә башлағайнылар ғына, кыз бала килеп инде.

– Сәйфетдин олата-а-а-й, и-и-ы-ы... – Бала һыңкылдап илауҙан тыйылырға тырышып өндәште. – И-ы-ы... Атайым, әсәйемде-е-е үлтерә-ә-ә!.. Тукма-а-а-й!.. Тизерәк барығызсәле. А-а-а!.. – Ололарзың йыйынғанын да көтөп тормай, йылып итеп кире сығып китте хәсрәтле кыз.

– Кустым, һин ултырып кына тор. Барып киләйем. Эсеп алһа, шул Факилдың холко юк. Семейәһенә көн күрһәтмәй. Бахыр Сафура нисек түзәлер... Мин хәҙер... Депутат булғас, ней, шулайтып йөрөтәләр, – кейенгән ыңғай һөйләнә-һөйләнә сығып китте йорт хужаһы.

Төхвәт үкһеп илаған баланың йөзөнә карап, уның кескенә йөрәгенә инеп оялаған кайғының ни тиклем сикһез булыуын күрҙе һәм капыл күңеле болокһоно, хатта түшенең һул яғы семетеп сәнсепп куйзы. Ауыл тормошо әллә ниндәйгә төрлөндө лә куйзы һуңғы йылдарҙа. Һуғыш осоронда, унан һуңғы йылдарҙа аслык-яланғаслыҡ менән айкашқан кешеләр ихласыраҡ, максатлыраҡ ине. Эшләргә, табырға, астан үзеңә лә үлмәскә, яқындарыңды ла әжәл тырнағына бирмәскә – шуның менән яттылар, шуның менән иртә таңдан торҙолар. Тамак икмәккә туйынып, өс-баш бөтәйеп калғайны, ауылдаштарының күҙе тонокланды, эш-хәрәкәттәре һүлпәнләнде. Уның карауы, кәйеф-сафа короуга әүәсләнөп алдылар. Тәүге мәлдәрҙә күңел өсөн генә бал койоп конак була торғайнылар, хәҙер араҡыға ороналар, уныһы шул тиклем зәһәр, әзмәүерҙәй ирҙәрҙе аяктан йыға, аҡыл-зиһенен алып, исәрләтә, ә кайһы берәүҙәрҙе ғифриткә әйләндерә. Ундай ирҙән, атайҙан катыны ла, балалары ла ыҙа сигә.

Әсеу хәҙер конакта ғына түгел. Эштә лә, урамда ла, һәр йортта ла. Кемделер риза итәм тиһәң – араҡы кой. Башка төрлө сара юк был хәлдә. Акса бирһәң, кешенең йөзөнән көлгән кеүекһең. “Нисек инде, мин дусымдан, туғанымдан, ауылдашымдан акса алып торайым? Минне кемгә куяһың? Крохобор түгел мин. Әйзә, ултырт яртыңды. Бергәләп төплөп куйһаҡ, күңелле әңгәмәләшеп ултырһаҡ – хақы шул ярҙамымдың”, – тизәр ауыл ирҙәре, үз баһаһын аксанан юғары куйып. Төхвәт тә уйнағандан ярты кыстырып инеп ултырмай бригадир Сәйфетдин ағаһына.

Төхвәттең күҙ алдына тағы ла йөшенән тыйыла алмаған кыз бала килеп басты. Шул ыңғайҙа йөрәге кысылды. Был юлы нығыраҡ, озағыраҡ тотто низер күкрәге астынан.

Юк, дөрөс бармай был тормош. Кеше башкаса йәшәргә тейеш.

Ирке лә юк бит әзәм балаһының. Төрлө яклап кысып алғандар за ебәрмәйҙәр, бауҙа тоталар. Бәлки, шуға ла араҡыға йоғона халыҡ. Кайны карты намаз уқығанда уның ни ғәйебе бар ине һуң? Юк, ғәйепләнеләр,

халык алдында рисауай иттеләр, эштән алдылар. Байғош кыз бала хәзер атаһынан йәбер күрә, ә зүрайғас уны ире төпәләйәсәк, дәүләт, партия һәр язык азымы өсөн язаһын бирәсәк. Юк, тормош дәрәс бармай...

– Ыһ, – Төхвәт йөрәген тотто. – Ыу... Кем бар? Ыу... – тауышы сак-сак сыкты.

– Ағай, нишләй? Ни булды? – төпкө яктан килеп сыккан үсмер өстәл япмаһын һыпырып ултырғыстан изәнгә қолаған иргә кото осоп карап катып калды.

Төхвәтте йөрәк өйәнәге йыккайны. Кайтып еткән өлкәндәр, ат егеп, дауаханаға алып киттеләр уны. Хәбәр дауаханаға ла барып еткәйне. Табиб урам уртаһында караны йөрәге тоткан Төхвәтте. Уколдар эшләне.

– Сак кына һуңлаттығыз, Сәйфетдин ағай... Әрәм генә булды ла куйзы бит Төхвәт Хисмәтович, йәп-йәш көйө... – Табибтың көсһөзлөктән күззәре йәшләнде.

23

1964 йылдың 17 апрелендә Советтар Союзында донъя күргән барлык гәзиттәрҙең – “Правда”нан алып иң төпкөл район баһмаһына тиклем – беренсе битендә Никита Сергеевич Хрущевтың портреты, уға 70 йәшлек юбилейы менән котлау һәм Советтар Союзы Геройы исемен биреү тураһында Указ басылғайны. “Тоғро ленинсы, совет халкының лайыклы улы!”, “Партияға һәм халыкка революционерса хеҙмәттең сағыу өлгөһө!” – ошондай языузарҙан асылған гәзиттәрҙең тәүге бите.

– Тапкандар кемгә Алтын Йондоз бирергә... Никитаның 70 йәшенә минең дә бүләк бар, әләйһә, – кисә тыуған бызауға Никита тип исем кушам, – төшкө ашқа кайткан Ғилметдин кулындағы гәзитте хатта изәнгә ташлап ебәрҙе.

– Ошоноң теле башына етә инде, – Гәлиемеш иренең башбаштаклығы менән килешмәне.

Мәскәүҙә, юғары даирәләргә лә, башка һүзҙәр әйтелде КПСС Үзәк Комитетының беренсе секретары, СССР Министрҙар Советы рәйесе, өс тапкыр Социалистик Хеҙмәт Геройы, инде килеп Советтар Союзы Геройы тураһында.

Котлауҙар иртәнән башланды.

Ленин тауҙарындағы хөкүмәт дачаһына Үзәк Комитет Президиумы ағзалары һәм секретарҙары ағылды. Зур зал кешеләр менән шығырым тулды. Сағыу апрель кояшы уйнаған икенсе катка күтәрелгән имән баскыстан көтөрөп кенә байрамса кейенгән Никита Сергеевич киң йылмайып килеп төштө. Кунактар уға укталды, кемузарҙан котлауҙар яузырҙылар, кулын кысырға, косаклап алырға ашықтылар. СССР Юғары Советы Президиумы рәйесе Леонид Ильич Брежнев Хрущевты күкрәгенә кысты һәм озақ итеп ирененән, битенән үптө.

Байрам өстәле артында ла Леонид Ильич тәүге котлау һүҙен әйтте.

– Йөрәк дәрте ташып торған һеҙҙең сәйәси һәм дәүләт эшегез, оло тормош тәҗрибәгез һәм тәрән аҡылығыҙ, сикһеҙ энергияғыҙ һәм революционер ихтыярығыҙ, какшамаһ принципка нигеҙләнгән тормошка карашығыҙ барлык коммунистар һәм бөтә совет халкының тәрән ихтирамын һәм һөйөүөн яуланы. Беҙ һеҙҙең менән кулға-кул тоташоп эшләүебеҙгә, партия

тормошон һәм дәүләт королюшон ленинса хәл итеүегезгә карап, һеззән өлгө алыуыбызға сикһез шатбыз... – Һүзен тамамлап, оратор йөшлөнгән күззәрен һөрттө һәм юбилярзы тағы косағына алды.

Ихлас кул сабып алкышлау, урындан кыскырып әйтелгән матур котлау һүззәре озак тынмай торзо.

Торарак Леонид Ильичка тағы һүз бирзәләр.

– Кәзәрле Никита Сергеевич! Партия Үзәк Комитетының һәм СССР Юғары Советы Президиумының лайыклыларзан лайыклы булған һезгә Советтар Союзы Геройы исеме биреү тураһындағы Указды укып ишеттереүзе һәм наградаларзы – Ленин ордены менән Алтын Йондоҙ мизалын – тапшырыузы миңә йөкмәтеүенә сикһез шатмын. Был яуаплы бурысты аткарып, оло тулкынланыу кисерәм... Һез Сталиндың шәхес култын фашлауға кыйыу башланғыс бирзегез... Бөгөн партия һәм йәмғиәт тормошонда ленинса нормалар тергезелде, үлмәс Ленин рухы үзенең тоғролого һәм сафлығы менән кире кайтты... – тине ул.

Орден менән мизалды ил башлығы түшенә таккас, уны тағы косақларға һәм үбергә кереште.

Юбилей тантанаһының рәсми өлөшө Кремлдең Екатерина залында үтте. Советтар иленең юғары даирәләре, сит ил етәкселәре һәм илселәре йыйылғайны унда. СССР Министрзар Советы рәйесенең беренсе урынбасары Анастас Микоян совет етәкселәре исеменән котлау һүзе укып ишеттерзе:

– Һөйөклө Никита Сергеевич, һезең барлык ғүмерегез – Ленин партияһына һәм совет халкына эскерһез хезмәт итеү өлгөһө. Һезең етәкселек астында партия Ватаныбыззы бығаса күрелмәгән иктисади, оборона һәм идеологик-сәйәси үрзәргә күтәрзе, халыктың тормош хәлен якшыртыуза зур қазаныштарға өлгөште...

Мактау телмәренең һәр бөгөлөшөн оҙайлы алкыштар оҙата барзы.

Ун биш минутка һузылды Анастас Микоян укып ишеттергән ода. Шунан сит ил делегациялары котланы. Социалистик система королюшона караған бик күп илдәр үззәренең иң юғары наградаларын Никита Сергеевичтың түшенә қазаны. Матур, ихлас үтте тантана. Бик кәнәғәт қалды юбиляр. Ул үзенең тиңе булмаған лидер, дәүләт башлығы икәнәнә тағы бер тапқыр инанды һәм алдағы әштәренә көс алды.

24

– Һөйөсө, Сәбилә еңғәй, враш Фатима апай қилә ята һиңә қунаққа...

– Ошо Ғөлгәнә һөйөнсәләр зә йөрөр инде... Башымдағы яулығымды һыпырып бирмәһәм...

Фатима Байгилдина – хәзәр яңынан Анастасия инде. Репрессияға дусар булғандарзы ақлай башлағастар, ул Ырымбур өлкәһендәге туғандарын эзләп тапты. Егерме йылға өзөлгән тормошон яңынан ялғап алып китте.

Онотқайны Фатима мәрийәлегән дә, тыуған төйөгән дә, туғандарын да. Ул – башкорт бисәһе Фатима, ике башкорт балаһының әсәһе ине. Уларға тиклемдәре хәтеренән юйылғайны. Бүтәнсә тормошо булмағайны уның.

Сталин култын фашлаған тәүге хәбәрзәр қилә башлағас, қатын һисқәнде, әйләнгән һайын сәбәпһез бошондо.

Һүз юк, золомдо фашлау – ил өстөндәге сиге булмаған қыуаныслы вақиға. Уға, репрессиянан қасып қотолған кешегә, қағылмай үтмәйәсәк үзгәрештәр

еле. Шулай булгас, нишләп бошона, һипһенә ул? Изгеләрзән-изге туған төйәгенә юл асыла ла баһа. Кан кәрзәштәре менән күрешәсәк бит. Ата-әсәһе, бер туғандары язмышын, ниһайәт, беләсәк, иҫәндәрен косағына аласак...

Тик... Фатимаға кирегә кайтыу кәрәкмә һуң?..

Ошо һорауға якынлашып куя ла, утка кағылғандай, артка сигенә катын. “Эйе” тиһә лә, “юк” тип яуаплаһа ла куркыныс, өшәнес булып тойола азағы.

Егерме йыл ғүмере, алмалай йәшлегә ошонда үтте. Уларҙы йөкмәп Хмелевкаға сығып китә алмай Фатима. Йәшәлгән йылдары ошонда, башкорт илендә, каласак. Иң кәҙерле нәмәнде калдырып китеүҙәр, ай-һай, мөмкинме икән?

Ауырлыктар, кыйынлыктар төшһә башына, күңелә үз урынында булмаһа ул бит Аллаһы Тәғәләгә өндәшә хәҙер. Мөнәжәттәр сығарып йырлап йөрөй хатта:

*– Йәшәйем мин, иман нуры менән
Күңелдәрҙе сафлап, сафланып,
Сабырлыҡка, әҙәп һәм хаклыҡка
Һәр азымда киләм таянып.*

*Хак Тәғәлә һаклап тора мине
Хыянаттан, йәбер-золотан,
Изгелектән үрә тормошомдо,
Тайпылдырмай тура юлымдан.*

*Ауыр уйҙар башһа күңелемдә,
Йыуанамын яңы таңымдан.
Бирсе, Хозай, түземлектәр миңә,
Айырмасы изге доғамдан.*

Хмелевкала кәрәге булмаһа Фатиманың күңеленә һеңгән башкорттоң матур теле лә, моңо ла, Хак Тәғәләһе лә...

Нык уйланды катын. Төн йоколарынан яззы. Ай яктыһында кызына оҙаҡ текләп тора, армиялағы улының фотоһына баға, шунан, уфтанып, кире түшәгенә ауа. Ул – ярай... Ә балалары?.. Туған тупрағынан, туған халкынан уларҙы айырып алып китергә хаклымы әсә? Анастасия-Фатима үз ирке менән килеп сыкманы сит тарафтарға. Замана елдәре, кан эскес кәһәрле власть кыузы, қасырға мәжбүр итте. Вилор менән Светланаға ундай язмыш теләмәй ул, ихтыярһыҙлап ситкә алып китә алмай уларҙы. Сит илдә мал да ерһәй, тимәйҙәр бит юкка.

Акыл менән йөрәк шулай айкашты. Ярты йыл, йыл үтеп китте.

– Кызым, һин бынан күсеп китергә риза булыр инеңме? – Көтөлмәгән һорау менән баланы куркытып куймайым тип, иппе генә өндәште бер көн Светланаға.

– Һуң, мин былай ҙа укырға китәм инде быйыл, – ун бише тулған үсмер кыҙ әсәһенәң тел төбөн аңламань.

– Ысынлап та, һин китәһең бит... Орскиға барырһың. Ә мин яныңа... Ә ағайың армияла... Ир булған инде, үзе хәл итер...

Йән тартмаһа ла, кан тарта шул. Халыҡ белмәй әйтмәй. Ошо һөйләшеүҙән

һуң ялғай алмаған остарҙы ялғаны ла куйҙы Фатима. Йән ғазаптарынан арынды. Кан хәтере еңде уның күңел кисерештәрен. Сабырһыزلанып китте, хәрәкәте, һөйләше киҫкенләште. Кешеләргә мөнәсәбәте үзгәрҙе шул мәлдән.

– Мынау Байгилдинаны әллә ең алыштырҙы инде, гөрбөйән булды ла киттесе, – тип аптыраны дауаханаға юлы төшкән халыҡ.

1957 йылдың йәйендә тыуған яғына барып әйләнде. Июлдә Светлананы Орск машиналар эшләү техникумына уҡырға индерҙе. Август аҙағында күсенеп китте.

Фамилияһы Байгилдина калһа ла, ата-әсәһе кушкан исемен кире алды.

Һағынмай түгел, һағына Матрайҙы, иренең туғандарын Анастасия-Фатима. Хәләлен, Зыяитдинен дә, ныҡ юҡһына. Ике йылға бер тапкыр булһа ла килеп әйләнә. Кире күсеп килерҙәй була кайһы сак. Кан тегендә тартһа ла, йәне бында уның. Бындағы эскерһеҙ ябайлыҡты, итәғәтле мөғәмәләне, ихласлыҡты һағына. Юҡ улар тегендә. “Нишләп шул басурмандарыңды әйләндерә лә һөйләйһең”, – тип әйтеп һала кайһы сак яңы әхирәттәре. Үзе лә күрәп йөрөй башка кәүем кешеләренә сыҡкан катындарҙың тормошон. Төрлөсә йәшәйҙәр. Күпселек осраҡта олоғая бара айырылышып куялар барыбер ҙә. Ир генә бирә алған хәжәткә мохтажлыҡтан кейәүгә сығып, балалары таралышып бөткәс, кәрһеҙ нацмен ирен кыуып сығарғандарҙы рәткә осрата Анастасия-Фатима. “Түҙзем... Етәр! Эшкәнмәгән нәмәненә өстөн йыуып, тамағына ашатып ултырырға мин ялсы түгел”, – тип ебәрәләр. Табиб булғас, кулынан бындай ир-ат байтаҡ үттә. Тукмап йорттан кыуылған тешһеҙ карт этте хәтерләтә улар: баштары әйелгән, кәүзәләре ергә сүккән, күҙҙәре һүнгән, төс-киәфәттәре, өс-баштары ныҡ таушалған, үҙҙәренә йомолғандар, бер һүз тартып алып булмай ауызҙарынан.

Урыска сыҡкан мосолман катындарына ла игтибар итә. Уларҙың да йөзөндә бәхет саткыларын күргәне юҡ. Шуға: “Балаларымды ситкә алып китеп яңылышманыммы”, – тип уйлап куя, хафаланып.

Анастасия-Фатиманың алтын сәсле Светлана кыҙы урыс мөхитен кабул итте. Ә Вилорҙы Башҡортостан тартты. Башҡортлоғо еңде уны. Армиянан һуң, кайтып, Сибайға эшкә урынлашты.

25

30-сы һанлы Октябрьский техник училищеһының армияла хеҙмәт итеп кайткан курсанттарын уҡыу йортоноң Кызыл мөйөшөнә йыйылар. Залда Байгилдин Мәүлетдин дә бар. Ул былтыр быраулаусы ярҙамсыһы һөнәре буйынса уҡырға инде бында.

Аҡъяр почтаһына ревизор-контролер итеп эшкә алғайнылар. Гел район буйлап сапты, ауылдарҙа айлап ятып эшләне. Элек яңғыз башына 80 һум да зур аҡса һымаҡ тойолһа, хәҙер алған 100 һум – така-тока ғына. Кәләше Светланаға ике тапкыр аҙыраҡ сыға эш хақы.

Әмәлгә калғандай, район гәзитендә, Октябрьский калаһына быраулаусыға уҡырға сақырып, иғлан килеп сықты. Зур аҡса алып эшләй икән нефтселәр. Кайныһы, кәләше менән кәңәшләште лә, тәүәккәлләп, юлға сықты ла китте. Сара тимер юл станцияһына ылау менән барып етте. Унан Силәбе аша Өфөгә поезд менән килде. Туймазыға ла тимер юлдан барҙы, ә артабан автобуска ултырҙы. Быйыл сентябрҙә кулына диплом ала инде.

Залда – илләгә яҡын кеше. Директор үзе, ир уҡытыусылар, тағы ла

милиция полковнигы һәм КГБ офицеры бар. Бер ни зә аңламаған егеттәр бер-береһенә караша һәм бер ни зә белмәгән мәғәнәлә инбаштарын йыйыра.

– Хәрби хезмәт үткән ир-егеттәр буларак, һезгә мөһим дәүләт заданиеһы йөкмәтелә, – тип һүз башланы директор. – Барыһын да аңлатырзар. Бер азнаға милиция карамағына күсәһегез...

Бакһаң, ошо арала калала мөһим сара үтә, егеттәргә халык дружинниктары бурысы йөкмәтелә икән. Уларға иртәгәһе көндән, алмашлап, милиция менән берлектә урамдарзы, бакса-скверзарзы карап йөрөү, 10 августа сара үткән урынды камап тороу бурысы куйыла.

Мәүлетдингә сираттағы дежур нәк сара үткән көнгә төштө. Нисек кенә сер итеп тотһалар за, өс көн элек халык араһында шак катырғыс хәбәр таралды. “Башкортостанға Никита Сергеевич Хрущев килә, Октябрьскийҙа ла туктала икән”, – тип мөйөш һайын һөйләнеләр.

Каланың Нефтселәр йорто алдындағы майзандан көнө буйы кеше өзөлмәне. Урам тулы халык. Бинаға яҡын ук килмәһендәр, юғары кунакка үтергә юл калдырһындар өсөн йыуан аркан менән сик билдәләнгән. Дружинасы егеттәр, шул арканды тотоп, йәнле койма шикелле басып тора. Армияла поска баһҡандағы кеүек, икешәр сәғәт һайын алмашыналар.

Көн кислөгә тартты. Халык та, тәртип тотоусылар за арыны.

Мотоциклда килгән милиция хезмәткәрҙәре күренде.

– Сәскәләр ташламаһка!.. Сәскәләр ташламаһка!.. – Яндаузағы капитан рупор аша бер туктауһыз ошо һүзәрҙе кабатлай ине.

Артынса асыҡ башлы кара хөкүмәт машинаһы пәйзә булды. Ул Нефтселәр һарайына яҡын ук етеп туктаны. Халык алға ынтылды, көслө басым дружинасы егеттәрҙе бер-ике азым сигенергә мәжбүр итте. Килеп еткән милиция хезмәткәрҙәре ярҙамы менән шул позицияла нығындылар.

Юғары түрәләр машинанан төштө. Хрущев бешә ебәк тукуманан тегелгән һарғылт-һоро костюмда, аҡ эшләпәлә ине. Башкортостан етәксене Нуриев унан бер тотам калманы. Сак кына алға сығып, ишаралап, эскә үтергә әйҙәне ололарҙан-оло кунакты. Халык менән аралашыуға әүәс Никита Сергеевич, кул ғына болғаны ла, тупһаға күтәрелеп, ишектән инеп юғалды. Халык, был нимә булды әле, тигәндәй, бер мәл генә өһһөз торҙо ла, геү килеп, алға ынтылды. Әйтерһең, махсус рәүештә әзерләнеп килгәндәр – кайҙандыр бысактар һасил булды. Бер нисә урындан кыркып өзөлгән аркан хәҙер халык өсөн кәртә түгел ине. Был тиклем тәүәккәллеке күтмәгән милиция, дружинниктар юғалып калды. Шул арала кешеләр Нефтселәр һарайының тупһаһына барып етте.

– Иптәштәр, тәртипте бозмағыҙ! Тынысланығыҙ!.. Кәңәшмәнән һуң Никита Сергеевич һезең менән осрашыуға сығасаҡ, – каланың эске эштәр бүлегә начальнигы Рифат Мәүлиев, бинаның балконына сығып, рупорҙан кыскырҙы.

Залда Башкорт АССР-ы обкомы һәм хөкүмәте, нефть тармағы етәкселәре һәм баш белгестәре йыйылғайны. Илгә 46 миллион тонна нефть, йәғни сығарылған “кара алтын”дың 20 проценттан ашыуын биргән республикаға килеп ултыра Никита Сергеевич.

– Миңә, Уралда кукуруз насар үсә, тигән булалар. Алдаксылар!.. Бөгөн Туй... Э-э-э... Туй...

– Туймазы, Никита Сергеевич, – Нуриев ярҙамға килде ил башлығына.

– Туймазыла кукуруз басыуын күрзем... Хай-хай, ниндәй початоктар... Мына былай, – Хрущев, киң костюмының еңен өскә һыпырып ебәрзе лә, беләгенә буйына еткереп, кукуруз сәкәнәненә микдарын күрһәтте. – Әйе, тап шулай, – тип өстәнә, киң йылмайып.

Хужаның күңелә көр ине. Зал йәнләненеп геүләп алды был ихласлыкка.

Шунан Хрущев кәңәшмәнә кукуруздан бик алыс темаға кағылыуын иҫенә төшөрзә.

Партияның химия сәнәгәтен үстөрөү буйынса карарын тормошка ашырыуға Башкортостан мөһим урын тотта. Бында нефть һәм тәбиғи газ табыла. Өфөлә, Салауатта ер майын тәрән эшкәртеү һөҙөмтәһендә яғыулык кына түгел, ә стирол, пластмасса кеүек үтә кәрәкле сеймал да етештерәләр. Америкала нейлондан кейенеп йөрөй халык. Үз күззәрә менән күрзе ул. Арзан яһалма тукуыма совет халкын баштан-аяк яңынан кейендерөү өсөн бик тә кәрәк. Нефть һәм химия тармағы минераль ашламалар за бирә. Ә был индә – мул уңыш нигезә һәм тамағы тук халык, тигән һүз. Бигерәк тә кукуруз басыуҙарына килешер ине ул. Хәзер элекке шикелле тупас көс менән генә хакимлык итеп булмай. Сталиндың был азымын үзе фашланы. Башка юлдар, ысулдар кәрәк. Былтыр, ана, икмәк етмәй башлагас, алтынға алыштырып сит илдәрҙән иген алырға мәжбүр булдылар. Ике йыл элек Новочеркасск пролетарийҙары, “Ит, май бирегез!” – тип, лозунғылар күтәрәп, урамға сыкты. Хатта: “Хрущевтың үзен иткә озатырға!” – тип кыскырғандар, тинеләр. Корал менән бастырырға тура килде был боланы. Һалдат формаһы кейгән эшсә һәм крәстиән балалары эшсә һәм крәстиәндәргә атты – 26 кеше үлдә, 87-һе яраланды. Азактан бола күтәрөүселәрзә әйзәп йөрөгән тағы 7 кешенә суд карары менән үлем язаһына хөкөм иттеләр, 105 дәүләт енәйәтсәһе 10 – 15 йылға төрмәгә ябылды. Совет кешәһе бер-берәһенә атырға тейеш түгел. Был коммунизм идеологияһына тап килмәй. Шуға ла иң элек халык тук, торлаклы һәм кейенгән булырға тейеш. Ул – Никита Сергеевич Хрущев – көнө-төнө тик шул хәстәр менән генә йәшәй. Тик күп остракта уның башланғыстарына аяк салалар. Саботаж күп әйләнә-тирәһендә!

– Нефть һәм химия безгә, совет халкына, алға ынтылыш өсөн киң юлдар аса, иптәштәр!.. – Трибунанан, осоп-кунып, күрәнмәгән кемгәләр төйнәлгән йозроғон сөйә-сөйә бер сәғәттән ашыу телмәр тотто ил башлығы. Сығыш яһаусыларзы әйләнгән һайын бүлдә, һораузар бирзе, белешмәләр алды. Ике сәғәт тигәндә кәңәшмә тамамланды.

Хрущевты арткы ишектән имен-аман сығарзылар за, машинаға ултыртып Туймазыға алып киттеләр. Артабан юлы Өфөгә ята ине уның.

Октябрьский халкы зур кунактың уларҙан қасып китеүен белмәй зә қалды. Алданыуҙарын һизгәс, нык тауыш куптарзылар, бинаға көс менән басып инергә укталдылар. Тик бер ни зә килеп сықманы. Сөнки был вакытка күрше райондарҙан милиция бүлектәре хеҙмәткәрзәре, тәртип һаксыларының һанын бермә-бер арттырып, тулы составта қалаға килеп еткәйне.

Қала урамдары төн уртаһына ғына һилләнде. Майҙанда, яу яланындағылай, башы йәмшәйгән “Волга” машинаһы, юғалтылған аяк кейемдәре, эшләпәләр, тузрап ятқан сәскә гөлләмәләре ятып қалды. Барлык әйберзәрзе милиция мотоциклдары яндауына йыйып һалдылар. Өс йөк булды ла қуйзы.

– Қарале, мынау сәскәләргә тимер болт бәйләнгән, – Мәүлетдин, нишләп

ауыр икән тип, гөлләмәне таратып ебәргәйне, башы йәтеш бәшмәктәй тимер килеп төштө ергә.

– Башкорттарзан сәләм хаты булған да баһа был Никитушкаға, – тине кемдер караңғынан.

26

Никита Сергеевич урынында ултырып сызаған етәксе түгел шул. Үз күззәре менән күргәһе, үз кулдары менән тотоп карағыһы килә бөтә нәмәнә лә. Илдең һәр тарафында ла тик уныңса булыуын, түрәләрзең тик уныңса эшләүен теләй. Шуға өзлөкһөз юлда. 1964 йылдың июнь башында – Ленинградта; 4 – 18 августа Һарытау, Волгоград, Дондағы Ростов, Төньяк Осетия, Татарстан, Башкортостан, Қазақстан, Кыргызстанда; 14 сентябрзә – Кубинкала; 23 – 25 сентябрзә Байконурза (Тюратамда) булды. Кайза осто, кайза поезда барзы, кайза карапта йөззө. Арыузы ла, талыузы ла белмәне.

Сит ил башлыктары менән дә аралашырға ярата ул. Ил төбәктәренә сыкмай торған арала Мысырға (9 – 25 майза), Дания, Швеция, Норвегияға (15 июнь – 6 июлдә) сәйәхәт кылды.

– Йөрөһөн, әйзә, безгә кулайырак та шулай, – тине Леонид Ильич Брежнев дәүләт именлеге комитеты рәйесе Владимир Ефимович Семичастный менән сираттағы оспрашыуында. – 70 йөшөндә кандай зурлап ташланык та, хәзер уны эштән ситләтеүзә халыкка нисек аңлатырбыз икән?.. “Тәрән акылығыз, сикһез энергияғыз һәм революционер ихтиярығыз, какшамаҫ принципка нигезләнгән тормошка карашығыз тәрән ихтирам һәм һөйөү яуланы”, – тип донъя яңғыраттым бит... Тфү, ошо һөйөкһез телде... Владимир Ефимович, әйзә, башка юлын карайык. Әйтәйек... Э-э-э... Мәсәлән... Э-э-э... Теге ней, кешенең... бәлә-казаға ла тарыуы ихтимал бит. Авария, мәсәлән...

Әңгәмә ялғанып китмәй, Үзәк Комитеттың беренсе секретары урынбасары һүззәре һауала эленеп калды.

– Был азымға бер вакытта ла бармаясакмын, – тине Семичастный озақка һузылып киткән паузанаң һуң. – Уны... Һин әйткән бәлә-казаны, нисек күз алдына килтерәһегез?..

– Мәсәлән, самолеттың һауала шартлауы ихтимал...

– Юк-юк, башкаса был турала бер һүз зә ишәтергә теләмәйем. Беренсене пленум аша урындан алырға, тип алдан һөйләштек, мин шул позицияла калам, – тип тамамланы әңгәмәне дәүләт хәүефһезлегә өсөн яуап биргән генерал.

Етмеш йәшен тултырған, ун бер йыл дауаында донъялағы иң зур, иң кеүәтле дәүләтте етәкләгән Никита Сергеевич Хрущев, ауыл Советы рәйесенән алып Политбюро ағзаларына тиклем совет чиновниктарынан һәм партия функционерзариңан, барлык халык катламдарынан айырылып, үз донъяһында ғына йәшәгәнән аңламай ине әле. Магазин хактарын кырка күтәргәнә, икмәктән өзгәнә өсөн ике йыл инде уны телдән төшөрмәй карғайзар. Район, өлкә һәм республика етәкселәре бөтмәгән реформалар, совнархоздар өсөн яратмай Кремль хужаһын. Политбюро, Үзәк Комитет ағзалары беренсе секретарзың уларзы эшкә һанамағанын, тупаслығын, мин-минлеген өнәмәй. Күзе бар һәр кем күрә – бөйөк һәм кеүәтле дәүләт сит илдәрзән йылдан-йыл нығырак калыша бара.

“Үзгәрештәр кәрәк” тип юк-юк та әйтелгән ярым-йырткы һүз остоктары,

ниндәйзер фекергә ялғана барып, февраль айҙарында “Хрущевты төшөрмәйенсә тороп, илдә хәл үзгәрмәйәсәк” тигән рәүешле теүәл бер һығымтаға килтерҙе. Йоклай алмай уйланып ятканда, кеше аяғы һилләнәп, кабинетта кистәрен яңғыз ултырғанда, ял итеп, тәбиғәт косағында иркенләп йөрөгәндә яһаны уны үзе өсөн һәр кем. Ауыз асып әйтә торған нәмә булмағанға күрә, эскә йомолдо.

Үзәк Комитет секретарҙары Николай Викторович Подгорный менән Леонид Ильич Брежнев икәү-ара Завидово һунарсылыҡ биләмәһендә йыш кына аулаклап сәтерекле мәсьәләләргә уртаға һалып һөйләшәргә күнеккән. Әлбиттә, һауала эленеп торған, ил ағаларының күңелен өйкәгән, эстән кимергән мәсьәлә лә бер мәл куҙғатылырға тейеш ине. Һәм шулай булды ла.

– Беренсенә артабан да етәксә булып калыуы ил өсөн үтә хәүефле, – тип башланы һүҙҙе Брежнев үтә ипле, үтә һаҡ тауыш менән. Подгорный, әллә қасан көткән хәбәрән ишеткән кеүек, қызыҡһыныу менән, хатта дәртләнәргән шикелле үҙенә қарағас, қыйыуырақ дауам итте һүҙен. – Атом һуғышына килтерә яҙған Берлин, Кариб кризистары тик уның арқаһында сықты. Илдә лә тыныслыҡ юк. Реформалар артынан реформалар – болғап болғайбыҙ кешеләр тормошон. Халыҡ асыулы шуға. Новочеркасскиҙа пролетарийҙарҙы аттыҡ... Озақка бармаҫ, бәлә сығыр башыбыҙға... Иптәштәрҙең қылын тартқылап қарарға ине, Коля. Ни уйлайҙар икән был турала?

Подгорный, бер килке тынып торғас, әйтелгән фекер менән риза булыуын, илдә котқарырға кәрәклеген әйтте. Ил етәкселегенә иң юғары даирәләренә ингән ике аркадаш эргә-тирәләгә иптәштәренә кәйефен белергә, иң әлек дәүләт именлегә комитеты рәйесе Семичастныйҙы үз яктарына аузарырға қилеште.

Шулай башланғайны дәүләт түңкәрелешенә әзерлек.

Без тоқта ята буламы – имеш-мимештәр Никита Сергеевичка барып етте. Тәүге сигнал сентябрь уртаһында булды.

– Подгорный менән Брежнев һиңә қаршы эш алып бара, – тине улы Сергей уға. – Игнатовтың әлекке һақсыһы Галюков иҫкәртте был турала.

– Подгорный менән Брежневмы? Шелепин, Игнатов, тиһеңме тағы? Ышанмайым! Улар төрлө кешеләр. Бер вақытта ла бер төптән эшләй торғандары юк, – тип, улына ышанманы Хрущев.

Ике көн үтте. Кискеһен, ғәзәттәгесә, Ленин тауҙарындағы дачаның Мәскәү йылғаһына қарап торған бақсаһында беседкала ултырғанда, Никита Сергеевич был һүҙгә қире қайтты.

– Һинәң хәбәрәнде Подгорныйға әйткәйнем, һеҙҙең башығыҙға ундай фекер қайҙан қилде ул, тип көлдә лә қуйзы, – тине улына.

– Никита Сергеевич, шулай ҙа тикшереп қарарға кәрәк мәғлүмәттә. Кем әйтмешләй, ут янмай төтөн булмаҫ, – тип әңгәмәгә қушылды киске сәйгә ингән Хрущевтың тоғро арқадашы Анастас Микоян.

– Әтеү, ал, әйзә, был эште үз өстөңә, – тип фатихаһын бирҙе уға хужа.

Башқаларҙан шул тиклем юғары күтәрелгән Никита Сергеевич Хрущевтың ергә төшкөһө, ғәйбәт тыңлағыһы, йомошсо малай кеүек эргәһендә ураланған, мыҫкыллы һүҙҙәрән, әсе төрттөрөүҙәрән, аяуһыз әрән “ыһ” та итмәй йотқан Политбюро ағзаларының, Үзәк Комитет секретарҙарының ығы-зығыһын

белгеге лә, күргеге лә килмәй. Брежнев, Подгорный... Шуларзан ғына куркырға калды инде хәзәр!.. Маңка малайзарзан!..

– Иртәгә ялға китәм. Дилбегәне бушатмағыз мин юкта... Шуны ла белеп куйығыз: барыһын да беләм... Һез, дуҫкайзарым, миңә ҡаршы низер уйлайһығыз, ахырыһы. Ҡарағыз уны, бер-бер нәмә сығарһағыз, әт көсөктәре кеүек изеп ташлаясакмын! – 30 сентябрҙә, Пицундаға ялға китер алдынан, Үзәк Комитет Президиумы ултырышын йыйып, Никита Сергеевич шулай тине, озон өҫтәл артында ултырыусыларға һынамсыл текләп.

27

Ултырыштан баштарын басып сықты Президиум ағзалары. Сөнки улар фетнәлә катнашырға ризалыҡ биргәйне инде.

Брежнев үзенә урын тапманы. Фашлаған! Бөтәһен дә белә хужа! Ошо уйҙан йөрәгә өзөлөп төшә, сәстәренәң төбө земберләп китә, акылы томалана.

– Коля, зинһар, иртән иртәрәк инеп сыҡ әле ЦК-ға, – кемгә өндәшергә белмәй, үзе кеүек фронтовик, партия Мәскәү кала комитетының беренсе секретары Егорычевка мөрәжғәт итте ул.

Етәкселәр араһында йәш һаналған Егорычев (44 йәш) иң тәүтеләрҙән булып Хрущевка ҡаршы төркөмгә ҡушылғайны.

– Коля, Хрущев пленум әзерләгәнәбезҙе белә... Уға барыһы ла мәғлүм! Ул безҙе юк итәсәк!.. Аттырасак!.. – Брежневтың ирендәре калтыранды, күзҙәре йәшләнде. – Бөтәһен дә белә! Аямаясак!..

Сал Кремлдең зур бер кабинеты хужаһы, бала кеүек, һыктап илап ебәрҙе.

– Куйығызсы, Леонид Ильич, һөртөгөҙ күз йәштәрегеҙҙе... Безҙе бер кем дә аттырмайасак. Белеп куйығыз быны!.. Пленумға әзерлек – хилафлыҡмы ни ул? Енәйәтме? Партияға ҡаршы без нимә эшләйбө? Бер ни ҙә эшләмәйбө! Пленумға әзерлек кенә бара. Язык юлға төшкәнбө икән, иптәштәр төҙәтер, яңылышаһығыз, тиерҙәр. Шул ғына... – Утты-һуҙы кискән өлкән иптәшенең шул тиклем дә ҡаушауына, куркыуына иҫе китеп аптыраны Егорычев.

– Юк, һин уны насар беләһең, ул бөтәбезҙе лә аттырасак... – Брежнев һаман тынысланманы.

– Теге заман түгел хәзәр, – тип сак ипкә килтерҙе уны Егорычев.

Партия пленумына әзерлек тамамланды. Фетнәселәр Үзәк Комитет Президиумы ағзаларының барыһын да үз яктарына аузарыуға өлгәште. Көнө лә билдәләнде – 13 октябрь. Инде Пицундала ялда яткан Хрущевты сақырып кайтарһы ғына калды.

Боласылар үзҙәренәң сираттағы кәңәшмәһенә Брежневтың фатирында йыйылды.

– Юк, юк, мин шылтырата алмайым, кисә генә һөйләштем уның менән. Һизенеп куйыр эштең низә икәнән, – Подгорный телефон трубкаһына ҡағылыуҙан ҡырка баш тартты.

– Леонид Ильич, һез ҡалаһығыз инде, – тинеләр бүлмәләгеләр бер тауыштан.

Брежнев ҡапыл ағарынып китте. Ирендәре күгәрәнде. Һуйырға алып китеп барған башмаҡ кеүек, йәлләнгес, төшөнкө ҡарашын аркадаштарына йүнәлтте.

– Пицунда сымда, йә инде, Леонид Ильич, – Семичастный асыуланып өндөштө был юлы.

– Никита Сергеевич, без бында пленум йыйырға карар иттек... Һезҙең катнашыуығыз мотлак... – Быны калтыранған тауыш менән сак-сак әйтә алды Брежнев. – Юк, юк, мәсьәлә бик етди, һезһез булмай... Никита Сергеевич, пленум сақырылған инде... Был дөйөм карар... Һезҙең катнашыуығыз мотлак! – Иптәштәренә тәүәккәл йөзө уға көс бирҙе, тауышы катыланды, етди төс алды.

Брежнев трубкаһы һалды ла хәлһезләнеп диванға ултыра төштө.

– Йә!..

– Ярай, тине. Микоян менән уйлашырбыз, тине...

Хрущев Мәскәүгә кайтырға булды. “Брежнев нык тулҡынлана, күрәһең, ысынлап та, етди тарткылаш бара ЦК-ла. Әгәр, Сергей әйткәнсә, мәсьәлә уның яҙмышына кағыла икән, әллә қасан 1953 йылда Берияны кулга алған шикелле уны ла зинданға ябып куйған булырҙар ине. Ундай курқыныс һизелмәй, тимәк, эш башқасарак тора”, – тип уйланы фетнә корбаны.

“Внуково” аэропортына самолет көн үзәгенә килеп төштө. Ғәзәттә, уны Политбюро ағзалары тулы составта озатып қала һәм қаршы ала, қайҙа китһә лә, қайҙан қайтһа ла. Был юлы ике генә кеше һерәйеп бәскән. Бындай башбаштақлыҡқа Хрущевтың үте қайнаны.

– Башқалар қайҙа? – Кул биргән Семичастныйға тәүте һорауы шул булды уның.

– Улар Кремлдә... Һезҙе көтәләр, – тине генерал.

Никита Сергеевич үзенең кабинетына инде. Ишек яғына 24 баш боролдо. Сал төшкән сәстәр, олпат сырайҙар, етди қараштар.

Коммунистар Партияһы Үзәк Комитетының беренсе секретары рәйес урынына ултырҙы. Быға тиклем булмағанса ғәжәп тынлыҡқа, тура қараштарға, һауала әленеп торған көсөргәнешкә иғтибар итте Никита Сергеевич.

– Йә, һиндәй мәсьәләне һинһез қарай алмайһығыз? Нимә тураһында һүз?.. Тыңлайым, – тип өндөштө хужа Үзәк Комитет ағзаларына һәм ағзалыҡқа кандидаттарға, Үзәк Комитет секретарҙарына.

– Һигез йыллыҡ һинмә була ул, тип һорай иптәштәр. Был турала бер кем менән дә кәңәшләшмәй 22 сентябрҙә Президиум ултырышында сығыш яһанығыз... – Брежнев тәүте мәсьәләне күтәрҙе.

Артабан совнархоздар, обкомдарҙы икегә бүлеу тураһында аңлатмалар талап иттеләр. Шунан Хрущевтың етәкселек стилинә күстеләр. “Асылда коллектив етәкселек безҙә юк. Мин, мәсәләһе, үзем өс йылдан ашыу Президиум ағзаһы булып торам һәм ошо ваҡыт эсендә бер тапқыр за үз фекеремдә әйтә алманым. Тик ақырыу, әр генә ишеттем. Сыҙап торғоһоҙ мөһит бында. Күз алдыбыҙға Хрущевтың шәхес культы тыуҙы. Сталин культынан бер зәкәм түгел ул”, – тип, был қаңғырықтың төп асылы тураһында РСФСР Министрҙар Советы рәйесе Геннадий Иванович Воронов әйтте башлап.

Ауыздарына һыу уртлаған шикелле йөрөгән Үзәк Комитет Президиумы ағзаларын алмаштырғандар тиерһең – барыһын да иштәренә төшөрҙөләр, йөзөнә бәрәп әйттеләр. Хәлдең һи тиклем қискенлеген аңламаған Хрущев тәүҙә қысқырып еңергә маташты, шунан, һәр ғәйепләүҙәргә репликалар ташлап ултырҙы ла бер мәл тынып қалды. Дүрт сәғәт буйы туктамай тәнқитләһеләр беренсе секретарҙы.

Президиум ултырышы иртәгәһенә дауам итте. Тағы бик күп ғәйепләүзәр ишетте Никита Сергеевич. Уның осо ла кырыйы ла булмаҫ кеүек тойолдо уға. Сталинға тинләп куйзылар, ил эсендә булған барлык етешһезлектәрзе, халык-ара кимәлдәге юғалтыузарзы уның иҫәбенә индерзеләр.

– Хрущевты биләгән бөтә вазифаларзан да бушатырға! – Брежнев Президиумда яңғыраған барлык сығыштарзы шулай йомғакланы.

Бына башын басып ултырған Хрущевка һүз бирелде.

– Һезҙең менән көрәшәргә минең көсөм юк. Теләмәйем дә... Кем минән йәбер күргән, бөтәгез алдында ла ғәфү үтенәм... Миңә кайҙа йәшәргә үзегез хәл итегеҙ, ниндәй карар булһа ла ризамын... Мәскәүҙән күсеп китергә лә хатта... Пленумда күз йәштәренә быуылып сығыш яһарға йыйынмайым, ғариза тексын әзерләгеҙ, ошонда ук кул қуям... Башка төрлө хәл итмәй (төрмәгә япмай, атырға хөкөм сығармай, тип аңланы аркадаштары был һүззе) отставкаға сығырға рөхсәт иткәнегеҙ, тәнкитегеҙ, күп йылдар бергә эшләгәнебез өсөн рәхмәт... – тине ул төшөнкө тауыш менән.

Ә пленум 14 октябрҙә киске алтыла асылды.

Ашығыс сакырыузың сәбәбен белә алмай йонсоған юғары йыйында катнашыусылар – СССР Юғары Советы депутаттары, төбәктәр һәм эре предприятиелар етәкселәре, академиктар, генерал һәм маршалдар – сәхнәгә Хрущевтың Үзәк Комитет ағзаларының артынан эйәрәп иң азактан сытканын күргәс, эштең айышына төшөндө. Үзенән башканы һанға һукмаған ил етәксеһе ситкәрәк ултырзы ла, кулын эйәгенә терәне.

Суслов ике сәғәт дауамында доклад тотто. Уны бүлдәрәп, залдан Хрущевты кәһәрләгән тауыштар ишетелде. “Ул бөтә үзбәк халкын мысқыл итте!” – тип кысқырзы, трибунаға якынлап, Үзбәкстан Юғары Советы Президиумы рәйесе Нәсреддинов.

Ғаризаһын укып ишеттерзеләр.

Көн тәртибенең икенсе мәсьәләһенә күсеп, Подгорныйның тәкдими менән бер тауыштан Леонид Ильич Брежневты партияның беренсе секретары итеп һайланылар.

28

Магазиндан аптырап кайтып индә Гөлийемеш. Аптырарлык та шул. Иртән Асия еңгәһенә калдырған икмәк моксайын алайым тип өйҙән сығып күп тә үтмәне, Файза карсыҡ ораны.

– Карале, килең, бөгөн әллә без белмәгән берәй байраммы? Һайлау көнөндә лә алып булмаған индий сәйе, ак икмәк тулысы лавкала, – тине ул, ғәжәпләнәп. – Бер кем белмәй ни булғанын, аптырағандан һорайым шуға...

Гөлийемеш азымын тизләтте. Магазин алдында халыҡ гөж килә:

– Бөгөн касманавтарзы осорғандар, радия һөйләп тора... “Восток” була торғайны, быныһы – “Восход”, тейсе. Өс кешене бер ыңғай осорғандар. Мәйтәм, әллә улар, Хөҙайың һаҡлык ысҡылатын табып, безгә ак каластар ебәрәп ятамы, хи-хи...

– Ауызыңдан ел алғыр, улай шаяртып ней...

– Әтеү быға тиклем булмаған нәмәләр кайзан килеп сытқан? Йә, әйт...

– Кайзан беләйем мин...

Магазин эсендә лә күңелле шау-шыу. Асия еңгәһе моксайын буш көйө бирзе:

– Йәненә теләгәнән үзең һайлап ал, килен.

Өсөнсө көн тигәндә генә был муллыктың сәбәбе асыкланды – бакһаң, ил башлығы алмашынған да баһа. “В связи с преклонным возрастом и ухудшением состояния здоровья...” – тип кош телендәй генә хәбәр язғылар гәзиттәрҙә Хрущевтың етәкселектән китеүе тураһында.

– Әһ-ә-ә, бушаткан урынды! Осорғандар!.. – тип шат йөз менән килеп инде эштән Ғилметдин. Һамаклап, тыпырзатып басып, изән уртаһында бейеп тә алды. – Хәзер ҙә мандымаһаҡ, йәшәргә лә кәрәкмәй был донъяла!

Шул ыңғай башындағы фуражкаһын изәнгә күтәрә һукты ир.

Быҙаулык ярына терәлеп ултырған, ул замандағы башкорт ауылы күзлегәнән караған хәлдә лә йәтешерәктәр рәтендә торған йортта йылдан ашыу йәшәй инде Ғилметдиндең ишле ғаиләһе. Дүртенсе балаһы Руслан ошонда тыуҙы. Сабыйға Ғайзулла мулланан Нурислам тип азан кысҡырткайнылар ҙа, атаһы, ул иҫкергән исем, Руслан була улым, тип метрика алып кайтты.

Азбарҙа – һыйыр, башмаҡ, быҙау, ике һарыҡ бәрәстәре менән, тиҫтәләп кош-корт. Биш йәшлек Фәүзиә, капка башына менеп ултыра ла, көнөҙөнә урам яңғыратып йырлай. Хәмдиә менән Рәсим етәкләшеп кенә картәсәләренә барып киләләр көн һайын. Сәбиләнәң дә ике өй араһында эзе һыуынмай. Юлдыбайҙан каникул ваҡытында Зәйтүнә менән Көнһылыу кунакка килеп кайта. Йыш кына Хәлимә ат егеп килеп төшә. Мул күстәнәстәре менән хәл белергә. Камзул кеҫәһенән тәм-том өзөлмәгән, балалар телендә картөләсәй йөрөгән Хәлимәнәң әсәһе Хәзисә карсыҡ та йыш кунаҡ бында.

Ғилметдин көнө буйы эштә. Гөлийемеш ошо бәләкәй генә йорт хужалығын алып бара, балалар баға. Быйыл “Башкорт” совхозы мул уңыш йыйып алды. Ғилметдингә тейгән премияға бер кат кейенделәр, һауыт-һаба, йорт йыһаздары алдылар.

Тормош башкаға төрлөнөргә тора хәзер. “Хозрасчет индерәләр совхозда, ешенә карап өстәп түләйҙәр, план өсөн премия язалар бының был яғына”, – тип кыҙығып һөйләп ултырҙы Ғилметдин бер көн. Ҷур йыйылыш булған икән, шунда әйткәндәр райондан килгән кешеләр. Элгәре көн ауыл халкын да клубка йыйып алдылар, күп итеп хәбәр һөйләнеләр. Икәүләшеп барҙы Ғилметдин менән Гөлийемеш. Йорттарға яңынан электр сымы һузабыҙ, урамдарға һыу үткәрәбез, асфальт һалабыҙ, яңы клуб, мәктәп, балалар бакһаһы, ике катлы йорттар төҙөйбөҙ, тип күҙ кыҙғырып һөйләнә олопат түрәләр. Берәүһе хатта Өфөнән килгән икән, тип әйттеләр азактан.

– Былайға киткәс, безгә лә ҙурыраҡ өй ҡарарға кәрәк, бисәкәй. Акһаһын һәйбәтләп бирә башлаһалар ней, алырбыҙ... Ана, ер һөрөгә айырым түләйбөҙ, тип торалар, – Ғилметдин шулай дәртләнеп атланы кайтыуға.

Йәш ирҙе түрәләрҙең вәғәзәләре канатландырҙы, матур һүҙҙәре яҡшы тормошка өмөт уятты.

Изрис НОФМАНОВ

УРЫС БАЗЫНДА УН ДҮРТ КӨН

Хикәйә

Беренсе көн

Кайзалыр, якында ғына, мылтыктан аттылар.

Йөрәген усына йомоп тигәндәй килгән калтағай саңғылы ир – сәйер юлсы – һискәнәп, йыуан кайын артына ышыклана һалды. Куркыузан түгел, һаклык өсөн. Бындай ғына атыш тауышын ишеткәне бар уның, хатта унан былайырағын, хатта күп тапкыр, әммә ләкин барыбер шикләндерә. Дөрөсөн әйткәндә, үзе өсөн әллә ни тырышып ятмай, дөйөм эш тип борсола. Уны эләктерә калһалар, ошоға кәзәре шундай ызалык, ауырлык менән башланып, аткарыла килгән барлык тырышлыктары “һә” тигәнсе юкка сығасак. Аркашаштарының бар уй-ниәттәре емерелеүендә ул, тик ул ғына ғәйепле булып. Шуның өсөн, эз сығармайым, тип егеүле аттан да баш тартты, язғы өзәрәмдә тез өстөнән епшек кар ярып кайза йәйәү, кайза саңғыла барырға булды. Алағарай осоро бит, кары ла, көнө лә ышанышыз. Тәүгеһе “шәкәрләнен” яһа, икенсеһе кыркка үзгәрергә генә тора. Язғы көн – яртакыл. Шулай ға иртәнге туңфакта әле йөрөргә була. Һәм бына, инде иллалла менән килеп еттем тигәндә...

Суғыртмаклы карт олон ышығындағыға озон-озак көтөргә тура килмәне. Ул ниндәйҙер аңлайышһыз шыштырлауға, кемдәндәр ауыр ушылдауына әйләнәп карай һалды. Каршыһындағы куйы кайынлык менән капланған

Изрис Ноғоманов кесе йәштән ижадка тартыла, нәсерҙәр, уймак хикмәттәр, хикәйәләр яза, һуңынан повестарға, романдарға тотона. Уның әсәрҙәре абруйлы басмаларҙа донъя күрә, “Ауыл хикәйәләре”, “Әсәйгә бүләк” “Ғүмерлек һағыш” тигән китаптары бағыла. “Һакмарбаш” исемле тарихи романы айырыуса нык танылды.

2014 йылдан Башкортостан Языусылар союзы ағзаһы.

түбәләстән мөгөзһөз үгез болан төшөп килә ине. Көпшәк тәрән һырынтыла, гүйә, йөзөп бара. Тын алған һайын борхоп, морононан канлы күбек сәселә. Күренеп тора – хәле мөшкөл. Әллә артынан бүре төшкәнме? Юк икән, был яктарза марал тип аталған хайуандың кабырғаһынан да кан һарка. Яралы. Тимәк, баяғы атыузың һөзөмтәһе булыуы мөмкин. Тимәк, кемдер һунар итә. Беззең юлсы, күкрәген киреп, иркенерәк һуланы: ябай бер һунарсы уның өсөн зур куркыныс тыузырмаҫ.

Күп тә үтмәй, дерелдәгән тирле тәненән кайнар бос бөркөлгән үгез туктап калды. Калтыранып озак тора алманы ул, күззәрен алартып, әкрән-әкрән генә кабырғаһына аузы ла, сәйер ыһылдап, ғазаплы өн сығарзы. Боландың артынан кыуған “әжәл” дә тиз арала пәйзә булды. Ул ағас артындағын шәйләмәй. Уның ике күзе корбанында. Түңәрәк, коңфорт йөзөндә кәнәғәтлек: ит булды былай булғас! Биләнән кәкре бысағын ала һалып, йәнгә талаша башлаған кейекте салып ебәрзе. Уныһы, хуш, якты донъя, хуш, тыуған ерзәрәм, тигәндәй, язғы куръяк – бозға һызырылып бөткән нәфис алғы тояктарын болғаштырзы ла тынып калды. Муйыны тапкырындағы селт ак кар шабырлап аккан кан кызыллығына буялды. Ризыкка яҙһа, ысынлап та, байтак ит булды. Бигерәк тә “Яз көнө ялман койроғо ла аш” тигән мәлдә.

“Юлсы” йәшенеп торған урынынан сығып, арыузан корбаны өстөнә лыпын ултыра төшкән һунарсыға якынлашты. Уң кулы терһәге ямаулы иҫке генә көпө кеҫәһендә. Унда, ул-был хәл була калһа, тип дуҫтары көсләп тигәндәй тотторған револьвер. Корал хужаһын яктарға һәр вақыт әзер. Саңғыларын сисеп калдырған “юлсы” шуның өсөн дә әллә ни шөһәләһенеп торманы, бата-сума тура атланы. Бар донъянан кәнәғәт даланлы һунарсы шунда артына әйләнде. Кабалаһмай ғына, тыныс кына.

– Һин кем?! – урта йөштәрзәге ирзең бөркөт карашы етди, куңыр күззәре уҫал кыҫыла төшкән. – Тукта, атам!

– Өлгөрһәң, ат, – “юлсы” тыныс калды.

Текләшеп тора биргәс, язғы тут һуккан коңфорт сырайзары буйтым яктыра төштө. Ахыры бер-берен сырамыттылар.

– Мин бит һине санала килә тип көтәм... – һунарсы йылмайғандай итте.

– Ана нисек, хатта көтә инеңме? – “юлсы” әллә ысынлап, әллә яһалма, ғәжәпһендә. Таныһа ла шикләнде буғай. Бәлки, һынап карамаксылыр.

– Кисәге көндән бире.

– Төпкөл урманда ла көтәләр икән...

– Ништәп йәйәү? – һунарсы тегене ишетмәгән кеүек һораны.

– Атта йөрөп ялкытты, – тип мәғәнәлә көлөмһөрәне “юлсы”.

– Ә, аңданым, ат юлы шик тыузырыуы бар.

– Хак әйттең, зирәк икәнәң.

– Ни сәбәптән һуңданың тиәм? – быныһын һунарсы тупаҫырак өндәште.

– Ғәфү ит, тоткарлык килеп сыкты, ауылда – кызылдар.

– Бүре йыткыр хаяһыззар, кайһы арала өлгөрәләр тиһең. Кисә генә – тегендә, бөгөн – бында, – һунарсы асыу менән төлкө кәпәсен сисеп битен һыпырзы, – шәйләмәһеләрме былай?

– Ағаслык кырына инеп өлгөрзөм.

Әлектән бөтөнләй таныш-белеш түгел был икәү бына ошолай, күптәнге өшнәләр кеүек, һөйләшеп китте. Хәйер, таныш булмаһалар ҙа, бер-береһе

хакында бик якшы хәбәрзар ине улар. Икеһенен дә түшәндә күрер күзгә ентекләп карағанда ғына күренер тамға – тейешле урынға басылған ағас тәймә. Шулар булмағанда, бер-беренә сәләм дә бирмәстәр ине шәт.

– Алыс бараһымы? – тип рья ғына кызыкһынды йонсоуы соғол йөзөндә сағылған “юлсы”.

– Пашти килеп еткәнен инде.

– Ә быны кайза итәң? – юлсы босорап яткан болан түшкәһенә ымланы, – ошонда ташлап китмәйеңдер бит?

– Һин нимә? Анауындай ризыкты...

– Аңланым.

– Хәзәр киләләр... минең эззән. Һуйып алырзар.

– Киләләр?! Кемдәр? – “юлсы”ның тауышында хәүефләнеү билдәһе ишетелеп калды, сырайы караңғылана төштө.

– Куркма, үзебезең кешеләр – уландарым. Шулай за күззәренә салынмай тороуың хәйерле булыр. Киттек.

Карағай ярка келәтле, һаз мүге менән мүкләп усактан буралған йәтеш кенә аласык эсе йылы, хатта бер аз тынсыуырак та ине. Арып-талып кайткан кешенең хыялы. “Юлсы” еүеш кейемдәрен сисеп түрзәгә ағас сөйгә элде.

– Мейес артына, сыуалға йәй, тизерәк киберзәр, – хужа кеше уның биләндәгә һәлмәк кенә тойолған күн билғауға игтибар итте. Бик кәзерләп һаклағанға окшай. Әммә төпсөнөп торманы.

Бәләкәй генә тәзрә уйымы тәңгәләндәгә иске өстәлгә, сыжлап, оло ез комған менеп кунакланы. Һүз кушышмай ғына сәй шөрпөлдәттеләр, һыуһын кандырзылар. Икеһе лә нык сарсаған, ярайһы талсыккан ине. Төрлө шифалы үләндәрзән торған кайнар сәй көстәрен тиз кайтарзы, телдәрен асты.

– Ул-был әйберзәре булыр, тигәйнеләр, – аласык хужаһы кызыкһыныуын белдерзе.

– Бер-ике көндән килтерерзәр. Ә әлегә ошо тирәлә ышык урын йәтешләй тороу кәрәк, кар-һыу төшмәслек итеп.

– Урын? Ошонда бармаймы ни?

– Бында хәүефле. Юл эсе.

– Исемә генә юл инде. Кыштың көнө бында эт тә йөрәмәй.

– Һин, мин йөрөп ятабыз за...

Кинәйә менән кыска ғына итеп ишек шақынылар. “Юлсы” етез хәрәкәттәр менән сыуал артындағы көпөһөнә үрелде.

– Борсолма, мосафир, үзебезекеләр, – тине һунарысы тыныс калып, шулай за кызыкһынды. – Кем унда?!

– Атый, итте әпкилдек.

– Ана, келәткә элөп тороғоз бер ал һанын, азак үзем йүндәрмен. Калған түшкәһен апкайтығыз. Карағыз, һак булығыз, – ишекте асмай ғына шулай өндәште, – сәй эсеп тормайығыззыр бит? – Быныһын исем өсөн генә һорағандай булды.

– Тукталмабыз, шәй, караңғы төшә.

– Якшы улайһа. Тура һукмағыз, үзебезең урау юлдан кайтығыз. – Үзебезең һүзенә басым яһап әйтелде.

– Атай, тегендәрәк ниндәйзәр ят саңғы эззәре...

– Ярай, ярай, барыңыз, берәй һунарсы йөрөп яталыр.

“Юлсы” атай кешенең уландары менән шулай корорак мөгәмлә итеүенә аптырай биреп куйзы. Уныһы ошоно һизгәндәй аңлатма индерзе:

– Әлегә белмәйерәк торһондар тиеүем. Һинең турала.

Быныһы ла хак.

Апрель кисе озон булһа ла, караңғыһы капыл ябырыла. Шуның өсөн һунарсы кабаланды. Сәйзән һуң әле һыуынырға ла өлгөрмәгән итте турап, алдан әзерләнгән ағас мискәлә тозланылар. Тәһәрәтләнгәндән һуң йәнәш басып йәстү, фитр үежәб намазһарын башһарҙылар.

– Бына шулай йәшәп ятабыҙ инде без – башһортһар, – тип куйзы кәнәгәт хужа, “һуһыр” шәмде һүндереп йокһарға ятһас.

– Нисек һуң йәшәйеш-мәһшият, кем?.. – караңғы мөйөштән күн билһауын башы аһтына һалһан “юлһы”һың карһыға төшкән йонһоу тауыһы ишетелде.

– Нөгәмән буһырмын, Корманай бай тоһомо, – һунарсы үзен шулай таныһтырҙы, әммә кайтарып тегеһенең исем-шәрифен һораһып торһаны. Кәрәк таһһа, мөззәте еткәс үзе әйтер. Бәлки, әйтергә ярамайҙыр ҙа, кем белә.

– Ана нисек, хатта бай тоһомонан, – куһак ғәжәпһенде.

– Элекке бай... – тегеһе аһыһыһы индерзе.

– Ә хәҙер?

– Хәҙер барыһы ла тигез, тизәр. Бөтөнләй үк бөлдөрмәһәләр ҙә, тигеззәнеләр. Эшһеҙ тора алһағанын да, эт яһкауын да, тип-тигез итеп.

– Нөгәмән ағай, оһолай окһаймы әллә? Ауыр түгелме?

– Ауыр тип, бирешмәйбез ҙә ул. Башһорт борон-борондан шулай көн иткән инде. Тик мыһауы болаһы ғына...

– Шойһаны тейәме?

– Теймәгән кайҙа. Үзәге тап безҙең төйәктә буһһын да.

– Кемдәре күберәк ыһалата?

– Барыһы ла килешкән, – хужа кеше көрһөндө, – бер көн үззәрен ак тип атағандары килеп баһа, икенсе көн – кыһыл атһылары. Былары бигерәк каты кыһана. Яһылыш кына берәй һүз өсөн дә аһып йығырға күп һорамайҙар. Үзәккә үткәрзәләр инде, хаһндар.

– Ә тегеләре?

– Улары, нисектер, миһырбанһырак кеүек. Шулай ҙа, атһаһалар ҙа, барыбер шарыһдатып талайҙар.

– Миһырбанһырак, тиһең инде?.. – “юлһы” уйһан шымып яһты.

– Уныһын да әйтер инем...

– Үзең ни менән мәшһүлһең?

– Мыһа оһонда туҙ һызырһып, дегет кайһатып яһам. Был караңғы төбәк “Урыһ базы” тип атала.

– Ни сәбәптән “Урыһ базы”?

– О-о, уның тарихы-ы. Бүгәс батһа менән Салауат батыр яуы осорона барып тоташа.

– Шулай укмы? Кызык икән, һөйлә әле.

– Тейешле-тейешһеҙгә нык йәбер-һолом күрһәткән алһауыһының башын тиһә һуғып кәһкан бер меһкен урыһ, яуаптан курһып, быһан үрзәрәк таһландык айыу ояһында боһоп яһкан. Күпмелер торһарак, уға икенсеһе

килеп кушылған. Уларҙы йәйләүгә сыккан башкорттар табып һыйындырған. Тәүгеһенән хатта ауылыбыҙға урыстар араһы таралған...

– Ә икенсеһе?

– Икенсеһе – бозок әзәм, аяу белмәс Тимаш баярҙың күз-колак шымсыһы булып сыккан. Куйынына алған ауыл халкына кырғын һала яҙған. Ошак еткереп. Ярай әле, кешеләр Уралтауға касып котолған. Карат әтрәте шулай за ауылға үрт һалып киткән. Аңлайһыңмы, кыш башында? Төбәктең атамаһы шул мәлдән “Урыс базы” булып калған.

– “Урыс базы”, Тимаш баяр... Эйе, урыстың да төрлөһө бар...

– Ә астығың астындағы? – тип кызыкһына куйҙы Нөгәмән туранан-тура, – бәлки, берәй ышаныслыраҡ урынға йәшерергәлер?

– Алтын, – “Юлсы” шулай ук ябай ғына итеп дөрөсөн әйтте, гүйә, бөтәһе лә алтын кәмәр тағып йөрөй, – булырмы һуң урындың ундайы?

– Урманда иң ышаныслы урын – ағас кыуышы.

– Ысынлап та, нисек әлегәсә баш етмәгән?..

Ошолар байтаҡ ваҡыт эшнәләрсә һөйләшеп яттылар. Әммә үткән көн ауырлығы бастымы, икеһе лә бер юлы тигәндәй әуен базарына китте.

“Юлсы” әлегә сәфәрәнә сараһызлыктан сығып китте. Уны, кеше үлтереүҙә ғәйепләп, артынан кызылдар кыуа килә. Ырымбур төрмәһенән имен-аман котолғандан һуң башкорт иленең төпкөлөнә китте. Көрәште дауам итеү максатында булдыклы ғына ике кешеһен алдан ебәрәп Тамъян-Катай биләмәһендә ойоштороу эштәрен башланылар. Унда Әхмәт ауылы кешеһе, исеме ярайһы билдәле, бик шәп, үзе белемле, үзе абруйлы мулла йәшәй икән, ана шуны үзәренәң яғына аузарып ышаныслы хезмәткәр итеп тәғәйенләһеләр. Уныһы, тиген илһөйәр түгел икән, тотам да карышып торманы, шунда ук ризалығын бирҙе. Ул ғынамы, үзе артынан тағы ике кешене әйҙәне.

– Тик шуны бел, ағай, эш үтә лә хәүефле, “тегеләр” һизеп калһа, аяу көтмә. Үҙеңдә лә, ғайләңдә лә... – тип киҫәтте уны “Юлсы”, асығын әйтте.

– Кафыр илендә, ер-һыуыңды тапап, бысратып йөрөгәңдә, хәүеф-мәүефенә карап торош юк инде, уландар, – Юламан мулла уны шулай бүлдерҙе, – бер безҙең генә баштан үтмәгән, үзегеҙҙә шул хәлдә лә баһаң.

Шуның менән һүз бөттө. Артабан “Юлсы”ны был төбәккә лә, алдан һөйләшеп куйған буйынса, Юламан ебәрҙе. Ул ошо зур булмаған ауылдың имам-хатибы ла икән. Башта “Юлсы”, һиндәйҙер муллаға ышанып булырмы, тип икеләнә биреп тә куйғайны, әммә уның үҙен күреп һөйләшкәс, шик-шөбһәләре юкка сықты. Бөтмөр зат булып сықты уныһы. Килешелгәндәрҙең барыһын хәстәрләп куйған. Уңайлы ғына аулак фатир йүнлөгән, бәйләнеш тотор өсөн ныклы кешеләрен тапкан, хатта ана урманда ла ышыҡ урын әҙерләгән. Быныһы хақында “Юлсы” өндәшмәгән дә ине бит әле. Урын-еренә барғас хәстәрләргә уйлағайны. Эйе, алдан күреүсән булып сықты Юламан. Ундайҙар менән эш итергә була.

Икенсе көн

“Юлсы” тороу менән эште кайғыртты.

– Йә, кайһы урынға корабыз ышықты.

– Хәзер күрһәтәм. Эскә сәй йылыһы төшөрәйек тә.

Кулына балта тоткан һунарсы үзенә генә билдәле ергә, төлкөнән каскан куян ише, “эз язлыктырып” алып барзы: кар кисеп бер нисә шыр һазлыкты, куйы кайын катыш карағай урманын үттеләр, тау аша төштөләр.

– Бына ошонда, – һунарсы түңәрәк ағаслык эсендә тукталды, – алдан белгән кеүек һайлап куйған инем.

– Алдан күрә белеү – зур һәләт, – “юлсы” уны мәртәбәләп ебәрзе.

Урын үтә лә уңайлы ине, “юлсы”ға окшаны. Оҙакка һузмай ғына лапастүбәлек эшләнеләр, ян-яғын да, өстөн дә кыйыклап һызырылған әзер туз менән яптылар. Ишек тә тузған. Эсен карзан тазартып, уртаға йомро ағастан зур ғына өстәл ишараты торғозоп куйзылар. Төш мәленә ниәт иткән эштәре тамам булды.

– Корамалдар имен-аман ғына килеп етһә... – тип куйзы “юлсы” кайтып барышлай.

– Ауылды сығып алыуы ғына инде, – һунарсы уны тынысландырғандай итте, – был яғына зым-зыя юк булаһың да куяһың.

– Бирһен Хозай.

– Ә әйберҙәрегез ауыр булырмы?

– Байтак һәлмәк.

– Йөкмәп кенә килтергәндә тиём.

– Ат-санаһыз килеп сыкмастыр.

Һүз күсермәле типография хакында бара ине. Кулайлама, ысынлап та, ауыр ғына, уйылтып яткан карза уны йөкмәп килеүе...

– Ярай, – тип куйзы Нөгәмән аз ғына уйланып ултырғас, тубыктарына һуғып, – тәүәккәлләрбез. Ат менән.

Кулдан әйләндерелә торған типографияны әзер урынға урынлаштырыуы ауырлык тыузырманы. Тик бына ауылдан аласыҡка ат юлы килеүе хәүефле. Урау-урау йәшертен юлдан булһа ла.

Кис арманһыз булып түшәккә ауғас та йоко алманы. Әллә касанғы ла, күптән түгел дә булып үткән вакиғалар тезмәһе күз алдына килеп басты...

Йәшертен юлдар... Күп, бик күп булды бит улар “юлсы”ның ошоғаса тормошонда. Нимәнән башландымы? Барыһына ошо көтөлгән түңкәрелеш “ғәйепле”. Атай малы етерлек, өс бөтөн, тамак тук тигәндәй, кырын төшөп, өйөндә генә тик ятырға ла мөмкин ине, Нөгәмән ағай әйтмешләй, бай токомона. Юк шул, тәбиғи булмышы быға юл куя буламы. Вакиғаларҙың кайнап торған үзәгендә катнашып өйрәнгән. Ундай әзәм нисек итеп, ни йәне менән сызап ултырһын өйөндә. Бөтә ил, ярты ғәләм шаулап-гөрләп торғанда...

Хәлдәр кыркыулашып, кафыр заттары бөтөнләй шашына башлағас, алағарай баштарында кәңәш корзолар ға, болдарын билдәренә бәйләп, бер кемдең башына ла инеп сыҡмәс һакмар йылғаһы буйындағы Әхмәт ауылына юлланырға карар кылдылар. Алтын-көмөштән торған болдо үзең менән алып йөрөү, әлбиттә, хәүефле, әммә ләкин уны калдырып китерҙәй кешеһе табылманы.

Ул хәҙер төрмәнән каскан һанында. Ә ниңә, ысыны шул, төрмәнән касты. Тик бына үзҙәрен “кызыл” тип атағандар, ул безең командирҙың башына

етте, ул мотлак тотолорға тейеш, тип артынан кыуа төштөләр. Йөшерен-батырыны юк, кан есен тойоп алған кызылдар кулына элэхһең ундай ғәйепләү менән исэн котолоу хақында уйлама ла. Командир һынлы командирзың башы өсөн баштан һыйпамастар. Ошоно асык аңлай һәм тотолмас өсөн барыһын эшлэйәсәк. Уны кармаклау өсөн Мәскәүзең үзенә сакырзылар бит, итәғәтле генә итеп. Әммә карт төлкө тозактың кайза, кайһы һукмакка королғанын шунда ук һизеп алды...

Өсөнсө көн

Белгән кешегә нимә, басма корамалды көйләп ебәреү менән эшлэй ҙә башланы. Станокты килтергән, ир корона ингән Динислам “дегетсе ярҙамсыһы” сифатында бында калды. Оло токтағы кағыз йомарлам төргәктәрән йәйеп, кырккыслап һиндәйҙер өндәмәләр баһырға тотондолар. “Юлсы” уларзы, листовкалар, тип атаны. Нөгәмән һүҙең ни аңлатканын белмәһә лә, эске аңы менән төшөнә: бик кәрәкле, мөһим кағызһар булырға тейеш. Шулай булмағанда, “юлсы” башын ошо рәүешле куркыныс аһтына куйып йөрөр инеме? Тимер-томорон ошо тиклем кәһерләр инеме? Катыһын да шул кәһерә назламайһыр әле...

– Һин, Нөгәмән ағай, исемемде әйтмәгәнгә үпкәләмәйендер бит, – “юлсы” көтмәгәндә шулай тине. Эш уртаһында.

– Юк, кустым, миңә һинең исем нимәгә? Кәрәк буһа әйтер инең, әйтмәйһең, тимәк, кәрәк тапмайһың, тимәк, ярамай.

– Хак фекерләйһең, – “юлсы” уға мөләйем караш ташланы, – мәле еткәс, барыһы тураһында ла белербеҙ ҙә, иштербеҙ ҙә, күрербеҙ ҙә. Ә хәһергә мине Ғариф тип атап тор. Уңайлыҡ өсөн.

– Ғарифулла... Һәйбәт исем...

Тәмле ит еһе бөрккән киске аһка ултырыуһарына иһек шақынылар. Юк, аласыкты һелкетеп һык дөһөрләттеләр. Көтөлмәгәнлектән күҙғый төшкән Нөгәмән иһеккә барһы.

– Кем?..

– Аһый, иртә таңдан кызылдар бында килергә йыйына. Имеш, һиндә кемдер йәшенеп ята...

– Аһ, хаяһыһар! Кайһан белдең?

– Локман кустым һөйләһеп торғандарын иһеткән.

– Мәлендә килеп һәйбәт иттең, – атай кешә келәне күтәрһе.

Аласыкка кызара-бүрткән үһмер килеп инде.

– Был минең өлкән улым – Хәйривара, – тип таныһтырһы Нөгәмән, – үзебеҙ Вара тип кенә йөрөтәбеҙ. Ыһаныһлы малай.

– Күреп торам. Тик малай түгел, егет бит инде. Шәп егет.

– Нисек килдең?

– Саңғы менән тура һуктырһым, һакмар үҙәне буйлап.

– Һәйбәт иткәнең. Сәйгә туктайыңмы?

– Әһер буһа, куй тимәс инем, – билғауын сисә башлаған Вара йылмайып куйһы, – һык сарсатһы.

– Килгән юлыңдан кайт, хәуеф-хәтәр тойолһа, артабан да шулай хәбәр һалып тороғоз. Буһка сабауыллап йөрөмә, сит күҙһергә салынмаһка тырыһ, иң мөһиме – миндә, Динислам ағайыңдан башка, бер кем дә юк. Аңлайһыңдыр? – тиргә баткан улы, ара-тирә Ғарифуллаға күҙ һирпештереп,

сәй шөрпөлдәткән арала Нөгәмән озайлы ғына өгөт-нәсихәт укып алды. – Исем өсөн ана тозактарзы йөкмәп ал, бер-бер хәл була калһа, куяндан кайтып киләһең...

– Кызылдарзы бында Хәйрулла эйәртәргә йыйына, ти.

– Хәйрулла? Мөртәт, емтек көсәгән козғон ише һаман шул кылығын ташламай икән. Заттары менән ошак еткереп тамак туйзырзылар.

Тире табанлы ауыр саңғыларын эләктергән Вара егет караңғылыкка инеп сумғас та аласыкка инделәр.

– Йә, нисек итәбез? – Ғариф Нөгәмәнгә һораулы карашын төбәне.

– Кәрәк булһа, тип уйлап куйғаны бар ине тағы ла...

– Әйт.

– Бынан биш сакрымлап ары, һакмар үрендә, минең дегет кайнаткан йәнә бер сокор бар. Шунда ет тә, бер-ике сакрым үткәс, юлыңдан кире кил. Йылға буйына төш, калынырак көрттө өңөп ин, карағай ылысы йәй зә, ауыззы эстән көпләп, шым ғына ят. Башка якка эз сығарма.

– Ә һин? Ә Динислам?

– Мин бында калам. Һиңә ышык булып. Динислам – минең ярзамсым. Без бит туз һызырабыз, дегет кайнатабыз...

Ғарифулла уға һокланыулы караш атты.

Еүеш кар астында һалкынырак, әммә тыныс. Уйларға, фекерләргә, хәтер ептәрен тағатырға бер кем камасауламай. Рәхәт.

Өфөнән иң яқын душы Әмир менән иреү карзы ярып санала кузғалдылар. Яман күззәргә салынмас өсөн төн ышығында ғына. Катай кешеләре тау башкорттары кейемен табып бирзе. Юл азабы – гүр ғазабы, һин дә мин килә ятканда аттары байтак киң бер йылғаның ыуала башлаған бозона басыузан кырка баш тартты. Күпме генә этләнмәһендәр, төшөрә алманылар акыллы хайуандарзы алдаксы бозға. Ылаузы кире борорға тура килде. Артабан йәйәү киттеләр. Ул тирәләр күпмелер дәрәжәлә таныш ине. Катыны ошо яктыкы. Таныш-белештәре лә байтак. Хәлдәре бөтөп шуларзың беренәнә барып инеүзәренә, хәрби кейемдәге бер әзәм пәйзә булды һәм үзенәң артынан эйәрәп барырға кушты. Кәтғи рәүештә. Шымсылары ихатаға ингәндәрен күреп калған икән, хәйерһез.

Төрлө хәйләһен, һылтауын табып билдәрендәге алтынды йәшерә һалдылар. Сөнки тентеп уны таба калһалар, эштәре харап. Комиссарға алып килделәр. Уныһы һәр төрлө һораузары менән озақ вакыт нык йөзәттә, әммә артык бер ни зә әйттерә алманы. Бер бүлмәгә индереп яптылар за һаксы куйзылар. Әмәлгә калғандай, һаксы – элекке ат карағы – уларзы таныған булып сыкты (Хозайзың хикмәте!). Урыстар киткәс тә ул колактарына шыбырланы:

– Куркмағыз, узамандар, ебәрмәһәләр, мин коткарырмын...

Һай башкорт саялығы! Үзе тураһында уйлап та бирмәй. Артабан хатта егеүле ат таптылар. Тик кыуаныстары озақка барманы, Сермән ауылына тиклем генә булды. Ағизелдең бозо тош-тош урындан уйыла башлаған ине. Шығай тигән ауылға тағы йәйәү килеп инделәр. Төйәк табып йоклап яткандарында дөһөрләп йылғаның бозо китә башланы. Шау-гөр килгән ауыл халкы төнгө тамашаға ашыкты, ә быларза тамаша кайғыһымы, арып

арманһыз булғандар. Азағырак ишетеүзәренсә, арттарынан һизеп калған милиция төркөмө төшкән булған, әммә кайнап яткан йылғаны аша сыға алмағандар. Шулай итеп, үз йылғалары, быуаттар буйына башкорттоң терәге лә, туйындырыусыһы ла, һаклаусы-яклаусыһы ла булған, мәле менән уһал, мәле менән миһырбанлы Ағизел уларҙы тағы бер бәләһәнән йолоһо. Ғәжәп бит! Ә куркыу белмәһ ат карағы һаксыһның яҙмышы билдәһеҙ калды...

Дүртенсә көн

“Хаяһыҙар” оҙак көттөрмәһе, кораллы биш һыбайлы таң һарыһынан килеп тә етте. Башыһа йондозло бүрек кейгән кыҙмаса, шуһның өсөн дә кыҙмалы урыһ Нөгәмәһдең яғаһыһан алды.

– Кемдә йәһшереп тотан быһда, карт иһәк?! Кайҙа ул?! – күҙҙәре саһаһыз акайған урыһ кулыһда алтатарыһ уйһнатты.

– Күреп торам, шыпа тәрбиәң юк икән. Һин минең улым тейеш кешенең, иптәберәк кыланһаң булмаһы атаң рәттәш менән?

Эргәһендәге тылмасы һүҙҙәрен урыһсаға ауҙарҙы.

– Ах, йолкош, һиңә ипләберәк кылануу кәрәкме әле иһеү?! – тегеһе тағы ла һығырак енләһеп китте, әммә яғаны ыһкыһндырҙы, әтеп ебәрҙе. – Тағы кем бар быһда, тием?! Кемдә йәһшереп тотан?

– Ярҙамсым бар.

– Кайҙа ул?

– Ана, туҙ һыҙыра.

– Сақыр!

Ас бүре киәфәтле Хәйрулла тигәһдәре алға сықты.

– Юк, был түгелдер. Был безҙең ауылдыкы.

– Башка кеше юкмы? – йәнә Нөгәмәһгә ябырылдылар.

– Юк.

Ошо соп-сонтор ғыһа “юк”тың күп кешенең яҙмышыһ хәл итерен Нөгәмәһ асык аңлай. Мәгәр Ғарифты табып алһалар, Динисламдың асылда кем икәнән белә калһалар... Быһдағы барыһыһның да, хатта өйҙәгеләренең дә баштары китәһәк. Китеп кенә калһа ярай за, ошонда ятып серемәһә.

– Урман яғыһа саңғы юлы үтә, – һыбайлыларҙың береһе кыһкырып кыуаныһлы хәбәр һалды.

– Кайҙа апара ул юл?

– Безҙең икенсе эш урыһыһа.

– Ә саңғы юлы?

– Кисәге көн үҙем йөрөгәйһем.

– Алдашһаң кара уһы...

Аласыктың аһтын-өһкә әйләһдереп тентенеләр зә лауылдашып саңғы юлыһан киттеләр. Нөгәмәһ йөрәгән уһыһа йомған килеш тороп калды: Яраббым, үзең һакла! Көллөбөззә лә.

Һыбайлы кыуғыһ төш етеүгә әйләһеп килде. Аттары ак күбеккә төшөп, үлемесле арыған, яшык кабырғалары буйлап күбекле шыбыр тир аға. Шулай ул Уралтау. Был һиңә кары арлы-бирле генә яткан ялан ер түгел. Быһдағы тығыз кар һырынтылары ай-һа-айй!

– Нуу, картлас! – йондозло Нөгәмәһгә карап ыһылданы, – был юлы аһһат котолдоң. Әммә ләкин алдан кыуанма, еп күпме генә сырмалмаһыһ, барыбер оһо килеп сыға.

– Үзең, картлас, тип тораң, үзең миңә ышанмайың. Оло һүзен тыңламаған, оролған да бәрелгән, тейзәр беззә.

– Һин дә килешкәнһең! – кызмалы был юлы Хәйрулланы ла кыззырып алды, – әллә бар, әллә юк артынан йөрөтәң мине.

– Валлаһи бар, – тегеһе тубыкланыр хәлгә етеп акланырға тотондо.

– Үзең күрзеңме?

– Үзем күрмәнем, ышаныслы кешеләр...

– Ул, асык ауыз, кешеләрең дә үзеңә иш... ышанышсызлар. Сәй әсерәңме?

– был юлы теге Нөгәмәнгә иплерәк, йомшағырак мөрәжәғәт итте.

– Әйзәгез, рәхим итегез. Якшымы-яманмы кеше бит, уның өсөн ишек һәр уакыт асык, комған кайнап ултыра.

– Көләң инде... – кызмалы ауызын мыскыллы салышайтты.

– Ништәп көләң...

– Яман якшы кешеләр, тип.

– Ул көлөү буламы?

– Беззән тизерәк котолоу өсөн...

Көн бушка уззы. Бөгөн бер бит тә басманылар.

– Тегеләр сокорға барып етә алмаған, – тип йылмайзы караңгы төшәрәк арманһыз, әммә йылмайып кайтып ингән Ғариф, – бер тәрән үзәктә аттарын сумырып көнөзоно этләнгәндәр.

– Йөрөгән ерендә белмәһәң шулай килеп сыға ул, – Нөгәмән дә кәнәғәт калды. – Үззәре лә бер эш кыйратманылар, безгә лә камасау яһанылар, хаяһызлар.

– Ярай, ағый, баш һау калғас булды, – ифрат кәнәғәт Ғариф күкрәк тултырып һуланы, – Хозайзың көнә тауык сүпләһә лә бөтмәс, иртәгә икеләтә тир түгергә тура килер.

Нык арыған булла ла, уның күңеле күтәренке ине.

Башы мендәргә терәлеүгә Ғарифтың хәтирә сылбыры артабан ялғанды.

...Иртәнгә намаззан һуң шунда ук Шығайзан сығып киттеләр. Изге күңелле якташтарының ярһуу арғымак егелгән ләжәнкәһәндә. Акшамға инде төрлө хәуеф-хәтәр аша касандан ынтылған Әхмәт ауылында инеләр.

Бында ла кешеләр киң күңелле, кунаксыл булып сыкты. Әлбиттә, араларында шикләнөп кырын карағандары ла табылды. Әммә ундайзары күп түгел. Алдан һөйләшелгәнә күрә, Юламан мулла уларзы колас йәйеп каршы алды. Ул, хатта, дошман хәрәкәте хакында алдан хәбәр ебәрөп тороусыларзы ла куйып өлгөргән, афарин!

– Типография-шипографияғыз урмандағы аласыкта йәшерелгән, – тине ул сәй артында, – ныклы урында.

– Шапирограф, – Ғариф уны әзәпле генә төзәтте.

Шул рәуешле, уйламағанда, Тамъян-Катайзағы бер кем белмәгән, тарихи Уралтауға һыйынып, урманға төрөнөп яткан һакмар буйындағы бәләкәй генә Әхмәт ауылы һәм уның тирә-яғы күтәрелештең, башкорттоң сираттағы күтәрелешенә, бер үзәгенә әүерелде лә китте...

Бишенсе көн

Ихлас туз һызырып маташкан Динисламдың күз кырына ниндәйзер хәрәкәт салынып калды. Шулай за ул һискәнмәне, капыл ғына боролоп

караманы, күрмәмешкә һалышып, астыртын ғына күзәтергә карар итте. Ағастан ағаска ышыклана килгән әзәм шөйлә якынлашкас кына таныны. Каса-боҫа Хәйрулла якынлаша ине. Аяктарында калтағай, кулында һыңар көбәкле һунар мылтығы. Каныкты бит, кәһәрәң.

Әзер туззарын йөкмәгән Динислам аласык яғына ыңғайланы, Хәйрулла комағай – шыпырт кына уның артынан. Динисламдың ниәте – ошаксыны нисек тә тоткарлау, Нөгәмән менән Ғарифтың эззәренә юлығырға юл куймау.

– Кузғалма, атып йығам!

Динислам кағылған казак ише хәрәкәтһеҙ калды, әммә артына боролманы. Йырткыстың күзенә карарға ярамай.

– Әйт, ярпы, шымсығыҙ кайза боҫоп ята? Һуңғы тапкыр һорайым, – Хәйрулла мылтык көбәген уның күкрәгенә терәне лә, нык итеп төрттө. Ауыртыуҙан тегеһе хатта сирылып куйы.

– Кемде әйтәң, Хәйри ағай?

– Нимә, мине тинтәккә һанайығыҙмы?

– Юксы.

– Тенәүге көн килеп инде ул ауылға, шул ук кисте саңғы менән ошо якка сығып китте. Эззәре тап һезгә алып килә...

– Йөрөп яткан әзәм әзме ни урманда. Берәй һунарсы, йә солоктарын барлап йөрөгән умартасы булғандыр.

– Алдашма!

– Алдашмайым, валлаһи! Ана анауында бер кейекте йыткандар, шуның эше түгелме икән?

Унда-бында тузғып яткан эсәк-карын калдыктарына, кан таптарына карап торғандан һуң Хәйрулла кайзальыр кузғалырға итте.

– Сәй зә эсмәй китәңме ни, Хәйри ағай?

– Камасау итмәс ине.

Аласыкка инделәр.

– Ошто то һин, кустым, бик таҫма телдәнәң әле, йылмандайың, һизер йәшерәң, ахыры, – Хәйрулла өстәл артында мәкерле йылмайзы, – әллә, мәйтәм, үзенде ошонда дөмпөлдәтергә лә китергә инде...

– Ни өсөн, ағый, мин нимә йәшерәйем һинән?

– Теге заттың кайза икәнән әйтмәйең дә...

– Әллә кемде таптыраң ул...

– Бисәң тол, балаларың етем калыр, тип уйзамайыңмы?

Ошо рәүешле капаклай-капаклай Динисламдың мәтрүш сәйен һөрпөлдәтте Хәйрулла.

– Әйтһәң, үзеңә оло бүләк тәтер ине, әйтмәһәң – үкенерһең, – ул сығып барышлай әллә әүрәттә, әллә янаны, Динислам аңламаны.

– Ярай, хуш.

– Хуш итмәй тор әле, ярпы, ә Нөгәмән кайза?

– Ул... ул теге, икенсе сокорза, туз һызырырға... – тәне эселе-һыуыклы булып киткән Динислам тотлокто.

– Нимәһенә кобараң осто? Әллә... – Хәйрулла астыртын кыланды. Динисламдың зитына тейер өсөн. – Алып бар ул сокороғозға.

– Кисә барзығыз за...

– Көләң инде.

– Юк, уйзамайым да.
 – Без барып етә алманык, кар тәрән, аттар бата.
 – Шулай укмы ни? – Динислам башын тинтәккә һалып маташты.
 – Әйзә, йыйын, бөгөн саңғыла барабыз.
 – Минең мында эш бар, эш тығыз... – йыуаш Динислам бөтөнләй койолоп төштө: былай барһа, харап бит.

Әмәлгә калғандай, ошо мәл аласык ишеге асылып китте лә, нык тирлэгән Нөгәмән килеп инде. Төсө каскан Динислам иркен һуланы.

– Кунак бар икән, – тигән булды Нөгәмән коро ғына.
 – Нимә, көтмәгән инеңме? – Хәйри уһал йылмайзы.
 – Урманда кунак көтөп яталармы? Һин дә инде...
 – Ә тегенең кайза?
 – Кемде әйтәң?
 – Кәйкәндәмә!
 – Без бында икәү генә.

Хәйрулла аласыктан енләнеп сыкты ла боттарын кирә басып урманды тыңлап торзо, әммә бер ни ҙә ишетә лә, күрә лә алманы. Ахыры килгән юлына төшөп кайтыу яғына ыңғайланы. Ыңғайланы, әммә кайтманы, бер аз барғандан һуң ышыкланып күзәтә башланы.

– Сәләм, туған!

Көтөлмәгәнлектән кото алынған Хәйрулла йылып боролоп артына караны. Унда, револьверын төбәп, асыулы Ғариф тора ине.

– Нимәнде юғалттың әле һин бында? – ул уһал итеп һораны, – аяк астында сырмалып киләң дә етәң, киләң дә етәң...

– Ы–ы, миңә... ни... дегет кыуғандарҙы күзәтергә кушылған.
 – Дегетте кыумайзар, ә кайнаталар, туғаным. Бир әле мылтыкты.
 Шөр ебәргән Хәйри мылтығын һона һалды.

– Бына шулай якшырак булыр, – Ғариф коралды яурынына әлде, – ә хәҙер аласыкка атла, капыл бул, тыңлаусан бул, юғиһә...

Юғиһә ни булырын Хәйрулла асык төшөндө.

Аллы-артлы инеп килгән Хәйрулла менән Ғарифты күреп, Нөгәмәнден күзәре упайзы. Динисламдың куркыуы йөзөнә сыккан ине: әллә Ғарифулла ағай ҙа шымсымы?

– Бына күзәтсегеҙҙе алып килдем, – тип йылмайзы Ғариф, – тик ул нишләптер, ағас артынан босоп кына күзәтә... Әллә һезҙән ояла инде?

– Кем һуң уны тәғәйенләгән күзәтсе итеп? Безгә күзәтсе кәрәкмәй, унһыҙ за эшебез гөрләп бара, – Нөгәмән мәғәнәле йылмайзы.

– Мин дә шулай уйлайым, – Ғариф Хәйригә баш изәп, уһал караш ташланы, – йә, туған, һөйләп ебәр, нимәгә кәрәк булып киттем һуң һиңә?

– М-мин һине бе-ббелмәйем, – Хәйри тотлокто.

– Мин теге, һин эзләгән кеше.

Эштең кайза барғанын аңлап алған Хәйри бөтөнләй койолоп төштө. Куркак йән. Уның кулдарын артка бәйләп аласык базына тыктылар.

– Йөшөгөң килһә, шым ғына ултыр, – тине Ғариф каты итеп.

Хәйерһез Хәйри менән осрашыу күңелдәрен бер аз кырһа ла, кәйефтәре насар түгел ине: бөгөн байтак эшләп ташланьлар. Былай барһа, ваҡытында өлгөрәсәктәр. Берәй этнәкәһе генә килеп сыға күрмәһен. Динисламдың йөзөнә кызыллыҡ кайтып, иркен һуланы.

...Урыс телендәге текстарзы, Изел башынан килгән белгестәр исеме астында, ауылдан алыс булмаған кантон идараһында махсус корамалда бастырзылар, төркисәләрен кулдан язып күбәйттеләр. Олошта урыс язмаһын аңлаусылар юк иҫәбәндә ине, шуның өсөн әллә ни кызыкһыныусы ла булманы. Исеме күптәргә билдәле Юламан мулланың да абруй ярҙамы нык тейзе. Язма-һызмаларын, мөрәжғәттәренең күп өлөшөн һаклаған урындары – ауыл мәсетенең кыйык асты. Иң ышаныслы, аулак урын. Темәс тарафтарынан бәйләнеш тотоусылар килеп алып киткәнсә борсолмаҫка була.

АЛТЫНСЫ КӨН

– Һин, Ғарифулла кустым, әйт әле, кемдәр ул актары? Кызылдары кемдәр? – тип һүз башланы Нөгәмән фитр-үжеп намазынан һуң баштары һалам ястыкка терәлгәс, – нимәгә кәрәк булды ошо низағ, үз-ара талаш-тартыш? Асылда бит бер ил, бер милләт кешеләре, хатта ағай-эне берен-бере кыра. Кара аңым менән ошоно һис аңдай алмайым.

– Һи-и, Нөгәмән ағай, быларзы аңлатыуы бик оҙакка һузылып...

– Ә һин кыскаса ғына булдырып кара.

– Үзең беләң бит инде әзәм асылын, әзәмиәт башынан ук һәр кем икенсәһенән өстөнөрәк, туғырак, боллорак булырға, етәкселек итергә, етешерәк йәшәргә ынтыла, ошолар һаҡына залимлыҡ кыла, яуызлыҡ эшләй. Үз мәнфәғәтен генә кайғырткан шуға барып етә, ул хатта ата-әсәһен, яҡындарын танымай башлай. Бына әлегә заман ошоларҙың иң юғары нөктәһеләр тимен.

– Ә кызылдар, актар?

– Ана шулар инде яман әзәм асылын сағылдырыусылар. Икеһе лә власть, һаҡимлыҡ, тип ынтыла, бер-береһен аталар, кысәләр, кыралар. Шуныһы кызык, ике яқтың да үзенсә, йәнәһе, ғәфү итерлек сәбәптәре, дәлилдәре бар. Актары – колатылған батшаны кабат йомшак хәнәфиенә ултыртырға маташһа, үзәрен кызыл тип атағандары – ошоға кырка каршы. Һәр ике яҡ та үзәрен һаҡлы һанай, ә ябай кеше, һалыҡ яфа сигә.

– Ә һин үзең кемдәрен һаҡлы һанар инең?

– Был үтә катмарлы, бик сетерекле мәсьәлә, туғаным. Уға әле генә, һапыл ғына яуап биреп тә булмай. Әлегә кызылдарға каршы көрәш алып барабыз. Сөнки улар һалыҡка, бигерәк тә башҡорт һалығына каршы залимлыҡ кыла, уның иреген, һоҡуғын кыса. Динен мәһкәрәләй. Тупаҫ рәүештә. Ә тегеләре ил, бөйөк империя мәнфәғәтен яҡлайбыз, тип лаф ора, кызылдарзы ошо илдең һас дошманы һанай, шул ук һаҡытта иҫке королюшто кире кайтарыу, бай катлам мәнфәғәте яҡлылар. Әммә был ике караштың тиз арала кырка үзгәрәп китеүе лә бар.

– Тимәк, актар яҡлы...

– Әлегә шулайыраҡ килеп сыға.

– Ә теге без ташка баҫкан қағыззарза нимә язылған?

– Ул өндәүзә кызыл террорға, йәғни кызылдарҙың мәғәнәһеҙ каты, оятһыҙ кыланышына каршы һисек көрәшәргә өйрәтелгән.

– Барыбер төшөнә алмайым, – Нөгәмән ауыр көрһөндө, – үлтереш-кырылышһыҙ тыныс кына аңлашып булмаймы икән ни? Кешеләр бит аңһыҙ бүре менән аңра һарыҡ түгел. Уларға Һаҡ Тәғәләбәз аҡыл, зияһен биргән.

Уйзап, фекерзәп эш итһендәр өсөн. Киләсәк хакына, балаларыбыз хакына булһа ла.

– Ана шул акыл менән зиһендә тейешле йүнәлештә куллана белмәү касәфаты индә бөгөнгә кыйралыш.

– Эйе, әзәмиәт үзенә-үзе аяк сала. Аңлы көйө.

– Хак әйттең.

– Ә бына, кустым, батша колатылды, хәзер ул юк тиһең, был нисек була индә? Башһыз көйө йәшәп буламы ни?

– Уныһына кайғырма, ағай, урыста “изге урын буш тормай”, тигән әйтем бар. Иле булһа – батшаһы табылып. Батшалык өсөн үлемесле ызғыш әле киләсәктә буласак. Тик ул батша – батша тип аталмас.

– Нисек улай?

– Гәмдә тынысландырыр өсөн икенсе исем табырзар.

– Алдаштырырзар, тимәк?

– Шулайырак килеп сыға.

Һалкын базға боҫқан Хәйри бер тауыш та сығарманы.

“Хәйрулланы ни эшләтергә?” Йокларға ятыу менән Ғарифтың башына ошо уй килдә һәм озақ кына тынғылык бирмәне. Тота килеп әләк еткереүсе ошаксыны иреккә ебәреп булмай бит индә, бында бикләп куйыу за хәүефле, өстәүенә, тәрбиәләп тороуы мәшәкәт. Бер тере көйөк булды лаһаң. Тере көйөк?... Әллә... Юк, мосолман мосолмандың ғүмерен кыйырға тейеш түгел. Ислам канунына ярашлы. Ярай, кистән иртә хәйерлерәк, иртәгәһен уйлашырзар.

Юламан мулла төнгә калып нәфел намазы башкарған мәлдә үзе тәғәйенләп куйған бәйләнеш тотоусы егеттәрзең береһе пәйзә булды. Темәстән килгәндәр икән, әзер қағыззар артынан.

Етенсе көн

Сираттағы көн бик бола булмаксы.

Таңға қырпак қар яуған ине. Аласыққа иртә менән таныш булмаған үсмер килеп индә. Көзөкләнеп киткән Ғарифуллаға шулай ук аптырай төшкән Нөгәмән төшөндөрә һалды:

– Был минең кесе малай, Варанан бәләкәйе – Ғилметдин.

Был вакыт Ғилметдин курқыныс хәбәр еткерзе:

– Атый, ауылда яу купты, һалдаттар которона.

– Нимә булды? – Нөгәмән борсолоп һораны.

– Кызылдар якты Хәйри ағай ғәйеп булған. Байтак кешене тотоп таш һарайға биктәнеләр.

– Ә ниңә ағаң килмәне?

– Ул да таш зинданда. Кызыл командир әйтә, Хәйризең ғәйеп булыуында атайығыз ғәйепте, ти.

– Ана хатта нисек. Эштәр хөртәйә былай булғас, – Нөгәмән йылп итеп Ғарифуллаға қараны, – көтмәгәндә бында ла килеп сығыузары бар бит хаяһыззарзың. Ништәйбез?

– Бөгөнгә бер ни зә эшләп тормабыз, йәш қар иске юлдарзы қаплаған, аласықтан эз сығармай тороу хәйерле.

– Ә Ғилметдиндең эззәре? Ә баззағы?..

– Бер-бер хәл була калһа уның эргәһенә төшөрмөн. Ә эззәргә килгәндә... улың һинә ашарға килтергән...

– Был юлы тикшерһәләр, баззы карамай куймастар бит.

– Без һалам астына сумып ятырбыз.

– Ярай, әләйһең, – Нөгәмәндең күзендә оскон уинаны, – бер кемгә лә әйтмәсмен тигән инем...

– Нимәне?

– Баззың уң як мөйөшөндә йәшертән юл – мөгәрәп бар. Әлбиттә, әллә ни зур түгел, һуңғы сиктә шунда ултырып торорһоғоз. Унда эзләргә бер кемдең дә башына килмәс тип уйлайым.

– Рәхмәт, ағай, һин булмаһаң, ни кылыр инем икән?

Был юлы һыбайлылар күп ине. Сана менән иске һалам да килтергәндәр, уныһы нимәгәләр?.. Улар һай-һайтлап аласыкты камауға алды. Каршы сыккан йондозло бүрек, шинель кейеп, билән кайыш менән быуған башлыктары Нөгәмәндең тағы көпә яғаһынан һелкте:

– Сволочь, кайза Хәйри?!

– Белмәйем, мин уға карауыл түгел, үземдең хәсрәт баштан ашкан – Нөгәмән битараф тыныслык һакларға тырышты.

– Алдайың, сволочь! Һинәң генә эш был.

– Нимәһенә, ысвулыш та, ысвулыш, тип екеренәң әле, улым, хәйерһез Хәйризең кайза йөрөгәнән мин кайзан белергә тейеш? Белгем килеп тә тормай.

– Ай, хәйләкәрһең, карт, хәйләң үз башыңа етмәгәйе...

– Белмәгәс, белмәйем, тием инде.

– Шулаймы? Ә был эззәр кемдеке? – шинелле ысылдап саңғы юлына төртөп күрһәтте, – таң менән кем килде һинә? Ул бында нимә эзләп йөрөй?

– Улым ашарға әпкилде. Ана, аласыкта тора биштәре.

– Килһән әле бында.

Курка төшкән Ғилметдиндән дә бер ни әйттерә, бер ни асыклай алмаған башлык бөтөнләй енләнде.

– Аласыкты тентергә! Бет эзләгән кеүек тентергә! – тип фарман һалды ул.

Тентенеләр, якин-тирәне эзләнеләр, келәткә инделәр, базға ла төштөләр, әммә һөҙөмтәһе булманы. Хәйризең бында үзе түгел эзе лә юк. Был мәлдә ул ауызына револьвер көбәге капкан көйө дер калтырап һалкын мөгәрәптә ултыра. Аз ғына тауышы сыктымы – Ғарифтың бармағы тәтелә.

– Аласыкка үрт һалырға! – сығырынан сыккан командир яман итеп акырзы, – бер нәмәләре лә калмаслык итеп карап тороп яндырырға!

Нөгәмәндең йөрәге жыу итте: мөгәрәптәгеләр янып үлмәгән хәлдә лә, төтөнгә тонсоғоузары бар. Нисек итергә?

– Ә мин калайтып йәшәргә тейеш? Мин дә бит ил эшен башкарам, – тине ул өмөтһөзлөккә бирелә барғанын тойоп, – мин олоһқа ялыу менән барам.

– Һа-һа-һаа, ялыу менән бара берәү, хөрәсән, – һауалы башлык мысҡыллы көлдө, һыбайлыларзың калғандары уға кушылды, – бына ялыузы күрһәтәйем әле үзеңә, башкорт ярпыһы.

Теге санала килтерелгән һаламдың этнәкәһенә Нөгәмән яңы килеп төшөндө...

Коро халам гөлт итеп калды. Курап бөткән иске аласык бүрәнәләрен дә ялкын тиз ялманы. Ут өйөрмәһе которонған һайын Нөгәмәндең йөрәге күкрәгенән сығырзай булып туланы: шулай ук котола алмасмы Ғарифулла?! Әжәлен эзләп килеп сыккан буламы ул бында? Әжәлдең дә ниндәйе! Дошманыңа ла күрһәтмәһен.

Хәлдәрҙең иң киҫкен мәлендә ярһыған сапкын килгәнә күренде. Ул етер-етмәс акырып һөрән һалды:

– Ауылды актар басты! Тизерәк ярҙамға!

Һалдаттар күз асып йомған арала юк булды. Ниндәйҙер Хәйри кайғыһы китте. Уларҙа хәҙер баш кайғыһы. Атттарының осалары ғына күренеп калды.

– Тағы осрашырбыз әле, картлас! – тип кысқырҙы башлыҡтары, сабып барышлай артына боролоп.

– Әйзә, әйзә, һыпыртыуыңды бел, сукынмыш кафыр, – Нөгәмән ауыз эсенән асыулы һөйләнде.

Атайлы-улы епшек кар ташлап ялкынды тиз һүрелттеләр. Мөгәрәптәгеләр, байтак кына төтөн йоторға өлгөрһә лә, бирешмәне.

Артабан нисек йәшәргә? Торлакһыз калай итмәк?

Әмәлгә калғандай, көндәр капыл йылытып ебәрҙе лә, шаулап кар күҙгалды. Әллә қасандан кәлдәп һалына килгән тузған тағы ышыҡ урын әтмәләнеләр: вақытлыса йәшәп торор өсөн бара инде.

Һигезенсе көн

Ғариф бында аяк бәсканы бирле тәүге тыныс көн булғандыр. Эштәре лә ырап барҙы. Төшкө тамакка ла тукталып тормайса, бик күп бастылар. Уларҙы бөгөн бер кем дә борсоманы. Тик бер мөйөштән кулдары бәйле Хәйри генә асыулы йыртҡыс караштары менән күҙәтте.

Төн уртаһында сәйер геүләүгә һиҫкәнеп уяндылар. Койоп ямғыр яуа ине. Епшек кар менән ямғыр һыуы кушылып бозонан әрселә алмай аҙапланып ятқан һакмарҙы күҙғатқан. Ярҙарына һыймай урғылып-ашкынған ошо даръя геүләй икән.

– Безҙең торакты килеп бәсмәсми? – Ғарифтың тауышында борсоллоу ғәләмәте ишетелде.

– Ташкын бында ук килеп етә алмай ул, – Нөгәмән тыныс ине.

– Ә теге якка нисек сығабыз?

– Әлегә йөрөмәйерәк торорға тура килер.

– Оҙаклап китмәһә ярай ҙа.

– Оҙакламас, һакмар ағышы етеҙ, ташкыны тиз кайтыусан.

– Уның карауы, безгә хәҙер кызылдар куркынысы янамай.

– Эйе, вақыттыса булһа ла.

Иртән ажғырып, аҡъялланып ятқан буръяк даръяға бер талай карап торған Ғариф моңланып алды:

Шаулап кына ятқан Изел аша

Тәфтиләүҙәр кисеү табалмай...

Ә кызылдарҙың шул сукынмыш Тәфтиләүҙән кайһы ере артыҡ? Унан былайыраҡ булмаһалар әле. Асаба башкорт ерендә шул ук ут, шул ук кырғын, аһ-зар, кайғы-хәсрәт. Берәй заман аҙағы булырмы бының? Ни өсөн, ни сәбәптән шул тиклем бәхетһеҙһең һин, халкым?! Ожмахка алыштырғыһыз ерең-һыуың, мәңге ирек даулаған, азатлыҡка ынтылған

Туғызынсы көн

– Нимә эштәтмәксеһең унан? – Нөгәмән гәжәпләнде.

Өсүүдүн дүртүү якшы – ошонан हुң эш бөтөнлэй көйлөндө, ырап китте. Куркыгузан барыһына ла әзер Хэйрулла тиргә батып ихлас эшләне. Бер көндә өс көнлөктө үтәнеләр.

Ышаныслы бул, тигә лә ышанманылар, аш аҙағынан кабат кайынға куша бәйләп куйзылар.

Кис йылы ине, элекке торлактарына кайтып торманылар. Ошо уларзы зур бэләнән коткарзы. Һалкында кәкрәйешеп яткандарында һил төн караңгылығын ярып акырышыгузарға һискәнеп уяндылар. Уларзың ярым янған аласығын килеп башкандар ине. Кемдәр? Шарт-шорт мылтыктан ата башланылар. Нөгәмәндең баш осонан йәзрә һызғырып үтте.

– Хаяһыззар, беззе эззэйзэр, – тине үл шым ғына.

– Кызылдар! – тип бышылданы Ғариф.

– Ярай әле, кары юк, эззәр күренмәй хәзер, – һискәнеп уянған Динислам да һүзгә кушылды. Купым киәфәт ала һалған бер Хәйрулла ғына өндәшмәне. Уның тулған ай ише түңәрәк, һимез йөзөнә кинәйәле йылмайыу менән йәшерен тантана бәрәп сықты. Кыуанысынан кыскырыр за ине әле, Ғариф кесәһендәге коралдан шөрләне. Кәбәхәт булһа ла, ғүмер аяулы, хаяһыздың да йәшәгәһе киә.

Ярһыған һыбайлылар, ташкын шауына дәрт биреп, тын урманды байтак вакыт яңғыратты. Тәртипһез атышыуҙарына карағанда, иҫеректәр ине. Аласык калдыктарына кабат үрт һалып, ут яктыһында алыоттарса кыландылар.

Ун беренсе, ун икенсе көндәр

Ярһыу йылға ышығында үткән шөйлә тыныс, нәтижәле тәүлектәр булды. Ян-яктарына алан-йолан қаранмай ғына, бер хәуеф тоймайынса бастылар қағыззарын. Иҫерек кызылдар төркөмө киткәндән һуң Хәйрулла ла нисектер йомолоп-шиңеп калды. Котолоуға өмөтө һүрелде, буғай. Уның хәзер аяк-кулы бәйһез, ул ихлас эшләй. Һәр хәлдә, шулай күренә. Эшләүен эшләй, ә нимә эшләгәнән үзе белмәй. Белмәгәнә хәйер зә Хәйризең.

– Ғариф кустым, өйлөнгөңөңме үзөң? – төшкө сәй артында Нөгәмән көтөлмөгөн һорау бирзе.

– Ниңә кызыккынаң әле, ағай? – Ғариф көлгән булды, – әллә берәйһен козаламаксыһын?

– Була ул, – тегеһе ихласлап китте, – ирмен тигән ир буйзак йөрөргә тейеш түгел мосолманда. Үтәр ғүмерен заяға үткәреп. Ана күрше ауылда минең балдыз...

– Рәхмәт, ағый, – Ғариф әйтеп бөтөрөргә бирмәне, – минең катыным бар. Әйткәндәй, һезең олостан.

– Безең? Кем ул?

– Ул Аскар ауылында йәшәй.

– Ништәп бер барып күрмәйең? Якын бит. Эсеңдә йәнең юктыр...

– Йәнем дә бар, йөрәгем дә әрней, әммә ярамай. Хәүефле. Бер күрәм, тип мең бәләгә тарытаһым килмәй яқындарымды. Вакыты ла ул түгел.

– Ул сағында биғәйбә, – Нөгәмән оло ғәйеп яһағандай ғәфү үтенде, – үз мәйелен. Үзең белән инде ни эштәргә.

Был төндә Ғарифтың төшөнә әллә кайзағы түгел, бынан утыз сакрымда йәшәп яткан йәш, матур катыны керзе. Йә көлөмһөрәп, йә моңһоу карашын төбәп тик тора. Муйырылған күззәрәндә йәштәре күренмәһә лә, илап та алды шикелле. Таңғы караңғыла саусып киткән Ғариф сикәһе буйлап кайнар тамсылар тәгәрәгәнән тойзо. Тағы күз йәштәре... “Кайзан искә төшөрзө Нөгәмән ағай?”

Ун өсөнсө көн

– Инде еткәндер, ағый, – Ғарифтың көр тауышында кәнәғәтлек ишетелде, – хәзер инде ипләп кенә, кәлдәп кенә токтарға тултырһак.

– Уныһына ғына калһа... – йонсоузары еткән Нөгәмән менән Динислам да ифрат кәнәғәт ине.

Листовкаларзы тейешле урындарға үтә лә кәзерләп һалдылар. Ни тиһән дә, вакыты менән үлемесле куркыныс астында калып, кай сак, хатта, аслы-туклы, төн йоколарын йокламайса, мең ғазап аша башкарылған ауыр хезмәт емеше бит. Башкорт халкына өндәмәләре. Ә өндәмә икәнән улар хәзер асык белә. Язғы караңғы төндәрзә Ғариф барыһын да йәшермәй аңлаткан ине. Таңға карай шәп аттар егелгән ылау токтарзы алып китте.

Иртәгәһән, киске сәй артында, Нөгәмән эсен кытыклап торған һораузы бирмәйенсә түзә алманы шикелле:

– Алтын, тинең, нимәгә ул?

Яуап кыска, әммә асык булды:

– Киләсәктә зур эштәр өсөн кәрәк буласак ул, ағый.

Шуның менән һүз бөттө.

Ун дүртенсе көн

– Быны ни эштәтәбез? – Нөгәмән иске һалам йәйелгән арбаға менеп кунаклаған Ғарифуллаға һораулы караш ташланы.

– Дүрт яғы кибла...

– Нисек?

– Кайза теләй шунда китһән...

– Ә без?.. Беззе һатасак бит ул.

– Кемгә, кызылдарғамы? Улары Мәскәү яғына карап койроктарын һыртка һалды, ә актары безгә теймәс. Әлегә...

– Ышанмайым мин Хэйригә.

– Ағый, ә йылғаны нисек аша сығам һуң мин? – Ғариф һөйләшеүзе икенсегә бора һалды. Күрәһең, Хэйри уны шул кәзәре екһеткән ине.

– Уң як ярзы таштамай биш сакрым тирәһе барһаң, унда күпер булып. Һәйбәт күпер. Сыккас та уңға тарт. Оло юлдан йөрәмә, үзең беләң... – бер аз уйланып торғандан һуң, – әллә озатып куяйыммы? – тине Нөгәмән.

– Бына быныһы ярамай.

Пар ат егелгән ылау язғы баткакта ауыр кузғалып китеүгә Нөгәмән менән Динислам моңһоуланып кул болғаны. Үз күззәренә үзе ышанмағандай катып торған Хэйрулла ни уйларға ла белмәне: ысынмы-бушмы, уны тере калдырзылар. Ниндәйзер астыртынлык ятмаймы бында? Уйлағаны һак сыкты: ауылға барып инеү менән уны эләктереп алдылар ға касандыр һаһак яла тоткондары яфа сиккән зиндандың таш диуарына терәнеләр... Актар ошаксы ялағайзарзы яратмай икән...

Көндәрзең, дөрөсөрәге, төндәрзең береһендә Нөгәмәндең тәзрәһенә мылтыктан атып киттеләр. Хужа кеше ырғып тороп тышқа йомолдо, әммә караңғыла бер кемде лә күрмәне, шылт иткән тауыш та ишетелмәне. Куркып кузғыған ғайләһен көскә тынысландыра алды ул. Ярай әле, катыны Тайба баһалкы, күндәм холокло, сарғалап йөрәмәне. Бер нисә көндән ошо ук хәл Динислам тәзрәһе менән дә кабатланды. Нөгәмән һизеп алды: Хэйрулла затының эше. Кусты кешеләре ак һалдаттар атқан ағайзары өсөн үс ала, кон кайтара. Шулай ға асыктан-асык осрашырға куркалар, астыртын кыланалар. Ни тигән током һуң был? Элек башкорттар араһында ундайы булмаған бит. Кәрәк икән, тура карап әйткән, былар ише аркаға быһак каһап, аркаға атып йөрөмәгән.

Нөгәмән үз уландарына ла, Динислам ғайләһенә лә һағырак, абайырак булырға кушты.

Байтак ваҡыттар үткәс, Нөгәмән әллә ни алыс булмаған Темәс ауылына сақырыу алды. Кем сақыра, нимәгә сақыра, тәғәйен генә әйтелмәгән. Әммә бөтөнләй үк билдәһеҙ ға түгел. Кағыз киһәгенә төшөрөлгән ике төймәгә карап төһмөрләргә була: был – Ғарифулла.

Нөгәмән барып ингәндә Темәс урамдары оло баһар ише гөж килә ине. Халык кайнай, халык геүләй, әммә был баһар ға, йәрминкә лә түгел. Кемдер бейек урынға баһып ялкынлы телмәр тота, колактары карпышырак, еңел, озон кәүзәлә яшык кына егет шиғыр һөйләй. Матур һөйләй, думбыраһына кушылып йырлап та ебәрә, йөрәктәргә үтерлек, күңелдәрзе иретерлек итеп.

– Ағай, шәһме! – таныш һымак тауыш ишетеүгә Нөгәмән боролоп карай һалды. Күзлек кейгән, мыкты кәүзәлә, хәрби кейемдәге карағускыл мыйыклы ир, йылмая биреберәк, кулын һоһоп уға каршы килде, – һай, үземдең аркаһаш! Һакмар һыуы уһаманы! Нисек килеп еттең?

– Мин һеҙзе белмәйем, – Нөгәмән аптырай төштө.

– Хэйрулла ни хәлдә әле?

– Уны аттылар... актар.

– Шулай укмы? Ә малайзарың, ә Динислам, ә Юламан ағай?

– Бәрәкәт! Ғарифулла кустым, һинме? Шулай ға үзгәрә алып икән кеше.

– Мин хәзер түгел, теге мәлдә үзгәргән инем.

Косаклаштылар, арка кағыштылар.

– Сақырыузы инкар итмәгәненң өсөн рәхмәт.

– Сақырганға бар, кыуғандан кас, тизәр беззә.

Йылмайыштылар.

– Ёинекен күп ашаным, ағай, әйзә, мин дә бер һыйлайым әле үзенде, бурыс булып калмаһын.

Майзан ситендәге оло кейез тирмәгә инделәр, һөйләшеп һүззәре бөтмәне.

– Был ни тигән тантана һуң? – тип кызыкһынды Нөгәмән.

– Беззең ғәскәр кызылдар яғына сыкты бит, шуны байрам итәбез.

– Ә теге мәл, актар, ти инең... – Нөгәмән ғәжәпһенде.

– Әйе, ағай, донъялар үзгәрә, донъяһы менән аңдар за, караштар за үзгәрә. Заманаһы шулай, тере калыу өсөн, йәшәү өсөн, халыкты һаклап калыу өсөн нисек тә яраклашырға кәрәк. Ваҡытлыса булһа ла...

– Барыбер аңдай алмайым мин был заманды, – Нөгәмән кеткелдәп көлгән булды, – әллә аңым шулайырак, әллә...

– Был кем ул? – майзанға килгәс Нөгәмән, уңайын табып, әргәһендә торған ирзән һораны.

– Һа, бабай, шуны ла белмәйеңме? Был бит үзебеззең Зәкиебез! Әхмәтзәки Вәлидов! Ишеткәнең юкмы ни?

Булмаған кайза! Нөгәмәндең күз алдына һакмар һыуы буйындағы күркәм генә урында кайнап торған мажараларға бай куркыныс та, кызыклы ла вакиғалар тезмәһе килеп басты. Булды ла үтте шул данлы ла, шанлы ла, ялкынлы ла көндәр. Урыс базындағы ун дүрт көн.

Бәйән ителгән вакиғаларға бер быуаттай ваҡыт үткәс, яҡшылыҡ менән зауықтың, арзаклык менән бөйөклөктөң кәзерен белгән Әхмәт ауылы кешеләре белем усағы – мәктәп бинаһының кирбес диуарына оло хөрмәт йөзөнән ошондай һүззәр язылған мәрмәр таш беркетте:

*Халкыбыздың арзаклы
улы Әхмәтзәки Вәлиди
суверенлы Башкорт Республикаһы
ойоштороу эштәре менән
1918 йылдың язында
Әхмәт ауылында булған.*

Киләсәк быуындар белһен, исләһен һәм онотмаһын өсөн.

Лариса
АБДУЛЛИНА

МИҢЛЕ БУРАНБАЙ

Хикәйә

Үмер буйы заводта инженер булып эшләгән Буранбайың пенсияға сығыр алдынан ғына кулындағы миңе үзен белдертә башланы. Бер эштән дә тартынып тормаған ир башта иғтибар итмәскә тырышып карағайны ла, уйлағанса килеп сыкманы. Дөрөсөн әйткәндә, кулындағы таптың барлығын да онотоп бөткәйне. Беләгенә тыш яклап яткан йомарланған йозрокто хәтерләткән был көрән тамға үзен белә-белгәндән бирле бар һәм һис қасан борсоғаны юк. Миңме – миң: қысытмай ға, һызламай ға, йыл мизгелдәренең үзгәреше лә тәьсир итмәй. Хәзер инде итмәй ине...

Бер көндө Буранбай йоконан уянып, миңенең төсө үзгәреүенә иғтибар итте. Эшенән һуңлатып қына қайтқайны, бәлки, күззәр арығандыр, шулай күренәлер, тип уйлап та өлгөрмәнә, йыуыныу бүлмәһенә килеп ингән катыны қыскырып ебәрзе.

– Атак-атак! Был нимә тағы? Қислотаға бешеп қайттыңмы әллә?

– Юксы, – тиеүзән бер ни қалманы. – Иртәнән кеше қулын тикшергәнсе ешең менән бул – тип өстәп қуйзы.

Әммә әсендә ниндәйзәр шомло тойғо яралғандай итте: берәй насар сир булып қуймаһын тағы.

Лариса Абдуллина – шағирә, тәржемәсе, журналист. Башҡортостандың һәм Рәсәйҙең Языусылар (2007) һәм Журналистар (2002) союздары ағзаһы. Шәйехзада Бабич исемендәге республика дәүләт йәштәр премияһы лауреаты (2008), Башҡортостан Республикаһының атқазған мәзһиәт хеҙмәткәре, киң мәғлүмәт саралары өлкәһендә Шәһит Хөҙәйбирҙин исемендәге, халыҡ-ара ТӨРКСОЙ премияһы лауреаты.

Көн артынан көндөр үтә торзо, тик кулдағы миңе элгәре кызарғандан-кызарзы. Ә бер көндө хатта унан кан бүленеп сыкты. Инде қасандан бирле бар балниска, тип тылқыған катыны алтмышты қыуам тип торманы, иларға керешеп киттесе.

– Ғүмер буйы һин үзенде генә уйланың... Гел һиненсә йәшәнек. Хәзер инде балаларзы башлы-күзле иткәс, мине ташлап китергә йыйындыңмы! – Тик Буранбай ғына нишләргә белмәне. Ул үзен, әйтерһең, уйлаузан, һөйләшеүзән мәхрүм ителгән кеше кеүек тотто. Ярар, балниска барзы ла, ти, унда нимә тип әйтһендәр инде? Хәзер бит донъя тулған һатып алынған дипломлы белгестәр менән. Ундай юл менән һатыусы булып эшләргә була, ә бына ни йөрәктәре менән кеше һаулығы һағына баһалар икән, тип әсенгәне бар Буранбайзың.

– Берәй үлән төнәтмәһе юкмы шунда? – тине ул, кулдарын һелтәп озон-озақ низер һөйләгән катыны тынып калғас.

– Шуны әйтәм дә һуң, Буранбай. Һис булмаһа, тоҙ күленән алып кайтқан һыу менән сайкап карайһыңмы әллә? Тәбиғи нәмәнәң барыбер зыяны теймәс ине әле...

Катыны балкондан алып ингән һыу менән миңен ниңә сайкаған көнгә төштә ир: кулы әле қысытты, әле әрнеп һызланы, ә қызыл тап хатта шешкән һымак тойолдо уға. Был көндө Гөлбикә уның күзенә салынмасқа тырышты. Ире эшләгән заводтан лаборантка хезмәтенән пенсияға сыққан катын бына инде бер нисә йыл хаклы ялда. Ул, вақытын бушка әрәм итмәйем тип, мәсеткә сығып йүгерзе.

Тереһыу тапқан кешеләй кайтып ингән катынын күргәс, башта Буранбай қыуанғайны, сәбәләнеүсән булһа ла, хәстәрлекле икәнән яқшы белә уның. Тик өшкөрөлгән тоҙ алып кайттым, тигәнән ишетеп, нык йәне көйгәндә әйтелә торған һүзен ысқындырмай булдыра алманы: сепрәк баш! Бер тапқыр тоҙло нәмә менән булышты бит инде, нимә тип алып кайтты икән инде уны?!

– Муллаға бөтәһен дә һөйләп бирзем, ул шулай кәрәк, тине. Һиңә ярзам итәйем тип йөрөгән баш, ә һин қысқырынаһың. – Катын өзгөләнәп иренә караны. Һукранғанды бөтөнләй яратмай Буранбай. Тамам йәне көйөп, тышка сығып китте.

Бәй, бәй, был ни хәл? Һис камасауламаған, хатта барлығы ла беленмәгән миңдең әле килеп көндән-көн бозолоуы ғәжәпләндерзе генә түгел, тамам хафаға һалды уны. Былай булмай, берәй сара күрергә кәрәк. Ғүмерзә балнис юлында йөрәмәгән, ауырыу-һызлаузың ни икәнән дә белмәгән кешене был хәл тамам мөйөшкә терәне. Миңе көндән-көн бозола, бер ниндәй төнәтмәлә, мазь-крем да ярзам итмәй. Иртәгә заводтың табибына күренергә кәрәк булыр, моғайын. Өлкән йәштәге катын ул, дөрөс кәңәш бирә белер әле.

Табибәнән башы түбән әйелеп килеп сыкты Буранбай: тиз арала район поликлиникаһына мөрәжәғәт итергә кушып, йүнәлтмә бирзеләр. Яман шешкә әйләнәп куймаһын, тип курқытты бит әле табип телефондан кәңәшләшкән арала шәфкәт туташы. Бына һиңә мә! Ауыртмаған башка тимер таяк тигәндәре ошомо икән? Былай нәсәлдәрәндә ундай-бындай сир менән яфаланғандар юк-юклыкка, әммә ғүмер буйы заводта эшләүен иһәпкә алғанда, кем белә, етмәһә, һуңғы йылдарҙа экология тип саң қағалар... Куй инде. Нимә генә булып бөтөр икән? Бәлки, әлегә хафаланырлык урын

да юктыр. Ана бит тәжрибәле Асия Фәнүзовна үзен бик тыныс тотто, етмәһә, район поликлиникаһына күренгәндән һуң яңынан үзенә килеп китеүен һораны... Теләһә ниндәй сәбәп табып, үзен йыуатырға тырышыуын аңлай ине Буранбай. Ярар, ни булһа ла булыр, Хозай кушмаған эш булмас, тип йүнәлтмәләрен тотоп кайтып китте.

Өйзә дүрт күз менән көтөп торған катыны подъезга ук каршы сыккан.

– Йә, нимә тип әйттеләр? Дауаханаға ятырға кушманылармы? Кушкандарзыр инде ул? Бынау хәтлем хәлгә аптырап қалғандарзыр әле?

Катын һорау биреп, яуабын да үзе табырға тырышкандай тотто үзен. Фатирға килеп инмәйсә, Буранбай бер ни өндәшмәне. Ир йүнәлтмәләрен күрһәткәс, Гөлбикә өзмәне лә куйманы, әйзә, хәзер үк барайыгк, бындайында сират зур булһа, түләүләһенә инәйек, бәлки, вакытты һузырға ярамайзыр, тине ул. Һуңғы һүззе ишеткәс, Буранбай уйға калды. Ысынлап, бәлки, озон-озакка һузырға ярамайзыр?! Донъя хәлен кем белә, ана, күрше цехта бер ир эсем яна, эсем яна, тип йөрөгән, әммә табиһтарға күренмәгән. Тамам ауыр хәлдә дауаханаға илткәндә, эш үткән булған инде: ашказанында яман шеш тапкандар. Меҫкенәң ярты йыл эсендә ер куйынына инеп ятты. Буранбайзың катыны үзен бик тәүәккәл тотто. Улар көрһөнә-көрһөнә поликлиникаға барып ингәндә, һыу буйы сиратта кем-кемдең артынан булуы хақында кызыу бәхәс бара ине. Көтөп торманылар. Ә инде түләүләһендә күңелде тынысландырырлыгк хәбәр әйтмәһәләр: әле еүешләһәп, әле канһырап торған миң берәүгә лә окшап етмәне генә түгел, киреһенсә, тиз арала онкология үзәгенә мөрәжәғәт итергә куштылар. Катын эштең етди төс алыуын күрәп, ирен тынысландырырға булып китте. Уй, Аллам, әй, яратмай уның ошо холкон Буранбай: табылған бит бер кайғы уртаклашыусы. Берәй көтөлмәгән хәлгә тарыһаң, Гөлбикәһә генә сакыр инде: хәзер аһализын да бирә, кешеләһә дә таба, барыһын көйләй, бөтәһәһә тынысландыра башлай.

Онкология үзгөс... Был һүзбәйләнеш улар өсөн аяз көндө йөшөн һуькан һымак яңғыраны. Буранбайзы тереләй ерләп куйзылармы ни! Унда берәүзәр мөрәжәғәт иткән, икенселәр дауаханаһында ята, өсөнсөгә операция эшлэгәндәр һәм башкаларзы ишеткәне бар-барлығын. Тик үзенә кағылмағас... Унда теләһә кемде ебәреүзәре ихтимал, тик уны түгел кеүек ине. Хәйер, ғөмүмән, ул хакта уйлап карағаны булдымы икән? Астың хәлен тук белмәй тигәндәй, күршеһе яман шештән вафат булды, ә Буранбай уның ни сәбәпле, нисек ул хәлгә таруыын белешеп тә торманы. Төбөнә тоз коймайым тиһә лә, кайғыларын уртаклашып акса биреүен бирзеләр, ә бына катыны, балалары менән һөйләшөп ултырырға вақыт тапманы... Тапманы тип, вақыт тапты ул, нисектер төпсөнгән кеше һымак күренергә теләмәне. Үзендең өстөңә бәлә ишелмәйсә, кеше хәлен аңлайһыңмы ни инде!..

Башта Буранбай эшенән һорап китеп, өйөндә үзен онкоүзәккә әзерләне. Иртән тороп, Үзәк каналдарың береһендә барған Малаховтың һаулыҡ тураһындағы тапшырыуҙарын караны, тире ауырыуҙары хаҡында белешмәләргә күз һалды, әммә береһендә лә миндәрзе ентекле өйрәнгән мәкәлә тапманы. Һүз ыңғайында ғына фекер әйтәлә, тик ауырыуға тәғәйен анализ биреү юк. Тик әзерлек өсөн был ваҡыт кына уға етмәй булып сықты. Етмәһә, Асия Фәнүзовна көн дә тиерлек шылтыратып, хәл һорашып тора. Буранбай “больничный” алды. Әммә озайтырға барған һайын яраһына

тоз халып кайтарзылар. Ошо рәуешле йөрөй торғас, сираттағы отпуск көндөрө лә үтеп китте. Ә миң әллә ниндәй зәңгәрһуу төстәргә инеп, шешкәндән-шеште. Мин үлергә әзер, тигәнгә тиң күрзе онкоүзәккә барырға риза булыуын Буранбай. Әммә нишләмәк кәрәк... Етмәһә, Гөлбикәһе үзен ғәзәттәгенән дә тынысырак тоторға тырышыуында ниндәй мәғәнә ятыуын аңлай ине ир. Ярар, ни булһа ла булды тип, дауаханаға юланды улар.

Бәй, бында ла һуу буйы сират икән дә баһа! Был хәтлем халык кайзан йыйылған һуң, тип һорап та өлгөрмәһе катыны, шунда ук яуабы ла ишетелде: бөтә республиканан, күрше төбәктәрҙән инде. Бөгөн табиғка әлкәмәйәсәктәрә көн кеүек асык ине. Бер яктан Буранбай быға кыуанып та куйзы, бында аяк баһыуын “үзләштерергә” ваҡыт кәрәк әле. Катыны ул арала төрлө таныштарына шылтыратты, үзҙәрәнә кәрәклекте белдермәй генә ярҙам һораны. Хәйер, июнь башында кемде тотә алаһың инде: күпселек халык ялда, баксала... Сиратты көтөргә тура килде.

Уның карауы, Буранбай бында бик күп яңылыҡ ишетте. Бактиһән, Рәсәй халқының 37 проценты яман шештән үлә икән! Әлбиттә, араларында ирҙәр күберәк. Күпмә генә миңдәр тураһында һорашып карамаһын, сираты етеп килгән бик мәғлүмәтлә йыуан катын да кәрәкле генә һүз әйтә алманы. Һуңғы һөйләмән бөтөнләй теләнән сығармаһа ла була ине: “Безҙең күршенең кызыл миңенә ошонда операция эшләгәйнеләр, бер ай ҙа торманы, меһкенең. Миңдәрҙе киһсәргә ярамай ҙа инде”. Тынысландырзы... Бына һиңә диагноз! Гөлбикәһенең был катынға йәнә көйзә, сак талашып китмәһеләр.

Биопсия, анализдар, рентген барыһы ла Буранбайҙың файҙаһына түгел ине. Табиғтар уның миңен күреп, тамам аптырашҡа калды. Хатта иң тәҗрибәһе лә нимә тип яуап бирергә, ниндәй диагноз куйырға белмәһе. Бөтәһе лә бер фекергә килде: миң тотош организмға зыян килтереүе ихтимал, шуға күрә мөмкин тиклем тиз арала унан арынырға кәрәк. Берәүҙәр – лазер, икенселәр химия ысулы, өсөнсөләр тәнгә таралмаһ борон, бәлки, кулды киһеү кәрәктер, тигән тәқдим дә индерҙе. Тик бер өлкән йәштәге табиғ кына барыһына ла каршы сықты: зурырак калаларҙағы клиникаларға барырға кәрәк, уларҙа медицина корамалдары алдынғырак технологияларға нигезләнгән, бәлки, аллергия ғыналыр, тине ул һүзен тамамлап.

Ул арала Гөлбикә реклама гәзитәнән бер иғлан табып, шунда барып киләйекмә әллә, тине иренә. Аптыраған өйрәк күлгә арты менән сума тигәндәй, нишләргә белмәгән Буранбай теләр-теләмәһ кенә ризалашҡандай итте. Ә үзенең имсе-томсо юлында һис йөрөгөһө килмәй. Хәҙер күптәр үзен халык табиғы тип иғлан итеп, акса һуқканын яҡшы белә ул, әммә нимәләр эшләргә кәрәк ине. Ярар, күңелә ятмаһа, сығыр ҙа китер. Етмәһә, катыны әйтеүенә карағанда, уларҙың заводының бухгалтеры улының бүһсерен шул мари Амалияла дауалатып алған икән. Уныһын кайзан ишеттең, тип торманы Буранбай. Бәлки, бухгалтер катын үзә тәқдим итеп шылтыраткандыр әле, сөнки заводта бөтәһе булмаһа ла күптәр Каранаевтарҙың ниндәй бәләгә тарыуын беләләр. Буранбай бындай һығымтаға һуңғы арала хәл белешәүҙәр йышайып киткәндән һуң килде.

Имсе катын озон-озаҡ һөйләп баш катырып торманы, бары тик быуын-быуындан килгән сир булыуын һәм тиз арала һис көтөлмәгән һөҙөмтә биреүен генә әйтте. Улай булмаһын өсөн нимә эшләргә тейеш икән инде

Буранбай? Һезгә бер нәмә лә ярзам итә алмаясак, был Һезең күрәсәк, тыуған яғығызға кайтығыз, бәлки, җайһағы булыр, тине ул озатканда. Бына, исмаһам, кыуандырзы! Юл буйына катыны менән һөйләшмәй кайтты Буранбай. Ул тәқдим итә икән тип, нишләп имсегә китеп барзы икән? Артык хәбәр эсте бошора, тигәндәй, теләһә кемде тыңлап йөрөргә берәй малай-шалайзыр шул ул! Катынының да ихлас ярзам итергә тороуын аңлай, әммә теләһә ниндәй эсте бошорорлок һүззәргә әзер булмай сыкты уның күңел торошо.

Карт табиptyң кәңәшен тотоп, инде белгертмәйем тигән балаларына ла хәбәр итеп, Каранаевтар Екатеринбургка юланды. Кыззанының бергә укыған әхирәте ошо каланан ине, табиptyрға күренергә ярзам итер әле, тип өмөт итте ир менән катын. Күмәкләшеп тырыша торғас, бында килеүзәренә алты көн тигәндә Буранбайзы сак кабул иттеләр. Ул арала миң бөтөнләй эренләп, есләнеп китте. Профессор бик итәгәтле кеше булып сыкты: вакытты һузып тормағыз, Мәскәүгә йәки Питерға барығыз, беззә берәү зә дөрөс диагноз куя алмас, баш калаларза аппаратура көслөрәк, әгәр теләһәгез, таныш табиptyрзың телефонын да бирә алам, ғәфү итегез, башкаса бер нисек тә ярзам итә алмайым, шуныһы көн кеүек асык – миңдән арынырға кәрәк, тине ул.

Миңдән арынырға кәрәк, тигәнәнә тамам аптыраны Буранбай. Әсәһе, киреһенсә, бала сактан миңгә кағылырға ярамай, ул Хозай билдәһе, ти торғайны. Бына һиңә аптыраш! Туктале, тукта! Һуң уларзың нәселендә бындай миңделәр бар за инде, улар нисек йөшәп ята икән? Ошо мөлдә Буранбай ике-өс кенә түгел, хатта бер туғандары менән күптән күрешкәнә, һөйләшкәнә юклығын исенә төшөрзө. Оят булһа ла, бөгөн үк апаһына шылтыратып, хәлен белергә кәрәк. Яз көнә төшөнә лә ингәйне бер мөл.

Озак һөйләштеләр апаһы менән. Күберәгә өлкән кеше гөрөлдәнә. Бактиһәң, операциялар үткәргән икән. Мин дә ауырып торам, тип әйтергә теле әйләнмәнә Буранбайзың. Бары тик, апай, теге миңең нисек, тип һорай алды. Нисек булһын, касан юғалғанын да белмәй калдым мин уның, тине. Минекә әллә нишләп һызлап торған кеүек әле, тигән булды Буранбай. Ана, ауылға кайт та шишмә һыуында йыуын, бер ни калмас, тип көлгән булды апаһы. Бәлки, ысынлап та, тыуған яғына кайтып урарғалыр, күптән ата-әсәһенәң кәберенә лә зыярат кылғаны юк. Буранбайзы уйзанынан катынының, баксаны һатып алыусы таптым, ике көндән Мәскәүгә юлланырбыз, тигән хәбәрә бүлдерзә. Гөлбикәһе, әйтерһең, тап ошо хәл өсөн йөшәгән, тамам асылып китте: ул табиptyр эзләй, бакса һата, билеттарға заказ бирә... Буранбай ғына үз йәнәнә урын тапманы. Нимә булды һуң был кулдағы тап менән?

Мәскәүзә лә, Питерза ла бер үк хәбәр яңғыраны – тиз арала кулды киҗергә кәрәк, сөнки был миң организмды зарарлай. Һирәк осрай торған сиргә диагноз куйыусы ла табылған: родогор. “Минәң практикалда һез өсөнсө кеше, – тине академик Зеленович, – тәүге икәү Каф тауы яғынан килгәйне. Береһе узған быуаттың тукһанынсы йылдар уртаһында, икенсәһе теүәл туғыз йыл үткәс, мөрәжәғәт итте. Шул ук хәл. Тап һезең кеүек бәләгә тарығандар. Тауза, тау буйында йөшәгән халыктарза ғына була был сир. Шуға ауырыуың атамаһы ла “родогор”. Миңдән котолорға кәрәк, ул организмды зарарлай. Минәңсә, уны яндырыу (прижигание) мөһим, сөнки

кулды киҗеу мәсьәләне ыңғай хәл итергә ярҙамлашыр, тип өмөт итеп булмай. Кулдағы был тап шуның менән куркыныс – уның тотош организмға таралыуы бар. Ә был инде, үз сиратында, җажигәгә алып килә. “Тәндең өлөштәрен юғалтмайынса ла миңдән котолорға мөмкин бит, иптәш Белявский”, – тине ул ассистентына карап, кеүәтләү көткәндәй. Каф таузан килеүселәрҙең яҙмышы менән кызыкһынғас, Буранбайҙың кикреге шәлләйеп төшә язҙы. Тәүгеһе миңен яндырған ваҡытта ук яқты донъя менән хушлашкан, икенсегә тәүгеһенен хәле нимә менән тамамланғанын белгәс, канһыраған миңе менән кире кайтып киткән. Хәзер технологиялар үсеште, һезгә уңыш йылмайыр, тип уйлайбыз, тиһәләр ҙә, Буранбай миңен яндырыуға риза булманы. Унан бигерәк катыны каршы сықты. Улай ғына ла түгел, Гөлбикә иртәнән һуңғаға алған билеттарын алыштырып, шул көнөндә үк Өфөгә остолар.

Кайтып төшөүөн төштөләр, әммә бында ла уларҙы билдәһезлек көтә ине. Нимә эшләргә белмәй ултырғанда, улдары шылтыратты. Бактиһән, Австрия клиникаларының берендә тап миңдәрҙе, сөйләдәрҙе өйрәнөүсә ғалим бар икән, ул атаһына шунда мөрәжғәт итеп карарға кәңәш итте. Тик үз ғүмерендә сит илгә сығыу түгел, ул хакта уйлап та карамаған Буранбай бер ни тиклем базап калды. Хатта Гөлбикә лә қаушаңкыраған төслө булды. Улар нимә әйтһен инде, бында, үз илендә, үз ерендә диагноз куя алмағанды... Тик Сурағол ныкышмалы булып сықты. Үз ғүмерҙәрендә балалары индәренә бәләләрен һалмаған, һәр мәсьәләне үз-ара кәңәшләшеп хәл итеп өйрәнгән Буранбай менән Гөлбикә улдарының тәқдименә башта ғәжәпләнде. Күңелдәре лә тулып китте...

– Атай, исләйһеңме, техникумда укығанда, орашыуға немец студенттары килгәйне. Беренән мин үзөбөзгә кунакка алып кайтҡайным. Ике йыл элек шул егетте Интернеттағы социаль селтәр аша табып алғайным. Уға һинен сирең тураһында әйтһәм, Европа дауаханаларында мөмкинлектәр зурырак тип, бер клиниканың адресын бирҙе. Тик кабул итеү, дауалау киммәт – йөз мең евро. Баксағызһы, фатирһы һатып булһа ла барырға тырышырға кәрәк, кулымдан килгәнсә мин дә ярҙам итермен, донъяла иң кәзерлеһе – ғүмер! – тине ул.

Тик Сурағол бакса аксалары ярты йыл эсендә ил буйлап таралып бөткәнән белмәй ине шул. Улының хәстәрлекле мөнәсәбәтенән эсенә йылы йүгерҙе Буранбайҙың. Тышка күз һалды. Бәй, тамсы тама түгелме?! Улар катыны менән әле бер, әле икенсе табиҡа яҙылған, йөрөгән арала көз, кыш үтеп, яз етеп килә лә баһа. Кубырға әҙерләнгән кутыр шикелле каткан миңе һаман һыҙлай ине әле, әммә ул кәмемәнә лә, зурайманы ла, әйтерһен, хужаһы менән бергә вакиғалар ағышын күҙәтте.

Кайзан тапһын инде ябай инженер, етмәһә, пенсияға китергә йөрөгән карт белгес ундай аксаны? Тик улы аптырап тормаған, Интернет селтәренә ярҙам һорап мөрәжғәт иткән. Атаһының иҗәбенә бына аксалар яуа башламаһынмы! Кем – ун, икенсе берәү – илле, өсөсөләр мең һум һалып булһа ла, тотош Башкортостан, күрше төбәктәрҙә йәшәүселәр ҙә кушылғас, йәйгә тиклем йыйһы улар кәрәкле аксаны.

Ғүмерҙә кешегә бәлә һалып өйрәнмәгән Буранбай керер урын тапманы, нисек инде уға бөтә ил менән акса йыялар? Быныһы инде уның өсөн үлеп тереләү булды. Ир урамға сыкманы, телефонын бөтөнләй сүплеккә

бырактырзы. Ниңә кәңәшләшмәне икән, ә, улы? Был мәлдә уға Гөлбикә ярзамға килде: балабыз ниңә ярзамға килгән, ә һин уға үпкә белдерәһең, миңә ундай мөнәсәбәт күрһәткәне юк әле, тине иламһырап...

Бына инде Австрияға юлланыр көн дә килеп етте. Бармаскамы икән әллә, тип тә уйлағайны Буранбай. Анау хәтлем кешене борсоп, уйға һалып, үзенсә итеп әйткәндә, кеше көлдөрөп йөрөгөһө килмәгәйне, әммә миңе лә кызык итеп тота бит: әле һызлауҙан туктай, инде әжәлем шунандыр, күнәйем тиһә, йөрөгөнә төшөп һызлай, кан тама башлай. Ә бер көн тынысланайым тип балык тоторға сыкканда, бер карт менән танышып, күнелә лә күтәрелеп кайткандай итте. Уның катынына сит илдә бауырына операция эшләгәндәр икән. Бик уңышлы үттә, әле һин дә мин донъя көтәбез, тине бабай. Бына бит – Хозайың көзрәте киң, кем белә, бәлки, Буранбайға ла уңыш йылмайыр?!

Якшы каршыланьлар сит илдә. Башта бер табиб караны, ғәжәпләнәүе йөзөнә сытҡайны. Үз телендә кемдәр менәндәр һөйләшеп алды, икенсе көнгә табибтар һаны өсәүгә етһә, өсөнсө көнгә тотош взвод булды, тиергә мөмкин ине. Тәржемәсенең һөйләгәндәрен тыңлап, Буранбай тамам йығылып китә яззы.

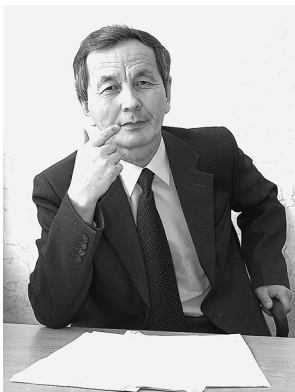
– Һеҙ сирле түгел, Һеҙ бик үзенсәлекле канлы кеше. Ундайҙар Рәсәйҙә күпме икән? Миңегеҙгә бөтөнләй кағылырға ярамай. Ул Хозай бүлгә, генетик тамға! Ер шарындағы айырым кәүем вәкилдәрендә генә була был миң. Уны һаҡларға кәрәк. Хәҙерге көндә медицина бик алға китте, шуға күрә кешеләрҙең физиологияһы ғына түгел, рухиәте лә тәрән өйрәнелә. Әйткәндәй, боронғо замандарҙа ла шулай булған, әммә кешелек үҙенең үсеш этабында был һәләтен юғалткан. Бөгөн рухи медицина аңынан тергезелә. Һеҙ – Ер шарының уникаль кешеһе, ер йөзөндә рухи тазалыҡты һаҡлаусыларҙың береһе, рухи тамырҙарығыҙ менән бәйләнеш Өзөлгән. Әлегә мәлдә рухиәтегеҙ ҙур зыян күргән, шуға күрә миң канай башлаған. Һеҙгә Ватанығыҙға кайтып, Ер кендегенә барырға кәрәк, иң ҙур тауығыҙға менегеҙ, иң таза шишмәнән һыу эсегеҙ, иң ҙур күлдә һыу инегеҙ, иң тар тарлауыктан үтегеҙ, иң саф урманға инегеҙ, иң тигеҙ далала таң каршылағыҙ – ауырыуығыҙҙан бер ни ҙә калмас! Тик шуныһын онотмағыҙ: алған кисерештәрегеҙ хақында иң бәләкәй туғанығыҙға һөйләргә, ә иң карт туғанығыҙың хәлен белергә онотмағыҙ! Клиника һеҙҙән акса алмай, ошо сумманы тууған ерегеҙҙә изге урындарҙы һаҡлауға тотоноғоҙ! Насип итеп, безгә лә уларҙы күрергә язһын! Сәләмәтлек теләйбез һеҙгә!

Буранбай табибтар янынан башы әйләнәп килеп сықты. Гөлбикәһе уның күзенә карап, илап ебәрҙе.

– Нимә булған? Хәләш шул тиклем насармы ни? Нишләп өндәшмәйһең?

– Гөлбикә, әле йәшәйбәҙ икән! Һинең кеүек ут бөрсәһе катыны булған кеше ауырый тиме ни!? – тине ир катынын косаҡлап, һәм миңе канай башлағандан алып йыйылып йөрөгән күз йәштәренә ирек бирҙе.

Катыны уның һүзҙәренә ышанырға ла, ышанмәскә ла белмәне, әммә аксаларын кире килтереп тотторғас, аптырашҡа калды. “Ә ниңә Рәсәйҙә тик кулды кыркыу, йә миңде яндырыу хақында һөйләһеләр икән, ә, Буранбай?” – тигән булды ул самолетка ултырғанда. “Белмәйем, аңламайым,” тиһә лә, уныһын Буранбай аңлай ҙа кеүек ине... Бәлки, тойған ғыналыр...

Хайзәр ТАПАКОВ

ХӘТЕРЗӘГЕ ХӘТИРӘЛӘР

Атайым

Минен назлы, акыллынан акыллы, эшсән, сибәр күңелле, сызамлы, сабыр, тыйнак, инсафлы өс әсәйем булғанлығы хақында әйткәнем дә, һөйләгәнем дә бар. Шул ныклы, нигезле өс таған коршауында, уратаһында яратылып, һөйләп үстем.

Ә бына атайым хақында бер касан да, бер тапкыр за асыклык индереп, ентекләп язманым. Урынһызыкка, форсат сыкмауға һылтанып сергә төрөлгән сетерекле һөйләшеүзе кисектерә килдем, ситләтеп үттем, һүззе икенсегә борзом, кайырзым, иртәгәге көнгә калдырзым. Сәбәбеми? Анык, төйөрөм яуабым юк, мине әле лә ниндәйзер эске тойго тоткарлай, тамағымдың төбөндәге түгел, күңелем түрөндәге иске, йөйлө төйөр әйтеремде әйтергә, асылып китергә ирек бирмәй. Кускарзай йомарланып кабырсағыңа бошан да, үзөңдән үзең касу мөмкин түгел, королған мылтык касан да булһа донъя гөрһөлдәтә бит әле, йәнең төбөнә бошкан һүз зә, теләйһеңме быны, әллә юкмы, иртәме-һуңмы, барыбер бер килеп тышка урғыла.

Башкортостандың атказанған укытыусыһы, мәзәниәт хезмәткәре Хайзәр Тапаков 1955 йылдың 20 февралендә Йылайыр районының Һабыр ауылында тыуған. Сибай медицина училищеһын, Стәрлетамак педагогия институтының филология факультетын тамамлай.

Хайзәр Тапаков – повестар, хикәйәләрҙән торған тиҫтәләгән йыйынтык авторы. 1999 йылдан Рәсәй һәм Башкортостан Языусылар союзы ағзаһы.

Атайым һәйбәт, тәрән фекерле, киң даирәле, ихтирамлы, абруйлы кеше ине, дөйөмләштереп кылыкһырлаһаң – ил-йорт хәстәрән хәстәрләгән, кайғырткан арзаклы узаман; һуғыш ветераны, Башкорт кавалерия дивизияһында эскадрон командиры, бихисап орден-мизалдар кавалеры. Һуғыштан кайтҡас, утты-һыуы кискән яугирҙы бер тауыштан колхоз рәйесе итеп һайлап куйғандар, шунан оҙаҡ йылдар ауыл Советына етәкселек иткән. Ғәжәйеп оһрак, белеме – башланғыс дүрт класс кына, ауырлыҡ менән хәрәф танып, этеп-төртөп укый, әммә яҙыу-һызуға килгәндә һазандың һазаны, томана, хәлбуки хужалығы бар күрһәткестәр буйынса ла районда алдыңғынан иҫәпләнгән, күсмә кызыл байраҡ та күсмәһлек итеп колхозға бирелгән, шуғалырмы, кәңәшмәләргә урыны – тантаналы президиум түрәндә, гелән өлгөгә куйып мактайҙар үҙен, байрамдарҙа, эшкә йомғаҡ яһағанда билдәләмәй, бүләкләмәй калдырмайҙар. Укыуға шыпа барымы булмаһа ла, йылдың йылы “Правда”ны алдырҙы, сығышында йыш кына шул ғәзиттәгә берәй зур түрәнең әйткәндөрөнә һылтанма яһай, әллә ижекләп үҙе укыған, әллә берәйһе укып ишеттергән, Хозай шаһит. Күрмәлекле, ғартауай етәксә буларак, шәп ат егеп йөрөргә яратты: уйынсыҡтай итеп эшләнгән, асыҡ япмалы көймәгә тартым ыксым кырандас, ян-тирәһенә сәскәле бустәу беркетелгән ләжәнкәле сана, дегет һеңгән көмбәҙле сбруй, ушкырып тыбызыҡлаған өйөр айғыры, буяулы дуға инде зеңгер, йәғни уға көмөш кыңғырау тағылған, ишетегез, көтөгөз, кәттә түрә килә ята! Үҙе һуң, үҙе, туйға күстарланған кейәү егетенән һис тә кәм түгел, өстөндә күкрәк тапкырына икенсә дәрәжә “Ватан һуғышы” ордены (ул һакта был һағрада юбилей калайы кимәләндә түгел ине әле, шуға оло батырлыҡ өлгөһө булып иҫәпләндә) тағылған, затлы бустәуҙән тектерелгән погонһыз китель, биләндә ике телле ясы кайыш, кара геләфи салбар, аяктарында куныстары гармундай йыйырынкы, баһкан һайын шығырзап тауышланған хром итек. Йомро башындағы һарғылт сәстәре матур итеп алынған, йыйнаҡ итеп, кырын һалып тарап куйылған, сәгер күззәре оһкон сәһеп һәр нәмәһе үтә тиһерзәй итеп, һыһап карай. Кейеменә гелән үтәмле иҫәпләнгән “Тройной” одеклоһын мул итеп бөркөр ине. Тәртип, бөхтәлек яраткан кеше буларак, һәр һак фуражкаһының, кәпәһенең әһәндә энә менән еп йөрөттә; төймәһе төшһә, берәй ерә сөй-фәләнгә эләкһә, баһкаларға бәләһен һалмай, үҙе каҙай, ямай. Салғыһан эшләнгән үткер бәкә менән ентәкләп кырынмайынса, йока һикәләрен вазелин менән йомһартмайынса, төс-баһын рәткә килтермәйәнсә урамға, халыҡ араһына сығып күрәнмәй. Киәфәтә үз-үҙенән кәнәғәт, кәйефе һәр һак күтәрәнкә, бит-йөзө табала ирегән һары майҙай йылмайыуҙан йәйелгән ине уның, әллә донъяһы ыһынлап та теүәл, әллә баһкалар алдында һыр бирмәй кыланды, белмәһең. Теүәллек, йыйнаҡлыҡ, тапкырлыҡ талап иткән ауыл күрке, күргәзмәгә куйыр зат, борон йөшәһә бейек, сәмәрзәренә алтын ялатылған һарайҙа батшалар яһында ғына көн итер ине, билләһи! Уның һаһир ойоһтороусы, ялҡынлы оратор булығы һақында әле лә һөйләйҙәр. Отчетты ла бер нәмәгә күз һалмай, һәр һанды, фактты башында тотоп, сәғәттәр буйы һөйләгән, уны мауығып, мөкиббән китеп, онотолоп, ыһанып тыңлағандар. Һуң доклад яҙыр, уны укыр рәтә булмағас кайһылайтһын, үҙәнсә тырыштырғандыр шунда. Мәжлестә инде моңло итеп йырлап та ебәрә, ойота баһып бейергә лә төшөп китә, үҙе тәпәнсе, көрәгәһе, тик уның әһеп иһергәнән, кыҙмаса

йөрөп урынһыз хәбәр һатканын бер тапкыр за күрмәнем, ишетмәнем. Мәжлестә иң яраткан, урын-еренә еткереп башкарған һыйлау йолаһы – балыуанлык, ихласлығын күрһәтергә теләп кунактарына кулы менән итле һалма һоғондороуы. Саҡырылғандар за бер минут та һуңға калмай килеп етә, сәбәпһез тоткарландыңмы – бикләнгән ишек алдында тора ла калаһың. Бына атайымдың тулы булмаған портреты, уның кылык-фигелен, холкон белгәнсә үзем һүрәтләнем, белмәгәнемде яза-йоза ишеткәндән өстәнем.

Пенсияға сыҡҡас, оло әсәйем менән күрше ауылда йәшәне, кәртә тултырып мал бағыуҙан, ер яптырып кош-корт асрауҙан тыш, бал корто тотто, тактанан эшләнгән, түмәрзән өңөлгән бихисап умарталары картуфлығын кырлатып теҙелгәйне. Кәртә-кура тирәһе лә төзөк, караулы. Хаклы ялдағы тормошон касандыр өлгө иҫәпләнгән хужалығы, биләмәһе кимәләндә тоторға ынтылғандыр, күрәһең. Күпме генә кырталашһаң да, бирешмәскә маташһаң да, ғүмер тигәһең бармактар араһынан койолған ком рәүешендә, картайған көндә буш калған кушусыңды елгә куйып япа-яңғызың тора ла калаһың. Өйөр айғыры мөшөз, бахыр алаша хәләндә калһа, уны оноталар, йүгәнен һыпырып, дағаларын куптарып алып иреккә ебәрәләр, сөнки әлегә мәлдә бәйгелә икенселәр елдерә, икенселәр алдыңғылыҡты бирмәй. Дан етәксене лә ваҡыт үтә килә оноттолар, тағы ла бер нисә йылдан бөтөнләй күз уңынан төшөрөп калдырзылар. Ул шулайтып үз донъяһына бикләндә, дүрт мөйөшөнә карап калды, һуңғы йылдарында урамға сығып күренмәне, йыйылыштарға барманы, ауылдаштары менән аралашманы. Дүрт мөйөш, билдәлә дүрт тарафтан кыса, хәлдә, каруҙы ала.

Карт алаша, тигәндәй, аттар за илай икән ул. Бер тапкыр шундай күренештә күреп тетрәндем: карт ат дерелдәп ялан кәртә уртаһына басқан, мороно осонан йылтырап һеләгәйе һарка, эрен басқан күззәренән йөштәре субырзай, тамағы төбөнән һыңкылдауға тартым өн быуылып сыға. Аттар тәүлек әйләнәһенә ятмас өсөн яратылған, ғүмер бакый аяҡ өстө йөшәйҙәр за көтмәгәндә гөрһөлдәп ауып йән дә бирәләр.

Хикәйәләүемдән ирекһеҙҙән тайпылам тағы. Безең ауылда атты иптәш, юлдаш, дүс итеп Ғәлимйән бабай йәшәне, Батисов ине уның фамилияһы, төсө көңгөрт булғанлыктан, кыскарытып, Кара Батис тип кенә йөрөттөләр. Дөйөмлөштөрөп шуны ғына әйтәм, тышы кара иҫәпләнһә лә, әсә ак, эшлекле, бөтмөр кеше ине ул. Кайза барһа ла, атын эйәртеп етәкләй, менә, йә егә. Миңә калһа, Батис бабай шул аты менән куша тыуған да, әле лә игезәгенән айырыла алмай йөрөп ята һымак. Табиб амбулаторияһында эшләгәндә ул миңә қабул итеүгә килде. Үпкәһендә йөрөткән йәзрә ярысығы урынынан күҙгалғанлыктан, нык бирешеп, бөтөрөнөп киткәйне, как һөйәккә калғайны. Бында ла үзе түгел, кесе улы етәкләп килтергән. Хәлән һорашкайным, кара комғандай йөзөн йыйырып былай тине: “Аяктарымды көскә кымғырлатып ығышам әле шунда, энә йоткан бурзайзай тертәңләйем, темескенәм, барына кул һелтәп ятып кына куйыр инем дә, башкаса тора алмауҙан куркам!” Хәҙер уйлап куюм, минең атайым да егәрле аттан төшөп, караскылай корсаңғы хәләндә калғас, моғайын да, йөштәрен субырзатып, ғорур, башбирмәс йән буларак аяҡ өстө йән биргәндәр, күҙаллауымса, моғайын да, шулай иткәндәр...

Әйе, ул минең атайым ине, ғәзиз, кәҙерлегә иҫәпләнер атайым... һәм асылда бер кем дә түгел. Таныш кимәләндәгә ят кеше, сит ғәилә башлығы.

Кем ғәйепле? Моғайын да, беззең бала сағыбыззы тартып алған, бәхетебеззе урлаған кәһәрле һуғыштыр. Һуғыштан һуң ирзәргә кытлык килде, азаматтары яу яландарында ятып калды, кайткандары ла аҡһаҡ, унан калһа тукһаҡ, ә ғайлә корорға, бала табырға ымһынған катын-кызһар быуа быуырлыҡ, сиртеп һайлап ал...

Ғүмер бүләк иткән якыныма ғәйеп ташларға, рухын рәһнетәргә йыйынмайым, сөнки йәнемә тап киләме-юкмы, тәнемдә уның канын йөрөтәм дәһә, йәнә һис касан насарлыҡ, хаслыҡ кылмаған, һиңә яратып, танһыклап баккан кешене һисек яманламаҡ?! Кан көсәгән үсле бүреләй күктәге айға карап олоһоң ни зә оломаның ни, ә ул караңғы төндә юл тоғмаллатыр кимәлдә яҡтырта, әммә йылыһы ғына юк. Барыр һуҡмағыңды тоғмаллайһың да бит, юлдаһыһың сәфәргә сығыуы, юлда йөрөүе еңелдән түгел. Юлдаһыһыһың хәлен яңғыҙһар ғына аҡлай, белә һәм тоя...

Атайым һирәк-һаяк безгә килә лә мине тубығына ултыртып алып кысып-кысып һөйә, таҡыр маңлайымдан һыпыра, арыҡ аркамдан қаға. Ситкә тартылам, яһынам, тәнемдән аңлайыһыһың зымбырлау йүгереп үтә, сөнки беләм, бына ул бүләктәр, күстәнәстәр тотоп килгән, әле ирәйеп китеп йәйелеп ултыра, тик оло бәлә, кескәй бала өсөн ғажиғә һунда: был ваҡытлы күренеш, яһалма ирәбелек, бер аҙһан, аҡса түләп театр спектаклен, филармония концертын карап күңел асырға килгән тамашасы ише ул безгә ташлап үз ғайләһенә кайтып китәсәк, билдәлә мәлгә кәзәр безгә онотасак, хәтерәнән сығарасак. Әле өйөбөз әсендә аңкыған ир есә лә ййлап юкка сығасак. Естәргә килгәндә, катын-кызығы йортка йылылыҡ, нур килтерһә, ирзеке – һығылыҡ, көс-көүәт өстәй, ана шул әйткәндәрем бергә кушылып ғайлә котон, ейгән аһтың бәрәкәтен һасил, тәһкил итә.

Шулай ташландыҡка калып, терәк-таяһыһың үземдең көскә, әрһезлеккә ыһанып үстем. Ә әсәйемдең иңендә тоттош һужалыҡ ауырлығы: иртәнән кара кискә кәзәр әштә. Шулай булһа ла, тамағыбыззы ас итмәне, етемлегебезгә ете-яттарға күрһәтмәне, сыйырсыҡ ояһылай йортобоһза гелән нур уйһаны, унда йылы һәм яҡты булды. Өстөбөһзә бөтәйтәү бер әш, ә бына йәнселгән күңелде коршау күпкә ауырырак. Катын-кыҙ ни тиклем генә өлгөр, сымыры булмаһын, һис касан ир-атты алмаштыра алмай, һыйырҙы әйәр йәмләмәй, гүзәл заттар коронда була тороп яулыҡты көпәскә алмаштырыу килешкән әш түгел.

Тиһтер малайһар менән әләгеп, талашып, көзгә әтәстәрзәй һуғышып китеү – бала сак өсөн ғәзәти хәл. Еңелмәскә, иң мөһиме – иламаһка, канаған еремде күрһәтеп йәлләтмәскә тырыһам, мөйөшкә кысырыклап сараһыҙланған сәүек көсөктәй теһтәрзә ыржайтып уһал һуғыһам, йөзроктарҙы, аяктарҙы әшкә кушып хәрәкәткә ебәрәм, күземә һимә әләгә, шуны алып бәрәм, елгәрәм, ене кузғыған шайтандай кыланам. Ниһайәт, әтеп алып барған баһымдан еңелгән малай шыңшып мәрхәмәт һорай: “Атайыма-а-а әйтә-ә-әммм!..” Миңә шул ғына кәрәк тә, еңеүсә киәфәтендә, бөйөрзәремә таяһып ебәрәп, урам яңғыратып һөрәнләйем: “Бар, әйт! Кайтып оһакла ла, етәкләһеп килегез, икегеззең дә кәрәгегезгә бирәм, һыу әскеһез итәм!” Аллаһ һаҡлаһын, ололарға кул күтәрәү, кырын һүз әйтәү кайза?! Йөзрокло кулым күтәрелгән хәлдә лә, ир көсөн еңә булам тағы, һөйләйем хәбәр, саһаһың лөгәт һатам, буһ кыуыҡтай мактанам һунда. Атайыңды алып кил, тип талап итеүем атайыларға көнләһеүзән әйтелгәндәр, күрәһең.

Көз етһә, етем балаларға кейем-һалым өләшәләр, кемгә итек, кемгә кәпәс, кемгә фуфайка, тигәндәй. Ярай әле, мәсхәрәгә калдырып дөйөм линейкала тоттормайзар, дәрес барышында берәмләп сакыртып бирәләр. Ни тиһәң дә, танауға ес керә башлаған сак, кыззар алдында оят. Шулай итеп, был хәйриә сараһына шәхесемдә түбәнһетеү, мысқыл итеү һымағырак караным. Бирелгән әйберзе ер тишегенә инерзәй булып теләкһез генә кабул итәм дә йәшереп-босороп алып кайтып урындык астына ырғытам. Бер көн килеп сызамым һынды, ниһайәт, томолдорок кейергә теләмәй сығынлаған конандай булмышым баш күтәрзе, итектәрзе укытыусылар бүлмәһенә ырғытып сығып киттем. Ике көн барышында класс етәксәһе ләм-мим, бер һүз өндәшмәһе, төпсәнмәһе лә, тыныслыкта калдырзы. Өсөнсө көн һуңғы дәрес алдынан мине мәктәп директорына сакырттылар. Әмәл юк, аяктарзы көскә һөйрәп киттем, теләкһез генә кабинет ишеген шақыным. Барып инһәм – өстәл түрөндә теге кирза итектәр. Эйе, бер ырғытканды алдым ти алмай за, үз төкөрөгөндө кабаттан ялау егетлек түгел. Яңы капкаға инергә теләмәгән бәрәндәй кулдарымды каушырып, аяктарымды киреп бойондорокһоз киәфәттә бастым. Директор Рауил ағай күзлегә өстөнән карап эргәһенән урын күрһәтте:

– Хәлдәрәң нисек, яacobинец? – тине ул озайлы тынлыктан һуң. – Тарих укытыусыһы буларак француз түңкәрелешен хәтергә төшөрөп ултырыуы.

– Ис китмәле шәп! Аяк кейемдәрәм тузмаған, тишелмәгән әлегә, искерә калһа, алып бирер кешем бар! – Әңгәмәһең ни хакында барасағын һүзһез зә төшөнөп, аркыс-торкос хәбәр һалдым. – Ә быны Йыһангир олатайға бирегез, кыуаныр, исмаһам, ә һез үз сиратығызза сауаплы булырһығыз!

– Сауаплы, имеш, хөрмәтле мулла-монтағай, мәленән алда сыпраңламай тор, йәме?! – Директор йока, тәбәнәк кәүзәһен күркәләй кабартып усал бүлдерзе лә тауышын йомшарта төшөп һораны. – Армияла һалдаттар нимә кейеп йөрөй әле?

– Билдәле индә!

– Хезмәт итергә һин дә әзерләһендер, йыйынаһыңдыр, моғайын?

– Һис һүзһез!

– Шулай булғас, был итектәрзе хөкүмәт бүләге итеп кабул ит!

Кабинеттан сыткансы дәрес башланғайны. Теманы аңлаткан укытыусы ишек төбөндә торған миңә екһенеп караны:

– Кайза йөрөйһәң бығаса һуңлап?!

– Рауил ағай сакыртты.

– Кулсырһың, бәйелһезһең бигерәк, тәртип бозғанһыңдыр тағы?

– Юк, Армияға барырға, һалдат булырға йыйынам. Бына, военкоматтан ебәргәндәр! – Оялмайынса кулымдағын юғары күтәрзем.

Башкалар кибеттән һатып алынған тимер сана, шәп саңғыла, ялтыр конькизарза шыуа, ә миңә һырғалакка алтын куллы балта оштаһы Нуретдин езнәм сана-саңғыны, быймаларға кайыштар ярзамында беркетмәле шыуғысты ағастан тәсәйзәй күркәм итеп эшләп бирә, кулдан әтмәләнгәндә мөрхәтһенмәүемдә күрөп һалпы ятка һалам да кыстыра: “Ни тиһәң дә, кибеттән алған сифатһың, үзендекенә етеү кайза?!” Буштан килгән бүләккә бүкмәйзәр, ғәзәттә, бүкһәң, һемәйеп калыуың бар, шуға өндәшмәй калыуың хуп күрәм. Ағас корамалдарын үземсә кулайлап алам шулай за, сана, саңғы, әйгес табандарына боз катырам, шулай итһәң, башкаларзан һис тә калышмайһың, хатта узып та киткеләйһең кайһы сак.

Ауылдың урта төшөндә бер ишле ғайлә йәшәне, шунда аралашырға барам йыш кына. Балалары арыу һымак, ә бына атай кеше эш яратманы, ялкау, елкәһе йока булды, катыны ла – силәгенә күрә капкасы – ауыл ғәйбәтен һағыззай сәйнәй, ағыу телле. Бер көн уйын барышын ситтән күзәтеп торған, йәнем кабул итмәгән, үз сиратында мине ек күргән теге хужабикә һәммәһенә ишеттереп йыландай сакты: “Ас-яланғас етемәктәр зә булдымы кеше, улар бит бур, уһал, алама, бетле...” Шул түбәнһетеүзән һуң эргәмдәгеләр әллә ерәнәп, әллә быһрак йоғоп куйыуған һипһенәп ситкә тартылды. Ғәрлегемдән һарай мөйөшөнә барып һыйынып сеңләгәнем хәтерзә...

Бесән осоро етһә, үтмәһ, көйләнмәгән салғы менән яңғызым бесән сабам, ботак һаплы һәнәк менән бакуйзы йыйып күбәгә ултыртам. Күбәләрзә тарттырыу өсөн ат кайза, уны теләнселәп кемгәлер азна самаһы иртәнән алып кара кискәсә бил бөгөргә кәрәк. Койолған кәбәндә лә ер аяғы ер башынан һайғау ташып кәртәләйһең, билдәле инде, көсәнәп һөйрәп, ярай әле, ауыл карты Йыһангир ярзамға килә. Һантыйға һисаплаһалар за, ақылы теп-теүәл, зиһенле, эһсән, әзәплә ине ул. Арығансы эшләйбәз зә, киндер ашъяулык йәйеп ебәрәп, Тәңре ебәргәнән уртаға куйып, бакырһала сәй кайнатып табын хәстәрләйбәз. Хозай Тәғәлә, ғәзәттә, ике йомортка, дүрт бөртөк мундир картуф, ярты йомғаҡ май, түтәрәм арыш икмәген юллай. Шуларзы ғәзәл бүләшәп тәғәмләнәбәз. Ул икмәк валсыҡтарын сәсмәй, ауыз тирәһен өзлөкһөз кулъяулығы менән һөртөп, ашыкмай, карһаланмай ғына ашай, һығылып торған табын артындағы зыялы кунак тиерһең! Ыһынбарлыкта ул бит ауыл, мир карамағында, кеше көнлө, тамағы ла аһлы-туһлы, мәгәр ошо хәләндә лә әзәм сифатын һаклап, ыһын кеше булып кала белә. Олатай бесән сабыуза ғына түгел, олоно менән һөйрәтеп килтерелгән, мәтегә катып бөткән утынды быһырға, ярырға, өй кырлауына ташып өйөргә ярзам итә, картуфты ла икәүләп қазып алабыз. Бер һүз менән әйткәндә, аһыһтырғыһыз ярзамһым, уң куһым. Уһһыз кайһылай итер инем икән?!

Йыһангир олатай хақында һүземдә дауам итеп, тағы ла бер бала сак хәтирәһен өһтәмәкһемен.

Бер сак малайзар йыйылышып алып, ауыл осондағы кайын кыуышына оялаған зур һағызак күһен туззырзык. Ярһыған бөжәктәр безгә ташлана, без инде үз сиратыбызға талһыбыктарзы кыһыһтай болғап тегеләргә ынтылабыз. Сағылып-таланып бөттөк, иһлә куйыр рәт-самабыз юк. Шулай пыр тузышып йөрөй инек, көтмәгәндә капыл эргәбәззә Йыһангир олатай пәйзә булды. Ул тыһыһ кына атлап килдә лә тузырап ятқан балауызһарзы берәмтекләп сүпләп йыйып кире ағас кыуышына туһтыра башһаны, үзә күһте тыһыһландырырға теләгәндәй ауыз өһенән һизәр төңрәнә. Малайзар кемузһарһан шаулаһырға тотондо: “Дүрәк! Аһйот! Иһскә ярым! Һантый! Ярты аһыл!” Мин дә уны кайғыртып һөрәнләйәм: “Олатай, боһ, сағылаһың бит!” Ул ашыкмай ғына эһен ослағас, эйәртеһешәп урам буйлап киләбәз. Һүз башһаным:

– Әйзә, бөгөн беззә кун! Түр яктағы изәнгә өһәйәм урын йәйеп бирер, мин урындык кырлауына ятырмын.

– Юк, хәзәр Зәйнуһлаларға барам, иртәгә Латифка, шуһан Әхтәригә, һезгә етергә ап-арук көндәр бар әле.

– Сиратынды боһ за куй!

– Ярамай.

– Ниңә?

– Әзәпһезләнеп сиратты бозһаң, кәҙер китә.

– Нишләп бая һиңә һағыҙаҡтар теймәнеләр у?

– Улар ҙа бит якшы менән яманды айыра. Һәр нәмәнең йәне бар, зиһене лә. Кешелә кан аға, ағас олононан һут йүгерә, әзәм бала таба, үсемлектәр емеш бирә. Бына шулай ул тормош тигәнең, һәр нәмә мәңгелек тәртипкә королған. – Ул кинәт нимәнәндер кызык табып һыны катып көлөп ебәрә лә ары дауам итә. – Тереклеккә хаслыҡ, тәбиғәткә насарлыҡ кылмағандар матур йәшәй ул... Һин бер қасан да кешегә кул күтәрәп һукма, бер килеп тукмағың үзеңә кире әйләнеп килеп бәрер, шуны онотма!

Йыһангир карт аҡыллы дәүерҙә һантыйға һисапланып йәшәне, бөгөн аҡылдан шашқан көнитмештә аҡыллы булып йәшәй алып инеме икән? Юктыр. Ә теге сак уның әзәмгә кул күтәрмә тигән һүзҙәре минең өсөн тормош канунына әүерелде. Уртыңды сәйнәйһең дә сыҙайһың, маңлайыңа язылған яҙмышыңа яскынһаң, үзеңдең бер килеп эт типкәһеңдә калыуыңды көт тә тор!

Сабынлығыма урман эсенән, яттар күзенән қасырып берләмдән бүре һукмағын һалдым, сөнки оло юлдан велосипедлы, матайлы тиһтерҙәр елдерә. Нишләп мин уларға һағырға тейеш әле, кемдең арбаһына ултырһаң, шуның йырын йырлайһың да?!

Шулайыраҡ үстем, әммә, шәхесем етем булһа ла, булмышым, күңелем бөтөн килеш қалды. Егет қорона ингәс әле бер көн әсәйем сулала һорай куйзы: “Улым, атайың бик билдәле кеше булды, әллә уның фамилияһына күсәһеңме? Теләй қалһаң, тиеүем дә...” “Юк, әсәй, мине бит һин тәрбиәләһең, ауызыңдағы һуңғы телеменде өзөп қабып әзәм иттең, шулай булғас, үзебезҙең фамилияла қалам. Шикләһмә, исеменә, тоқомобозға тап төшөрмәм!”

Һәм иң оло, Тәңре қисермәслек гонаһым – атайымды ерләшмәнем, кәберенә тупрақ ырғытманым, сөнки уның вафатын һуңлап қына ишеттем. Хәҙер үземә үзем қат-қат һорау бирәм дә анык қына яуап ала алмайым: “Әгәр вафатын мәлендә ишетһәм, барыр инемме икән, әллә юкмы?!” Атайымдың үлем хәбәре лә илатманы, қайғыға һалманы, күңелемде кем менәндер бәйләп тотқан еп өзөлгәндәй итте бары. Иламауым қатылыкмы, бәғерһезлекме? Бәлки. Улай тиһәң, ауыл қарты Йыһангир үлгәндә күзҙәрем йәшләнде, йәнем иңрәне. Олатайың үлеменә ышанманым, әле лә ышанмайым. Юкка ғына уға Йыһангир тип исем қушмағандар бит, ул бары мәле еткәс асманға ашқан да, қиң, йондозло Йыһанды айкап, гиҙеп бөгөн дә йөрөп ята һымак. Урыһтарҙа “Чтобы узнать человека, надо с ним пуд соли съесть” тигән мәкәл бар, ә без Йыһангир карт менән күтән һурпаһын ғарк булғансы саманан ашырып һемергәйнек, шуға ла ул миңә яқын, кәҙерле.

Атай, тигәндәй, өйләнгәс, қайным минең өсөн атайға әүерелде, бер юлы ике яуаплы, мәртәбәле дәрәжәне тотто. Қайҙа ғына барһаң та, ул әргәһенә мине ултырта, ақыл өйрәтеүҙән алда иң әүәл ипле генә итеп қәңәш һорай. Қунақта сакта төнө буйы минең менән көңгөр-қаңғыр килеп сыға, йорт тиһәһеңдәге берәй эшен эшләһәм, йүгереп килеп икенсе остан йәбешә. Бер сак ул етди сирләп киткәс, алып килеп қала дауаханаһына урынлаштырҙым. Белгестәр қарап, тикшереп, анализдар әҙер булғас, дауалаған табибы еңемдән тартып бер як ситкә алып китте:

– Готовьтесь к худшему... Максимум три дня...

Кайным да һизенде буғай, эргәһенә барғайным, уратып һүз башланы:

– Кейәу, һин үлемдән куркаһыңмы ул?

– Тормош матур бит, йәшәйек әле, кайза ашығырға?

– Тимәк, куркмайһың... – Ул үзенсә һығымта яһаны ла өстәп тәкдим итте. – Әжәлдән куркмайым тигәс, әйзә, минең янда кунып йөрө, ни тиһәң дә, яңғыз калғы килмәй...

Ул өс төн озоно тормошон һөйләне, ә мин тыңланым... Дүртенсе көн иртәнсәк карашы әллә күпмегә теремекләнгәйне, өмөтлө итеп былай тине:

– Мин үлемде кисектерергә, бирешмәскә, һинең һүзенде йыкмаһса булдым... Йәшәйек әле... Бар, кайт, арығанһыңдыр, ял ит, рәхмәт һиңә!

Кайным тағы ла өс йыл самаһы йәшәне.

Ошо хәлдән һуң үзем өсөн һуңлаған хәкикәтте астым: ир кеше ярҙамға ла, әпәүләүгә лә, күтәрмәләүгә лә мохтаж түгел, ауыр сакта уға бары терәк һәм таяныс кәрәк!

Юбилей осоронда ижад кисәмде Сибай хакимиәте үтә лә зурлап, олонан кубып, филармония залына арзаклы кунактар сакырып уҙғарҙы. Сара алдынан көндәлек мәшәкәттәрҙе теүәлләп, кала буйлап килә инем, теге күп балалы апайҙы тап иттем, ул фоторәсемем төшөрөлгән афишаға карап онотолоп тора ине, мине күреп сырамытҡас, йәнә кинәйәләп төрттөрҙө:

– Китсе, һин дә инсан булып киткәс!

– Эйе, уйсан инсан.

Яуабым окшаманы булып, үкенгәндәй, үртәлгәндәй кул һелтәне теге:

– Атайлы килеш тә минекеләр серек йоморткалай эшкә ашманы, беренәнән йүн дә, мәғәнә лә, рәт тә сыкманы, коромағыр, ә һин үз көсөң менән әзәм булып киттең!

“Апай, йоморткаларҙың сереккә әүерелеүендә этәстән ғәйре тауыҡ ғәйепле, насар, еткелекле баһмағанһығыҙҙыр, ә минең ас бетем башымда түгел, йөрөгөмдә булғандыр ул!” – тип сак әйтеп ысҡындырманым.

Катынымдың ғәзәте бар, улыбыҙ һорау бирә калһа, гел бер нәмәнә кабатлай, тыкый: “Атайыңдан һора иң тәүҙә, ул нимә тип әйтер!” Ә мин былайыраҡ тием: “Улым, һин бала түгел инде хәҙер, ауыртмаған яғыңа ят, үзең нисек теләйһең, шулай хәл ит, әгәр мин һинең урыныңда булһам, ошо ерҙә былайыраҡ итер инем...” Шулайыраҡ ситләтеп, кинәйәләп теләгемдә әйтәм. Беләм, уға иң әүәл минең фекерем, тормошка карашым, ошо, әлегә аныҡ хәл-вакиғаға мөнәсәбәтем мөһим, минең әйткәндәрем кайһы сак уға терәктер ҙә.

Бер сак мәртәбәлә йыйында мине түргә кукрайтып ултыртып куйып, алған дәрәжәләремдә, исемдәремдә тезеп атап, күккә ашырып зурлап ташланылар. Мактауға, купыртыуға үтә лә һаксыл караштамын, тейешен генә ишетәм, саманан аштырған фәстереүҙәрҙе колағым һыртынан үткәрәм. Кайтып килгәндә улым үз баһаһын бирҙе: “Дәрәжәләрең, исемдәрең миңә нимәгә ул, һин бары миңә атай, яҡшы атай!” Ошо әйтелгәндәр теге күтәрмәләүҙәрҙән әллә күпмегә юғарыраҡ ине.

Атайым хакында бер кәлимә генә һүз әйтергә йыйынғайным да, көллөһө хакында тезеп язып алдым да киттем: атайым, Йыһангир олатай, Нуретдин езнәй, Батис карт, кайным һәм килеп үзем. Шулай итеүем, бәлки, дөрөстөр ҙә, сөнки без бит барыбыҙ ҙа – атайҙар. Төрлө фиғелле, буй-һынлы, һөнәрле

ир-аттар. Уларзан күп нәмә талап та ителмәй, бары тәрән итеп, күкрәк тултырып алған нулыштай, туктауһыз ярһып типкән йөрәктәй өзлөкһөз кәрәк булып балаларының эргәһендә булһындар, калһындар, абынып китә күрмәһендәр, тип күрсалап, борсолоп, еңел булмаған, сокор-сакырлы тормош һукмағынан ғәзиздәрән етәкләп барһалар шул еткән, һәм илаһи нәзәр – һис касан яқындарына хыянат итә күрмәһендәр. Хыянат иң ауыр гонаһтарҙың береһе – ул ғәфү ҙә ителмәй, кисерелмәй ҙә.

Приют янынан үтешләй ете-һигеҙ йәштәр самаһындағы бер ир баланы күреп калдым. Ул күккә өмөтләнеп төбәлгәйне. Бала күңеле әкиәттәргә, мөгжизәләргә ышаныусан, табыныусан, бәлки, малай, торна суҡышында бала түгел, атаһының, йә әсәһенәң осоп килеүен көткәндәр, кем белә...

Минең изге инаныуым – бер ғайлә, бер атай, бер әсәй һәм күп балалар. Әсә – күктәге қояш булһа, атай – ер үзәге, ер күсәре. Қояш һәр вақытта ла йылыта, әммә ләкин ер күсәренән ысқына ғына күрмәһен, ул сакта йәшәйеш селпәрәмә килер! Һәм һуңғыһы – атай берәү генә була, ул бүленмәй, сит-башка сәселмәй, вакланмай торған изге төшөнсә!

Әззәр

Безең ауылда буран сыҡһа, бөтә булған көрттә урамға килтереп тултыра. Шуға күрә көн бозолғанда эшкә бер сәғәт самаһы алдан сығам. Мәктәптән арыу ук йыраҡ йәшәгәс, көрт ярып барғансы вақыт үтә лә китә.

Урамға сығып, мәктәп яғына ыңғайлау менән башка өйзәрзән дә кешеләр сыға башлай. Мине генә көтөп торғандар тиерһең. Улар – минең укыусыларым. Вак-вак қына атлап, балаларҙың азымына самалап, юл ярып алдан төшәм, ә тегеләр, қаз бәпкәләре һымак, минең арттан әйәрә. Боролоп-боролоп карайым: минең артымдан ук әземде күмергә өлгөргән буранда язлыҡманылармы былар, арыманылар микән? Юк, мин ярған юлдан ғына киләләр...

Хәзәр ниндәй генә эшкә тотонһам да, қайза ғына барһам да, эшемде еренә еткереп эшләргә, һәр азымымды самалап, үлсәп басырға тырышам. Артыма боролоп қараһам, укыусыларым минең әззәремә генә басып киләләр һымак тойола.

Моңһоҙ йәшәү

Мәскәү метроһынан үткән сакта бер як ситкәрәк баһқан ялбыр сал сәсле скрипкасыны тап иттем. Какса буйлы, ябай урам музыкантына шыпа ла окшамаған зыялы киәфәтле ир катмарлы классик әсәрҙе еренә еткереп, ошта итеп башқарҙы. Йәмрәй йөзлө, сиңерткә сиреүендәй ябырылышып, йыбырлашып унда-бында үткән-һүткәндәр уға қарамай, иғтибар ҙа итмәй қайҙалыр ашығалар, исмаһам, берәйһе бер азға ғына янында тукталып уйнауға қолак һалһасы, моңға тартылһасы. Юк! Аҙақтан метрола донъя кимәлендә бик билдәле скрипкасының сығыш яһауын ишеттем. Бәлки, теге сак күргән музыкантым ул булғандыр, кем белә...

Яңы йыл алдынан гитарасы егет көн ағышында, өс-дүрт сәғәт самаһы супермаркет алдында йырлап торҙо. Бында ла шул, Мәскәүзәге хәл....

Күңелһеҙ һығымтаға килдем: қулланыусылар һәм акса қолдары менән тулған йәмғиәттә йәшәп ятабыҙ икән дә баһа. Һәммәһен тамак туйзырыу

уйы ғына кыуа икән унда-бында, уларзы матурлык, нескәлек, моң йәлеп итмәй. Күз тоноп матди килемгә табыныузы, аңһыз хайуан ише өзлөкһөз тамак артынан сабыузы бер ниндәй зә әхлак калыптарына, рухи сиктәргә һыйзырып булмай! Юғарыға, камиллыкка ынтылыу, нәфислек тыузыру, үзенән азак якты эз калдыруу әзәм балаһының төп тормош кануны түгелме ни?!.

Баш эймәү

Юлсырмын. Тузанға батып, кейемдәремде сырыштырып, бысратып, бушаған капсығымды болғап кайтып инәм дә бер аз ял иткәндән һуң тағы сәфәргә йыйына башлайым. Уңғансы кейем тазартылған, үтекләнгән, капсығым да ниғмәттәр менән нышып тултырылған. Күңел дә тук, кәйеф тә күтәренке. Әсәйем, ғәзәтенсә, ауыл осона сығып озатып кала. Бер ни тиклем ара киткәс кайырылып карайым, ул юл ситенә басқан да башын әйеп тора... Хәзер кайтһам, төйәгемдәге кайындар баштарын әйеп тәлгәштәрен болғап калалар. Мәгрур карағайзар, Ак Таш сусағы ғына нисек бар шулай. Улар баш әйеү өсөн яратылмаған.

Бер кайтканында улым һорай куйзы:

– Атай, һез мин юкта нимә менән шөгөлләнәһегез ул!

– Нимә менән тип, һәр ата-әсәненң йәшәүе билдәле, баланы каршы ала, шунан озата, азак көтә...

Тел төбөмдө, кинәйәмде аңламаны ғәмһез, вайымһыз көлөп кенә куйзы.

Улымды тағы юлға озатырға сыктым. Йән һығылып күңел болокһоһа ла, тура басып тороп калдым. Каялар сызамлы, карағайзар баштарын эймәй. Һәр хәлдә, шуларға окшарға тырышам...

Кар йомарсығы

Ул акушер-гинеколог булды. Билдәле, ошта, абруйлы акушер-гинеколог. Күренергә, тикшереләү үтергә теләгән катын-кыз уны эзләп ер аяғы ер башынан килер ине, кабинеты каршыһында гелән озон сират, тик ағайыбыздың бер кырын яғын өстәп әйтмәү мөмкин түгел – ул ни гел һукмыш та кырын һалмыш. Эш мәлендә лә, башка вақытта ла. Солоктай дәү кәүзәһен уклау йоткандай тура тотоп, кызара бүртеп тик йөрөй, есә сыға тимәһән, эскәнлеген һизмәшһән дә. Баһалкы холокло, һәр сак кешенәң ыңғайына йөрөгән баш табиһ алыштырғыһыз белгестәң был хилаф кылығына бармак аша караны, күрмәмешкә һалышты.

Акушер-гинеколог мине тәү осрашкандан, танышкандан ук үз итте. Якын күреүен ул былайырак аңлатты:

– Шуны айырып әйтер инем, мырза, һин – замечательный и неповторимый әңгәмәсе.

Купыртыу йәнемә майзай яғылһа ла, каршылашып маташам:

– Бына һиңә яңылык, тигәндәй, мин улай ук замечательный, өстәүенә, неповторимый түгелмен һымак.

– Якшы әңгәмәсе һасарынан шул яғы менән айырыла, ул һөйләүсене урынһыз бүлдермәй, дәғүә белдермәй, түземле генә итеп өһһөз-һүзһез азаккаса тыңлай белә.

– Тыңлай, түзә һәм өһһөз-һүзһез үзенсә генә һығымта ла яһай.

– Быныһы инде – уның шәхси эше!

Баш басып, кәрәк ерзә эйәк қағып йөпләп, кызык урындарҙа каш сөйөп, кызғанһы күренештәрзә маңдай сирылтып аптырай белгән “замечательный” тыңлаусы булһам, ул – алыштырғыһыҙ хикәйәсе. Хас та бер шаршаулы пьесаны яңғызы башкарған актер! Мауығып китә, бирелә, онотола, башкарған роленә мәкиббәндән инә. Катыны менән Ер шарының күпселек илдәрәндә булған, тәбиғәтен күргән, урындағы халықтың үзенсәлекле йәшәүе менән кызыкһынып танышһан. Шуһ сәфәрәнән шакы-шоко, безҙең карашһа ят кейем-һалым алып кайтһан да бик йыш кына шуһларҙы эшкә кейеп килә, бер караһаң, башында – Боливиянан алып кайтһан киң тирәсле эшләпә, икенселәй күрһәң, өстөндә сыбар Таиланд күлдәге, ауызында баш бармак йыуанлыҡ Бразилия сигараһы. Килештерә, шартына килтерә инде. Сак кына буш ваҡыты булдымы, “Ашығыс ярҙам” станцияһына килеп, күндәм тыңлаусыһын эзләп табып, сәйәхәт мәлендә күргәндәрән тамшанып һөйләргә тотона. Ә мин, төпкөл ауыл балаһы, картуф бакһаһынан ары китмәгән кеше буларак, мауығып китеп тыңлайым.

Ййын тап килтереп, ул мине өйөнә лә алып кайтты. Матур йәшәйзәр, етеш, һәр нәмә үз урынында. Кунаҡ аз ултыра, күп һынай, тизәр бит, мәгәр шуһ арала был өйзән һиндәйзәр йәнде өшөткән һалһынлыҡ килеүән тойҙом. Хужабикәнәң йөзөнә лә уңһаслыҡ дәрәжәлә һағыш һеңешкән. Хужа шуһ һалһынлыҡты йылытырға теләпмә, бер ярты араһы, кырлы стакан сығарып өстәлгә ултыртты ла хәбәргә күстә. Ә мин өшөгән кешеләй куһдарымды қаушырып тынып калдым.

Бер көн эштән сыҡтыҡ та кайтыу яғына йүнәлдек. Март аҙаҡтары. Көн һалт аяз, кар шаулап ирей, тау битләүзәрәнән гөрләүектәр йүгерә. Болот әсәрә кунмаған зәңгәр күк йөзә, байыу яғына ыңғайлаған көләс кояш йәнде ашһындыра, кәйефте күтәрә. Юлдашым ғына һишләптер әсенә йомолһан да, калын ирендәрән кымтып, һарғылт каштарын йәмерәйтәп килә, көндәгесә һүзсән дә түгел. Ике бала юл кырлауындағы япһаһы йоһарып сыбарлана барған битләүзә уйнап йөрөй. Бәләкәс кызыкһай кар тәгәрәтә, ә үсмер йәшендәге малай шуһ йомросайҙарҙың берәһән икенсәһенә куйып Кыш бабай әүәләп маташа. Һын кыш менән яҙ араһындағы сик бағанаһы һымаҡ та қабул ителә, сөнки мизгелдең бер бите кояш, икенсәһе ай мәле, бына хәзәр иһһаслап йылыта, әңер төшөү менән һәммәһән шыкһыйтып, шыкһырайтып тундырып та куйыр әле. Тукталдыҡ. Балаһарҙың һамими мәшһүлләнәүзәрән бер килкә тамаша кылдыҡ.

Акушер-гинеколог, һиһайәт, телгә килде:

– Әгәр бөтәһе лә һәйбәт барһа, тыуһасак улым анау малай йәшендә булыр ине, моғайын, икенсә балам, кызым да ошо кызыкһай саһаһында... Хәзәр күпмә генә тырышһаҡ та, һи тиклем оһта булһам да, үткәндәрзә кире кайтарып булмай. Якты донъяға тыуырға ынтылып шытһан яралғыһың ғүмерән кыйыу – үзе үк оло гонаһтыр. Ә минең операция кабинеты аша көнөнә тиштәгә яһын катын-кыҙ үтә ине. Катыһыма үзем аборт яһаным. Ике тапкыр. Йәнәһе лә йәшбөз, бөзгә бала һиһәгә әлегә, өлгөрөрбөз һуңһарак та. Бер һисә тапкыр һөйләнәм бит инде, тағы кабатлайым, өзлөкһөз сәйәхәт кылдыҡ, донъя күрзек. Ел кыуыу за бер килеп ялһыта икән ул. Үзәгебөзгә үтеп бала һөйгөбөз килде. Һуңлағанбыҙ, һуңлау ғына түгел, ошо куһдарым менән ғәйләбөз ағасыһың тамырына балта сапһанмын.

Бына шулай, мырза. Хәзер аракы менән кайғыны йыуырға итәм. Белеп, маңлайыңа киртеп куй, гонаһ менән тапланған күңелде бер ниндәй шыйыкса ла йыуып төшөрә алмай! Эскелектен нимә менән барып бөтөрә билдәле.

Һүзһез торзок. Кыз бала тау битләүенә күтәрелә лә көлә-көлә кар тәгәрәтә. Йозроктай йомарсыҡ төшөп еткәнсе зур түңәрәккә әүерелә.

Бәләкәй гонаһтар булмай шул, булмай, ул да бара тора, тәгәрәй килә тупракты, сүп-сарзы үзенә һендергән кар йомарсығы ише зур, өшәндергес, һипһендергес казаға олғаша. Ә уны бер урынға өйзә һиһәң, куркыныс караскы хасил була...

Корал һәм кеше

Парад бара. Майзандан колоннаға тезелеп осо-кырыйы күренмәй ағылған техниканың ниндәйе генә юк: баллистик ракеталар, зенитка королмалары, танкылар, баштарына пулемет урынлаштырылған бронетранспортерзәр, күкте ауыр бомбардировщиктар япкан. Баш осондағы шул самолеттар кара козғондай шыкыйып бына-бына өстөңә ташланыр төслө. Диктор эргәһенән үткән Армия коралының мөмкинлектәрен, кеүәтен ентекләп тасуирлай, мактай.

Ер шары бөгөн дары мискәһен хәтерләтә, яңылыш кабынған бәләкәй генә оскон осмото барыһын күз менән каш араһында пыран-заран килтереүе ихтимал. Шулай булғас, ахырызаманды, киәмәт көнөн тәбиғәттән көтәһе түгел, уны яуыз уйлы кәбер казыусылар үззәре сокой, якынайта.

Тирә-якта – байрамса кейенгән ғәмһез халыҡ, улар за һәммәһенә һокланып карай, йәнәһе лә, көслөбөз һәм һаклаулыбыз. Асылда был замана “бысағы” кемде лә булһа үлтереү өсөн кайралған түгелме? Чеховтың әйткәндәре иҫкә килеп төштө: “Если в начале пьесы на стене висит ружье, то (к концу пьесы) оно должно выстрелить”. Драматург бында сәхнәне күз уңында тоткан, әлбиттә, тик тормош үзе үк – зур сәхнә, ә без – унда уйнаған актерзәр бары, үз ролебеззе килештереп башкарабызмы, әллә уйнап еткермәйбезме, быныһы инде – икенсе мәсьәлә. Йәшәйештә көн һайын башкарылған комедиялар көлкөнә килтерә һалып бармай, һиһләптер. Драма, трагедияларға килгәндә, улары тетрәндергес. Антон Павловичтың күз уңында тоткан мылтығы ябайзың-ябайы, ә былар бит – атом, водород бомбалары, ер сигенә барып етеп халыкты юкка сығарырға һәләтле, тереклекте, тәбиғәтте тамырынан коротмалы ядро коралы!

Парад дауам итте, ә мин был тамашанан ниндәй зә булһа йәм һәм мәғәнә эҙләп каршымдағы телевизорға қазалғанмын. Бына экран тултырып йәш ғаиләне күрһәттеләр: сибәр катын һөйөп-яратып иренә төбәлеп һыйынған, ә тегеһенәң елкәһенә менеп үк кунаклаған шук малай тотош асманды косорға теләгәндәй коласын йәйеп ебәреп шаркылдап көлә, уның донъяһы теүәл, түңәрәк, сөнки яқындары эргәһендә. Бер аҙзан сикһез мөхәббәтте, нур-яктылыкты, шатлык-кыуанысты үззәре менән эйәрткән бәхетле өсәү қояш сығышына карай атланы...

Корал һәм кеше. Береһе икенсеһенә тап килмәгән ике төшөнсә. Ни өсөн тап килмәйме? Сукмарзы иблистәр, шайтан ялсылары әзерләй һәм йөрөтә, ә иманлы әзәм балаһы донъяға корал эшләү өсөн түгел, бала табып йәшәүзе дауам итеү өсөн яратылған!

“Кәкүк әбей”

Ауыл оsonдағы яртылаш ергә һеңгән тәпәш өйзә яңғыз әбей көн итә. Исемә Фатима булған, тизәр, хәзәр “Кәкүк әбей” ти зә куялар. Әллә йәшләй генә ирзән калып, яңғыз ғүмер иткәнгәме, әллә бала-сағаны булмағанғамы – шайтан белһен. Кәкүк булғас, кәкүк инде. Олоһо ла, кесеһе лә шулай өндәшкәс, инәйебез зә үпкәләмәй.

Кәкүк әбей мал, кош-корт асрамай. Хәйер, туғызынсы тиштәне кыуалаған яңғыз кешенә кулынан килер эшме. Хозай биргәнәнә шөкөр итеп көн күрә шунда. Ә Хозай Тәғәләненә кыйырһытканы юк уны, көндәлеген ауылдаштары кулы менән килтереп биреп тора.

Инәйебез кош-корт көтмәй, тиһәм дә, бигүк дөрөс булмаҫ. Көтә ул... Уның... һайысканы бар.

Таң һарыһынан кискә тиклем һайысқан Кәкүктең ярым-яртылаш ығышқан баһыуы буйында тибенә.

Әбей зә тәһәрәткә сыккан һайын итәгенә бөрөп каты-кото алып сыға ла тегенә тибенәнә илтә.

– Һәй, мәхлүк, килдәнме? – ти ул тешһез ауызын сак-сак кыймылдатып, – бөгөн иртән олағып кайза йөрөнөн, һуңлағасың, өлөшөндә күршенәң Акколағы һыпырзы.

Тегеһе лә өлөшөн ваҡытында кайтарып бирә. Кәкүккә кунак килерен алдан хәбәр итә. Сарға коштоң баһыузан-баһыуға кунып тузына башлауы була, Кәкүк әбей самауырын терелтә, урындыкка ашъяулығын йәйә.

Юк, ризык, килем көтмәй ул, ауылдаштарын көтә, кунак көтә. Моғайын, ғүмере буйы өстәле тулы һый булып та, уға килмәһәләр, хәлен белеп тормаһалар, был донъяла ул әллә булып ине, әллә юк. Иң әүәл кешегә кеше йылығы кәрәк, терәк кәрәк.

Юғалды бер көн һайысканы, һыуға баткандай юкка сыкты. Бер көн көттә әбей, ике көн – кош күренмәнә. Тамам хафаға калды, тормошоноң бер сите кителгәндәй булды. Ауылдаштары тупһаһына тузан төшөрмәй төшөрөгә, тик барыбер улар килер алдынан шыкырыклап сәләм әйтеп, йөрәкте елкендереп тороусы булмағас, кинәнес кинәнес түгел.

Шулай бошоноп йөрөгән көндәрзең береһендә Кәкүкте арғы оһка йома сәйенә сакырзылар. Тиң-тошо менән аяк һоноп ултырып, өс самауыр сәйзе бушатқан әбейебез кайтыу яғына ыңғайланы, һәм... үззәренән өй аша йәшәгән һунарсы Әүхәзизең ихатаһына карап катты ла калды. Иҫәңгерәрһен дә! Шифер менән бейек итеп ябылған һарай түбәһендәге колғала атылған һайысқан эленеп тора ине. Тәне бер эселе булды, бер һыуыклы булды инәйзең, тәнтерәкләп ишек алдына инде, һарай янына килде, кулын маңлай өстөнә куйып, төһөз күззәрен елдә елберзәгән емтеккә төбәнә. “Үзе, – тип бышылданы, – суҡышы ла, койроғо ла уныкы. Тик кәүзәһе бер аз бөршәйә төшкән. Елдә какланып торғас ни... Бахыр...”

Күззәренән ике генә бөртөк йәш һығылып сыкты ла как һөйәк тә сырыш тире генә булып калған эйәгендә асылынып калды...

– Һаумы, инәй!

Боролоп караһа, тупһаға өй хужаһының катыны сыккан икән. Әбей сәләмдә алманы. Төртәңләп килде лә йәш катынға тексәйзе:

– Әүхәзи кайза, килен?

– Һине күргәс тә сәйнүк токандырзым, әйзүк, инәй! Әүхәзи зә әле генә эштән кайтты.

– Әйт әле, килен, сыкһын! – Кәкүк сакырыузы кабул итмәүен белдереп, куш услап таягына аушайзы.

Сәйер һөйләшкән әбейгә аптыраған катын инеп китте, һәм шунда ук ишектә мыкты кәүзәле ир күренде.

– Һаулыкмы, инәй!

– Шөкөр әле. Әүхәзи, анау һайысканды һин аттыңмы?

– Аттым шул. Оялағы йомортканы куймай ине, эләктерзем тәки.

– Ошоғаса Хозай биргәнәнә шөкөр итеп йәшәнек, әммә кеше әйберенә һорауһыз кағылғаныбыз булманы. – Әбейзең күззәренән тағы ла ике бөртөк йәш һығылып сыкты. – Рәнийеттең, балам...

– Инәй, туктәле, бер нәмә лә аңламайымсы. – Йорт хужаһы кайтырға ыңғайлаған әбейзең артынан кыскырзы. Кәкүк туктаманы. Һарай түбәһендәге елдә елберзәгән һайысканды күреүзән, йәнә Әүхәзигә ауыр һүззәр әйтеп ташлаузан куркты.

Бына өйә тапкырына етте, капкаһына боролдо. Бәй, тибенендә һайысканы тибенеп йөрөй зә баһа. Һап-һау.

– Кайза йөрөнөң бығаса! – Кыуаныстан әбейзең йөзә балкып китте. – Ил гизеп йөрөп йүнләп ашамағас, мөзөрөп киткән булған...

Һайыскан ғәфү үтенгәндәй шыкырыклап куйзы.

– Кәкүк инәй... – Артынан Әүхәзизең тауышы ишетелде. – Инергә яраймы?

Әбей ялт итеп инеүсегә боролдо.

– Әйзүк, балам, әйзүк! – Ул ихлас өндәште. – Бәхетленең кунағы бер юлы тигәндәй. – Унан баяғы “рәнийеттең” тигән һүззәрен хәтерләп, хатаһын төзәтергә ашыкты. – Исмаһам, килен менән килеп хәлдә лә белеп сыкмай рәнийетәһегез бит... Бар, балам, килендә лә алып кил, хәзәр самауырымды яңыртам, һыйым да өстәлдә.

Бая аяғын сак һөйрәп атлаған әбей еңел атлап инеп китте. Унан тәзрәнән өзлөкһөз шыкырыклаган һайысканды карай-карай кунактарын көтә башланы.

Ә тибендә һикрәңләгән кош әллә уныкы булды, әллә түгел. Хәйер, барыбер түгелме ни, ул бит яңғыззы яңғызлатмай, уға кунактар сакыра.

Ел һатыусы

Колхоз осоронда башак һуғырға йөрөй торғайнык. Бушап калған басыуға барабыз зә сит-башка сәселгән, камыл араһында калған башактарзы йыябыз. Кыш бауыры озон, кош-кортка емлек. Төп коралыбыз – иген һуғыу өсөн кулланылған турпыша, һәлмәк кенә таяк, бизрә, шунан киндер ток. Был эшкә төркөмләп, өмәгә барғандай дүрт-биш катын бер юлы йөрөй. Кәрәк-яракты тоторға тип әсәйем мине лә эйәртә. Кайтыр мәл етһә, катын-кыз берәй такыр ер таба ла ырзын ойоштора. Әсәйем башкаларға эйәреп килтергән баласын йәйеп һала ла бизрәнә юғары күтәреп игендә әкрен генә елгәреп қоя башлай. Бойзайзы кәбәгенән айырыу өсөн ел кәрәк, ел сығарыу өсөн һызғырырға кәрәк, һызғырыу өсөн, билдәле инде, мин кәрәк. Ауызымды остайтып һабан турғайылай төрлөләйем: ас корһакка әсе, озон итеп һузам, кәйефле сакта өстәп сутылдап та ебәрәм. Ыңғай, ырамлы

барған эшебеззе карап торған бисә-сәсә, әллә ысын, әллә шаяртып миңә инәлергә тотона:

– Безгә лә сиратлап һыҙғыр әле!

Борсакты эренән ярам:

– Эйе, шулайтмай ҙа, буштың атаһы күптән үлгән!

– Нимә бирәйек һуң һиңә?

– Елдең хаҡы бик тә арзан: талғыны бер лампасый, уртасаһы – ике, көслөһө инде – өсәү...

Бөгөн шул минән ел һатып алған апайзарҙы күргем килә. Игендәр яңынан һары дингезҙәй тулҡынып үсәүен һаҡырып бушлай һыҙғырырға ла ризамын, әммә баһыуҙар ташландыҡка калған, теге апайзар ҙа юҡ инде күптән...

Кешеләр һәм үсәмлектәр

Урам буйлап етәкләшеп карсыҡ менән кыз бала атлай. Ауыл бәләкәй булғас, ишек алдарын, өй арттарын, бакса буйҙарын кесерткән, әрем, шайтан таяғы, тағы ла шундайыраҡ кый үлөндәре ябып бара.

Кыҙый юл ситенә төртөп күрһәтте:

– Был һиндәй үлән, өлөсәй?

– Тилебәрән.

– Уны һыҡ ағыулы тизәр.

– Ағыулы шу. Ә шайтан таяғы – торғаны сәнске, кесерткән саға һалып бара.

Кағылмаһаң-теймәһәң, шыпа ла зыянһыҙар. Кешеләр араһында ла тар күңеллеләр, һасар уйлылар етерлек. Уңдайҙарға яҡынламауың хәйерле. Тейһәң, бәлә килеүен көт тә тор.

Танытыу

Ауыл Советы башкарма комитеты рәйесе вазифаһында эшләп йөрөгән һак. Бер ағай тамам аптыратты, хәйерһеҙ, азна һайын йә берәйһе менән һуғыша, талаша, йә ерле юкта кешенең муйынынан ала, юҡ тигәндә, бисәһен тукмап, балаларын тинтерәтеп кыуып сығара. Тегеләре өй беренсә урам кыҙыра, кешелә йөкләй. Саҡыртып алып каты ғына итеп һөйләшеп алырға тура килде:

– Ағай, һасан шул каңғырып йөрөүендә куяһың? Ысынын ғына әйткәндә, катыныңды йәйге озон көндә – ике, кышкыһын бер тапкыр кыйырһытаһың. Сара күрергә тура килер!

– Эй, кустым, – тине ул, – һи өсөн улайтып каңғыра тиһең? Ауылда һинең һакта онотоп ташламаһындар, иһтән сығарып ебәрмәһендәр өсөн эшләйем бит һыны!

Бөгөн мәҙәһиәт, әҙәбиәт, сәнғәт өлкәһендәгә әрһеҙҙәр түрҙә йөрөй, төрлө юлдарын табып телевизор экранында, гәзит-журнал биттәрәндә, сәхнәлә күренеп калырға тырыша. Һи хәл итәһең, талантһыҙ булған хәлдә лә, шаушыу ойоштороп, үҙеңдә һисек тә танытырға кәрәк бит...

Гүр саҙакаһы

Яңы ғына өйләнешкән һак. Тәүге осорҙа әллә һишләп эш һакын еткереп булмай ҙа куя, тормошобозҙо үзебезсә, яңыса короһ маташҡас, өй әсенә уныһын-һыныһын һатып алаһыҙ, башкалар алдында кәм-хур булғы килмәй куһтарланаһыҙ ҙа. Һисек кенә һаксыл тотонорға тырышһак та, икебезҙең

мәктәп оклады, әсәйемдең алған пенсияһы айынығы айына бөтә. Хәйерселәй кайта-кайта кешенән теләнселәп йөрөү зә килешмәй, ни тиһәң дә, ауылдаштар араһында абруй за бар һымак, мәжлестә ултырған ер зә ишек төбөндә түгел. Үз коромда биләгән урынымды әйтеүем. Һуңғы сиктә тағы ла көн әсәйемдең гүр сазакаһына кала. Осто-оска ялғай алмай бөтөнләй өзөлөп киткәндә, әйтеремде асыктан-асык ярып һалмаһам да, туранан һалдырам:

– Әсәй, кеҫәбез төбә тақырайып китте бит әле, тәйнәнгәнәнде тотонайык мәллә?

Ә ул нимә һақында һүз барғанын шундук тойомлап ала:

– Капылғара үлеп-нитеп китһәм, кайһылайтырһығыз икән?

– Буш һүз һөйләп күңелгә шом һалма әле, ауызыңдан ел алһын!

– Буш һүз тип, донъялыкта була торған хәл. Юғарынан әшкәртеүзә көтмәй алдан йыйына башлауың хәйерле...

– Бирәсәкле кеше үлмәй тизәр, һин дә хәйергә әзерләгәнәнде тотонуп бурыска бат та йөзгә еткәнсе йәшә!

– Ни хәл итәһең, һүзегеҙзе йығыу килешмәс, Хозай Тәғәләһән ахирәткә күсеүзә бер аз кисектереүән үтенермен. Бәлки, ризалашыр, кабул кылыр...

– Шулай ти зә тыгшырған яулык-тастамалдары араһын ақтарырға тотона.

Тегене алабыз за онотабыз, сөнки беләбез, бер ни тиклем ваҡыттан сазака теүәл генә булып урынына барып ятасак.

Бер ярты йылдан һөйләшеү тағы кабатлана...

Һуңынан матди яғыбыз ййға һалынды, хәлбуки әсәйем йомошһа тип ингән-сыкһандарға һандығы төбөндәгән биреп сығарыуы ғәзәт итеп алды. Шулайтып әжәл алдында бирәсәкле булып, ғүмерен озайтып, һикһәнгә еткәнсе йәшәһе. Бөгөн мөмкин булмағанды ялбарып кысһырғым килә:

– Тәңре, үтенеп һорайым, әсәйемде кире кайтар. Уның алдында әллә күпмә кайтарылмаған бурыстарым бар!..

Көфөр хәбәр

Берәй нимәнә шаштырып, йә “Алла бирһә” һүзбәйләнешән кушмай һөйләп ташлаһам, әсәйем мине гел тыя килде:

– Көфөр һөйләмә, балам!

Урта йәштәрзәге ирзе ерлөүзә катнаштым. Зыяраттан сығыр сакта бер йәш егет уйламаған иләмһез һүз әйтеп белекһезлек күрһәттә:

– Инде кемде ерләребез икән? Сиратта йәше еткән Фәттәх карт инде. Башһа кеше юк!

Бер азна үтәме-юкмы, аварияла һәләк булып калған егетте ерләһек. Көфөр хәбәр һөйләгән теге егетте. Нисә йыл үтте, Фәттәх карттың һаман да һин дә мин тереклек итеп ятқан көнә, ары ла уға бына ошолар имен-аман ғына йәшәргә язһын. Иртәгә ни булырын беребез зә әйтә алмайбыз. Хыялыбызһа ком өйөмөнән хан һарайы төзөйбөз зә ул, әммә уның теләһә һиндәй мәлдә ишеләп төшөп кабаттан ер менән тигеҙләһеү ихтималлығы ла бар бит әле. Иртәгәге көндә кем безгә вәғәзәләй ала? Хозай Тәғәләһән башһа бер кем дә!

Шуға әлегә мәлдәң, әлегә минуттың, хатта күз асып йомған мәлдәң кәҙерен беләйек, күктә балһыған қояшһа, иһкән елгә, япрактарһың қышһыртауына, йә иһә ап-ақ қарһың яууына кинәһеп, қыуанып, барына шөкөр қылып йәшәйек Ә иртәгә? Әйзәгәз, аша төшөп көфөр хәбәр һөйләмәй торайык әле.

(Дауамы бар).

Камил ФАЗЛАЙ

ҺУЛЫШ БИРӘ ТЫУҒАН ЕРЕМ

Башкортостаным

Оло Ватаным эсендә
Бар минең тыуған ерем.
– Кайзан һин? – тин һораһалар:
– Башкортостандан! – тимен.

– Матурмы ул?
– Әйе. Уға
Һоклана барса халык.
Курайы ла – моң шишмәһе,
Уйнаһаң кулға алып.

– Батырмы ул?
– Батырлығы
Билдәле түгел кемгә?!
Шайморатов генералдай
Меңләгән батыр илдә!

– Йомартмы ул?
Йомартлығы

Камил Фазлай 1949 йылдың 15 февралендә Бәләбәй районының Тузлыкыуыш ауылында тыуған. Оҙак йылдар уҡытыусы, мәктәп директоры булып эшләй, Башкортостандың атказанған уҡытыусыһы. Ул Фәтих Кәрим, Динис Бүләков исемендәге әҙәби премияларға лайыҡ булды.

Килә быуындар буйлап.
Кунак итер кымыз, буза,
Табикмәк менән һыйлап.

– Йылытамы күңелдәрзе,
Әйткән сағында йыйнап?
– Башкортостан бөтәбезгә
Нур сәскән кояш һымак!

Һулыш бирә тыуған ерем,
Ошонда нигез ташым.
Гүзәл Башкортостанымдан
Хозайым айырмаһын!

Әбейзәр сыуағы

Көззөң бар ғәмәлдә
Йәнә бер шәп яғы:
Донъяға йәм өстәй
Әбейзәр сыуағы.

Шар асып Йыһанға
Ғүмерзең ситлеген,
Йәш кыззар кейгәндәр
Әбейзәр битлеген.

Миҙгелдә тәбиғәт
Үзгәрә кай ара?!
Салт аяз көндәре
Йәйзәргә кайтара.

Йылдарзың тузаны
Һылашкан йөззәргә.
Ә хистәр ялкынлы,
Бирешмәй көззәргә.

Күбаләк елберзәй,
Яткас көн төшлөккә.
Әллә һуң кайтамы
Әбейзәр йәшлеккә?..

Күззәре осконло,
Һөйкөмлө иҫ киткес.
Күззәр һис картаймай,
Караштар иҫерткес!

Вакытты үзгәртеп,
Кирегә борғолап,
Йылдарзы йырғалап,
Баша ла һырғанаҡ?..

Тәбиғәт өстөнән
Һокланғыс моң аға.
Әбейзәр сыуағы
Көзгө мул донъяла...

Тыуған ерем

Күззәремдә – нурлы һының,
Колағымда – йырҙарың.
Коштарыңдың канатланып
Һайрауҙарын тыңланым.

Һулышымда – әсәй һалған
Ап-ак күмәс естәре.
Беләгемдә – ғәйрәт биргән
Уралтаузың көстәре.

Тел осомда – әрәмәлә
Бешкән еләк тәмдәре.

Күңелемдең түрзәрендә –
Камышлы күл йәмдәре.

Тыуған ерем – бишек йырым,
Сикһез хыял диңгезе.
Хыялдарзан йәшәйешкә
Етәкләнең һин беззе.

Кинйәң кеүек мин эргәңдә,
Ситтәгеләр һағына.
Һағынғандар һағышланып,
Карай тыуған яғына...

Япрактар оса елдә

Көзгә япрактар ағастан
Оса өзөлөп елгә.
Күсенеп киткән халыктай
Эш эзләп илдән-илгә.

Ағас тағы япрак ярыр,
Йәшәрер язын ерзәр.
...Короған ағас хәлендә
Халкын юғалткан илдәр...

Яналар

Күбәләктәр утка осоп
Яна, юк көс аралар.
Ирзәр тартыла хәмергә,
Эсә-эсә яналар.

Фәжиғаләр көтөп тора,
Онотолһа самалар.
...Янғандарзың урынына
Килә йәнә яңылар...

Якты юл

– Етмәй якты! Юк иркенлек! –
Ағастар шаулаштылар.
Үз-ара яғалаштылар,
Яктылык даулаштылар.

– Якты юл ярам һезгә! – тип,
Балта майҙанға сыкты.
Алдында үскән ағасты
Сапкылап ергә йыкты.

– Яктырзы донъя, иркен! – тип
Урман алкышка күмде.
Балта ағастар аузара,
Көндәргә ялғап төндө.

– Афарин! – тизәр ситтәгә
Ағастар, эшен мактап, –
“Әһһһ”гә бейеп була,
Ул беззе йөрөй яклап.

Ауа торғас кайын, имән,
Уҫаҡтар зифа буйлы,

Калды тороп карурмандан
Бары тик... балта юлы..

Балта һабы һәм утын

– Эштә янып сыктым, – тине
Балта һабы утынға, –
Саптым, кактым, арыткан бик,
Хәл калмаған суртым да.

– Бик мәслихәт, – тине утын,
Бынан файза табып нык:
– Зинһар, янған мейескә иң,
Минең өсөн янып сык!?.

Һүз бирзе

– Хәмер эсмә! Зарарлы! – тин	Эскелектен зарарлығын
Сығарғас доктор карар,	Куйзым башыма һалып.
Пациенты анттар итте:	Эсмәйем! Ашай башлайым
– Эсмәм! Һүз бирәм! Ярар!	Үзен икмәккә манып!..

Максатлы фото

– Ник төшәһең фотоға гел,	Төшәм бергә, максат куйып,
Һырышып, зур шәхес менән?	Бынан файза күрмәмме, тин.
– Белһәң икән, төшөү бәйлә	Икәү төшкән фото аша
Тура минең бәхет менән.	Китаптарға кермәмме, тин...

Бәхәс

– Хәмерһез торалмайһың! – тин
Әйткәс хәмер колона:
– Торам! – тине, бәхәсләшеп,
Һузып кулын кулыма.

(Өмөт усағы һүңмәгән,
Айыклыкка тартыла).
– Бәхәс, – тим, – ниндәй бүләккә?
– Әйзә, – ти, – бер “ярты”ға!

Көйгәндәр

– Ник был икәү кара йөзлө,
Элек бит аң инеләр?
– Бер-беренә тел тейзереп,
Эстән янып көйзөләр.

– Булмағанмы бахырзарзың
Яндырмаслык һүззәре?
– Булмаған шул, эстән янғас,
Тыштан көйгән йөззәре...

Зөфәр
ВӘЛИТ

ҺӨЙӨР ӨСӨН БИРЗЕМ ҒҮМЕРЕМДЕ...

Башкортостан

*Башкортостан – беззең йөрәктәрҙә,
Башкортостан – моңло йырҙарҙа,
Һүнмәҫ йондоҙ булып мәңгелеккә
Тараласаҡ ғорур һындарҙа...*

*Алға, алға, илем Башкортостан,
Алға, дуҫтар, якты хыялға!
Донъя безҙән үрнәк алһын өсөн
Без барырға тейеш гел алға!*

*Берҙән-берем, илем Башкортостан,
Берҙәмлектә беззең киләсәк,
Салауатың, Бабицтарың менән
Бөтөн донъя һине беләсәк!*

Зөфәр Вәлит 1949 йылдың 1 февралендә Стәрлетамаҡ калаһында тыуған. Етмешенсе йылдар уртаһынан уның әсәрҙәре республиканың гәзит-журналдарында даими басыла. “Йылдар сатында”, “Кәрәҙле минуттар”, “Йырлы ғүмер”, “Һуң түгел”, “Мин йәшәгән донъя” һәм башка шиғри йыйынтыктар авторы.

Башкортостан, беззе бала сактан
 Атайзарса һөйгән ер бит һин!
 Олатайзар мәңгелеккә киткән
 Без артылыр һуңғы үр бит һин!

Булырбыз бергә

...Беребез – ерзең өстәрендә,
 Беребез – астарында...
 Рауил Бикбаев.

Һин Ер-Әсә косағында,
 Без уның усағында.
 Ил-Ер өсөн янған сакта
 Булмаштыр бысағым да.

Ил язмышы һалынғанда
 Базар үлсәүзәрәнә,
 Ауырлығы төшә микән
 Ерзең күсәрзәрәнә?

Ерзең дә бит йәне – усақ,
 Дөрләп китһә һыуы бар.
 Беззең һүнгән йөрәктәрзе
 Вакыт еткәс йыуырзар...

Ер кешеһе файза ғына
 Килтергән сакта ергә;
 Ер-Әсәбез иңән сакта
 Булырбыз һаман бергә!

Ер йөзөндә

Йырлап торған койо һиртмәләре
 Тик тамырлы ерзән һыу ала.
 Ер-һыу тәбиғәтле Башкортостан
 Әзиптәрен танып һоклана.

Шиғриәттең тамыры кайза икән,
 Ашлаусыһы уны кем икән?
 Исемдәре уның нисек икән –
 Аллаһ микән, һөйөү, һин микән!?

Терпе кеүек кеше язмыштары
 Сарланалыр тормош сарында...
 Түзер микән шиғри йөрәклеләр
 Йырлағансы шуның барын да
 Бик боронғо иске борамда?..

Хәтер

“Кайтмайым!” тип өйзән сығып китте,
 Сығып китте низер эзләнеп,
 Колағымда бүре олоһа ла,
 Мин доғала калдым тезләнеп...

Бар ғүмерем уны көтөп үтте,
 Кайтмаһа ла, туңып катманым.
 Тик шуныһы: ул киткәндән алып,
 Мин башкаса сәскә атманым...

Мөғжизә

Шифриәттең шартын белгем килә, Икеһендә лә мине йәшәү өсөн
Шул шарт менән килә йәшәгем... Шифриәтле рух сәмләне,
Мәңгелеккә старт алһам, уны Карашымды шиғыр имләп торҙо,
Йәнгә һалып килә йәшнәгем. Күззәрәмде һөйөү бәйләне...

Ожмахта ла йәшәп караным мин, Ә шиғырһыҙ йәшәү нисек икән?
Тамукта ла булып караным, Әле булһа шуны белмәйем,
Икеһендә лә шифриәт тигән Ожмахын да, тамуғын да күрәм,
Бер мөғжизә менән яраным. Ах(ы)ры, шуға һаман үлмәйем...

Кемдән генә калмай мөхәббәт...

Бабицтарҙан калған был мөхәббәт
Күңелдәрҙе нисек иретә! –
Ай кызының айһыҙ яланында
Диуаналар итеп йөрөтә...

Кемдән генә калмай был мөхәббәт,
Кем күңелен генә илертмәй?
Тыумағанды ғына ысертмәй ул,
Тыумағанды ғына тилертмәй...

Шуғалыр ҙа, миллиард характерлы
Мөхәббәттән тыуа кешеләр.
Бер калыпта, ах(ы)ры, һуғылғандыр
Һинең менән минең ишеләр...

Һынауҙар

Мин Хозайҙан бер ни һорамайым,
Һынауҙары алға өйөлгән,
Хатта уның доғаларында ла
"Һау-сәләмәт йәшә!" тиелгән.
Тәүге һынау бала сактарҙа ук –
Тереләрҙең белеү кәҙерен.
Аң керергә йәнә тәүге һынау –
Мәрхүмдәрҙең белеү кәберен...
Унан китә тормош һабактары
Һынауҙары менән ғүмерлек,
Сүкей-сүкей һынай безҙе тормош,
Әйтерһең, ул безҙең тимерлек...
Һуңғы һынау ошо тимерлектә
Әйләндерер йәнде йәшенгә...
Һынауыһы һине күрәп торор,
Кайҙа ғына инеп йәшенмә!

Килербез Салауатка!

Күңелде һағыш басканда
Төшмәйбез яманатка,
Душтарҙы күрге килә, тип
Киләбез Салауатка...

Кайғыны ла, һағышты ла
Һалмайбыз яманатка.
Йәшәү безҙән тора, тиен
Киләбез Салауатка...

Дошмандар безгә янаһа,
Сер бирмәй яманатка,
Ил бәхетен күрер өсөн,
Килербез Салауатка!

Кырағай тәхеттә

Донъяға һулыш өрөүсе
Сакма тояклы атта,
Ғүмеремдең иң ысыны
Кырағай булған сакта!
Вәт, исмаһам, йәшәгәнмен:
Йәшендәрҙе иләртеп,
Үләндәрҙе дер һелкетеп,
"Үлектәр"ҙе терелтеп.
Алтынсы палатала ла
Булырға тура килгән:

Ажыллылар куркып каскан,
Йүләрҙәр минән көлгән.
Йәшәгәнмен атай-ағай
Күрмәгәндәрҙе күреп.
Мин, ах(ы)ры, киәмәттә лә
Ашты ашармын өрөп...
Донъяла мин йәшәгәнмен
Кырағай тәхет табып:
Юк кына ерҙәрәнән дә
Юк кына бәхет табып.

Рухиәт

Наркоз көсө, һизәм, бөтөп бара,
Түземлектен аҡһай көстәре,
Мәмкинлектен сикләнеүҙәрәнә
Замандың да китә иштәре...

Шуғалыр ҙа, заман үзгәреүсән,
Ул тыуыра яңы хәстәрҙе,
Шуға күрә ул үз тәхетенә
Күтәрәлер яңы көстәрҙе.

Һиндәй генә заман тыуғанда ла,
Рух бәуелтә уның бишеген.
Киләсәккә яҙған хаттарыбыз
Асыр яңы заман ишеген...

Наркоз көсө бөтә тип үкенмәм,
Түземлектәр һорап үтенмәм,

Халык рухы акһамаған сакта
Үлгәндә лә хатта үкенмәм!

Көзгө моң

Көзгө томан куйынында зыңлай
Йәшлегемдең моңло кылдары.
Моң эсенән йәнә баш калкыта
Ғүмеремдең алтын йылдары...

Һөйөр өсөн бирзем ғүмеремде,
Үлер өсөн түгел йәшәүем.

Бер сер булып калды вакытында
“Һөйәм!” тиеп миңә әйтмәүең.

Йәш ғүмерем менән түләнем бит
Һөйгән өсөн һине онотолоп.
Мин һөймәгән, мине һөйгән йәрзәр
Йырактарҙа калды моң булып...

Өлгөрөрбөз әле...

Картайылды... тигән һүзгә
Килмәй әле ишеткел.
Асырға без өлгөрөрбөз
Мәңгелектең ишеген...
Бар әле һайратаһыбыз
Ғүмерзең бурандарын,
Бар әле бейетәһебез
Баш кала урамдарын...
Беззән һуң ейән-бүләләр
Бейер быуат түрендә!
Шулай булғас, ниндәй картлык
Булһын ғүмер үрендә!?

Корзааштарға

Һорамағыз минең ысәнлектә,
Күрәһегеҙ, үлеп ятмайым.
Күңел генә гел үзгәрәп тора,
Һәр яҙ һайын сәскә атмайым...

Һораһағыҙ, һорағыҙ һаулығымды,
Уныһы ла балкый йөзөмдә.
Башка төстә булыу мөмкин түгел
Һайрағанда ғүмер көзөндә.

Йә йылмайып, йә шаркылдап көлөгөҙ,
Исәрлеккә уны һанамам,
Көнөм шул сак, бәлки, балкып куйыр,
Ә мин һезгә бармак янамам.

Йәлләүең дә миңә кәрәге юк,
Без бит инде унан уҙғанбыз.
Һүҙһеҙ генә бер серләшер өсөн
Бер-беребезгә кулды һуҙғанбыз...

**Мөнир
ИКСАНОВ**

ТОЯМ ҮРЗӘР ЯУЛАР ДАРМАНДЫ!

Батыр тураһында баллада

*Кикбоксинг буйынса донъя чемпионы,
бокс буйынса Америка чемпионы,
Арғаяш еренең данлы улы
Хәбир Сөләймәновка бағышлана.*

1

*Ят калала, диңгез аръяғында,
Тыуған ерзән алыс-алыста
Ринг уртаһына егет сыға,
Камсат бүрек кейеп башына!*

*Йәйрәп яткан сикһез дала көсө
Йөзроғона уның төйнәлгән!
Йөрәгенә уның рух бирелгән
Урал да ыына тигән төйәктән!*

Мөнир Иксанов 1984 йылда Учалы районының Орловка ауылында тыуған. Ике китап авторы ("Менегез канатлы аттарға", "Урал коросо"). Килмәк ауылы мәктәбендә башкорт теле һәм әзәбиәте уҡытыусыһы булып эшләй. 2014 йылдан Языусылар союзы ағзаһы.

Бына, хәтерләтеп кылыс сыңын,
Гонг яңгырай!
Алыш башлана!
Кан хәтерен егет уята ла
Айбарланып алға ташлана!

Әйтерһең, ул ярышыусы түгел,
Ул боронго башкорт яугиры!
Залға тулған халык – һанһыз сиреү!
Ринг майҙаны – иркән яу кыры!

Бына, сығып хәнийәр көрәшенә,
Алдар тархан ала Азаузы!
Варшавала хәрби хәйлә жора
Старшина Юлай Азналы!

Бер караһаң, безҙең күз алдында
Каһым түрә инә Парижға!
Бер караһаң, Днепр буйҙарында
Атлы комбриг Муса һуғыша!

Һөжүм тынмай.
Йәшен тизлегендә
Йоз(о)рокка йозрок бәрелә!
Етеҙ бер хәрәкәт!
Һәм дэһүәсе
Нокаутка китеп бирелә!

Ят калала,
Диңгез аръяғында,
Ил намысын яклап, ил данын,
Камсат бүрек кейгән ир-узаман
Таға бына чемпион билбауын!

2

Башка берәүҙәрҙе арбар ине
Сит илдәрҙең алтын-гәүһәре.
Тыуған яктарына ҡайтмайынса,
Тыныс булмай батыр йөрәге.

Ҡайта батыр хәҙер инде халкын
Әйҙәр өсөн оло еңгүгә!
Якты хыялдары, хәк уйҙары
Алып килә уны Өфөгә!

Ҡайта батыр, ихлас күңел менән
Башкортостан ерен үз күрөп!
Ошо мәлдә якынайтыр өсөн
Айкашты ул күпме көс түгөп!

Милләтенә мең сакрымдар аша
Нисәмә йыл илтте сәләмен!
Милләт куйынында була алыр,
Баға алыр хәзер милләтен!

Әммә тормош ринг майзанымы?!
Йыш тантана итә иң элек
Намыс түгел,
Каһарманлык түгел,
Ярамһаклык менән мәкерлек!

Илдең язгык канундарын күреп,
Ярһыу куба асыл йөрәктә!
Бына егет, яңы кеүәт йыйып,
Инде сыға тиңһез көрәшкә!

Әйтерһең дә, тарих куласаһы
Үткән дәүерҙәргә борола!
Батшаларға баш эймәгән башкорт
Оран яңғырата Уралда!

Бер караһаң, халкын яклап, Алдар
Тере кая булып калкына!
Бер караһаң, ере-һыуы өсөн
Ут-ялкындай Юлай кабына!

Бер караһаң...
Тик күрәһе килмәй
Канлы бәрелештәр заманын!
Алдар, Юлай, Каһым, Мусаларзың
Язаланып башын һалғанын!

Эй, Ватаным!
Илен курсалаған
Бабаларзы бөгөн зурлайһың!
Ата-бабаларзың юлын кыуған
Замандашты үзең хурлайһың!

Батыр замандаштар, ирек көсәп,
Кулға алмас һуғыш коралын!
Ата-баба һымак корбан булмас,
Ғазаптарға һалмас Уралын!

Ләкин бирешмәстәр!
Бил бирмәстәр!
Килеп етер шундай вакыттар:
Тыуған илдә еңеү тәмен татыр
Камсат бүрек кейгән батырҙар!

Азатлык йыры

Кем шатлана, кэзер күрә кемдәр?!	Йомоп булмас безең ауыззарзы!
Ғазап сизгә, йәберләңә меңдәр?!	Тыйып булмас безең азымдарзы!
Безгә алтын зиннәт – хакимдарға!	Безең тарафтарға ысәр тиззән
Безгә халыктарға – фәкир тиндәр!	Хаклык һәм азатлык дауылдары!
Бар донъяға ил күрһәтә көсөн!	Булһын бөгөн сафтарыбыз һирәк!
Көслө илдең халкы ниңә мөскөн?!	Тиңһез алыштарға килер көзрәт!
Кан ағыззы, дан казанды батша	Күкрәктәрҙә утлы күмер булып,
Халык өсөн түгел, тәхет өсөн!	Ялкын бөркөп яна безең йөрәк!
Кол булыуҙан курған булыу якшы!	Без ауғанда, тыуыр яңы инсан!
Ирек өсөн қорбан булыу якшы!	Офоктарға балкыр яқты заман!
Мәңгелекте ярып яңғыраған,	Халык кулдарына ниғмәт кайтыр!
Ил күтәргән оран булыу якшы!	Ирек татыр, сәскә атыр Ватан!

Тылсымлы көс

Илдә инде нисә йылдар
 Хаким итә Катил кулы!
 Илде яратыуҙан түгел,
 Куркытыуҙан хакимлығы!

Үсә бында, кеүәт йыя
 Азау теишле үгез генә!
 Ул ер һөрмәй, ул ит бирмәй –
 Канлы эззәр мөгөзөндә!

Күңелдәрҙе шом һағалай!
 Ни көтөргә мәркәземдән?!

Еребезҙе басып алды!
 Калышманы Әзрәкәнән!

Үрсей халык канын һурған,
 Зәркүм тигән йылан заты!
 Милләтенән айырылған,
 Илен һатқан Шүлгән заты!

Ирек күргән ил-кәүемдәр
 Ер йөзөндә бармы әле?!

Суомиға бына күз һал!
 Түгелме һуң Самрау иле?!

Рух канаты донъяла бар!
 Етезерәк Акбузаттан!
 Тел көзрәте донъяла бар!
 Үткерерәк ак булаттан!

Тылсымлы көс булып улар
 Йәшәй икән йөрәгеңдә,
 Тыуыр кабат Урал батыр
 Башкорттарзың төйәгендә!

Баби́ч рухы

Куңелемдә – йәшлек сәскәләре!
 Күззәремдә – шатлык йәштәре!
 Ватанымды яктылыкка сорнап,
 Балкып тора Баби́ч һәйкәле!

Һыны һомһол, азымдары еңел!
 Ә һүззәре уның канатлы!
 Ул сакыра ғәзиз башкорт илен
 Өн итергә изге хыялды!

Ырыс өсөн көрәшкәндә халык,
 Шул һәйкәлдән башлар оло юл!

Шаһирзәрға илһам булып торһа,
 Батырзәрға оран булыр ул!

Әй үрелә нурлы караштарым
 Бейектәргә ашкан Баби́чка!
 Баби́ч менән мин үреләм үзем
 Ирек тигән сағыу кояшка!

Уға бакһам, каным көзрәтләнә!
 Уға бакһам, аңым сафлана!
 Ниндәй бәхет – йәш йөрәгем тибә
 Баби́ч рухы калткан заманда!

Ирәмәл

Ватанымдың күрке – Урал тауы!
 Уралымдың күрке – Ирәмәл!
 Ир корона кәргән егеттәрзең
 Үткер караштарын иркәләр.

Ирәмәлтау бите окшап тора
 Олатайзың һырлы йөзөнә.
 Ирәмәлгә килеп ниәт корһам,
 Иңдәремә сихри көс инә!

Ап-ак түбәтәйзе хәтерләтә
 Ирәмәлдең карлы түбәһе.
 Ирәмәлдә илем тәүбә жыла.
 Бозолмаһын илдең тәүбәһе!

Ирәмәлдән күрәм: тыуған ерем
 Бигерәк тә матур ер икән!
 Урал күрке Ирәмәлтау булһа,
 Илдең күрке – батыр ир икән!

Кышкы мәл

Баш осомда сағыу кояш балкый!
 Йондоз базлай аяк астында!
 Ак кышымдан сафлык бөркөлгәндә,
 Туктап торсо, вакыт, аз ғына!

Асмандарзың зәңгәр туқтағынан
Һулайымсы гәлсәр һауаны!
Үпкәләргән юл тузаны сыкһын!
Күңелдәргән – тормош тузаны!

Энә кеүек сәнсеп, кар бөртөгө
Әсе сикәләргә қазала!
Һәм асыла томаланған зиһен!
Ярһыуланған хисем бағыла!

Йәки карзар яурыныма қунып,
Йомшак тақма булып урала!
Тәнем йәрәхәте йүнәлә, һәм
Йәнем яралары уңала!

Берсә назлап, берсә қырқыуланып,
Елдәр ыуып ала арқамды!
Талған быуындарзы яззырам да
Тоям үрзәр яулар дарманды!

Ақ қышымдан мине айырырға
Ашықмасы, вакыт, тұқтасы!
Қараштарзы арбап торған қышым –
Ақ халатлы шәфқәт туташы!

Яна йөрәк

Қояш балқый күктәремдә!
Йөрәк яна күкрәгемдә!
Сәскәләнә язғы гөлдәр!
Осконлана назлы күззәр!

Қояш сыққан нурлар өсөн!
Йөрәк қилгән йырлар өсөн!
Нур яғыла күктәремдән!
Йыр ағыла күкрәгемдән!

Ниндәй сағыу қояш, яқты!
Ниндәй ярһыу йөрәк уты!
Үрел, сәскәм, күктәремә!
Һырыл, иркәм, күкрәгемә!

Гөлдәр миңә һала ауаз:
– Қайған ялкын ала қояш?!
Серем асып, гөлгә әйтәм:
– Йөрәк яна мөхәббәттән!

Салауат
РӘХМӘТУЛЛА

ЙӘШӘР ӨСӨН ТЫНЫС ЙӘН МЕНӘН...

Шиғыр

...Күптән күнегелгән инде
Икмәккә тамак тукка:
Бер кем ышанмас
Өйөмдә
Бер грамм тәғәм юкка.

Урам аша ғына йортта
“Ул” –
“Икмәк” тигән кибет.
Өс куплет шиғыр язырға
Ун минут етә, ти бит.

Биш минут етә-ә-ә!
Урамға

Салауат Рәхмәтулла 1942 йылдың 1 февралендә Ауырғазы районы Солтанморат ауылында тыуған. Байтаҡ китап авторы. Шиғырҙары, поэмалары, тәржемәләре, публицистик мәҡәләләре гәзит-журналдарҙа даими басылып килә. Ауырғазы районы хакимиәтенең Ғәли Ибраһимов исемендәге премия лауреаты.

Сыгыу – һуңғарак калһын!
 ...Ауаз – күктәндер: “Кузғал һин...
 Азык... күп көнлөк ал һин!..”

Донъя – матур!

Ерзә –	Матур йәшә,
Тик һине үз иттем! –	Минән һуң да
Халәт – үкенерлектер:	Йәшә һин оза-а-ак итеп.
Мин “тегендә” һинән алда	...Мин ләхеттә, борһоланып,
Китермен кеүек никтер.	Ятырмын һине көтөп...

– Дан кәрәкме?
 Әллә акыл кәрәк
 Йәшәр өсөн тыныс йән менән?
 Акыл менән йәшәп ғүмер уҙһын,
 Озак йәшәп булмай дан менән...

Халык һәм балык тураһында

“Халык”, “балык”,
 “Балык”, “халык” –
 Мәғәнәләрен бер хәрәф
 Айыра бит, карағыз:
 Тик балык һис халык булмас,
 Ө без – халык –
 Ө без – халык?! –
 Балык булып барабыз...

Алдау көнө

Алданыузар... –
 Улар ғүмерем буйы
 Теңкәләргә тейзе минең дә.
 ...Алдаһындар,
 Алдаһындар ине
 Априлдең тик тәүге көнөндә...

Думала

...Йылдар – Думала эш кайнай
 (Тағы кайза кайнаһын?!):
 Дума хәтле Дума булғас,
 Эштәр – мөһим: аңла һин.

Мөһимдәрҙең дә мөһиме –
 Халыкка арт бормаска:
 Уға... хәмер каптырмаҫка,
 Тәмәке тарттырмаҫка!

Хактыр...

Моғайын,
Тамукта урын
Калмағанын белгәнгә:
“Урыны –
Йәннәттә булһын!” – туп,
Теләйҙәр һәр үлгәнгә.

Бәхет

Кеше өсөн бәхет – нимә? –
Без белергә тейеш.
...Кеше кешегә ярҙамға
Гел килергә тейеш...

Түп-түңәрәк Еребеззе
Ут алмашка тейеш;
Кешелек кулына хатта
Ук алмашка тейеш...

Беребез ҙә хата юлдан
Атламашқа тейеш;
Бер кем дә бер кемгә нәфрәт
Һахламашқа тейеш...

Кауышкандар береһен-береһе
Юғалтмашқа тейеш;
Кеше бәхетенә кеше
Күз атмашқа тейеш...

Кеше кайғыһына кеше
Шатланмашқа тейеш;
Максатка юлда күперҙәр
Шартламашқа тейеш...

“Тейеш”тәр – бихисап: барыһын
Аң һанларға тейеш...
...Бәхет күктән төшмәй – шуны
Без аңларға тейеш!

Мостай Кәримгә

Нишләргән мин –
Сит илдәргә
Юлдар төшөп,
Яңғызлыҡка
Башымды дусар итһәм?!
Душтар, туғандар табырмын,
“Мостай иленән!” – тиһәм!

Әҙиптәребез тураһында йылмайып-көлөп кенә

I

...Берлектә йөزلәп шағир, туп
Һөйләйҙәр гелән-гелән:
Йөزلәп үк микән ни хәҙер,
Мин... тукһанлабын беләм...

2

Тәнкитселәребез ҙә бар,
Шактайҙар ғына хәҙер,
Ләкин улар тәнкитләмәй,
Мактайҙар ғына хәҙер...

3

...Драматургтарыбызмы? –
 Ниңәлер базмай улар:
 Элек күп язалар ине,
 Хәзер... һис язмай улар...

4

...Халык шағирзарыбыз – аз,
 Күберәк булһын улар:
 Егерме,
 Утыз,
 Кыр(ы)кка,
 Иллегә тулһын улар!

5

...Тәржемәселәребез ҙә
 Күренмәй күзгә хәзер:
 Рәми Ғарипов кеүектәр
 Бик кәрәк безгә хәзер!..

Һин дә уйлап кара...

Донъяла дуҫ бар,
 Дошман бар:
 Был – яңылыҡ түгел.
 Дошман барҙа йәшәү – ауыр,
 Дуҫтар барҙа – еңел.

Илдәр кисерә был хисте
 (Ер туп-тулы халыҡ!):
 Был хакта һәр кем уйлана,
 Һәр кем – яңғыз калып...

“Мин дә уйланам”: дуҫ – ташлай,
 Ташлай...
 Уйлап кара:
 Дошман безҙе кәбергәсә
 Эҙәрлекләп бара...

“Шағир һин!” – тинем берәүгә...

Уйланам...
 Уйланамын да,
 Аптырап торам үзем:
 Уны күккә сөйгән икән
 Шаярып әйткән һүзем.

Уйлап-уйлап
 (Төптән уйлап!),
 Әйткән һүзҙәрем – күп бит! –
 Колағына ла элмәне:
 Дөрөҫ һүз уға – сүп бит...

Стәрле

Тау башында балкый бер кала,
Ул кала Өфө тип атала...
Рәизә ЯНБУЛАТОВА.

Өфө Стәрленән бейек,
Бейектән безгә баға...
Ә йылғалар
Стәрленән
Өфөгә табан аға!

Юпитер

(Йылмайып-көлөп кенә)

Юпитер – Кояш система-
һындағы иң зур планета.

Зу-у-ур һин!
Ләкин –
Күренмәйһең:
Белдең микән һин үзеңә
Шундай язмыш тейәһен?! –
Башкортостандағы
Шаһир
Рәхмәтулла, гүйә, һин...

Эскесе кыуанысы

Айныткыстарыбыз – кайта! –
Кәрәк ил менән хуплау:
Һағындырған дуҫтар менән
Күрешеп,
Бергә гөрләшеп,
Серләшеп...
Бергә йоклау...

Сит ауылдан үтөп барам,
Был ауылда – һин дә бар.
(Хәзер һин дә – ауылда бит...)
Был донъяла – мин дә бар.

“Һа-ғын-ды-ы-ым!” – тип, элеккеләй,
Шашып, көтәһем килмәй.
Тик... хәлдәреңде белмәйсә,
Һис тә китәһем килмәй...

Минуттарзан,
Айзарзан,
Йылдарзан
Хасил булған ғүмер – үтәсәк:
Айзары ла,
Йылдары ла – түгел,
Минуттары... башка етәсәк...

ЙЫЛДАР АША ЫӨЙЛӘШЕҮ

– Йә, һаумы, әтей...әтейем... Бик озак килдем... килдек... 72 йыл кәрәк булған һиненң яныңа килергә... Күп, бик күп йылдар, әммә, шөкөр, килдек...

«Әтей, әтейем» тип өндәштем дә, һиндәйҙер сәйерерәк хистәр солғанһыһында калғандай булдым. Ул изге һүҙҙе әйтмәгән бала юктыр ер йөзөндә. Беҙ ҙә – минең быуын – һуғыш заманында донъяға килгән балалар ҙа әйтә инек. Күбебеҙҙең атайыбыҙ булмаһа ла – уларҙы кәһәрле һуғыш йоткан, ти инеләр, ул һүҙһеҙ йәшәмәй инек. Бер генә нәмә аңлашыла ла, аңлашылмай ҙа: нишләп Ринаттың, Исмәғилдең, Рәйсәнең, Әмирҙең, Роберттың, тағы ла кемдәрҙеңдер атайҙары бар, ә күбебеҙҙең юк? Улар «әтей, атай» тип тәғәйен кешегә өндәшәләр, тәғәйен кешегә мөрәжғәт итәләр, кыйын булһа, уның янына йүтереп баралар, күҙ йәштәрен уның алдында қоялар, уға қарап йылмаялар, қыуаныстарын еткерәләр, яҡлау

әзләйҙәр, табалар. Ә минең кеүек, ғөмүмән, минең быуын малай-ҡыҙҙарҙың «әтей», «атай» тип йә илай-илай, йә бошона-көрһөнә, йә өмөт-ымһыныу, йә маһайыу-ғорурланыу менән өндәшеүебеҙ бер қайҙа ла, тәғәйен бер кемгә лә барып етмәй, қаклығып қире қилеп «әү, балам», «қуй, илама», «әләкләшмә» тип қызықһынмай, аңлатмай, йыуатмай, тынысландырмай. Әрләмәй ҙә, яуап та қайтармай. Әйтерһең, минең әтейем юк... Ә ул бит бар, булған. «Булған» шул, шуға ла өнө юк. Булған, хәҙер юк. Һуғышта һәләк булған.

...Аптыраңқырап та ятаһыңдыр әле: «Нишләп был улым Тәлғәт йә «атай», йә «әтей» тип өндәшә икән тип?» Хәтерләйһеңдер инде, беҙҙең зур булмаған – 15-ләп ауылды берләштергән Гәрәй-Қыпсақ ырыуында, беҙҙең нәсел тамырыбыҙ йәйелгән, һин донъяға килгән Иске Һәйет ауылында ла «атай-әсәй» тип мөрәжғәт итәләр. Ә мин тыуып үскән, белем-фигел алған, күҙ асылған, аяққа баққан Мақар ауылында, қайһы бер төбәктәрҙәге кеүек

«әтей-әней» тизәр. Хәзер инде «әтей» тип кенә мөрәжәғәт итһәм дә дөрөс аңларһың, аптырамаһың...

...Кесе ейәнең Салауат улым йыш кына «Аты-баты, шли солдаты» тигән фильмдағы бер эпизодты искә ала. Унда бер грузин милләтле һалдат фронтта һәләк булған атаһы кәберлегенә килә лә, «вот, отец, 30 лет шёл к тебе», ти. Шунан өстәй: «Ә минең әтейзең юлы 72 йылға һузылды». Эйе, оҙаҡ килдек. Былай кайза күмелгәнлегең билдәле лә ине һымаҡ. Макар район военкоматының 1943 йылда ебәрелгән хәбәрендә: «Ваш муж сержант Сагидуллин Нигамат Фаткуллович, верный военный присяге, проявив героизм и мужество, был убит 28/XI-1942 г., похоронен в д. Будкино Великолукского района Калининской области», – тип язылған.

Ул көндәрҙә 1942 йылдың көзөндә Калинин фронтында бик тә, үтә лә мөһим һөжүм операцияһы башланған була. Ноябрьрең 19-да бында килгән маршал Г. К. Жуков операцияның максатын дошман ғәскәрҙәрен Калинин фронтының ошо участкаһында тоткарларға, уларҙы Сталинград һуғышына немец ғәскәрҙәренә ярҙамға күсереү мөмкинлегенән мәхрүм итергә, тип билдәләй. Юкка ғына 24 ноябрь башланғанда был аяуһыз операцияны «икенсе» йәки «төнъяк Сталинград» тип атамайҙар. Сафтарында һин дә сержант булып хеҙмәт иткән 31-се уксылар дивизияһы бәрелештең иң кискен участкаларының бер арауығында алыша. Быларҙың барыһы ла һиңә мәғлүм булғандыр инде. Тик ошо алыштың бишенсе көнөндә үк йәнең физә кылыныр тип уйламағанһыңдыр. Юк, ваҡыт-ваҡыт, һәләк булыуым да бар, тигән уй килгеләмәй булмас. Тик уның янында, юк-юк, мин йәшәйәсәкмен, ошо йәшәү өсөн кан койошабыҙ түгелме, тигән өмөт тә айырылғыһыз оҙатып йөрөгәндәр. Һин бакыйлыкка миңә дүрт ай за тулмағанда күскәнһең. Былай, улың тыуған икәнән белеп, уға «Тәлғәт» тип исем кушығыҙ, тип әйтеп өлгөргәнһең. Шулай, һин кушқан исемдә йөрөтәм мин, ғүмер буйы тап төшөрөп куймайым тип. Безҙең исемдәребезҙе «Тәлғәт Ниғмәтуллович», «Тәлғәт Ниғмәтулла улы» тип бергә кушып әйттеләр, әйтәләр бит... Бәлки, иғтибар иткәнһеңдер, фамилиябыҙҙы ғына, һинең бер туған кустың – Рифкәт ағайыма эйәрәп, 6-сы кластан һуң кысҡартып «Сәғитов»ка әйләндәрҙем. Моғайын, рәңнемәйһеңдер тип өмөт итәм. Донъяны аңлайһың бит...

...Бер уйлаһаң, әтей, без бер-беребезҙе белмәйбез ҙә, беләбез ҙә кеүек. Әлбиттә, миңә бәләкәйҙән «әтей, әтейең» тигән һүҙҙәрҙе һеңдерәләр ине, 7 – 8 йәшемдә һинең тыуған ауылың Иске Һәйеткә тәү тапкыр барғаным да хәтеремдә. Унда ла, мин бәләкәй сакта йәшәгән Сәлих ауылында ла, һуғышта һәләк булған әтей тураһында төрлө йәлләткес йырҙар өйрәтеп, уны йырлаттыралар ине. Сеңләүгә лә, такмаҡ рәүешенә лә тартым йырҙарҙы тыңлап, апай-инәйҙәр балауыз ҙа һығып ала ине. Шул ғәмәлдәрҙең уртаһында йөрөһәм дә «әтей» һүҙен һинең һының менән бәйләмәй инем әле. Бәлки, бер ҙә күргәнем булмағанғалыр. Яйлап-яйлап әнейем һөйләгәндәренән, безгә йышыраҡ килә башлаған Камила апай, Хәмәйрә апай, Рифкәт абый (һинең һеңләләрең, кустың) менән тығызыраҡ аралаша башлағас, һинең образың («образың» тиәм – «һының» тип әйтеү дөрөсөрәктер ҙә инде) күҙ алдына баһты, тулылана барҙы...

...Бәләкәйҙән үк белемгә ынтылырға, безҙең якта әйтмешләй, «кеше булырға» тырышканһың. Якташыбыҙ, ырыуашыбыҙ, нәселебез, хәзерге

көндә киң билдәле Башкортостандың халык языгусыһы Ноғман ағай Мусин, Сөләймән улы тип өстәһәм, хәтерәң тизерәк килер, һинәң турала былай ти: «Ниғмәтулла ағай һуғышка тиклем Өфөлә эшләне, 1940 йылда булһа кәрәк, ул ауылға кайтҡайны. Шундай матур итеп бөхтә, каласа кейенгән. Сөм кара сәстәрән шыма итеп тарап куйыуҙары килешле. Уның һөйләшөп ултырыуҙары үзе бер мәртәбә ине». Шулай, Өфө яктарында урман хужалығы системаһында иҫәп-хисап эшендә эшләгән булырға тейешһең. Быны Бөрө урман сәнәғәте кооперация системаһының укыу комбинатында бухгалтерҙар әзерләү курсында укыуың дәлилләй. Уны тамамлағанда төшкән дөйөм фотола “1-се 1940 йыл сығарылышы” тип язылған. Ул замандағыса фотоның һул мөйөшөндә В. И. Ленин, уң мөйөшөндә И. В. Сталин фотолары ла куйылған... Моғайын да, һин дә һуғышта, башкалар кеүек, «За Сталина» тип атакаға күтәрелгәнһеңдер. Ихлас күңелдән кысқырғанһыңдыр... Донъяның танымаслыҡ булып үзгәререн, бөйөк даһизың гонаһтары асып һалынырын, ыңғай эштәрәнән дә йөй эзләп, уларына ла яла яғырға тырышасактарын башығыҙға ла килтермәй инегез бит... Ихлас кысқырғанһыңдыр. Бәлки, ул һуңғы һүзәрәң дә булғандыр...

Әнейем һәм һине белгән, онотмаған кешеләрҙең әйтеүенә карағанда, мин һиңә ныҡ окшағанмын. Шулай тип әйткәндә шул тиклем тулҡынлана инем, һиндәйер ғорурлыҡ тоя инем, һинәң бөтә һының, буй-киәфәтең, холок-фигеләң күз алдына баһа...

Өфөлә эшләп, Бөрөлә курстар тамамлап үзебезҙең яҡка кайтһа, Макарҙағы промартелгә эшкә урынлашҡанһың. Шунда Макарҙа әнейем Зөләйхә менән ғаилә корғанһығыҙ. Армия сафына ла Макар районы военкоматы тарафынан саҡырылғанһың. Әйткәндәй, һинәң фотоларҙы карағанда бер нәмәгә игтибар иттем. Хөмәйрә апай, Фәйрүзә апай менән өсәүләп төшкән фотоның артына «Снят 1941 года 28-го августа... перед отправкой брата Сагидуллина Н. Ф. в ряды РККА» тип язылған. Был юлы һине армияға алыуҙы кисектереп торғандар, күрәһең. Әгәр һине шул сак алып китһәләр был яҡты донъяға (ул сакта бөтә донъя һуғыш һөрөмө менән қапланған булһа ла яҡты) мин килмәһ инем бит, әтей. Шулай уйлаһаң, күңел өшөнөп китә. Әммә, Хөзай көҙрәте, яҡты яҙмыш килеп кысылып, һине бер аҙға һөйөклө катының янында калдырған.

Хәҙер, әтей, әнейемдең язып калдырған һүзәрән дә һиңә еткерәйем. Һүзмә-һүз... «1942 йыл, февраль. Дәһшәтле һуғыш барған көндәр, ауылда һанаулы ғына ирҙәр калған тип әйтерлек. Бер кисте шулай Баһауетдин ағайҙар кунакка сақырып алдылар. Солтанов Ғаффар ағай Хәлимә апай менән, Буранғолов Камил Рауза ханым менән, Ниғмәтулла менән мин барҙыҡ. Ғаффар ағай сельсовет председателе булып эшләй, Буранғолов – мәктәп мөдире; Баһауетдин ағай сельпо председателе, Ниғмәтулла артелдә хисапсы булып эшләйҙәр ине. Хәлимә апа өс бала менән, Рауза ханым өс бала менән, Гөлниса апа өс бала менән тороп калдылар. Был арысландай ирҙәр бронь менән калып киләләр ине. Мәжлес башка ваҡыттағы кеүек күңелле түгел инде. Кайғылы йырҙар йырлашып ултырҙыҡ. Ниғмәтулла матур итеп озон көйҙөргә йырлай торғайны. Күп тә үтмәне, безҙең ирҙәр бер-бер артлы яуға киттеләр. Илашып озатып калдыҡ. Киттеләр ҙә, береһе лә әйләнеп кайтманы...»

Был һөйләгән өзөк, бәлки, озонораҡ та булғандыр, әтей. Әммә әнейең

һүззәре һиңә, моғайын, танһыктыр. Әрнеү, һызланыу, һағыш һүззәре булһа ла. Тыңларға вақытың да бихисап... Тағы ла әнейем һүззәре: “1942 йыл, 20 март ине. Стәрлетамак тимер юл вокзалына кәзәрле Ниғмәтулланы яуға үзем озата барзым... Уф Аллам, ул көндәрзе күз алдына килтереүзәре, күңелдән кисереүзәре шул кәзәр ауыр... Бына без Ниғмәтулла ултырып китәһе вагон ишеге алдына баһканбыз за бер-беребезгә карап телһез калғанбыз, ни әйтергә лә белмәй тик торабыз. Уңарсы поезд да кузғалды.

Кыскырма, тим, паровоз, кыскырма,

Нык кузғаттың йөрәктең яраһын.

Минең йөрәгемде телгеләп,

Алып киттең күзем караһын...

1942 йылдың март айынан сентябргә кәзәр Алкинда булдылар, шунан Калинин фронтына озаттылар. Фронттан ике генә хаты килде лә, хаттар тукталды”.

Һин Алкинға март айында киткәнһең, ә беззә һинең шул осор төшкән фотоң бар. Өстөндә һалдат гимнастёркаһы, пилотканды бер аз уңға кырынайтыңқырап кейгәнһең. Ап-арук һурыкканһың. Карашың көсөргәнешле кеүек, күззәрендә һағыш саткылары... Был фотоң башка бер нисә фотоңа карағанда һарғайған. Әллә эшләгәндә үк һарырак кағызға баһылған, әллә инде кулдан-кулға күсеп миңә юлыккансы һағыштан һарғайған... Артында һинең кулың менән яһылған “На память снят 1942 г. 7-го мая, г. Уфа” тип яһылған һәм култамғаң. Ысынлап та, “на память” булды. Был һинең, белеүемсә, һуңғы фотоң... Фронтта өс ай ғына булып, 1942 йылдың 28 ноябрәндә ғүмерең өзөлдө. Әнейем әйтә ине, яһып та калдырған: “...1943 йылдың 6 мартында мене сельсовет кәнселәренә сакырзылар. Тәлғәтемде күтәрзем дә сельсоветка барзым. Председатель булып Заһира ханым эшләй ине. Заһира әйтә, Зөләйхә, зинһар, мене ғәфү итегез инде, ти. Бына был хәбәрзе алығыбызға байтак кына вақыт үтте. Был кайғылы хәбәрзе һезгә әйтергә бер кем дә ризалашманы. Шулай тине лә алдыма бер яһыулы кағыз куйзы...”

Бына шулай, әтей, һинең һуғыш яланында ауғаныңа өс айҙан артык вақыт үткәс кенә ул кара кағыззы әнейемә тотторалар. “Йөрәгем әрней, эстә ут яна, Тәлғәтем миңә карап йылмая. Балакайым йылмайыуына карап, әзәрәк кенә күңелем йыуана”. Нишләһен, һинең вафатыңа әрней-кайғыра, һинең төһөң – улы булғанына кыуана-кыуана, зарлы – парһыз, ирһез – атайһыз донъяла калып балаһын үстәреүгә бар көһөн һала әней. Рәхмәт әнейемә, матур тәрбиә биргән, иманлы аң тәрбиәләгән, йәшәйеш канундарын төплө өйрәткән. Кешеләр менән үз-ара мөнәһәһәт кағизәләрен якшы һендергән... Мин түгел, бик күп кешеләр, беззә белгән, без аралашкан кешеләр шулай ти. Беззәң тәүге осрашыуыбыз булғас, үземсә иң кәрәкле, иң тейеш хәл-вакиғаларзы еткермәксә булдым, мөһәддәс уй-фәкерзәр зә, хәтирәләр зә араһында кушылып киткәндәр. Тағы шул: олатайым Фәткулла 1943 йылда һинән бер йылға калып вафат булған. Өләһәйем Тайба – мин уны бик якшы хәтерләйем – 1952 йыл был якты донъяны калдырзы. Әнейем дә 2001 йылда яралы күңеле менән яңғызлык мөһитәндә 59 йыл матур итеп сабыр ғүмер кисереп, һинең яһыңа китте. Бәлки, осрашканһығыззыр за.

...Баярак бер-беребеззә беләһез зә, белмәйһез зә кеүек, тигәйнем. Әлбиттә, беләһез. Һин һәр сак менең күңелемдә булдың, ә мин – һинең каның,

һиненң йәненң. Шулай булғас, нишләп белмәйбез, ти, беләбез...

...Баярак әйтә биреберәк куйғайным, күмелгән ерен тураһында хәбәрҙар булһак та, килеүебез 72 йылға һузылды, тип. Шулай, тик без был яктарҙа булғайныҡ инде. Оло ейәненң Азамат менән 90-сы йылдар уртаһында Мәскәүҙән машина менән военкомат күрһәткән адрес буйынса Будкино ауылын эзләп барғайныҡ. Һиненң кәбереңә, һиненң яныңа. Тик юлыбыҙ уңышһыз булды, табалманыҡ. Великие Луки районында Будкино тигән ауыл булмай сыҡты. Кешеләрҙән һораштырып йөрөнөк, тик берәү ҙә ул ауылды белмәй. “Михалькино ауылы яғына барығыҙ. Унда Липец тигән ауыл клубы янында уң яклап туғандар кәберлеге бар. Позголино ауылы янында ла күмелгәндәр бар. Шунда барып карағыҙ”, – тинеләр. Барзыҡ, караныҡ – һиненң фамилияң юҡ. «Бынан йыраҡ түгел – өс сакрымда Букино ауылы бар. Бәлки, шундалыр. Будкино тип яңылыш язылғандыр. Задежа, Анички ауылдарына ла һуғылыу кәрәктер, бәлки», – тинеләр. Улым менән исебез китеп йөрөнөк. Кайҙа карама – дөйөм кәберлек, кайҙа күҙ ташлама – ябай ғына һәйкәлдәр,obelisksылар, хәтер таштары. Шунда йөрөгәндә ерҙең һәр карышы кан менән һуғарылған тигәндә йөрөгән аша үткәрәп нығыраҡ аңлай башлайһыңдыр, асылын төшөнәһендер.

Заманында Мостай Кәрим Германия Федератив Республикаһына барғас тыңғыһыз журналистар унан: “Һеҙ үзегеҙҙе нисек тояһығыҙ, ни тигәң дә, Икенсе Бөтә донъя һуғышын башлаған илгә килгәнһегеҙ?” – тип һорағас, аҡыл әйәһе: “Мин үземдә 20 миллион ватандаштарым күмелгән (хәҙер ул һан да үзгәрҙе) икһеҙ-сикһеҙ зыярат эсенән китеп барғандай тоям”, – тигән. Һуғыш хасил үткән һанһыз кәберлектәр, кәберҙәр,obelisks-һәйкәлдәр күрһәк, үҙеңдә башкаса хис итеп тә булмайһыр...

...Великие Луки районы хакимиәтенә, военкоматына инеп мөрәжәғәт итер инек, ял көндөрөнә тура килгәнбез. Йәл, тәүге сәфәребез уңышһыз булды. Кәйеф төштө, бер аз төңөлөү ҙә баһҡандай. Шулай ҙа эзләп табырыбыҙға ышанабыҙ. Был ышаныс замандың компьютер тигән мөмкинсәһе тыуғас, тамам нығынды. Уның мөмкинсәлектәрен яҡшы белгән оло ейәненң Азамат менән уның хәләл ефетә – килеңә Емеш – Наталья һиненң тәйәкләнгән ерҙә ныклап эзләй башланьлар. Башка документтарҙа Б. Рудкино тигән исем аталғанын күргәс, тәғәйен шул ауыл тирәһенән эзләүҙе дауам иттеләр. Кайҙа, кемдәргә генә мөрәжәғәт итмәне улар. Яйлап-яйлап асыкланылар, таптылар. Дөрөһө Б. Рудкино булып сыҡты.

Бәхеткә каршы, ул йылдарҙа Псков өлкәһендә Рәсәй Президентының баш федераль инспекторы булып Башҡортостан егетә Салауат Булат улы Ғүмәров эшләй ине. Рәхмәт яуһын уға, ул ең һыҙғанып был эштә ярһамлаша башлань.

Псков мәғлүмәт агентлығының 2014 йылдың 15 апрелендәге хәбәрәндә былай тиелә: “... В ходе мероприятий по поиску места захоронения Н. Сагидуллина было установлено, что действительно на территории Горицкого сельского совета в довоенное время находилась деревня Большое Рудкино, в которой были захоронены погибшие в годы Великой Отечественной войны военнослужащие... В 1947 году останки погибших воинов данного захоронения были торжественно перезахоронены в братскую могилу в деревне Мякотино Горицкой волости Великолукского района...” Бөгөн “Гвоздово” тип аталған был туғандар кәберлегенә ошо тирәләге тағы ла 50 ауылдан һуғыш корбандарын йыйып күмгәндәр. Был – райондағы туғандар

кәберлегенен иң зуры, унда 1482 яугир күмелгән. Шуларзың береһе һин, әтейем – сержант Сәғизуллин Н. Ф., 1911 йылғы.

Тимер рәшәткә менән әйләндереп алынған майзансыктың уртаһында туғандар кәберлеге. Майзаны 3 метрға 6 метр. Һәм шунда – 18 квадрат метрға – 1482 яугир һөйәктәре күмелгән...һыйған. Исең китерлек... Фронттың ошо бәләкәй генә майзанында күпме корбан килтерелгәнәнә аптырарһыңмы, әллә 1500 ил улы һөйәктәренен шул ус аяһындай ғына ергә һыйғанынамы?.. Һәр хәлдә исеңгерәтерлек уйзар... Кәберлектен уң яғында алты, һул яғында ла алты калайзан эшләнгән калканға-плитаға бында күмелгән батырзар исемдәре язылған. Ә язылған исем – ул мәңгеләштерелгән исем... 2014 йылда унда һинең исем-шәрифтәрен дә язылды. Ә был ғәмәлде башкарыу өсөн Азамат ейәнен кабул ителгән кағизә буйынса ил Президентына, Псков өлкәһенен шул сактағы губернаторы Андрей Турчак исеменә мөрәжғәт итте... Шунан, әтей, Псков мәғлүмәт агентлығы 2014 йылдың 15 апрелендә шундай хәбәр таратты. “К 9 Мая увековечат память сержанта из Башкортостана Нигмата Сагидуллина, который погиб в бою в Великолукском районе 28 ноября 1942 года. Его имя будет нанесено на мемориальную плиту на воинском захоронении в деревне Гвоздово Великолукского района. Такое решение озвучил временно исполняющий обязанности губернатора Псковской области Андрей Турчак в ходе приёма граждан, который он провёл 15 апреля, передаёт корреспондент Псковского агентства информации“... Бына шунан һуң һинең исемендә, әтейем исемен мәңгеләштереп, уйып-сүкеп язып куйзылар. Рәсми органдар әйтеүенсә, 1500-сө итеп. Һәләк булған атай-олатайзарын эзләүселәр һаны етерлек әле, табыусылар һаны ла ап-арук. Шул ук Псков өлкәһендә тик 2013 йылда ғына ла 546 яугир исеме мәңгеләштерелгән. Был калкан-плиталарза һинең исеменә әле һуңғыһы түгел, тағы ла бер фамилия – сержант Майборода К. И. 1903. 14.01.1944 – өстәлгән... Буш урындар һаман да бар әле.

Һинең исемен 1 майға тиклем (2014 йыл) мәңгеләштереләсәк, тигән хәбәр килеп еткәс, без Великие Луки районы һакимиәте менән бәйләнешкә инеп, Еңеү көнө алдынан һин күмелгән, исемен мәңгеләштерелгән кәберлекте барып күрергә, мәңгеләштереп сараһында катнашырға теләүебезҙе белдерҙек. Район вәкилдәре ихлас көтөүҙәрен әйткәс, юлға сыктык.

Һәм бына бөгөн – 2014 йылдың 8 майында без – улың Тәлғәт, оло ейәндәрен Азамат, Салауат, бүләң Буранбай һинең яһындабыз, кәберен яһында... Урындағы ауыл советы рәйесе Меркулова Галина Евгеньевна, мәктәп директоры Черней Юлия Михайловна, мәктәптәге музейзың йәмәғәт башланғысындағы директоры Черней Зинаида Павловна был вакиғаға арналған матур ғына сара әзерләгәндәр. Бер төркөм балалар иҫ киткес һалкын көн, үзәккә үтерҙәй ел, күшәктергес ямғырға карамай, Советтар заманындағы кеүек, Ил һаҡында, Илһөйәрлек, Ватан, Тоғролок, Намыс тураһында шиғырзар укынылар. Советтар заманындағыса, тинем. Шулай тейештерҙә, һез бит бөтәгезҙә Советтар илен якланығыз. Ундағы митингыла һинең бүләң – 11 йәшлек Буранбай алкымынан алған йәштәренә төйөлә-төйөлә: “Олатай, хәҙер һин дә өйлө булдың. Адресың да бар. Без кайза килергә икәнде белгәс, хәләнде белеп торорбоҙ“, – тине. Уның ул һүзҙәрен, моғайын, ишеткәнһендер...

Әлбиттә, киләсәкбез... Унда язылган 1500 фамилия менән ныклабырак та танышырбыз. Һуғыш вакытында “Книга донесений о безвозвратных потерях” тигән журнал да алып барылган. Унда һәләк булгандардың исем-фамилиялары, званиеһы, кайза нисәнсе йылда тыуған, кайһы военкомат Һуғышка алған, касан яуза ауған, был турала кайза, кемгә хәбәр итергә кәрәк икәнлегә язылган. Һинә эзләгәндә шул донесениенң бер битен безгә лә ебәрзеләр. 15 яугир фамилияһы язылган (52 – 66-сы номерҙар). Һин теркәлгән 64-се номерҙа “Сагидуллин Нигмат Фаткуллович, сержант, стрелок; 1911. Баш АССР, Макаровский р-н и с/с, д. Макарово (бында С-Саитово булырға тейеш ине); Макаровским РВК Баш. АССР; 28.11.42 убит в бою; Калининская обл. В-Лукский р-н, д. Б. Рудкино; жена Газизова Зулейха Нагимовна, Баш АССР, Макаровский р-н. с. Макар. Больница“, – тип язылган. Ошо 15 кеше араһында бишәүһе Башкортостандан. Бәлки, беләһендер, исеңә төшөр, уларҙы атап үтәйем. 54-се номер – Ғизелтинов Мөхәмәтйәр Ғизелтинович, районы аңларлык түгел, ауылы дер. Н. Моногас тип язылган. 57-се – Раянов Мөхәмәтйән Ғаянович, Барановский район, д. Каразирик – моғайын, Шаран районылыр, унда Каразыбаш ауылы бар. Ә Караерек ауылы Бүздәк, Борай, Сакмағош райондарында. 59-сы – Сәитов Хамид Латыпович, Кушнаренко районы, Карасайылға ауылынан. 63-сө – Шахмәтов Минигәли Хәзиәхмәтович, Кушнаренко районы, Әхмәт ауылынан. Шул якташтарың менән бер көндә – 28 ноябрҙә Большое Рудкино ауылы янында һәләк булғанһығыз. Донесениенң беззәгә битендә теркәлгәнсә, тағы ла 4 кеше – Горький өлкәһенән Шерстнев Емельян, Калинин өлкәһенән Вербин Георгий, Курган өлкәһенән Герасимов Иван, Горький өлкәһенән Телегин Михаил шул ук көндә һинәң язмышыңды бүлешкән. Хәзәргә йәштәр ундай өлкәләргә белмәйҙәрҙер ҙә инде – исемдәрен алмаштырҙылар бит...

Киләһе сәфәребезҙә кәберлектәгә фамилияларҙы игтибарлап карарбыз... Ә әле, әтей, һинәң менән һөйләшкән арала һулдарак айырым бер обелиск кеүек королма күзгә ташланды. Якыныраҡ барып караһам, исем китте. Унда Советтар Союзы Геройы татар егетә Ғазинур Ғәфиәтуллин күмөлгән... Ғазинур Ғәфиәтуллин... Без бәләкәй сакта Ғабдрахман Әпсәләмовтың йотлоғоп уҡыған “Ғазинур” романы геройы... Александр Матросов – Шакирийән Мөхәмәтйәнов каһарманлығын 1944 йылда кабатлаган Ғазинур Ғәфиәтуллин... Һинәң кеүек хезмәт юлын урман хужалығында башлаган, һинәң кеүек үк сержант булған, һинәң кеүек 31 йәшендә һәләк булған, һинәң кеүек... Бөгөн һинәң күршең... Ә бит һинәң тағы ла бер күршең бар. Юк, был туғанлыҡ кәберендә түгел, ә якында ғына – Великие Луки калаһы эсендә калған Плетень тигән ауылда. Бая иҫкә алып киткән Александр Матросов кәбере. 1943 йылдың 23 февралендә Чернушки ауылы янындағы алышта батырлык күрһәткән – дошман амбразураһына ташланған геройҙы азак кала янына күсереп кайтанан күмәләр. Шул урында 1954 йылдың 25 июлендә һәйкәл куялар... Александр Матросов... Ә һин, әтей, уның – Советтар Союзы Геройының башкорт егетә Шакирийән Юныс улы Мөхәмәтйәнов икәнән белһәң, нимә эшләр инәң икән, һиндәй хистәр кисерер инәң? Ә уның асылда Учалы районының Кунакбай ауылында тыуып үскәнән, башкорт егетә икәнә журналист Рәүеф мәрхүм Насиров ныкшылығы, тырышлығы менән тулыһынса асыҡланды. Бына шулай, әтей... Бер яғында рус исеме менән танылыу, хатта табыныу тапкан башкорт

егете, бер яғында – татар егете. Икеһе лә еңеү хакына дошман дотын кәүзәһе менән каплап корбан булған. Икеһе лә Советтар Союзы Геройы.

Тағы ла бер күршең менән таныштырып үтмәй булмай, әтей. Без был изге ергә аяк басканда бая бөтмәс рәхмәтебеззе әйткән Салауат Булат улы Ғүмәров туғандаш казак халкының данлыклы кызы Советтар Союзы Геройы Әлиә Молдағолова кәберен уның якындары килеүе алдынан тағы ла бер карап, йыйнаклатып, нурлырак итеү менән шөгөлләнә ине. 78 немец һалдат-офицерын юк иткән 18 генә йәшлек снайпер кыз, әлбиттә, хөрмәткә, юғары исемгә лайык, хәтеребеззең иң түрәндә һакланырға тейеш. Һинәң якташың, әтей, ауылдашың Әхәт Абдулхак улы Әхмәтйәнов кеүек. Ул да снайпер булған. Финдарға, немец-фашистарына каршы һуғышта 502 дошманды юк итеп, тыуған төйөгөнә исән-аман Еңеүсе булып кайткан. Һуғыш заманында язылғанмы, язылмағанмы, мин белмәйем, тәртип буйынса 100-зән артык дошманды юк иткән снайперға Советтар Союзы Геройы исемен бирер булғандар. Ә Әхәт Әхмәтйәновты был юғары исем, ни сәбәптәндер, (кызыу холокло булып кесе командирына катырак яуап биргән, тизәр) “эзләп» таба алмаған. Ә ул барыбер халык хәтерәндә. 2019 йылда Макар ауылында асылған уның һәйкәле ил тыныслығы, халык хәтере, намысы һағына басқан кеүек, бар тирә-якты байкап тора. Аллаға шөкөр. Шулай за кайһы вақыт был рәсми герой тигән исем менән нисектер сәйер, аңлашылмаған мөнәсәбәттәр урынлашкан кеүек тойолоп куя. Бәлки, был исемдең Әхәт Әхмәтйәновты ғына түгел, Мишкә районы Янағош ауылы егете Ғазый Казыхан улы Заһитовты ла урап үтеүе шундай уйға тарыталыр. Ул бит хезмәттәше сержант М. П. Минин менән тәүгеләрзән булып 1945 йылдың 30 апреләндә үк 22 сәғәт 40 минутта Рейхстаг бинаһы өстөнә Кызыл байрак казай. Һуңырак казаған яугирзәр был исемгә лайык булалар за... Данлыклы башкорт кавалерия дивизияһының легендар командиры генерал-майор Миңнеғәли Шайморатовты ла урап үткәнгәлер. Республикабыздың нисә быуын етәкселәре нисәмә тапкыр ғына ул юғары исемде юлламаһын, Мәркәздән ул мөрәжғәттәргә ыңғай яуап һаман юк. Ә халык барыбер ғәзеллектәң өскә сығырына ышана. Ә Геройзәр кәбере араһында батырлык күрһәтеп корбан булған миллиондарса яугирзәр... Ә исемдәре асықланмаған батырзәр һаны?.. Канса шунда яткан батырзәр һөйәге... Кем белә?.. Хәйер, әтей, һәр һалдат, яугир – нык билдәләме ул, исемләме, билдәһезме, пленға эләккәнме, хәбәрһез юғалғанмы, мәңгелек төйәге табылғанмы-юкмы, барыбер билдәле бит инде ул. Улар нәсел-нәсәбәһенең, ул-кыззанының, ейән-ейәнсәрзәренәң, бүлә-бүләсәләренәң, ауылдаш-хезмәттәштәренәң, дус-дошмандарының, туған-тыумасаларының хәтерәндә кала киләләр. Безкеке кеүек инде: һин мәңге минең менән булдың, ейәндәрең һинәң «төйәкләнгән» еренде килеп тапты, бүләң килеп күрзе. Беззең ғәйлә хәтере дөйөм халык хәтерәнең бәләкәй генә киҫәксәһе, атомы, өлөшсәһе... Дөйөм Халык хәтерән һасил иткән миллиондарздың хәтере кеүек... “Хозайым, ил, көн тыныс була күрһен инде!» тип теләгән халык хәтере кеүек...

Бөгөн мин, әтей, күберәк һөйләнем, буғай. Ни хәл итәһең, 72 йыл аралашманың бит, һөйләшер һүззәр ап-арук йыйылған. Ә атай менән һөйләшеү, фекер алышыу борон-борондан килгән, канунлаштырылған йола, хатта тормошто алға һөрөүсә бер көс тә тип кабул ителә бит. Бер осрашыуза

гына барыһы хақында ла һөйләшөп бөтөп тә булмай, тағы килербез...

Ә хәзер без Русаново ауыл мәктәбенә барабыз. Унда бәләкәй генә бер бүлмәлә музей ойшошторолған. Ошо яктарзағы үлемесле алышты һүрәтләгән, күз алдына килтерерлек итеп урынлаштырылған төрлө экспонаттар, хәтирәләр бар... Туғандар кәберлегендә күмелгәндәргә килгәндә, Ғазинур Ғәфиәтуллин янына 1975 йылда килгән “Иркен нефть» нефть-газ сығару идаралығы делегацияһы алып килгән экспонат күзгә салынды... Без музейға халкыбыз өсөн изге булған, тыуған районында калкып-балкып торған Торатаузың рәсемен тапшырзык... Һинең күңелендә йылытып торһон... Торатаузың үзенәң язмышы ла хәүефлегә әйләнде бер осор. Стәрлетамактағы “Сода» компанияһы уға ныклап яскынып алды. Имеш, уларға сеймал-сырьё кәрәк... Һин белмәйһендер шул, Стәрлетамак аша ауылыңа кайтып йөрөгәндә лә, фронтка киткәндә лә дүрт шихан тауы тирә-йүнде, ил-көндә һаклап тора ине. Һуғыштан һуң кала предприятиеһы Шәкәтау тигән, халыкта уны Шахтау тип тә йөрөтәләр, бейеклеге 336 метр, киңлеге 1,3 километр булған мөһабәт таузы ашап бөттө. Хәзер килеп Торатауға тотонмаксы булып киттеләр. Әммә халык Торатаузы дәррәү яклап сыкты... Предприятие сигенде, тик оҙакка ла, йыракка ла түгел, ахырыһы... Күрөп тораһың, тыныс ваҡытта ла, тәрән тылда ла йәшәү өсөн туктауһыҙ көрәш бара. Күп ерзә, һәр тарафта, һәр юсыкта, һәр катламда, һәр китғала... Ана шул Торатаузың – халык тарихын – үткәнен, күргән-кисергәнен, рухын – иманын, акыл-тәҗрибәһен, намысын – йәшәү рәүешен үзенә һендергән, һаклаған, бөтөн иһә халкына еткерергә – тапшырырға бар көсөн, һәләтен, мөмкинлеген һалған изге комарткыбыздың рәсемен тапшырзык... Галина Егоровна менән Зинаида Павловна экспонаттар менән таныштырзылар, музейза сағылыш тапкан был яктарзағы алыш хақында һөйләнеләр. Һәм шунда иҫ киткес бер документка юлыктык. “28 ноября 1942 года впервые в истории Великой Отечественной (второй мировой) войны, произошло одновременное двойное окружение немецких войск у Сталинграда (23.11.42) и у Великих Лук (28.11.42г.). В январе – феврале 1943 года обе окруженные группировки были уничтожены. Может быть, эти дни и надо считать началом коренного перелома в ходе Великой войны?!” (кн. Северный Сталинград, Великие Луки, 2008 г. стр. 287)». Иҫ китерлек шул, әтей, камау тамамланған көн һинең һәм язаштарыңдың һәләк булған көнөнә тап килә.

Туғандар кәберлегенә Рәсәйҙең бөтә тарафтарынан килеп торғандарын, былтыр (2013 йыл) Саха-Якутстандан килгәндәрен, быйыл Тула һәм Санкт-Петербургтан килеүселәрҙе көткәндәрен әйттеләр. Беззә сикһез ихтирам уяткан хужабикәләргә Башкортостанға, Өфөгә Бөйөк Еңеүҙең 70 йыллығына арналған тантаналарза, төрлө сараларза катнашырға сақырзык. Мең ярым (1500) шаһиттың мәңгелек төйәген карау, тәрбиәлә тотоу, хәстәрләү өсөн, һиндәйҙер кимәлдә уларзың язмышы менән йәшәү, яқындарын юллап, хәлдәрен белергә килгәндәрҙең хәсрәт-кайғыларын уртаклашыу, уларзы йыуатыу-тынысландырыу өсөн һиндәй оло йөрәк кәрәк? Сақырзык... Бәлки зә, ошо 1500 шаһит, уларзың Рәсәйҙең, элекке Союздың төрлө тарафтарында көн иткән яқындары исеменән дә булғандыр был сақырыу. Һәр хәлдә хужабикәләр бындай сақырыузы беренсе тапкыр алдык, тинеләр... Һәм 2015 йылдың 7 майында Псков өлкәһе Великие Луки районындағы Мякотино туғандар кәберлегендәге 1500-сө һан менән билдәләнгән башкорт егете

батыр яугир Сәғизуллин Ниғмәтулла Фаткулла улының тыуған еренә – Башкортостанға аяк бастылар. Һинең сәләмендә, рухыңды, хәтерендә еткерзеләр безгә. Өстәүенә, һуңғы йылда сыккан “Псковская область, Великолукский район, Горицкая волость, история и памятные места» тигән (төзөүселәре безгә кунакка килгән Зинаида Павловна һәм уның кызы Юлия Михайловна) матур ғына брошюра – буклет алып килгәндәр. Был төбәктең кыскаса бирелгән боронғо тарихы менән бер рәттән Бөйөк Ватан һуғышы вакифалары ап-арук яктыртыла... Һәм иң ғәжәпләндергәнә, аптыратканы, әтей, унда бүләң Буранбайың исемен язылған калкан-плита алдында һинең фамилияңа карап катып калған фотоһы урынлаштырылған... Был ғәмәлдә башкарған катындарың аҡыл зирәклегенә, зиһен үткерлегенә, хис байлығына, күңел йомартлығына, әзәп тәрәнлегенә, рух бөйөклөгөнә һокланмай мөмкин түгел, әтей... Килделәр. Матур итеп каршы алдык. Бөйөк Еңеүең 70 йыллығына арналған баш калабыҙа уҙғарылған бөтә сараларға ла катнаштылар. Бик окшаттылар республикабыҙың үзен, йөзөн, халкын, көнкүрешен. Кайткас, безең сәләмдәребезе еткергәндә үзәренең тәғсәраттары хақында ла һөйләгәндәрҙер һиңә. Мостай Кәрим шиғырҙарын да укып ишеттергәндәрҙер. Шиғырҙарын бик окшаткас, яугир халыҡ шағирының ус аяһындай ғына форматта ике телдә сығарылған китабын бүләк иткәйнек... Изге күңелле ул катындар менән без һәр сәк бәйләнештәбез. Посылкалар ға ебәрешәбез. Былтыр алған посылка эсенән үз кулдары менән бәйләнгән ойокбаш килеп сыккас, күңел тулышканын аңлайһыңдыр, әтей. Һуғыш йылдарында фронт өсөн безең әсәй-өләсәйҙәребез ойокбаш бәйләгән булһалар, хәзерге тыныс заманда безең алыстағы кәзерлегә әйләнгән кешеләребез безең күңелдә йылы тотоу өсөн һиндәй кәзерле бүләк ебәргәндәр. Посылка эсендәге откырткала шундай һүҙҙәр ға бар. “Спасибо, дорогие, за тепло ваших добрых сердец, за нашу встречу, за вашу удивительную и так необходимую в наше время, память о всех погибших в ту страшную войну...” Уларың был һүҙҙәрен һинең, әтей, һүҙҙәрен, баһаң, хисең, уйҙарың тип кабул итеп, аҡка төшөрөргә булдым... Әйе, хәтерләйбез. Һинең исемен Великие Луки янындағы Гвоздево туғандар кәберлегендә калканға язылған, Ишембай калаһындағы Еңеү паркындағы обелискыла (әлекке Макар районы хәзер Ишембай районы тип атала) урын алған, Колғона ауылындағы обелискыла ла исемен бар. Ишембайға 1993 йылда сығарылған “Книга памяти г. Ишимбая и Ишимбайского района, погибших в годы войны» тигән китапта ла мәғлүмәт бирелгән. Күреп тораһың, тыуған ауылың да, районың да, оло Ватаның да онотмай, хәтерендә һаҡлай... Һуңғы йылдарға илебезҙә “Үлемһез полк» тигән хәрәкәт йәйелде. Ике ейәнен Азамат, Салауат, бүләң Буранбай зүрайтылған фоторәсемендә тотоп Еңеү көнөндә кала демонстрацияһына сығалар. Тағы ла бер бүләң – Урал мәктәптә, бүләсәң Сәлимә балалар баксаһында был акцияла катнашалар... Былтыр 9 Майға Нальчиктан килгән фотоһы күргәс күңел тулышты, ирекһеҙән күзән йәш сықты. Безең балкар дуҫтарыбыҙ үз ата-бабалары фотоһы менән бер рәттән һинекән дә күтәреп демонстрацияға баралар... Якут дуҫым иһә илдә билдәле режиссер Андрей Борисов Өфөлә үзенең “Һуңғы һунн” спектакле премьерәһын тәкдим иткәндә, зал тулы тамашасыларға карап, был әшемде мин башкорт дуҫымдың атаһы Бөйөк Ватан һуғышында илен һаҡлап һәләк булған Сәғизуллин Ниғмәтуллаға бағышлайым, тине... Онотмайбыҙ һине,

әтей. Ул хәзер безең тормошобоззо сафырак, уйсанырак, мәғәнәлерәк, кеселекләрәк итә... Шул хәтергә тузан төшөрмәскә була Великие Лукиҙан Еңеүең 75 йыллығын байрам иткән көндәргә Галина Егоровна Меркулова менән Зинаида Павловна Чернейзы сакырзык. Киленең – Өфө дәүләт сәнғәт институты профессоры, вокал кафедраһы мөдире, Рәсәйең һәм Башкортостандың атказанған сәнғәт эшмәкәре Фәрзәнә Фәткулла кызы (безең райондың Көзән ауылынан). Ейәндәрендең хәләл ефеттәре – иктисад өлкәһендә төплө белгес, бүлек мөдире Емеш – Наталья Викторовна, сәнғәт институты доценты, сәнғәт фәндәре кандидаты Айһылыу Сынтимер кызы (безең Макар ауылынан). Бүләсәләрең – композитор, Шәйехзада Бабич исемендәге премия лауреаты Шәүрәкәй, сәнғәт училищеһында рәссамлыҡка укыған Зәлифәкәй, кескенәбез – мәктәпкә барырға йыйынып йөрөгән Сәлимәкәй – барыһы ла кәҙерле кунактарҙы йөрәкһең көтә. Улар, иншалла, һинең сәләм-фатиханды ла алып киләсәк бит. Ә йәй көнө үзәбез һинең яныңа барырға йыйынабыҙ. Буранбай адресыңды белә бит. Һинең икенсе бүлән, туғыҙ йәшлек кустыһы Уралды ла алып барғыһы килә... Барасакбыҙ, Алла бирһә. Әтей, әтейебез.

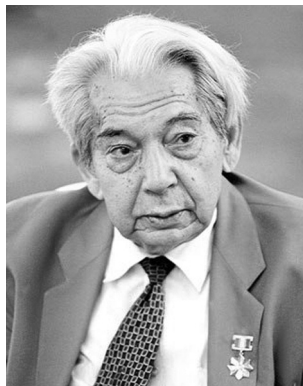
Ниғмәтулла улы Тәлғәт СӘФИТОВ,
Башкортостандың һәм Рәсәй Федерацияһының атказанған
мәҙәниәт хеҙмәткәре, Салауат Юлаев ордены кавалеры.

Фекер!

Милләт

- Донъяла йәшәргә һәм башкалар рәтендә ғүмер һөрөргә теләгән милләт үзенең үткән көндәрен белһен һәм үз тарихы менән дус булһын.
- Милләт мәшһүр әҙәмдәре менән мәртәбәле.
- Милләттең түбәнлеккә төшөүендә һәм юғалыуында төп сәбәп – тупаслыҡ.
- Күге астында йәшәгән, һауаларын һулаған, һыуҙарын эскән һәм ниғмәттәрен ашаған ватанығыҙҙы зыялы һөйөгөз, бының исемен бөйөк итмәк өсөн тырышығыҙ. Ата-әсәләрегезгә нисек һөйһәгез, милләтегезгә шулай һөйөгөз. Милләтегез өсөн хеҙмәт итмәк йәнегезгә ғәнимәт тип белегез.
- Без бөтә торған кәүем түгел, бәлки, донъяла мәңге торор үә башка милләттәр менән берлектә ер йөзөнән файҙаланыр өсөн килгән милләтбез.

Ризаитдин Фәхретдин.

Сәйет ӘХМӘТ

ТОРНАЛАР

Хикәйә

Бында, калкыулык артында, йылға шауы ишетелмәй. Тик тынлыкты ни өсөндөр һауанан түгел, ә кайзандыр астан килгән яңғыз торна тауышы боза. Тузанлы юлдан ике йөз метр тирәһе ситтәрәк кыуыш янында ултырған картты күрҙем. Кыуыштан ымһындырып ананас кауыны есә аңкый. Сарсауымды кауын телеме менән кандырғым килде, кыуышка боролдом.

Карт кымшанмайынса ултыра, баксаға куйылған тоҙактарға осоп килеүсә бытбылдыктарҙы өркөтөүҙән куркалыр, күрәһең. Уларҙың сутылдауына колак һала. Карт янындағы ғәрәп баласында озон аяктарын канаты астына тыккан... торна ята. Кош калкыулык аръяғына китеүсә қояштың кызыл йөзөнә ваҡыт-ваҡыт карап ала, үз телендә нимәлер кыскырып куя. Торна кыскырған һайын, шәмәхә өлпөһө һелкенә, қояш нурҙары астында ебәктәй балкый. Был күренеш мине шул тиклем арбаны, хатта сәйгүнгә сак эләгеп йығылманым. Карт башын күтәрәп миңә ғәжәпләнәп қараны. Көтмәгәндә қарауылсыларҙың баксала һәр ваҡыт уһал эттәр тотоуы иһемә төштө, уларҙың кайзандыр қиләп сығып, миңә таһланыуын көтөп, қатып қалдым. Курқып һораным:

– Һезҙең этегеҙ қайҙа?

– Минең этем юк, юк, – тип яуапланы карт. – Рәһим итеп, үтегеҙ. Эттәр тотмайым – уларҙың торнаны теһләүе ихтимал.

Үзбәк әҙәбиәтенең баләкәй проза – хикәйә оһтаһы Сәйет Әхмәт 1920 йылда Ташкент қалаһында тыуған. Педагогия институтын тамамлағас, урындағы ғәзиттәрҙә хәбәрсе булып эһләй.

Сәйет Әхмәт хикәйәләрендә, повестарында һәм “Офок” трилогияһында Фирғәнәлә сизәм ерҙәрҙә үзләһтереүселәрҙең тормошон яқтыртыуға зур иғтибар бүлә. Пьесалар яҙа. Мәһәлән, “Қаләштәр болаһы” комедияһы донъяның 14 илендә қуйыла.

Үзбәкһстан Геройы, Үзбәкһстандың халык языусыһы, Үзбәкһстандың атқазанған сәһғәт эһмәкәре. 2007 йылда 87-се йәһшендә вафат була.

Торна, сит кешене күргәс, тороп, кыуыш артына китте.

Карт одеял түшәне, мине ултырырға сакырзы, башын торна киткән якка бороп, тынысландырып һөйләнде:

– Куркма, куркма! – Шунан миңә мөрәжәғәт итте: – Ә һине безгә ниндәй елдәр ташланы, улым? Түрә-мазар түгелһендер бит?

Нисек танышырға белмәгәнлектән, каушап, өндәшмәнем, шулай ға яуап бирзем:

– Һезҙең ауыл кунағы мин, бабай. Поезға ашыға инем, танауыма кауын есә бәрелгәс, кыуышка боролдом, ситләтеп үтә алманым. Мин хәзер һезҙең ихтиярға: һыйлайһығыҙмы, юкмы? Әлбиттә, түләйәсәкмен.

Карт ризаһызлыҡ белдереп сырайын һытты.

– Баксала кунактан акса алыу – крәстиән эше түгел. Безҙә кауын менән һыйлайҙар, ә һатмайҙар. Һезгә килтерергәме әллә үзегеҙ һайлап алаһығыҙмы? Иң якшыһы – үзегеҙ өзөп алығыҙ, ул һезгә тәмләрәк тойолор. Баксаның теге башына барығыҙ – унда ананастар.

Карт түгәлдәргә юл күрһәткәс, мин сак эләгеп йығылмаған сәйгүндә күтәрҙе, һыу койғас, коро ботактарҙы тубығында шартлатып һындырҙы ла усаҡ яғырға кереште. Ул миңә кысқырҙы:

– Ысын кауын тәмләгегеҙ килһә, иртәнге ысыктан ярыктар барлыҡка килгәнән һайлағыҙ, бындай кауын кырк йыл элекке сирзәрҙе лә дауалай.

Бакса ситенә барып еткәс, һокланыуҙан таң калдым: әллә ел тынып калғанға, әллә бындағы һауа кауын есә менән тулғанға, – башым әйләнде. Бөтә яктан да еңелсә сытырлау ишетелде, әйтерһең, тәжрибәле һатыусы тукума йырта. Өлгөргән, шәкәр һутына тулышкан кауындар ярыктар селтәре менән капланғайны. Аяктарым астында тозақка эләккән бытбылдыҡ сырылданы.

Кыуышка бер кулыма – кауын, икенсәһенә бытбылдыҡ тотоп урап килдем. Карттың сәйе кайнап сыккайны инде. Кауынға күз һалғас, ул йылмайҙы:

– Кала кешеһе икәнегез әллә кайҙан күренә, өлгөргән түтәләндә ашамаһаң, баксала кауын ашаным, тип әйтеп буламы ни?

Дуһтарса йылмайып, карт қунысынан бысак алып, миңә һуҙды. Шунан кыйыҡ өстөнә үк эленгән төйөнсөгөнән икмәк, кипкән өрөк, шәкәр алды ла сәй табыны әзерләргә кереште.

Кауынды телдем, әйтерһең, уға үз ғүмеремдә беренсе мәртәбә йомоламын, тотош ашап бөткәнемдә һизмәй ҙә калдым. Карт миңә каса менән каты сәй яһап бирҙе. Бармактарым йәбеште. Карт көлдө.

– Бына безҙә кауындар ниндәй шәрбәт, – тип һөйләнде ул кулдарыма һыу койоп. – Был яңы сорт, ананастар. Күптәр орлоғон алырға хыяллана.

Алышта торна торқолдауы ишетелгәндә қояш батқайны инде. Карт күккә қараны, торналар тубы офокта үтә күренмәле, утлы шәфәк пәрзәһендә иреп юғалғансы унан күзҙәрен алманы. Кыуыш артындағы торна борсолдо, осоп китергә йыйынғандай, канаттарын какты, уларҙы йәйзе. Осоусы коштарҙың тауышы әллә қасан тынды, ә қыуыш артынан канаттарҙың ауыр қағылыуы һаман ишетелде.

Карттың йөзө етдиләнде. Ирендәренән йылмайыу юғалды, қарашы тоноқланды, хатта маңлайҙарына һырҙар өстәлдә. Ул борсоллоп урынынан қалқынды ла торнаны қыуышка алып қилде.

– Их, Хозай мәхлүге! Иптәштәрендә һағындыңмы? Улар йылы илдәргә осто. Ёин дә улар менән ос. Ос, ос! Ёин дә улар һымакһың бит.

Торна, шәмәхә өлпөһөн һелкетеп, алыска, туп артынан тулкынланып һәм моңһоу караны, туғандарына хәйерле юл теләне шикелле.

– Был торна кайҙан килеп сыкты? – тип һораным. – Бында күптән йәшәйме?

– Иртә язза улым Андрюшанан телеграмма алдым, – тип яуапһаны карт. – Ул алыс яктарға юлланыуын хәбәр итте, кайтыуын көтөп тороуымды үтенде. Ә мин Ленинградка йыйынып бөткәйнем инде. Шунда аяз көндө йәшен һукһан кеүек, телеграмма килеп төштө. Кулымдағы карбуз төшөп китте, тизәрме әле. Бындай хәбәрҙән һуң миңә бер нәмә лә кәҙерле булып тойолһаны. Улымды һык һағыһайһымы! Ашағым да, эскем дә килмәне, йоком касты. Нисектер шулай бер тапкыр ойоп киткәнмен дә төш күрҙем: Фазлетдин хәсрәтләһнеп, һи өсөн ағайһым хат язһай, тип һорай. Ә мин уһан Шәмсетдиндең һәләк булығын йәшәрәм. Шунан көтмәгәндә, уйлаһаған ерҙән, Шәмсетдин барлығыкка килде, бактиһән, ул үзенә Фазлетдиндең һәләк булығын хәбәр итмәгән өсөн миңә үпкәләй икән. Шунда күп тауыштарҙан уяһып киттем. Чабандар өйөм эргәһенән һарык көтөүе кыуа икән тип торам. Ишек алдына караным, ә унда торһалар өйөрөлә, кысқырыша. Ул мәлдә беренсе мәртәбә торһаларҙы бик түбәндә күрҙем. Баһып торам, ғәжәпләнәм, уларҙы тыңлайһымы. Өйөм өстөндә ярты сәғәт буйы өйөрөлдөләр, кызғаныс торһолдайҙар, әйтерһен, ыңғырашһалар, ә ике торна кыйык кәрһизенә бәрелә язһып йә кырка түбән төшә, йә күтәрелә, йә яңынан төшә... Һуңынан туп көһьякка осто. Ә иртән өй артынан ошо торһаны тапһас, һи булығын аңһаным. Торна яраланғайһы. Артабан осорға хәлә калһаған. Шунан бирле миһең менән йәшәй. Нык эйәләште. Өсөнсө көн инде ғазаплһана. Осоп барыуһы торһаларҙы күреү менән үзенә урын тапһай.

– Ул һаһан да оса алһайһымы?

– Оса ала. Кайһы берҙә кайҙалыр оса, ә һуңынан кире әйләнәп кайта.

Карт, нәмәгәлер колак һалып, тыһып калды.

– Улым, һеҙ поезға һуңға калдығыҙ. Хәҙер өлгөрмәйһегеҙ инде, поезд етеп килә, – тине ул, кәрәһин лампаһын тоһандырып.

Бер һисә минуттан һуң паровоздың әсе гудогы ишетелде, йыш ултыртылған тирәк рәттәре аша вагондардың якты тәҙрәләре күрәнәп калды.

– Мин һеҙгә урын һалам, бында куһығыҙ. Иртәгә китерһегеҙ.

Баһ аһтыма һуғылған халат һалғас, ул тоҙаһтарҙы тикшерергә китте.

Тауыһдардың нәҙек һабактарына баһмас өсөн, түтәлдән-түтәлгә һак кына атлап, карт бүҙәнәләрҙә тоһкка йыйҙы. Кыуыш артында йөрөгәс, миһе йоклай тип уйлап, ахыры, аяк остарына ғына баһып кыуышка инде, үз мөйөшөндә тауыш-тынһыҙ ултырған торна яһына баһып, уға миһәләр бы-шылданы. Бәлки, ул торнаға балалары тураһында һөйләгәндер. Тимәк, уһың ике улы һәләк булған! Ленинградта өсөнсө улы йәшәй... Һи өсөн уһың иһеһе Андрей?

Кулымды һоһоп, шырпы менән папиросты һәрмәп тапһым. Карт миһең яһка боролдо.

– Йоклай алһайһығыҙмы?

– Һиңәләр йоко килмәй.

Карт өндөшмөй генә лампа янына барып, утты һүндөргө лә, аяктарын бөкләп, яныма ултырзы. Ай яктыһында уның сал һакал менән уратып алынған бите асык күрөндө. Һил. Сиңерткәләрзең сырылдауы ғына ишетелә.

– Бабай, минең һеззән һорағым килә... Кызыкһыныуым өсөн алдан ук ғәфү үтенәм.

– Рәхим итеп һорағыз.

– Миңә улдарығыз һәм Андрей тураһында һөйләгез әле.

Карт калтыранып куйзы булһа кәрәк, ул одеял алып, иңбашына һалды. Ай көтмәгәндә йәшерендә, караңғыла карттың да йөзө юғалды.

Ул нимәләр тип яуап бирергә теләне, ләкин уның урынына ауыр һуланы. Былайтып ауыр юғалтыу кисергән кеше генә һулай ала.

Карт маңлайын һөрттө, һакалын тотоп караны, тубыктарына устары менән әкрән генә һуккас, ниһайәт, телгә килде:

– Эй, улым, әгәр кешелә сабырлыҡ булмаһа, уны әллә қасан қайғы басыр ине. Бына, күрәһең бит, мин һаман да теремән, ә қолармын да қабат тора алмам, тип уйлай инем. Ике улымды юғалттым. Ике! Һуғыш башланғанда баш балама, Шәмсетдингә, егерме ике, ә кеселәнә, Фазлетдингә, ун туғыз йәш ине. Өлкәнән күзе арқаһында һуғышка алманылар.

– Күзенә ни булды?

– Улы тыуыу һөрмәтенә үткәргән туйза Ғүмәр һажи фәйерверк ойошторзо. Шәмсетдин ул вақытта атламай ине әле, мәрхүм қатыным уны йокларға сәңгелдәккә һалған. Бәлә булырын қайзан беләһең инде! Зарядтарзың береһе сәңгелдәккә төшөп шартлаған. Малайымдың бите янған, һул күзе зыянлаған. Ул күзе һуңынан бөтөнләй күрмәй башланы. Шуға күрә уны хезмәт армияһына алдылар. Ә Фазлетдинде армияға сақырзылар. Мин уны Байтук станцияһына кәзәр оҙаттым. Ул Ленинградта булды, безгә хаттар яззы. Ә Шәмсетдин Подгорьянан яззы. Һеззән Подгорьяла булғанығыз юкмы?

Яуабымды көтмәй, карт дауам итте:

– Мин Подгорьяла булдым. Һәйкәл куйғанда сақырзылар. Унда, Подгорьяла, электр станцияһы бар. Немецтар Мәскәү янына барып еткәндә станция заводтарзы һәм баш қала халқын ток менән тәмин итә башлаған. Немецтар уны сафтан сығарыу өсөн самолеттарын да, бомбаларын да йәлләмәгән.

Минең Шәмсетдин күмер бушатқан. Бер мәл ул эшкә китеп барғанда көтмәгәндә тревога иғлан иткәндәр. Күктә немец самолеты күрөнгән. Бомбаларзың береһе балалар баксаһындағы ком өстөнә төшкән. Ә эргәләгә өйзә балалар. Шәмсетдин бомбаны қулына алған да йылғаға йүтергән. Ләкин күзе арқаһында әләгеп йығылған, бомба шартлаған... Һуғыш бөтмәс борон ук әле уның кәберенә барзым. Балалар йортона улымдың исемен биргәндәр, ишек алдына бронза бюсын куйғандар.

Карттың тауышы калтыранды. Уны тынысландырырға нимәләр әйтергә теләнем.

– Кәрәкмәй, улым, мине тынысландырмағыз. Илаһам, еңел булып қала. Һуңынан ул йәнә телгә килде:

– Фазлетдингә ағаһының үлгәнән хәбәр итмәнем. Бер йыл буйы хаты һайын уның адресын һораны. Көтмәгәндә тағы ла қара хат алдым, унда кесе улымдың алыш вақытында йылғаға батыуын хәбәр иткәйнеләр. Мәскенемдең хатта кәбере лә юк. Бына шулай тороп қалдым мин...

Йондозло күктә, гүйә, бәуелсектәр осто – тағы ла торналарзың бер тубы күренде. Карт каруандан күззәрен алмай дауам итте:

– Япа-яңғызым тороп калдым, әйтерһең дә, бер вакытта ла ғаиләм булмаған. Үземде кайза куйырға белмәнем, йәнемә урын тапманым, акылым еңеләйгән кешеләй йөрөнәм. Ак көн кара төндәй күренде. Безҙең рәйес, акыллы катын, мине үзе менән Андижанға алды. Ул осорҙа Ленинградтан балаларзы унда күсерәләр ине. Рәйес көтмәгәндә миңә ошо балаларзы күрһәттә, тәрбиәгә берәй малай алырға өгөтләне. Мин интеккән, сибек кенә Андрюшаны алдым. Аякка баҫтырҙым. Шунан миңә уны кәрзәше эзләүе тураһында хәбәр килеп етте. Мин өндәшмәнем, баланы биргем килмәне. Малай, үсә төшкәс, Ленинградты, атаһын, әсәһен йыш иҫкә төшөрҙө. Йөрөгемә кан һаузы. Түзмәнем. Үзем барып, Ленинградта Андрей Карповтың ата-әсәһен эзләүҙәрен үтендем. Бактиһең, Андрейзың әсәһе лә, атаһы ла блокадала һәләк булған. Малайзы әллә касандан бирле апаһы эзләүе хақында хәбәр килде. Гүйә, унда канаттар үсеп сықты, унда осорға әзер. Йыйындык та киттек. Малайзы уның берҙән-бер кәрзәшенә үз кулдарым менән бирзем. Ә үзем яңынан етем тороп калдым... Йәнә һағыш... Андрюша унда, Ленинградта укыны, өйләнде, улы тыуы — улына Сабир тип исем кушкан. Улына миңә исемдә биргән! Яңыраҡ миндә кунак булып киттеләр. Байтук станцияһында һабуллашҡанда ейәнем қосаҡлап үптә лә: “Олатай, мин һинең яныңа йәшәргә киләм!” – тине. Уларзың вагонына ун оло ананаска һалдым... Һеҙ нисек уйлайһығыҙ, Ленинградка тиклем алып барып еткерә алдылармы икән?

– Әлбиттә, еткергәндәр.

– Андрюшаны апаһына биргәс һәр иртәлә Алланан әжәл ялбарҙым. Хәзер ейәнемдә күргәс, үлгем килмәй, уның туйына кәзәр йәшәгем килә. Оло йәштә булыуым ғына йәл... Йә, хәтирәләргә биреләү етер, йокларға кәрәк.

Карт тынып калды. Оҙаҡ йоклай алманым. Уйҙағы карашым алдынан ошо кешенең тормошо үттә.

Торна тауышы ишетелгәндә йокомһорай башлағайным инде. Әйтерһең, эргәлә генә канат кактылар. Карт урынынан һикереп торҙо, мин дә башымды күтәрҙем.

– Осоп китте! – тине карт үпкәләп һәм әсенеп.

Мин бер нисә сәғәт элек кенә өлпөһөнә һокланған торна туп артынан көньякка осто. Туп, ярым түңәрәк яһап, кирегә, уға каршы килде. Саф бозолдо. Торналарзың үз-ара торқолдауы катын-кыздарзың туйҙағы күңелле һөйләшеүенә окшағайны.

Сафка тезелгәс, торналар, безҙең кыуыш өстөндә һалмаҡ өйөрөлдө лә, көньякка таң алды күк йөзөнә осто.

Карт яғымлы һәм моңһоу әйтеп куйҙы:

– Китте!

Һәр яҙ һайын торналар каруанын күреп, уларзың зәңгәр күктә осоуына һокланғас, колхоз бакһы ситендәге яңғыҙ карт хәтеремә төшә.

Алыста торналар торқолдауын ишетәү менән, һауа ананас қауындары есенә тулғандай була.

Башындағы нәфис шәмәхә өлпөһөн һелкетеп кыуышҡа төшөүсә торнаны яңынан күрергә теләр инем!

Факил МЫРЗАКАЕВ тәржемәһе.

ТАРИХИ ХӘКИКӘТ ҮЗГӘРЕШҢЕЗ КАЛА

Тарих фәндәре кандидаты, Салауат Юлаев исемендәге дәүләт премияһы лауреаты Салауат Ишмөхәмәт улы Хәмизуллиндың телевизион тапшырыуҙарын караған сакта күңелдә шундай уй нығына: тарихи фактка хәзерге көн күзлегенән төрлөсә баһалар бирергә мөмкин булһа ла, тарихты үзгәртеп тә, уны мөхәррирләп тә булмай. Тарихи факт ул хәкикәттең үзе кеүек. “Хатта ки бер генә кеше ышанған осракта ла, хәкикәт йәшәйәсәк” тигән бер ақыл әйәһе. Кайһы бер мөтәғалимдар хәзерге көн талабынан сығып тотош халыктарҙың тарихын бозоп, үзгәртеп тә маташа, хатта ғилми хеҙмәттәр ҙә яза, ғилми дәрәжәләр яклай, китаптар ҙа баһып сығара. Әммә, алда әйткәнебезсә, хәкикәтте үзгәртеү мөмкин түгел. Салауат Хәмизуллиндың тапшырыуҙары тарихи фактка таянылған хәкикәтте әйтеп биреү менән көслө лә, сикһез ышандырыу кеүәһенә әйә.

Ғалим менән был әңгәмәбез быйыл октябрь айында илебезҙә үткәреләсәк халык иҫәбен алыу сараһы, улай ғына ла түгел, тарихи хәкикәт хаҡында.

– Салауат Ишмөхәмәт улы, без халык иҫәбен алыу ваҡыты еткәс кенә был үтә лә мөһим сараға әзерләнә башлайбыз, кампанияға кушылабыз шикелле. Әлбиттә, һин бер нисә йыл һузымында ошо йүнәлештә даими һәм эзмә-эзлекле эш алып бараһың. Мин бында “Тарихи мөхит” серияһындағы телевизион тапшырыуҙарыңды, “Башҡорт ырыуҙары” серияһындағы китаптарыңды күз уңында тотам. Нисек уйлайһың, төһөһәк-көнбайыш башҡорттары проблемаһы һәр ваҡыт шул рәүешле киҫкен булып калырмы ни?

– Һуңғы йылдарҙа Бөтөн донъя башҡорттары королтайының да был йүнәлештәге эшмәкәрлеге әүҙемләшеүен билдәләп үтергә була. Без үткән быуаттың егерменсе йылдарында ебәрелгән хаталарҙың әсә емешен әле килеп татыйбыз. Тарихи хаталарҙы төҙөтөү өсөн байтаҡ ваҡыт талап ителәсәк әле. Миненсә, бар мәсьәлә бында мәғариф системаһында.

– Күп кенә кешеләр үз шәжәрәһен өйрәнгәндә 1795 йылғы ревизия мәғлүмәттәре араһында үзәренең нәсел ебен таба алмауы хаҡында белдерә. Бының сәбәбе итеп башҡорттарҙың халыҡ иҫәбен алыусыларҙы үз биләмәһенә, ғаиләһенә индермәүен килтереп буламы? Әллә бында башка төрлө сәбәптәр нигеҙ булып торамы?

– Беренсенән, 1795 йылғы халыҡ иҫәбен алыу мәғлүмәттәрендә башҡорттар фамилиялап бөтөнләй күрһәтелмәгән. Тағы ла унан алдағы ревизия документтарында ундай мәғлүмәттәр юҡ. Башҡорттар исем-шәрифенән тәүге тапҡыр 1811 йылғы ревизия материалдарында сағылыш таба. Дөрөҫ, башҡорттар иҫәп алыусыларҙы үзәренең йортона индермәгән, икенсенән, батша власы бындай сараларҙы үткәреүҙән ныҡ курккан. Сөнки 1739 йылғы башҡорт ихтилалы алдынан халықтың иҫәбен алыуға бәйле саралар ошондай күтәрелешкә алып килеүсә сәбәптәрҙең береһе була ла инде. Тарихта Ҡараһаҡал яуы тип нарыҡланған ихтилал башҡорттарға штраф аттары һалымы түләүҙән тыш ошо сәбәпкә лә бәйле. 1725 йылда ла башҡорттарҙың иҫәбен алырға маташып ҡарайҙар. Ул сакта бында сауҙагәрлек мәсьәләләре һылтауы менән Көңгөр бургомистры Юхнев килә. Уның максаты: башҡорттарҙың донъяһына разведка яһау, шымсылыҡ кылыу була. Батшаны был халықтың ни өсөн туктауһыз баш күтәрәүе, әгәр ҙә атка атланһалар, теләһә ниндәй дошманды ниндәйҙер көҙрәт менән кырып һалыуҙары, бының өсөн улар көстө ҡайҙан алыуҙары, яугирҙарының һаны яҡынса күпмерәк булыуы мәсьәләләре борсой. Юхнев, нисек кенә тырышһаһын, башҡорттар тураһында тулы мәғлүмәт ала алмай, сөнки уны күп кенә ырыуҙар биләмәһенә индермәйҙәр. Башҡорттарҙың иҫәбен алыу батша хөкүмәте өсөн халықтың ерҙәрен яулауға әҙерлек буларак тормошҡа ашырылып, хәрби операциялар үткәреүгә йүнәлтелгән.

Шуға күрә лә без башҡорттарҙа халыҡ иҫәбен алыуға бәйле тәүге тулы мәғлүмәтте 1811 йылғы ревизия материалдарында ғына таба алабыҙ. Был осорҙа инде Башҡортостанда ун йылдан ашыу кантонлыҡ системаһы эшләй, кыскаһы, башҡорт йәмғиәте батшалыҡ тарафынан контролгә алына.

– Нисек уйлайһың, Салауат, ни өсөн безҙә үткәрелгән халыҡ иҫәбен алыу сараларында милләт күрһәткесә социаль мәсьәләләр күрһәткестәренә ҡарағанда мөһимерәк булып һанала? Нимә генә тима, был сара милләтте билдәләүҙән тыш башка максаттарҙа ла үткәрелә. Шулай түгелме?

– Әгәр ҙә мин һәм миңең бер нисә быуын ҡартаталарым башҡорт икән, башка мәғлүмәттәр ҙә миңә мөһим. Мәсәлән, 1917 йылғы мәғлүмәттәргә атай-олатайҙарымдың ниндәй ҡатлам кешеләре булыуы, уларҙың ере, мөлкәте күпме икәнлегенә мине кызыкһындыра. Яңыраҡ ҡарт ҡартатайым Сәфиулла Хәмизуллиндың ихата ҡарточкаһын өйрәндем. Быға тиклем был тарихи документты бер нисә тапҡыр күрһәм дә, иғтибар итмәгәнмен. Мин ҡартатайымдың ни өсөн өс гектар самаһы ере, ике һыйыры, бер аты, колоно, быҙауҙары ғына булған һуң тип аптырай торғайным. Аҙаҡ иғтибар иттем: бактиһең, уның ҡырк күс бал ҡорто иҫәпләнгән, бактиһең, ул умартаслыҡка өстөнлөк биргән һәм ошо һөнәре менән ғаиләһенең йәшәү сығанағын тәмин иткән.

Хәҙерге заман халықтың иҫәбен алыу мәғлүмәттәренә килгәндә, Башҡортостанда күп һанлы башка милләт вәкилдәре йәшәй, шуның өсөн

дә милләт күрһәткесе традицион рәүештә мөһим һанала. Өстәүенә, республиканың көнбайышында урталыктағы милли үзән күренеше милләт күрһәткесенә ошондай мөнәсәбәттә барлыкка килтерә лә инде. Күп кенә кешеләрҙең үзәрәненә тамырҙарын белмәүҙәрә, белгәндәрәненә дә бәғзеләрә был мәсьәләне мөһим тип һанамәуы халыгк иҫәбен алғанда күп кенә киҫкен проблемалар барлыкка килтерә. Шулай ға һуңғы вақытта күпселектә үз тамырҙарын өйрәнәүгә карата кызыкһыныу барлыкка килде. Күптәр шундай һорауға яуап эҙләй: ни өсөн мәктәптә татар тарихын, татар телен һәм әҙәбиәтен өйрәнәп килеп, хәҙер килеп ата-әсәләренә, бер нисә быуын картаталарының, өләсәләренә паспорттарында, ревизия мәғлүмәттәрәндә башкорт икәнлегә язылған?

– “Безҙең ата-олатайҙар асаба башкорттар һымак ер алыр өсөн башкорт булып яҙылған” тигән һылтанмаға ниндәй аңлатма бирергә була?

– Улайһа, шундай һоратуға яуап эҙләп карайыҡ: революцияға тиклем батша властары татарҙарҙы башҡорт итеп язғанмы һуң? Батшаға был нимәгә кәрәк булған һуң? Икенсенән, асаба хокукка эйә булған башҡорттар ситтән килеүселәрҙең башҡорт булып язылыуына юл куймаған. Сөнки уларҙың башҡорт булып танылыуы уларға күп кенә ерҙерәнән үз теләге менән баш тартыуын аңлаткан. Белеүебезсә, мәшһүр Бабичтың “Тупрак” шиғырында әйтелгәнсә, ер, тупрак мәсьәләһе башҡорт өсөн иң ғәзизе һаналған. Шуға күрә был мәсьәлә безҙең өсөн һәр ваҡыт мөһим һаналған, кем белә, бәлки һасандыр ул, бәлки йөз йылдан, үзенәң әһәмһәтен юғалтыр. Һәр бер күренеш һасандыр башлана ла, аҙаҡ тамамлана.

– Революция хакындағы бер фильмда кызыклы кадрлар бар. Крәстиәндәр ауылға актар килеп инһә, уларзың символы төшөрөлгән баш кейемен кейә һала, кызылдар килһә, уларзыкына алмаштыра. Милли үзәңдың тоторокло булмауын да ошо күренеш менән сағыштырып булалыр. Нисек уйлайһың, һуңғы һигез йыл халык иҗәбен алыуза нисек сағылыш табыр?

– Һуңғы һигез йылда идаралыгк органдарынан башкорттары ситләтеүен нисек үткәне бер кемгә лә сер түгел. Ул сакта хатта рәсми булмаған кимәлдә Вәлидизең исемен әйтеү зә тыйылды. Милли үзәң тоторокхозлогона килгәндә, республиканың төньяк-көнбайыш башкорттарына етмеш йылдан ашыу икенсе милләт идеологияһы һендерелеп, быны ике-өс йылда ғына үзгәртеү мөмкин түгел. Бының өсөн йылдар талап ителәсәк. Быуындар алмашынып, үзенең ысын тамырҙарын белгән яңы быуындың килеүе лә мөһим бында. Һәр хәлдә, был хәл котолғоһоз буласак. Һүз юк, бәлки кемдер үзенең тамырҙарын белергә, бының мөһимлеген аңларға теләмәс тә, космополиттар за юк түгел, әммә был төбәк башкорттарының үз асылына кайтырына ышанысым зур. Төньяк-көнбайыш башкорттарының этник факты һәр ваҡыт йөшәйәсәк. Кайһы бер ғалимдар был төбәктән татар этник факты хакында ла язалар. Әммә академик фән, Р. Кузеевтың, С. Руденконың, башка ғалимдарҙың этнографик хеҙмәттәрен бер кайза ла куя алмайбыз. Яңыраҡ Рәсәй Фәндәр Академияһының этнография һәм этнология институтында Р. Кузеев редакцияһында “Башкорттар” тигән зур китап донъя күрзе. Был китапта ла төньяк-көнбайыш башкорттарының кемдәр булуы тураһында бик төплө итеп язылған. Был факт, һәм без унан бер кайза ла китә алмайбыз. Әммә милли үзәң мәсьәләһенә килгәндә,

әйткәнемсә, етмеш йылдан ашыу был төбәк башкорттарының икенсе халыктың идеологияһы йоғонтоһонда булыуы эһеҙ үтмәгән. Бында революцияға тиклем ике халыктың да язма теле иҫке төрки әлифендә булыуын да өстәргә була. Уларҙың тик үзәрәненә генә хас әҙәби язма теле совет дәүерендә генә үз аллы төҫ алған. Шул ук ваҡытта ике республика сигендә йәшәүсә башкорттар ни өсөн күрше халыктың тел һәм мәҙәниәт йоғонтоһонда калған һуң? Ул сактағы республика етәкселегенә бирге килә был һорауҙы.

– *“Тарихи мәхит” серияһындағы һуңғы тапшырыуҙарында һин күрше Татарстан Республикаһының көнсығыш төбәгендә көн күргән милләттәштәребез рухи тормошоһона ла иғтибар бирә башланың. Ундағы корған әңгәмәләрендә катнашыусылар үзәрәненең кайһы башкорт ырыуына карауҙарын асыҡтан-асыҡ таныған хәлдә лә, был осрақта үзәрәненең башкорт икәнлегә хаҡында әйтә һалып бармай. Быны һисек аңлатырға мөмкин тип уйлайһың?*

– Башкортта “Кемдең арбаһына ултырһаң, шуның йырын йырларһың” тигән киң мәғәнәгә эйә булған әйтем бар. Һүҙҙе озонға һуҙмайынса тик ошоно ғына килтерергә булалыр. Был йәһәттән калаларҙа йәшәүселәр күберәк һүз азатлығына эйә, ә ауыл кешеләренә анһат түгел. Әммә, шулай булыуға карамаһтан, үз-ара былай ғына әңгәмәләшкәндә туранан-тура үзәрәненең башкорт икәнлеген таныуһылар күп, әммә видеокамера алдында эске цензор үз эшен белә.

– *Тарихты мәхәррирләп булмай, уның өсөн теләк-шарт һөйкәләше хаһ түгел. Тарихыбыҙҙың һәр боролоһон яҡшы тойған, ентекле өйрәнгән ғалим буларак, үткәнәбезҙең кайһы мәлен үзгәртеп ебәргәндә, кайһы хаталарҙы төҙәткәндә, бөгөн бөтөнләй икенсе шарттарҙа йәшәр инек тип иҫәпләйһең. “Әгәр ҙә...” тигән һүз менән башлап ебәрһәк...*

– Кайһы бер ғалимдар һиндәйҙер тарихи хаталарыбыҙ хаҡында әйтә, әммә, минеңсә, хаталарыбыҙ булмаған. Нуғай урҙаһы емерелгәһ, беҙгә Рус дәүләтенә кушылмаһка кәрәк булған, кушылмаһаһк, бөгөн яҡшыраҡ тарихи шарттарҙа йәшәр инек, тип әйтеүселәр ҙә бар. Был тарихи процестарҙы аңлап етмәүҙән килә. Тарихыбыҙҙы һығлы өйрәнәп, һундай һығымтаға килдем: атай-олатайҙарыбыҙ бик зирәк аҡылға, бай тарихи тәжрибәгә эйә булған. Улар халкыбыҙ өсөн һынылыһлы осорҙарҙа иң хаҡ юлды һайлай белгән. Рус дәүләтенә үзәрәненең килешеү шарттары менән кушылыу ҙа башка төрлө юлдың булмауһынан килгән. Был осрақта башкорттар ергә аһабалығ хокуғын һаклап калған. Тик башкорттарҙа ғына аһабалығ хокуғы булған тиеү ҙә дөрөһ түгел. Кайһы бер урыһтарҙың, шулай ук кайһы бер себер халыктарының да аһабалығ хокуғы булған. Әммә башкорттарҙың бындай хокуғынан айырмалы рәүештә ул халыктарға казна еренә карата аһабалығ хокуғы бирелгән. Ә башкорттар үз еренәң аһаһы булған. Шуға күрә һуңынан башкорттар был ерзәрән һата, куртымға бирә алған. Себер халыктарынан каһктар менән калмыктарҙың бындай хокуктары булмаған.

Башкорттарҙың урыһ дәүләтенә кушылыуы ла бик оҙайлы барған. Көнъяк-көнсығыш башкорттары Нуғай урҙаһына, төһьяк башкорттары Себер ханлығына караған сакта был процестың оҙайлы баруы аңлаһыла. Кайһы бер ырыу-кәбиләләр урыһ дәүләтенә кушылыуҙан баш тартқан. Кыскаһы, был процесс тигеҙ генә, бер үк ваҡытта бармаған. Иң тәүҙә көһбайыһ башкорттары батһалығка кушыла. Диалектик яктан был процесс бик оҙайлы һәм катмарлы барған. Былары тыһкы сәһәптәргә бәйле, ә эске

сәбәптәргә килгәндә, башкорт йәмғиәте иерархияһы булмағанлыктан, йәмғиәттең горизонталь структураһы тота килеп бер карарға килергә камасаулаған.

– Тарихсы, ғалим Булат Азнабаев халықтың ырыу-кәбиләләргә бүленеүе нигеҙендәге ошондай дәүләт королюшон полития тип атай. Тимәк, һин әйткән күренеш был форманың кире һөҙөмтәле булыуы тураһында һөйләй түгелме?

– Һәр бер дәүләт үз нәүбәтендә шулай ук политияны тәшкил итә. Ни өсөн тигәндә, дәүләт менән идара итеүсенең ғәҙәттән тыш катмарлы юлбашсылыҡ рәүеше политияны аңлата. Хәҙерге күсмә халыҡтарҙы өйрәнеү фәнендә шундай фекеһ йәшәй: йәнәһе, күсмә халыҡтар дәүләт төҙөмәй. Йәғни, улар төҙөгән ханлыҡтарҙы бер нисек тә дәүләт королюшо тип атап булмай.

– Тимәк, һин әйтәһ үткән фән менән шөгәлләнәүсә ғалимдар үз-үҙҙәренә каршы килә: уларса фекеһ йөрөтһәк, бер нисә быуат буйына ике китға менән идаралыҡ иткән һун, Алтын Урза, Ғосман, Рәсәй империяларын да без дәүләт тип атай алмайбыҙ булып сыға. Шулай ҙа баяғы һүз башына күсәһ: “Әгәр ҙә башкорттар шул сакта үз дәүләтен төҙөгән булһа...” – тигән теләк-шарт һөйкәләшенә кире әйләнәп кайтһәк...

– Әгәр ҙә атай-олатайҙарыбыҙ тап шул мәлдә үз дәүләтселеген төҙөгән булһа, ул королюш оҙак йәшәй алыр инеһе икән? Сөнки башкорт иленең дүрт тарафы дүрт ханлыҡка һәм юлға караған сакта шундайын ҙур майҙанды тотоу, сит дошмандарҙан һаклау өсөн ифрат ҙур көс һәм ғәйрәт талап ителер ине. Икенсе төп сәбәп: асылда демократик принциптарға королюған башкорт йәмғиәтенен иерархияһы булмауы.

– Башкорт ихтилалдары Рәсәйҙә Ислам динен һаклап калыуға булышлыҡ итте, тигән фекеһ ҙә йәшәй. Быға һинен мөнәсәбәтен нисек?

– Казан ханлығы колатылғандан һуң ханлыҡка караған мосолмандарҙың күпселеге сукундырыла. Батша һөкүмәте христианлыҡты кабул итеүсә мосолмандарҙы һалымдарҙан, башка төрлө түләүҙәрҙән азат иткән, сукундырыу, асылда, иреккә рәүештә барған. Маризарҙың һәм сыуаштарҙың мәсәләһ, бер өлөшө сукунған, калғандары башкорттарға килеп һыйынған. Башкорттар уларҙы припущенник сифатында кабул иткән. Ул сактағы Башкортостан Рәсәй уртаһындағы “Ислам утрауы”на әүерелгән. Башкорттарҙың ураған һайын ихтилалдарға күтәреләүсә батшалыҡка бында ла сукундырыу сәйәсәтен үткәһәргә камасаулаған. Кавказдан, Урта Азиянан тыш Ислам динә башкорт ихтилалдары һөҙөмтәһендә һакланып калған. Шуның өсөн дә һуңынан Рәсәй мосолмандары дини идаралығы Өфөлә барлыҡка килә. Сөнки ул сакта Ырымбур губернаһы иң күп мосолман йәшәгән губерна һанала.

– Әхмәтзәки Вәлиди етәкселегендәге Башкорт һөкүмәте етәкселеге кулға алынғандан һуң Борай башкорттары үзҙәһенен башкорт милли кантонын-автономияһын иғлан итә. Ошо вакиғаларҙан һуң Өфө Башкортостандың баш калаһы итәп иғлан ителәп, Оло Башкортостан барлыҡка килә. Тап ошо рәүешлә тарихи ерлегәнән бер азға өзөлөп калған төһьяк-көнбайыш башкорттары үз республикаһы составына инә. Был вакиғаларҙы хәҙерге көн күҙлегәнән нисек баһалар инең?

Ғөмүмән, республиканың барлыкка килеуендә төньяк-көнбайыш башкорттары ниндәй роль уйнаған?

– Әйтергә кәрәк, төньяк-көнбайыш башкорттары Башкортостан Республикаһы төзөүҙә хәл иткес роль уйнай. Борай башкорттары 1918 йылда Башкорт хөкүмәте вәкилдәре кулға алынғас, ихтилал күтәрә. Улар Борай һәм тағы ла ете башкорт волосында Борай башкорт кантонын иғлан итә. Ихтилал менән Борай ауылы асаба башкорто, елдәк ырыуынан Шәрәфи Хәмитов етәкселек итә. Борайҙа һаман да уның йорто һаклана, уны Шәрәфи бай йорто тип атайҙар. Ихтилал ике ай һузымында властарға каршылыҡ күрһәтә. Артабан 1920 йылда тоҡанған “Кара бөркөт” һәнәк ихтилалы республиканың артабанғы яҙмышында хәл иткес роль уйнай. Унда крәстиәндәр продразверстка сәйәсәтенә каршы сығыш яһай. Бында тәүге планға иктисади мәсьәлә сыға. Ул сакта Өфө губернаһы РСФСР составына ингән. Күршеләге Башкортостан властары ирекле иктисади сәйәсәт үткәрәп, күп йәһәттән алға китеүгә өлгәшә. Йәғни Кесе Башкортостан территорияһында продразверстка үткәрелмәй, республика етәкселеге партияның карарына каршы барып, халықтың һуңғы ризығын талаусыларҙы республикаға индермәй. Тарихсы Рәстәм Хәжиевтың “Автоном НЭП” тигән китабы бар. Уның языуынса, һуңынан Ленин бөтә РСФСР-ҙа кулланған НЭП сәйәсәте иң тәүҙә Кесе Башкортостанда башлана. Башкортостандағы был сәйәсәт нимәнән ғибәрәт була һуң? Республикалағы предприятиеларҙың бер өлөшө буржуазия синыйы кулында кала килә. Большевиктар башбаштаклыҡ иткән Ырымбурҙан байтак кына фабриканттар, завод етәкселәре Башкортостанға ҡасып килә һәм хөкүмәт етәкселәре хужаһыҙ ҡалған завод-фабрикаларҙы уларға тапшыра. Ул сакта барлыҡ Рәсәй буйынса иген һатыу тыйыла. Әгәр ҙә кемдер игенен һатһа, уны атҡандар. Крәстиәндәр продразверстка командаһы килһә, игендәрен уларға бушлай бирергә тейеш була. Ә Кесе Башкортостанда иһә сауҙа рәхсәт ителә. Бөтә илдән алыпһатарҙар, сауҙагәрҙәр тап шул сакта Башкортостанға ағыла. Өфө губернаһы крәстиәндәре күршеләренәң был хәләнән көнләшәп, баш күтәрә һәм Кесе Башкортостанға кушылыу талабын куя.

– Шулай ҙа һәнәк ихтилалы кайҙа һәм нисегерәк башланып китә һуң?

– Һәнәк ихтилалы Миңзәлә өйәҙенәң урыстар йәшәгән ауылда башлана. Унда крәстиәндәр кызылармеецты үлтерә. Торарак был хәрәкәт совет власына каршы көрәшкә әүерелә. Был хәрәкәттә икенсе һүз менән Башкорт Республикаһына кушылыу хәрәкәте тип атарға ла була. Шулай итеп, был хәрәкәт Өфө губернаһында йәшәүсе урыстар өсөн иктисади, башкорттар өсөн сәйәси талаптар менән бәйле. Ул сакта “Башкорт короле Зәки Вәлиди өсөн!”, “Башкортостанға кушылабыз!” тигән лозунғылар күтәрелә. Зур ғына ғәскәр төзөлә, штабтар ойошторола, уларға кисәге фронтовиктар кушыла. Ғәскәр штурм менән Бәләбәйҙә басып ала һәм Өфөгә табан йүнәлә. Уларҙы Шишмә станцияһында Зәки Вәлиди көтөп тора тигән хәбәр тарала. Шунан һуң Троцкий Вәлидигә шылтыратып кемдәрҙә яҡларға йыйыныуы хақында һораша. Вәлиди уға Башкорт ғәскәренәң бер яугиры ла уларҙы яклamayсағы хақында белдерә.

Кыскаһы, был ихтилал Өфө губернаһының үз аллы йәшәүгә һәләтһез булыуын дәлилләй. 1897 йылда үткәрелгән халыҡ иҫәбен алыу мәғлүмәттәре буйынса Өфө губернаһында йәшәүселәрҙең 40 проценты башкорттар

булыуы күренә. Өфө губернаһы башкарма комитеты рәйесе Борис Эльцин үзҙәрен бер ниһеҙ калған “бонапартиктар” менән сағыштырып, алда көтөләсәк ихтиладдарҙың бөтә донъяны яндырасағы хақында белдереп менән сығыш яһай. Вәлидовсылар сәйәси аренаһан киткәндән һуң Өфө губернаһында тыуып үскән Муллаяң Халиков физикәрлек күрһәтә. Ул Өфө губернаһына караған Бәләбәй, Өфө, Бөрө өйәзҙәрен Башкортостанға кушыуҙы һорап бер-бер артлы совнаркомға һәм РСФСР-ҙың башка власть органдарына хаттар яҙа.

Ошолар һөҙөмтәһендә 1922 йылда 160 мең башкорт йәшәгән Миңзәлә өйәзәнән башка Өфө губернаһына караған өйәзҙәр Башкортостанға кушыла. Татарҙар Миңзәлә өйәзәндә ул мәлдә 120, урыстар 30 шул сама мең кешене тәшкил итә.

Төньяк-көнбайыш башкорттары Башкортостан Республикаһын төзөүҙә лә, Өфө губернаһын Башкортостанға кушыуҙа ла хәл иткес роль уйнай. Мәшһүр шағирыбыҙ, башкорт әҙби телен барлыҡҡа килтереп Шәйехзада Бабич, Муллаяң Халиков, гәрәй ырыуынан бер туған Илдархан һәм Ғариф Мутиндар (хәҙерге Татарстандың Актаныш районына караған Такталасыҡ ауылы) башкорт хәрәкәтенә башында торалар. Дөрөһөн әйткәндә, башкорт милли хәрәкәтенә иң башында ҡаңлы ырыуы башкорттары, Бүздәк өйәзенең Шланлыҡүл ауылынан дворян катламына караған Сыртлановтар тора. Рәсәй Дәүләт Думаһына Өфө губернаһынан һайланған депутат ошо нәсәл вәкиле Шаһайдар Сыртланов 1906 йылда законһыз юл менән тартып алынған ерҙәрен башкорттарға ҡайтарыуҙы талап итеп сығыш яһай. Уның улы, билдәле дипломат Ғәлиәскәр Сыртланов әгәр ҙә 1912 йылда һәләк булмаһа, без уны артабанғы йылдарҙа башкорт милли хәрәкәтенә башында күрер инек. Ул сакта башкорттар араһында Рәсәй империяһы властары менән уртаҡ тел таба алырлыҡ бик аз кешеләрҙең береһе була Ғәлиәскәр Сыртланов. Ул Петербургта ҡиң билдәле кеше була. Ғәлиәскәр адвокат булып хеҙмәт итә. Әйткәндәй, рус-япон һуғышында Порт-Артурҙы ҡыйралтуға дусар иткән адмирал Рождественскийҙың адвокаты булып сығыш яһай. Ҡаңлы ырыуы башкорт милли хәрәкәтенә бик күптәрҙе биргән: Шәйехзада Бабич, Муллаяң Халиков, Сыртлановтар һ.б.

– Революцияға тиклем батша армияһында хеҙмәт итеүсә ҡайһы бер татар миллиәтле кадровый офицерҙар татар милли хәрәкәтенә түгел, ә ғәжәп башкорт хәрәкәтенә, ғәскәренә кушыла. Был хакта ни әйтерһең?

– Улар мәҙәни автономияны максат итеп куйған татар милли хәрәкәтенә перспективаһыҙ булыуын аңлай. Икенсенән, башкорттар үз ғәскәрен төҙөп, ҡулына корал алып үзаллығы өсөн көрәшкә күтәрелгән берҙән-бер халыҡ һанала. Шуға күрә хәрби тактиканы яҡшы аңлаган офицерҙар көслөгә һыйына ла инде. Әммә башкорт хәрәкәтенә кушылған татар офицерҙары әллә ни күп булмай. Улар араһында төп урынды бер туған Усман һәм Хәлил Терәғоловтар алып тора.

– Төньяк-көнбайыш башкорттарының үз милли асылына ҡайтыуы үз сиратында “Без – башкортлар” хәрәкәтен барлыҡҡа килтерҙе. Был хәрәкәттең эшмәкәрлеген нисек баһалайһың?

– Ыңғай баһалайым. Ни өсөн тигәндә, уның барлыҡҡа килеүендә мин дөйә катнаштым һәм катнашам. Без төньяк-көнбайыш башкорттары араһында

йөрөйбөз, уларға шәжәрәләрен төзөргә ярзам итәбөз, китаптар сығарабыз, тапшырыуҙар күрһәтәбөз. Шул уҡ ваҡытта был төбәк башҡорттары үзәре был хәрәкәткә ҡушылмаһа, былар барыһы ла бер қолактан инеп, икенсе қолактан сыккан ғәмәлгә тиң булып ине. Без уларҙың күҙен астыҡ тип тә уйламайбыз, сөнки уларҙың күптәре үзәренә башҡорт икәнлеген быға тиклем дә белә ине. Әммә улар эште нимәнән башларға белмәгән булып сықты. Сөнки көньяк-көнсығыш башҡорттары уларҙы башҡорт итеп танымаған, ҡазандар иһә уларҙы башҡорт тип ҡараған. Хәзерге заманда башҡорттар тел принцибы буйынса бер нисә өлөшкә бүлгән сакта уларҙы “Һ”ны әйтә алыуы-алмауына ғына ҡарап башҡортлоғон инкар итеү аҡылһыҙлыҡтың иң юғары сағылышы булып ине. Фонетик айырмалыҡ ҡына бында күрһәткес була алмай. Безгә бында тағы ла һығымалыраҡ билдәләр табырға кәрәк. “Без – башҡортлар” проекты тап ошо айырмалыҡты хәл итер өсөн барлыҡка килде лә инде. Башҡорт милли проекты быға тиклем тик көньяк-көнбайыш һәм төньяк-көнсығыш Башҡортостанға ғына ҡағыла килде. Хәҙер без башҡорт милли проектының киңәйтеү һаҡында һүҙ алып барабыз. “Без – башҡортлар” хәрәкәтенә һәр йәһәттән ярзам итергә һәм уның киңәйеүенә булышлыҡ итергә бурышлыбыз.

Донъяла ике йәки өс әҙби теле булған халыҡтар бар. Шуға күрә дәүләт телен әлегә әҙби башҡорт теле рәүешендә ҡалдырып, төньяк-көнбайыш башҡорттарының әҙби теле мәсьәләһе тураһында ла уйланырға кәрәктер. Быға төньяк-көнбайыш башҡорттары диалекты нигеҙ була ала. Альберт Исмаилов үҙенең башҡортлоғо һаҡында белдергәс, уға ташландылар. Йәнәһе, уға башҡорттар күпмелер акса түләгән. Быға тиклем егерме йылдан ашыу Ҡазанда йәшәгән, татарҙарҙы милли асылына ҡайтыуға саҡырып күп һанлы йырҙар ижад иткән кеше тота килеп нисек инде үҙенең башҡортлоғон танып, быға тиклемгә уңыштарынан, икенсе һүҙ менән әйткәндә, йәшәү сығанағынан баш тартып, Туймазы ҡалаһына йәшәргә килә алһын? Хәҙерге заманда кемдә ниндәй сәбәп ошондай азымға барырға мәжбүр итә алһын? Үҙем шәхсән Альберттың был азымын ҡаһарманлыҡка тиңләйем. Шул уҡ ваҡытта без Ҡазанда йәшәүсә, байтаҡ ҡына уңыштарға өлгәшеп ихтирам яулаған башҡорттарҙы беләбөз. Башҡортлоҡтарын улар безгә ҡарағанда ла яҡшыраҡ белә. Әммә улар өсөн йәшәү уңайлығы беренсе урында торалыр, күрәһең. Альберт һәр йәһәттән дә ихтирамға лайыҡ.

– 2020 йылғы халықтың иҫәбен алыу сараһы быға тиклемгеләренән ниндәй яктары айырылып торасак тип күзаллайһың?

– Катмарлыраҡ булып тиеш. Электрон юл менән был сарала катнашыу ревизияға индерелгән мәғлүмәттәрҙең объективлығына булышлыҡ итеренә шик юҡ. Һүҙ юҡ, халыҡ иҫәбен алыу сараһының сәйәси буяуҙарынан бер нисек тә азат була алмаясаҡбыз. Нисек кенә булмаһын, хәкикәт һәр төрлө сәйәси буяуҙарҙан өстөн. Юкка ғына Аллаһы Тәғәләне Хак Тәғәлә тип атап йөрөтмәйҙәр.

– Әңгәмәң өсөн рәхмәт, Салауат Ишмөхәмәт улы!

“БЕЗ УРМАН БАШКОРТО БУЛАМЫЗ”

Ык, Түбәнге Ағизел һәм Төньяк төркөмдәрәнә бүленгән төньяк-көнбайыш башкорттардың этник йөкмәткеһе катмарлы, тип яза “Историческая этнография башкирского народа” (Өфө, 2009 й.) тип аталған китабында академик Раил Кузеев. Ғалим шулай ук төньяк төркөмгә караған башкорттардың ырыу-кәбилә атамаларын да теркәй: уран, ғәйнә йәки тархан (түл-ғәйнә, түр-ғәйнә, бисер-ғәйнә, мул-ғәйнә), балыксы, ун (һыу-ун, байкы, кыр-ун), танып (һыу-танып, кара-танып), кайпан, қазансы. Кузеевтың иҫәбенсә, XVIII быуатта төньяк-көнбайыш башкорттар сама менән 100 кешегә еткән.

Тарих фәндәре кандидаты Әнүәр Әсфәндиәровтың “История сел и деревень Башкортостана и близлежащих регионов” тигән хеҙмәтендә билдәләнгәнсә, Тәтешле районы ауылдары башлыса Ирәкте, өлөшсә Урман-гәрәй һәм Кыртанып олостары ерендә урынлашкан. Танып кәбиләһе нигеҙ һалған ауылдар тиҫтәнән ашыу, тип яза “Атайсал” (Өфө, “Китап”, 2001 й.) китабы авторҙары – Азат Камалов һәм Фирүзә Камалова. Улар иҫәбенә Асаузы, Иске, Яңы һәм Бүләгәрт Кайпан, Мәнәгәз, Иске Һикәяз, Танып-Шишмә һ.б. ауылдар қарай. Бәҙрәш, Қарман, Комалак ауылдарында бөгөн уран кәбиләһе вариҫтары йәшәй. Иске һәм Яңы Акбулат, Асығуйылға, Борғонбаш, Қашқак, Сәрәштебаш, Шулған, Иске һәм Яңы Шәрзәк ауылдарын гәрәй кәбиләһе нигеҙләгән. Кәлтәү һәм Түбәнге Кәлтәү ауылдарында гәрәйҙәр таныптар менән қушылған. Гәрәбаш, Үрге һәм Түбәнге Тәтешле ауылдарында башкорттар менән удмурттар көн итә.

Ирәктеләр – Мейәс яктарынан күсеп қилгән көнсығыш һәм көнбайыш табындар вариҫтары. Улар был тарафтарға XV – XVI быуаттарға хәрби хеҙмәт қылыу өсөн ебәрелә һәм тазлар кәбиләһен қысырықлап, Қазан ханлығы сигенә тиклем ерҙәрҙе биләй. Раил Кузеев фекеренсә, ти автор, “ирәкте” – кәлғәлә хеҙмәт итеүсе. “Ирәкте башкорттары нигеҙ һалған ауылдар ике тиҫтә: Аксәйет, Зиремзи, Илмәт, Йосоп, Иске һәм Яңы Күрҙем, Үрге һәм Түбәнге Қазансы, Үрге, Түбәнге һәм Яңы Қоҙаш, Мәмәтәй, Иске һәм Яңы Сокор, Һәүәләй һ.б.

“Будум йылғаһы элек-электән тулыһыса Тазлар олоҫо ере һаналған, ти Бәҙрәш ауылы кешеһе Рауил Исламшин “Йәшәүгә хоқуҡ” (Өфө, 2009) тип аталған йыйынтықта. Ә ирәкте ырыуының был урындарға борон-борондан булған бер ауылы ла теркәлмәгән”. Автор шулай ук Үрге Таныпта элек башкорттар нигеҙ һалған ауылдардың күп булыуы хақында ла әйтеп үтә. Ә бына 1795 йылғы (V рәүиз) иҫәптә, ти ул, ни бары Мотабаш һәм Кәлтәү ауылдары ғына телгә алына. Қалғандары қайза булған һуң? Автор был

һорауына яуапты тарихсы Н.В. Устюговтың “Башкирское восстание 1737 – 1739 годов” тигән китабында таба. Унда 1737 йылдың көзөндә ошо төбәктәге 7 башкорт ауылының язалау отрядтары тарафынан ут һалып юкка сығарылыуы хақында хәбәр ителә.

Уса даруғаһының Ирәкте олоһона Һәүәләй, Яңғыз Нарат, Иске һәм Яңы Сокор, Аксәйет, Мәмәтәй, Зиремзи, Үрге һәм Түбәнге Қоғаш, Илмәт ауылдары халқы қараған. Архив документтарында Һәүәләй ауылы 1718, 1729 йылдарға ғына телгә алына. Уға нигеҙ һалыусы асаба башкорт Һәүәләй тураһында мәғлүмәт юк. 1747 йылда Рәмғол Һәүәләевтең титуляр кәңәшсе Д.Л. Реутовка ер һатыуы тураһында қағыз һакланған.

1795 йылда Һәүәләй ауылында 23 ир һәм 24 катын-кыҙ йәшәгән. 1816 йылда 8 хужалықта асаба башкорттар донъя көтә. 1850 йылда Иске һәм Яңы Сокор, Мәмәтәй, Аксәйет, Үрге һәм Түбәнге Қоғаш ауылдарынан күсенеп килгән 11 ғайлә иҫәбенә ауыл 85 кешегә арта. 1870 йылғы иҫәп алыуға Һәүәләйҙә 82 хужалықта 455 кеше теркәлгән. Бөрө кантонының Қызыл Яр олоһона қараған ауылда 1920 йылда 496 кеше иҫәпкә алына.

Яңғыз Нарат (Хәмит) ауылына 1783, 1795 йылдарға Иске Сокор ауылынан күсенәүселәр нигеҙ һала. Зөлкәрнәй Сәлимғәрәев 1812 йылғы Ватан һуғышында катнашып, көмөш миҙал менән бүләкләнә. 1816 йылғы иҫәптә Яңғыз Наратта 47 ир енесе 18 йортта донъя көткән. VIII рәүиз мәғлүмәттәрәнә ярашлы, ауылда 28 хужалыҡ булып, уларға 145 башкорт теркәлгән. Мосол-мандар мәсеткә йөрөй, мәсет янында мәктәп тә эшләй. 1920 йылғы иҫәптә Яңғыз Нарат ауылында 744 башкорт 146 хужалыҡ булып донъя көтә.

Ирәкте башкорттарының төп төйәге – Иске Сокор ауылында 1795 йылда 165 башкорт иҫәпкә алына. 1859 йылда ауылда 325 кеше көн итеүе билдәле. 1920 йылғы иҫәптә иһә Иске Сокорға 598 кеше теркәлә. 1735 – 1740 йылдарғағы башкорт ихтилалында ирәктеләр ҙә әүҙем катнаша. Мортаза Хәлилов 150 кешелек төркөмгә етәкселек итә. Ә бына олоҫ старшинаһы Шәриф Кейекөв батша хөкүмәтенә тоғро хеҙмәт кылып, яза отрядтарына етәкселек итә һәм Екатерина II тарафынан алтын миҙал менән бүләкләнә.

Иске Сокор – “Без урман башкорто буламыҙ” тигән юлдарзың авторы, XIX быуаттың икенсе яртыһында йәшәгән шағир-мәғрифәтсе Ғәли Сокорой тыуған ауыл. Уның ысын исеме – Мөхәмәтғәли Кейекөв, йәғни Шәриф Кейекөвтың бүләре. Ул Стәрлебаш мәҙрәсәһендә беләм ала, дәрес биреп тә йөрөй. Биш йыйынтыҡ авторы. 1872 йылда ғәрәп илдәрәнә сәйәхәт кылып, шул тәһсираттар нигеҙендә “Нәсим-әс-Саба” исемле очерк яза. Каратабын ырыуының шәжәрәһен төзөй.

Аксәйет ауылына Майкы бей нәселенән булған Қыржау нигеҙ һалған, тигән риүәйәт бар, тип язалау урындағы мәғлүмәттәрҙә. 1811 йылда Аксәйеттә 123 башкорт иҫәпкә инә. 1859 йылда башкорттарҙан 136 ир һәм 147 катын-кыҙ енесе, 47 типтәр теркәлә. 1843 йылда ауылдан 8 ғайлә күсенеп, Сорғолдоға нигеҙ һала. 1920 йылда Аксәйеттә милләтен атамайынса ғына 1454 кеше теркәлә.

1762 йылғы сығанақтарға Мәмәтәй – Уса даруғаһына қараған ауылдар рәтендә. 1843 йылда бында 62 асаба һәм 23 типтәр хужалыҡ итә. Суяғушты йылғаһын һуулаған Илмәт ауылында 1816 йылғы иҫәп 85 асабаны теркәгән. 1850 йылда уҙғарылған IX рәүиз 37 йортта көн иткән 141 ир енесен һәм 154

катын-кыҙы иҫәпкә алған. Шул ук йылда 5 ғаилә Сорғолдо ауылына күсенә. 1920 йылда Илмәт ауылында 113 хужалыкта 365 башҡорт донъя көтөүе билдәле.

1738 йылғы сығанақта Козаш ауылы берәү, 1795 йылғы иҫәптә ике: Үрге һәм Түбәнге Козаш күренә. Тәүгеһендә 148, икенсеһендә 154 кеше йәшәй. Барыһы ла асаба хокуғында ер биләй. 1920 йылда уҙғарылған иҫәптә ауылдар ныҡ зурайған: Үрге Козашта көн итеүселәр – 1041, Түбәнгеһендә – 910 кеше.

Ауылдар халкының малсылыҡ менән ныҡлап шөгөлләнәүе лә күренә. 1842 йылда, мәсәлән, һәр йән иҫбенә икешәр йылкы һәм һыйыр малы, өсәр һарыҡ һәм кәзә асрағандар. Умартаслыҡ менән көн итеүселәр ҙә байтаҡ булған.

Кыр-Танып олоһоноң Кайпан һәм Казансы түбәләренән булған Иске Кайпан, Бүләгәрт-Кайпан, Яңы Кайпан, Кәлтәү ауылдары халкы 10-сы башҡорт кантонының 18-се йортона караған. 1758 йылғы сығанақта ике Кайпан ауылы иҫкә алына, 1795 йылда иһә – өс Кайпан. Будум йылғаһын һыулаған Иске Кайпан төп ауыл булып, унда 1795 йылғы иҫәптә 38 йортта типтәрҙәр ҙә күренә. 1834 йылда ауылда 113 башҡорт иҫәпкә алына, 1859 йылғы сығанақта хужалыҡтар иҫәбе 60-ка етеп, уларҙа 346 кеше донъя көтә.

1870 йылғы рәсми сығанаҡтарҙа Иске Кайпан ауылында бер мишәр ҙә көн итмәүенә карамастан, ул “мишәр” ауылы булып теркәлә. 1920 йылғы советтар иҫәбе был “хата”ны төҙәтә, Иске Кайпан – башҡорттар төйәге. Ошо ауылдан Аладин (моғайын, Ғәләүетдиндер) Биктуғанов Пугачев хәрәкәтендә 400 – 1000 кешелек баш күтәрәүселәр атаманы булып йөрөгән.

Бүләгәрт-Кайпан һәм Яңы Кайпан да – асабалар ауылы. 1972 йылда ошо ауылда йәшәүсә 89 йәшлек Маһирҙан Шаһиевтан яҙып алынған мәғлүмәткә ярашлы, “бүләгәрт”тең тарихы бар. “Силәбе яктан Кайпуш тигән кеше килгән, – тип һөйләй ауыл аҡһакалы. – Тауҙа карағай урманы булған. Урман халыҡка бүләк итеп бирелгән. Тау артына күсеп ултырғас, Бүләк арты Кайпан тип йөрөткәндәр”.

V рәүиздә Бүл-Кайпан ауылында – 147, Яңы Кайпанда 75 асаба теркәлә. 1870 йылда Яңы Кайпанда ғаиләләрҙең бер өлөшө Кесе Солод ауылына күсенәүе сәбәпле, халыҡ иҫәбе ярайһы кәмегән.

Кайпан түбәһенә караған Кәлтәү ауылы шул исемдәге йылға буйында урынлашкан. Үрҙә телгә алынған Рауил Исламшин, 90-сы йылдар аҙағында булһа кәрәк, ошо ауылда йәшәгән Әхнәф Мөхәмәтғәлиев менән осрашып, Кәлтәүгә башлап ултырыусыларҙың Иске Кайпан ауылы кешеләре Изрис менән Кәнжәй булыуын асыҡлай. Изрис Пугачев яуында катнашкан өсөн ауылдан һөрөлә һәм кабат әйләнеп кайтмай.

1811 йылғы сығанаҡтарҙа Кәлтәүҙә 62 ир заты теркәлһә, 1834 йылда улар – 185, 1870 йылда – 287 һәм 1920 йылда барлығы 766 башҡорт иҫәпкә алына. 1870 йылғы мәғлүмәттән күренәүенсә, Кәлтәү ауылы хужалыҡтарында йән башына икешәр йылкы малы, өсәр һыйыр, икешәр-өсәр һарыҡ һәм кәзә тура килгән. Ауыл халкының өс тирмәндән файҙаланыуы иғенселек менән етди шөгөлләнәүҙәре хақында һөйләй.

Әлек Шишмә тип аталып, һуңынан Шарлак-Шишмә булып киткән ауылға

XIX быуат урталарында Кәлтәүзән бүленеп сыккан ғайләләр нигеҙ һала. 1859 йылғы рәсми сығанактарға карағанда, ауылда 80 кеше көн итеп, 1870 йылда халыҡ иҫәбе 97-гә еткән. 1920 йылғы иҫәп иһә Иҫке Шарлакта – 300, Яңы Шарлакта 133 башҡортто теркәй.

Урман-Гәрәй олоһона Шулған, Кашкак һәм Акбулат ауылдары ингән. Варзы йылғаһын һыулаған Акбулатта 1795 йылғы иҫәптә 30 асаба күренә. 1870 йылда ошонда ук типтәрҙәр зә килеп урынлаша. 1816 йылғы иҫәптә Акбулатта 80 башҡорт һәм 20 типтәр 16 хужалыҡ алып барған. 1870 йылда ауылда 389 асаба һәм 45 типтәр теркәлә. Ауыл атаманы Апас Акбулатов исеменән алынған. Ул батша Петр Алексеевичтан Вәрәш һәм Кошас йылғалары буйындағы урманға хужа булыуы тураһында таныҡлыҡ алыуға өлгәшә. XX быуат башында типтәрҙәр Акбулаттан башка сыға һәм Яңы Акбулат ауылына нигеҙ һала.

Ялан Гәрәй һәм Юрмиязбаш йылғалары буйын тәйәк иткән Шулған ауылында 1795 йылғы иҫәп 86 асабаны теркәй. 1818 йылда 91 башҡорт 25 хужалыҡка бүленеп йәшәгән. 1834 йылда үткән VIII рәүиздә Шулған 53 йорттан тороп, уларҙа 291 башҡорт донъя көтә. Артабан ауыл тағы ла зурайып, 1920 йылғы иҫәптә унда 253 хужалыҡта 1278 башҡорт көн итеүе күренә.

Мейәшязы (Варьяз) йылғаһын һыулаған Кашкак ауылында 1795 йылғы иҫәп 136 асабаны теркәй. 1850 йылда йорттар һаны 60-ка етеп, уларҙа 370 кеше йәшәгән. 1870 йылда иһә 570 асаба 92 хужалыҡта донъя көткән. 1920 йылғы иҫәптә Кашкакта 219 өй булып, уларҙа 1119 башҡорт көн итә. 1849 йылда Кашкак, Сәлих, Йөгәмәш, Кызыл Яр ауылдары кешеләре асаба ерҙәрән һаҡлау максатында Асыулы Йылға ауылына нигеҙ һала. 1870 йылда яңы ауылда – 106, 1920 йылда иһә 62 хужалыҡта 302 башҡорт теркәлә.

Архивта һаҡланған документтарға карағанда, 1859 йылда барлыкка килгән Беләш ауылын Танып ырыуының Иҫке Кайпан, Бүләгәрт-Кайпан, Кәлтәү, Салдау һәм Шәрзәк ауылдары кешеләре нигеҙләй, ти Рауил Исламшин. 1870 йылда Беләштә – 239, 1920 йылда 632 башҡорт иҫәпкә алына. Иҫке Күрҙем ауылына нигеҙ һалыныу тарихы билдәһеҙ, ти Әнүәр Әсфәндиәров аталған хезмәтендә. 1920 йылда бында 641 башҡорт донъя көткән.

Бәҙрәш, Асаузы, Сәүкияз, Яңы Күрҙем, Сәрәштебаш, Юрмиязбаш, Кыткы Йылға, Йосоп, Биз, Үрге Салаевка һ.б. бер нисә ауыл 1920 йылғы иҫәптә башлап телгә алына. 1926 йылда уҙғарылған иҫәптән һуң Тәтешле ерендә Әрибаш, Артауыл, Еләктау, Көрәш, Мәнәгәз, Яңы Троицк, Һабансы, Фәнгә ауылдарына нигеҙ һалына.

Башҡортостандың көнбайыш төбәгенән айырмалы, Тәтешле районы ерҙәрәнә күскенселәр ашкынып тормаған, күрәһең, уларҙы был тарафтарҙа игенселек менән шөгөлләнәү өсөн уңайлы уңдырышлы тупрак булмауы тыйып тоткан, тигән фараз бар. Күпселеген асаба башҡорттар тәшкил иткән Бүләгәрт-Кайпан, Үрге Козаш, Иҫке Күрҙем ауылдарына ғына бик аз мишәр, типтәр һәм татар килеп ултырған.

“Атайсал” авторҙары башҡорттарҙа киң таралған нәсәл (ара) атамалары тураһында мәғлүмәттәр зә килтерә. Мәсәлән, Гәрәбаш ауылында йәшәүселәр бер-береһен тауыш, шазырбай; Кәлтәүзә – таулы, кара тәкә, сүмес, яусыбай, маръямбай, нуғай; Кашкакта – кушыҡ, гәрәй, даяш; Илмәттә – бәшир,

каратабын; Үрге Козашта – дәйүән, казанбай; Иске Кайпанда – салдау, шәрзәк, нуғай, кәлтәү, сирмеш һ.б. араларына бүлеп йөрөткән.

1979 йылғы иҗәп буйынса Тәтешле районында йәшәгән 30,1 мең кешенә 20,2 меңе, йәғни 67,3 проценты, үзән “башкорт” тип атаған. Удмурт халкы райондың 21,6, татарҙар – 6,9, урыстар – 2,3, мариҙар 1,5 процент тәшкил иткән. Ә бына 1989 йылғы Бөтә Союз халык иҗәбен алыуҙа районда төп халык ни бары 13,9 мең кеше теркәлә, йәғни 10 йыл эсендә 6,3 меңгә кәмей. Уның карауы, татарҙар өс тапкырға артып, 5,4 меңгә етә.

Ирәкте башкорттары төйәгә Аксәйет, Илмәт, Түбәнге Козаш, Зиримзибаш, Мәмәтәй, Иске Кайпан, Кашкак, Яңғыз Нарат һ.б. башкорттар менән татарҙар көн иткән катнаш ауылдар буларак теркәлә. Ғөмүмән, совет власы йылдарында уҙғарылған халык, айырыуса милләт иҗәбен алыуҙар шик уята, сөнки, беренсенән, халыктарҙың үзбилдәләнешкә хоҡуғын таныһа ла, большевиктар төрлө объектив сәбәптәр аркаһында уны ғәмәлгә ашырыуҙан йыраҡ торған. Икенсенән, милләтте һәр кем ирекле һайлай, тигән яһалма лозунг астында эш иткән КПСС, билдәле, был өлкәлә тоторукло сәйәсәт алып барырға һәләтһеҙ булған. Ошо хәл Тәтешле районы миҗалында ла сағылыш тапкан.

V рәүиздә асабалар төйәгә Акбулат ауылына 46 типтәр килеп ултыра. 1917 йылғы сығанактар унда биш татарҙы иҗәпкә ала. 1920, 1959, 1979 йылдарҙағы иҗәптәрҙә башкорт ауылы Акбулат 1989 йылда башкорт һәм татар ауылы булып китә. Ошондай катнаш ауылдар Тәтешле ерендә ике тиҗтәгә еткерелә. Совет власы йылдарында нигеҙләнгән башкорт ауылдары Ташкент һәм Юрмиязбаш татар ауылына әүерелә. Район үзәгә Үрге Тәтешле удмурт типтәрҙәре тарафынан нигеҙләнеүгә һәм унда әле лә удмурттарҙың байтаҡ йәшәүенә карамаһтан, башкорт һәм татарҙар ғына йәшәгән ауыл булып күренә.

Һәр икенсе – асаба токомонан

13 мартта 1-се мәктәптә Шәжәрә байрамы булып үттә, тип хәбәр итә “Яңавыл таңнары” гәзите Яңауыл калаһы укыусылары катнашлығында ойошторолған сара тураһында. Башкорт теле һәм әҙәбиәте укытыусыһы Әлфиә Фаршатова әзерләгән был үзенсәлекле байрамда Яңауыл районы башкорттары королтайы рәйесе Рафаил Яхин һәм Башкорт катын-кыҙҙар йәмғиәте рәйесе Ғәлнара Вәлиева ла катнашты. 5-се класс укыусыһы Раил Ғәрәев байрамда катнашыусыларҙы нәҗеленә шәжәрәһе менән таныштырҙы. Уның ете быуын ата-бабалары һандуғас ауылында көн иткән.

Яңауыл районы һәм калаһының ваҡытлы матбуғаты ошондай саралар тураһында хәбәрҙәрҙә укыусыһына даими еткереп тора. 2019 йылда донъя күргән хәбәрҙәр араһында декабрь баштарында уҙған “Башкорт теле көндәре”, май айында Яңауыл калаһында ойошторолған башкорт теленән диктант языуҙа 800-ләп кешенә катнашыуы, милли тамырҙарҙы хәтерҙә һаҡлауға бәйле Шәжәрә байрамдарының балалар баксаларында ла ойошторолоуы хақында “Яңавыл таңнары” биттәрәндә ваҡытында баһыла килә.

Яңауыл калаһы һәм районы – элек-электән төньяк-көнбайыш Башкортостанда төп халык вәкилдәре иң күп көн иткән төбәктәрҙән. Мәһәлә, 2010 йылғы Бөтә Рәсәй халык иҗәбен алыу мәлүмәттәрәненә ярашлы,

кала менән районда 48 меңдән ашыу кеше теркәлһә, шуларзың 20,8 меңе – башкорт. Урыстар – 5,6 мең, татарзар – 10,9 мең кеше.

Был биләмәләр элек Уран һәм Урман-Гәрәй олоштарына караған, тип яза тарих фәндәре кандидаты Әнүәр Әсфәндиәров үрзә телгә алынған хезмәтендә. 1866 йылда үзәге Ямазы ауылында урынлашкан Яңауыл территориаль олошо ойошторола, шулай ук әлегә район ауылдарының бер өлөшө беркетелгән Кызыл Яр олошо ла була. XIX быуат башындағы генераль ызанлау Уран олошо асабаларының 76,4 мең дисәтинә ер биләүен асыклай. Был биләмәләрзең 13,4 мең дисәтинәһе – һөрөнтө ер, 4,7 мең сабынлык булған.

1816 йылғы (VII рәүиз) йән иҫәбе уран асабаларынан 1931 кешене теркәй. Ебәрелмештәр (яһаксы татар, сыуаш, урыс һәм типтәр) барлығы – 2336 йән. Мәскәү батшалығына кушылғандан һуң был яктарға башка халыктар күпләп күсенә, тип дауам итә Әсфәндиәров. 1688 йылда Уран олошо башкорттарынан Аккөсөк Ақтуғанов һәм Иштирәк Истәков язған прошенияла уларзың асаба ерзәрәндә 40 ауыл татар, сирмеш (мари) һәм вотяк (удмурт) ултырыуы хәбәр ителә. Асабалар мари һәм типтәр ауылдарының кайһы бер исемдәрән дә атай: Әмзеш, Кушни, Алдырғош, Әлекәй, Берзәш, Теләш, Албарис һ.б.

Ошо ук документта олош старостаһы, Биктуғанов менән Истәковтың олатаһы Тулыбай за телгә алына. Уран кәбиләһе башкорто Айсыуактың саңғыла Мәскәүгә барып, ер биләүгә хокук биргән туз грамота алып кайтыуы тураһында ла мәғлүмәт бар. Үз сиратында Уран олошо Әмзе, Тимбай, Тарағол, Мерзәш, Избакты, Янбарис, Сапай, Манғул, Котламыш һ.б. түбәләренә бүлөп йөрөтөлгән.

XVIII быуат башында нигеҙләнгән Карман – уран асабалары ауылы. 1704 – 1711 йылдарзағы башкорт ихтилалында кармандар за әүҙем катнаша. 1849 йылда был ауылдан бер нисә ғәилә күсенеп, Ямазы йылғаһы буйында Ақтау ауылына нигеҙ хала, ул һуңынан Карман-Ақтау тип атала башлай. Был башланғыска нигеҙ һалыусы Әбделғәли Карманов була. 1859 йылда Карман ауылында 77 ир һәм 58 катын-кыз 77 хужалыкта донъя көткән. 1920 йылда бында 393 кеше иҫәпкә инә. Карман кешеләре Беүә йылғаһы буйында Шишмә ауылына ла нигеҙ хала. Был 1834 йылғы VIII рәүизгә тиклем була. 1850 йылғы иҫәптә Шишмәлә 22 йортта 98 кеше көн итеүе билдәле. 1920 йылғы рәсми сығанактарза ауыл Таш-Тау булып теркәлә.

1795 йылғы иҫәптә Карман ауылында 566 асаба донъя көтһә, 1859 йылда бында 1186 кеше теркәлгән. 1917 йылғы иҫәп 2105 башкорт менән дүрт урысты ла күрһәтә. 2002 йылғы Бөтә Рәсәй халык иҫәбен алыу Карман ауылында 1127 кеше көн итеүен асыклай. 1959 йылғы Бөтә Союз халык иҫәбен алыу мәғлүмәттәре 417 башкорт йәшәгән Карман-Ақтау ауылында 2002 йылда ни бары 96 башкорто күрһәтә.

XIX быуат азағы – XX быуат башында барлыкка килгән Шәңгәкүл ауылына ла башлап Карман кешеләре ултыра. 1920 йылғы иҫәптә унда 55 хужалыкта 165 кеше йәшәгән. Әмзе йылғаһын һыулаған Ком (Сосновка, Сосново, Әмзе-Тоском) ауылында 1795 йылда 35 йортта 115 кеше иҫәпкә инә. 1816 йылда хужалыктар иҫәбе 62-гә етеп, уларза 200 ир һәм 165 катын-кыз йәшәгән. 1811 йылда Ком ауылына яһаксы татарзар за килеп ултыра.

1847 йылда ауылдан 7 ғәилә Ваязы ауылына күсеп китә. Яңы нигеҙләнгән

был ауылға шулай ук Карман, Исмәмәт, Көйөк, Үрзәк, Кызыл Яр ауылдарынан да килеп ултыралар. 1859 йылда Ваязы ауылында 115 башкорт 17 хужалыкта донъя алып бара. 1920 йылғы иҗәптә милләтен күрһәтмәйенсә генә 620 кеше теркәлә. 1959 йылғы Бөтә Союз халык иҗәбен алыу мәғлүмәттәре Ком ауылында – 873, ә 1989 йылда – 356, 2002 йылда 268 башкортто теркәй.

Шул исемдәге йылғаны һыулаған Бәзрәш тә, Тартар, Кызыл Яр, Янбарис, Киҗәк Кайын, Кесекор, Көйөк ауылдары кеүек, 10-сы башкорт кантонының 13-сө йортона караған. XVIII быуат азағында Бәзрәштә 228 кеше йәшәһә, 1816 йылда – 334, 1859 йылда иһә 111 хужалыкта 515 башкорт иҗәпкә алына. 1920 йылда йорттар иҗәбе 158-гә етеп, уларза 887 кеше көн иткән. 1842 йылғы мәғлүмәттәргә ярашлы, Бәзрәш ауылында йән башына 3,2 йылкы, 3,3 – һыйыр малы, 2,4 һарык һәм 3,1 кәзә асрағандар. XIX быуат башында мәсет, уның янында мәктәп була.

Совет власы йылдарында алынған иҗәптәрзә Бәзрәштә халык иҗәбе акрынлап кәмеүгә бара: 1959 йылда бында 340 кеше йәшәгән булһа, 1989 йылда – 27, 2002 йылда иһә 14 кеше генә тороп калған.

Киҗәк Кайын 1795 йылда 26 хужалыктан тороп, уларза 141 башкорт донъя көтә. Артабан ауыл акрынлап зурая: 1920 йылда 620 башкорт төйәк иткән 128 йортлок булһа, 2002 йылда 522 кеше йәшәгән ауыл. Бында элек-электән игенселек һәм малсылык менән донъя көтәләр. 1842 йылда, мәсәлә, 960 бот ужым арышы, 1184 бот язғы иген сәскәндәр, тирмән эшләгән. 40 хужалыкты үз эсенә алған Киҗәк Кайын ауылында 126 йылкы, 140 һыйыр малы, 89 кәзә асрағандар. Мосолмандар йәшәгән ауыл атрибуты – мәсет һәм уның эргәһендә мәктәп тә эшләгән.

Беүә йылғаны буйын төйәк иткән Кызыл Яр – Яңауылдан 15 сакрымда. Ул шул ук исемдәге олоҗ үзәге лә. Ошо ауылдан Йөзәй Ракаев һәм Рәсүл Аббасов 1780 йылда биләмәләрен ебәрелмештәргә куртымға биргән. 1795 йылда Кызыл Яр ауылында 100 асаба 15 хужалык алып барған. 1834 йылда ауылда 170 башкорт теркәлә. 1917 йылда үткән иҗәптә иһә 844 башкорт менән бергә 109 урыҗ һәм 16 татар за күренә. 1920 йылда 946 башкорт теркәлгән Кызыл Ярза 1959 йылда 325 кеше иҗәпкә алына һәм 2002 йылда 183-кә тиклем кәмей.

Иткенә – элек-электән зур ауылдар иҗәбендә. XVIII быуат азағында бында 229 башкорт иҗәпкә инһә, 1859 йылда иһә ауыл халкы 717 кешегә етә. 1917 һәм 1920 йылдарза Иткенә – 1551 һәм 1308 кеше төйәк иткән зур ауыл. Һәр йән иҗәбе алыуза ла халык үзен “башкорт” тип таний. 2002 йылда бында 748 кеше иҗәпкә алынған.

Нигеҙ һалынғандан алып башкорт төйәге иҗәпләнгән Мәсәғүт ауылы – шул исемдәге ауыл Советы үзәге лә. 1795 йылда бында 74 башкорт теркәлһә, 1859 йылда ауыл халкы 290 кешегә етә. 1917 йылда Мәсәғүт – 440 башкорт менән ун урыҗ көн иткән катнаш ауыл. 1989 йылда ул да, Яңауыл районының байтак ауылдары кеүек үк, башкорт менән татарзар йәшәгән “катнаш ауыл”дар иҗәмлөгән тултыра.

Асабалар төйәге Сәлихтә XVIII быуат азағында 23 кеше донъя көткән. 1859 йылда ауылда халык иҗәбе 209-ға етә. 1959 йылға тиклем 600-зән ашыу кеше йәшәгән Сәлих “башкорт ауылы” булып теркәлә. Артабан халкы

акрынлап кәмей, 2002 йылғы иҫәптә унда 381 башкорт кына теркәлгән.

Иҫке Козаш ауылы V рәүиздә үк типтәрзәр тәйәге буларак иҫәпкә инә – 167 йән. 1920 йылда ул 1034 башкортто һыйзырған зур ауыл. 1959 йылғы иҫәптә иһә Иҫке Козаш – татар, 1979 йылда – башкорт ауылы. 2002 йылғы Бөтә Рәсәй халык иҫәбен алыу мәғлүмәттәрәндә ул катнаш ауыл булып теркәлә.

Ошондай аңлашылмаусанлыктар милләт иҫәбен алыуза байтак оспрай. Мәсәлән, 1795 йылда 165 башкорт теркәлгән Вәрәш 1917 йылғы иҫәптә 667 удмурт менән мари ауылы булып күренә. Өс йылдан был “хата” төзәтелеп, Вәрәштә 649 башкорт иҫәпкә инә. Артабанғы иҫәп алығузарза, хатта 1989 йылда ла, Вәрәш башкорттар тәйәге булып теркәлә.

1870 йылда тәү башлап иҫәпкә ингән Максимовка ауылында, 1906 йылғы мәғлүмәткә һылтанып, милли сығышын атамай ғына 1066 кеше теркәлә. 1920 йылғы иҫәп иһә дүрт башкортто, 1226 аҫабаны һәм типтәрзә күрһәтә. 1959 йылда Максимовкала 934 башкорт иҫәптә тора. Ә 1989 йылда иһә ауыл 630 татар һәм удмурт тәйәге булып теркәлә лә 2002 йылда 642 башкорт менән удмурт йөшәгән ауылға әүерелә.

Яңауыл районында ике Артауыл бар, тип языла “Атайсал” китабында: Иҫке һәм Яңы Артауыл. Яңыһында билдәле башкорт шағиры һәм языусыһы Ғилемдар Рамазанов тыуып үскән. 1834 йылғы рәүиздә Бөрә өйәзәндә уран аҫабалары нигез һалған Уртауыл ауылында 351 ир һәм 341 катын-кыз иҫәпкә алына. 1870 йылғы иҫәптә иһә ике Уртауыл күренә: Иҫке һәм Яңы. Урҫа йылғаһы буйында урынлашқан Иҫке Уртауылда 94 хужалык иҫәпкә инеп, уларза 248 ир һәм 239 катын-кыз донъя көтә. Башкорттар. Мәсет, укыу йорто, ике тирмән эшләгән. Халык умартасылык менән дә әүзем шөгөлләнгән.

1901 йылғы сығанакта ике ауыл да Артауыл булып теркәлеп, Байғужа олоҫоноң Бәзрәш ауыл йәмғиәтенә буйһона. Ул сакта Иҫке Артауылда йорттар иҫәбе 103-кә етеп, уларза 282 ир һәм 278 катын-кыз йөшәгән. Аҫабалар биләмәләрен Казан, Уса өйәззәренән күсеп ултырыусыларға биргәндә, тамғаларын куйыр булған. Иҫке Артауылда Якуп һәм Кинйә Азналиндар, Бәшәр һәм Котой Рахманғоловтар, Әбдүс һәм Ғәйетбай Якуповтар, Ғүмәр Ранғолов, Ғайса Сөйөшев, Яуыш Сәғитов, Әбделвәли Ғәбдүсов һ.б. донъя көткән.

Уран кәбиләһе башкорттары Янбарис ауылы халкы Бәзрәш йылғаһын һыулай. 1659 – 1661 йылдарза улар батша Иван Грозныйҙың суҡындырыуынан касып килгән Казан даруғаһы Асы Тотмәт ауылы татарзарын қабул итә. Ауылда уларзы типтәр тип йөрөтәләр, тип яза “Атайсал”. Улар араһында башкорттар за булған. 1795 йылғы иҫәптә Янбариста 161 кеше теркәлә. Артабан ул зүрайып, 1816 йылда – 228, 1859 йылда – 444 һәм 1901 йылда 636 кеше тәйәгенә әүерелә. Шул йылғы мәғлүмәткә ярашлы, 31 хужалыкта 245 аҫаба, 36 өйзә 247 башкорт типтәрә һәм 17 йортта 144 яһаксы татар теркәлгән. Аҫабалар 1152 дисәтинә, башкорт типтәрзәрә – 546, яһаксы татарзәр 128 дисәтинә ер биләгән.

1773 – 1775 йылдарзағы ихтилалда янбаристар за әүзем катнаша. 23 кеше Уран олоҫо старостаһы Мәсәй Йосопов, 20-һе шул ук олоҫтан Мәнәй Абдрахманов етәкселегендә һуғыша.

Кесекор ауылына 1740 – 1747 йылдарҙа Янбаристан күсеп ултырыусылар нигеҙ һала. 1816 йылда бында 16 хужалыкта 86 кеше донъя көтөүе билдәле. 1834 йылда Кесекорҙа йорттар иҗәбе икеләтә, 1870 йылда иһә өсләтә артып, уларҙа 211 башкорт иҗәпкә инә. 1920 йылда ауылда 522 кеше теркәлһә, 1969 йылда халык иҗәбе 383-кә төшә.

1897 йылда уҙғарылған Бөтә Рәсәй рәүизендә Кесекор ауылы 1062 дисәтинә ергә хужа булған. 1842 йылда 128 хужалыктың һәр береһе 1344 бот иген сәскән. Йән башына 2,5 йылкы, 3,5 һыйыр малы һәм һарык, икешәр кәзә асрағандар. Умартасылык, солоксолоктан да баш тартмағандар. Борон кесекорҙар үзәрен башай, мәндәй, айыт араларына бүлөп йөрөткән.

Яңауыл калаһы тарихынан. XVIII быуат ахырында уҙғарылған иҗәптә ул 173 башкорт йәшәгән ауыл, 1920 йылда ла Яңауыл кәзимге ауылдарҙан әллә ни айырылмай, унда 685 башкорт донъя көтә. Совет власы йылдарында киң колас йәйгән индустриалләштереү сәйәсәтенең ни рәүешле ғәмәлгә ашырылыуы Яңауыл ауылы миҗалында яҡшы сағылыш таба. 1959 йылғы Бөтә Союз халык иҗәбен алыу мәғлүмәттәренә ярашлы, ул 15,7 меңдән ашыу башкорт һәм урыс көн иткән район үзәге. 1989 йылғы иҗәптә Яңауыл калаһында 24,4 мең кеше, нигеҙҙә, башкорт, урыс һәм татарҙар күренә. 2002 йылда калала 28 мең кеше иҗәпкә алынып, 12 меңләбе башкорт, 4,6 мең урыс, 7,7 мең татар һәм 1,7 меңләп башка халыктар вәкилдәре теркәлә.

Күрше Тәтешле районындағы кеүек үк, Яңауылда ла башкорттар менән татарҙар иҗәбен теүәл сағылдырыуға етди хаталарға, бәлки, аңлы рәүештә, юл куйылыуы күҙәтелә. 1989 йылда бында төп халык 7,5 мең кешегә кәмерәк теркәлә. Шул ук ваҡытта был яктарҙа саф татар ауылдары осрамай. Атамаһы Татар Үрәҙеһе булған ауылға ла башкорттар нигеҙ һалып, ул барлык иҗәптәрҙә лә төп халык төйәге буларак теркәлә.

203 кешелек Айбүләк – 1795 йылда типтәр ауылы. 1917 йылғы иҗәптә бында 32 башкорт һәм 1091 типтәр теркәлеп, 1920 йылда Айбүләк – башкорт ауылы. 1989 йылғы Бөтә Рәсәй халык иҗәбен алыу мәғлүмәттәрендә ауыл татарҙар төйәге булып теркәлә. Типтәр ауылы Гөдбөр ҙә шундай яҙмышка дусар ителә. Ғүмер бакый башкорт ауылы иҗәпләнгән Байғужа ла 1989 йылда татар ауылына әүерелә. Истәк, Һандуғас, Иске Козаш, Йөгәмәш һ.б. ауылдар ҙа ошо рәүешле милли сығышын алмаштырыуға дусар ителә.

Шәжәрәле, тимәк, дәрәжәле!

2010 йылғы халык иҗәбен алыуға Тәтешле районында 25,1 меңдән ашыу кеше теркәлеп, шуларҙың 15,1 меңләбе – асабалар токомонан. Район матбуғаты “Тәтешле хәбәрләре” урындағы башкорт королтайы башкарма комитетына һылтанып хәбәр итеүенсә, 14 мәктәптә биш туған тел укытыла. 2278 бала, йәғни барлык укыусыларҙың 81,4 проценты, башкорт, урыс, татар, удмурт һәм мари телдәре буйынса һабак ала. Уларҙың 1414-е башкорт телен туған тел буларак өйрәнә.

“Яңавыл таңнары” гәзитендә донъя күргән хәбәргә ярашлы, был төбәктә 30-ға яҡын милләт вәкиле йәшәй һәм мәктәптәрҙә шулай ук биш туған тел өйрәнелә. 1061 укыусы туған тел сифатында башкорт теленән һабак ала. Бынан тыш, 1 – 9-сы кластарҙа башкорт теле дәүләт теле буларак укытыла.

Тәү карашка барыһы ла ал да гөл кеүек. Сөнки, беренсенән, ике район

башкорттары ла башкорт теленең төньяк-көнбайыш диалектында аралаша; икенсенән, башкорт әзәби теле күптән ғәмәлгә индерелеп, 30-сы йылдарзағы кеүек, дәреслектәр етмәүгә һылтанырға урын да, сәбәп тә юк.

1921 йылдың июлендә үткән Советтарзың II Бөтә башкорт съезы башкорт теленең статусы буйынса карар кабул итә, тип яза БДУ профессоры Марат Зәйнуллин “Яшәүгә хокук” (Өфө, 1998 й.) тигән йыйынтыкта. Унда һүз башкорт теленең урыс теле кеүек дәүләт теле булыуы һәм уны бөтә укыу йорттарында, шул исәптән хәрби укыу йорттарында ла, мотлак өйрәнәү хакында бара. Тимәк, был карар ғәмәлгә ашырылмаған икән, унда ауылдарза көн иткән асабалар варистарын ғәйепләргә урын юк.

Икенсе документ. Үткән быуаттың 40-сы йылдары азағында Бөтә башкорт лингвистик конференцияһы үткәрелә, тип яза филология фәндәре докторы Мәсәлиә Хәйруллина “Тамырзарыбыз – тәрәндә” тип аталған брошюрала. БАССР-зың Тел һәм әзәбиәт институты тарафынан ойошторолған был сарала төп мәсьәлә булып башкорт теле диалекттары тора. Конференцияла катнашыусылар башкорт телендә өс – көнсығыш, көньяк һәм көнбайыш диалекттар барлығын раслай. 1953 йылда көнбайыш диалект мәсьәләһе тағы ла күтәреләп, уның буйынса тәрән ғилми-тикшеренәү эштәре башларға тәкдим ителә. 1954 йылда Аскын, Яңауыл, Борай һәм Балтас райондарына диалектологик экспедициялар за ойошторола.

Был экспедицияларзың низәр асыклауы хакында бер ни тиклем мәғлүмәт “Яшәүгә хокук” китабында ла урын алған. “Халык, тел вә тарих” тигән күләмле язмаһында филология фәндәре докторы Нәжибә Мәксүтова түбәндәгеләрзе хәбәр итә. Тел белгесе, ғалим Ғәббәс Дәүләтшиндың отчетына карағанда, Яңауыл районында йәшәгән 71 меңдән ашыу кешенең 44 меңе – башкорт. Татарзар дүрт тапкырға көмерәк булыуға карамастан, барлыҡ башкорт ауылдарында ла укытыу татарса алып барыла. Яңауыл, Ямазы, Аксәйет ауылдарында башкорт теле предмет буларак индерелһә лә, исәпкә бар, һанға юк.

Экспедиция ағзалары тәжрибә рәүешендә Мәсәғүт ауылының 1-се баскыс мәктәбендә балаларзы башкортса укытып һәм тактаға яззырып карай һәм уларзың эште ярайһы якшы башкара алыуын асыклай. Ямазы ауылының башкорт балалары татар теле грамматикаһын ни рәүешле үзләштереүен укытыусы Хафиз Ғирфановтың ошо ук язмала урын алған зары ла раслай. Балаларзың “нәрсә” урынына “нәмә”, “почмак” – “мөгөш”, “тез” – “тубык”, “кечкенә” – “бәләкәй” тип языуына каршы күп көрәшәргә тура килә.

Көрәш, билдәле булыуынса, һөҙөмтә менән тамамлана: кемдер еңә, кемдер еңелә. Был осракта, кызғанымска каршы, кемдәр мәнфәғәтенең аста калыуын самалау һис ауыр түгел.

Мәхмүт ХУЖИН.

ҺӘР КЕМДЕҢ БӘХЕТЕ ҮЗ КУЛЫНДА

Ерзә кешелек донъяһы тыуып, уның артабанғы үсеше осорзарында мәңгелек киммәттәр зә барлыкка килә. Шуларҙың береһе – бәхет. Аныҡ кына билдәләмә биреп булмаһа ла, уның кешеләр өсөн иң кәрәкле, иң кәҙерле төшөнсә икәнән инкар итеү мөмкин түгел. Был хакта халыкта бик күптән калыплашкан әллә күпмә миҫал килтерергә була.

Мәсәлән, донъяға яңы тыуған балаға ата-әсәһе, яҡындары үз бәхете менән тыуыуын теләй. Бер-береһенә кеше бәхетле оҙон ғүмер юрай. Бәхетле бала сак, бәхетле картлыҡ тип һөйләүҙең дә шаһитыбыз. Ғайлә бәхете теләү зә киң таралған. Әзәм балаһы бәхет һорап Хозайға ялбара, катын-кыҙ бала бәхетенә, ир бәхетенә мохтаж. Кемдер бәхетте аксала, байлыкта күрә, бәғзеләр күңеленә яткан шөгөлдө бәхет һанай. Берәүҙәр ошо яҡты донъяла тыныслыкта йәшәүҙе бәхет тиһә, икенселәр һау-сәләмәт, бар ағзалары теүәл булыуы менән бәхетле. Көн һайын иртән қояштың калкып, кисен яңынан байыуы, мизгелдәр менән мизгелдәр алмашыныуы, язын коштарҙың кайтып, көзөн тағы китеүе – барыһы-барыһы ла бәхет менән ауаздаш бит ул.

Бәхет һаҡында һүз кузғатыуым юктан ғына булманы. Башҡортостандың халыҡ яҙыусыһы Таңсулпан Ғарипованың “Канатлы бәхеткәйем” повесын (“Ағизел” журналы, 11-се һан, 2019 йыл) укығандан һуң байтаҡ кына уйланып йөрөлдө. Шуның һөҙөмтәһендә күңелдә бер килке фекерҙәр зә тәйнәлдә. Әсәрҙеге образдарҙың үз бәхетен һизә күреүе, бының укыусыға һисек йөгөнтө яһары, яҙыусының һүз һескәлектәренә һи тиклем иғтибарлылығы, тел оҫталығы – ошолар һаҡында бер аз бәйән итеү теләге тыуы.

Повеһта вакиғалар өс пар образға бәйләп үстөрөлә. Улар – Зәйнулла – Хәзисә, Шамил – Шәмғиә, Ғәзиз – Наза. Һәр береһенә үз тормошо, үз яҙмышы, үз карашы. Һис кеме барыһы ла ал да гөл, донъям түп-түңәрәк тип әйтә алмаҫ. Әгәр шулай тиһәләр, быға кем ышаныр? Әзәби әсәрҙәр тормошһанлыҡ тигән талаптан сығып баһалана. Бер һиндәй хәсрәт, каршылыҡтар булмаһа, сетерекле мәсьәләләр алға килеп баһаһа, һиндәй тормош ти индә ул. Был яктан повеһтә геройҙарына, уларҙы ижад иткән авторға һүз тейҙерерлек түгел. Һиндәйҙәр глобаль мәсьәләләр һаҡында һүз куйыртылмай повеһта. Бары тик көндәлек тормош, көндәлек мәшәкәттәр (ғайлә, күршелек мөнәсәбәттәре, йорт-хужалыҡ мәсьәләләре) менән бәйлә вакиғалар ағышы. Әммә шуның аша кешелек донъяһының мәңгелек серле һорауы – бәхет темаһы төп мәсьәлә юғарылығына күтәрөлә.

Повеһтың башында (йәғһи экспозиция) Зәйнулла менән танышабыз. Заһанында белем, һөнәр зә алған, һөҙөмтәлә бригадир, профком рәйесе, партком секретары вазиғаларын үтәгән, ғайлә короп, балалар зә үстөргән. Тәү карашка, зарланырға урын юк һымак. Әммә күңелән өйкәгән һәмәләр бар икән. Хужалығы бөтөн, тормошо етеш тә, тик тәүге катыны бөтмөр

Хәсбиямалы иҗенән сыкмай. Әлеге катыны Хәзисәһе менән сағыштырып карай ҙа, юк-юкта күңелен төшөнкө уйҙар биләй башлай. Тыштан ғайлә татыу ғына тойола, әммә ике яклы йылы мөнәсәбәттәр һизелмәй. Катынына, балаларын какмайынса, үз күрөп тәрбиәләүенә генә рәхмәтле Зәйнулла. Ә күңеленең иң төбөндә бөтөнләй икенсе кеше – Наза. Ошо рәүешле, әлеге мәлдә Зәйнулла катын бәхетенән мәхрүм һымак. Ә Хәзисә, киреһенсә, Зәйнуллаһынан кәнәғәт, өлөшмә төшкән көмөшмө тип кыуана, шуның менән үзен бәхәтле һанай. Зәйнулланы кулынан ыскындырғыһы килмәй. Назанан көнләшәүе лә шунан. Тик Хозай Тәғәлә Хәзисәһе бала бәхетенән мәхрүм иткән. Ана шуға күрә Зәйнулланың балаларын яҡын күрөп, әсәләрсә хәстәрлек күрергә тырыша.

Шамилдың да яҙмышы бик шыма юлдарҙан ғына бармаған. Йәшлек кызыулығы аркаһында төрмәгә эләгә. Унан утыз йәшкә етеп кайта. Иҗәбе – Назаға өйләнәү, тик кыҙың әсәһе риза түгел. Шулар аркала, бүтәнсә һайланып тормайынса, Шәмғиәгә өйләнә. Бер-береһенә ярап кына йәшәп китәләр, тик уларға ла бала бәхәте татып кыуанырға насип булмай. Бына-бына булып тип өмөтләнеп, ғүмерҙең емешле осоро ла үтөп китә. Бала бағыуға өмөт һүһнә лә, Шамилдың күңелендә башка өмөт һис кенә лә һүрелмәй: ул – Наза.

Шулай итеп, Назаға ике кеше, һауалағы торнаға ынтылған һымак, йәшерен генә өмөт бағлай. Ә Наза үзе ниндәй уйҙар менән йәшәй, ниндәй тойғолар кисерә икән? Уның да яҙмышы ал да гөл түгел бит. Атайһың үсә, әсәһенең кушыуы буйынса яҡындан күрөп белмәгән кешегә кейәүгә сыға. Уныһы ла игезәк кыҙҙарын етем калдырып, җаһиғәле рәүештә һаләк була. Юғалып калмай Наза: кыҙҙарын үстөрөп, укытып, кеше итә. Бер килкә Италияла ла йәшәп ала. Йылдар үтөү менән күңеле тыуған яктарға тарта. Урау-урау озон юлдар аша һуңлап булһа ла үз бәхетен таба.

Зәйнулла менән Шамилдың Наза тип ымһыныуын көсәйтеү өсөн яҙыусы әсәргә ошондай күренештә (сюжеттың төйөнләнеш өлөшө) индерә: Зәйнулланың яза иштәүе аркаһында, Назаның сирле ире Ғәзиз үлгән килеп сыға. Етмәһә, һаҡһыҙлыҡ менән уны Наза төшөрөп ебәргән, имеш. Былай булғас, уны кеше үлтерәүзә ғәйепләүҙәре мөмкин, имеш. Ығы-зығы, хәрәкәт, йәнеллек көсәйгәндән-көсәйә. Артабанғы вакиғалар барышында әсәр геройҙарының тағы өр-яңы сифаттары асыла. Шәмғиә менән Хәзисә тыштан әхирәттәр күрһнә лә, бер-береһенә карата ихласлыҡ һизелмәй. Тура килгәндә үз-ара әрепләшеп алыуҙан һис кенә лә тартынмайҙар. Бактиһнә, уларҙың яҡынлығы уртаҡ хәсрәттән – икеһенең дә балаһы булмауҙан, икеһе лә ирен бер үк кешенән көнләүҙән – икән. Зәйнулла менән Шамил араһында ла ысын ир-егеттәр дуслығы тойолмай. Касандыр Аллаһ Тәғәләһе бар тип тә белмәгән Шамилдың тора килеп мулла булып китеүе капма-каршылыҡлы фекерҙәр тыуыра. Беренсенән, шундай осраҡлы муллалар ғәзәти тормошта осрап тора; икенсенән, әгәр ҙә ысын күңелдән тәүбә иткән икән, бик яҡшы; өсөнсөнән, кешеләрҙе иманға килтерәүзә сауаплы эш тип карарға кәрәк быға.

Әсәрҙә кульминация – Шамил менән Зәйнулланың катындары менән Назаларға кайғы уртаклашып, хәл белешергә, кәрәгенсә ерләшәү саралары күрергә киләүе. Әммә килеүселәр үзҙәре көтмәгән күренешкә шаһит була: Ғәзиз ни теп-тере. Ниһайәт, сиселешкә лә килеп етәбәз: Назаның тәүге

мөхәббәте Ғәзиз икән дә. Зәйнулла менән Шамил да, ниһайәт, Назанан өмөттәрен өзсә, катындары ла тынысланды. Шул ук вакытта бәхет төшөнсәһе лә асықланды: Наза менән Ғәзиз аңлауынса, бәхет ул – бер бөтөн, бер йән булып, бер уйза, бер теләктә йәшәү, изге ғәмәлдәр кылып, шунан кәнәғәтлек кисереү. Ғәзиз, төшөнкөлөккә бирелмәйенсә, мәктәп балалары өсөн “Йәш физик” түңәрәге ойошторған, Наза балаларға сит тел буйынса өстәмә дәрестәр бирә. Икеһе лә якты өмөттәр, матур хыялдар менән йәшәй. Бына ул бәхеттең асылы нимәлә.

Әсәр һуңында Зәйнулла менән Хәзисә лә, Шамил менән Шәмғиә лә үзгәргән һымак тойола. Һәр ике пар араһында татыулыҡ, бер-береһенә ихтирам арткандай, индәренән ауыр йөк төшкәндәй, күңелдәрендә ниндәйсер ынтылыш хистәре тыуғандай. Алда тормош дауам итә, калған ғүмерҙәрҙе матур итеп йәшәргә кәрәк, тигән уйза кала повесть геройзаре. Моғайын, был Наза менән Ғәзиздең тормош асылы, йәшәү өлгөһө тәьсирелер. Повестың шундай күтәренке рухта тамамланыуы укыусы күңеленә лә кинәнес бирә. Ысынлап та, ошо якты донъяла йәшәүе үзе бәхет бит инде, тип уйлап куяһың.

Һүз ыңғайында языусының, хикәйәләү оҫталығы менән бергә, тел оҫталығына ла игтибарзы йүнәлтеү урынлы булыр. Образдарзың характер үзенсәлектәре лә, хәл-вакиғаларзың тормошсанлығы ла шуға бәйле. Әсәрҙең идея-тематик йөкмәткеһен асыуға ла тел саралары зур роль уйнай. Хәҙер һүзебеҙҙе аныҡ миҫалдар менән иҫбатлап карайыҡ.

Беренсенән, авторзың бер генә һөйләм аша кешенең тотош уйзарең да, тормошка карашың да һыйзыра алыуы күзгә ташлана. Мәсәлән, “Ул (Хәсбиямал. – Р.И.) булһа, бынау банкала коро йылтыр һыу түгел, һәйбәтләп әсә катыкған яһалған айран булыр ине” (Зәйнулла тәүге катыны менән ғүмер иткән мәлдәрен һағына), “Һиңә (Ғәзизгә. – Р.И.) сыккас, төштәрәмдә яңынан оса башланым!” (Наза еңел булмаған үткәндәренән һуң бөгөнгө тормошон бәхеткә тиңләй).

Икенсенән, языусы әсәрҙең йөкмәткеһенә тап килерҙәй, образдарзы тулыраҡ һынландырырҙай сағыштырыуҙарзы бик урынлы куллана. Миҫалдар килтерәйек: “оҙон торокло ас яңаҡлы, йока иренле” (Хәзисәгә қағылышлы). “Әйтерһең, тәүге һөйөү хисенә дусар йәш бер үсмер”, “Өйөнә кәләш төшөрөргә ашкынған кейәү егете тиерһең!” (Зәйнуллаға карата). “Наза – аяҡлы бәхетем” (Ғәзиз шулай ти), “Наза – аяҡлы каза” (башкалар шундай уйза).

Өсөнсөнән, повестың телен мәкәлдәр һәм әйтемдәр байыта. Мәсәлән, “Тай ат булғансы, әйәһе эт булған”. Повеһа был мәкәл тормоштағы ике хәкикәтте раҫлау өсөн хеҙмәт итә: бер яктан, йылкы малын еккегә өйрәтеүҙең еңел түгеллеген, икенсе яктан, катын-кыҙзы үзгәртеүҙең дә еңел генә булмауын, бәлки, мөмкин дә түгеллеген аңлата. “Тыузырған түгел, тәрбиәләгән әсә”, “Ир бирмәк – йән бирмәк,” “Биш балаһын биш мөйөшкә каратып булһа ла һөй,” “Өмөһөз – шайтан,” “Уңмағанды кыума” кеүек тапкыр мәғәнәлә һүзәрҙә повестың телен күркәмләндәрә.

Дүртенсенән, повеһа фразеологик берәмектәрҙә образдар характерын асыуға булышлыҡ итә. Мәсәлән, “Картайғанда тыртайзым инде тип, үзүҙен битәрләне” (Шамил үзенең Назаға ымһыныуына карата шулай ти). Юктан ғына козағый, аңкы-тиңке булыу, йөрәген асыу, күҙен күтәрәп

карау, һүзән бутка бешерәү кеүек тоторокло һүзбәйләнештәр ҙә әсәрҙе тормошсан итеүгә булыша.

Бишенсенән, диалект һүзәр ҙә (“балдар” (балалар), “ултырғыска ялпашты”, “ир эстәп йөрөй”, “әйт шәп булғасың”), йәнле һөйләш формалары ла (“толком һөйлә”, “мәсет төзөлөп бөтһә, шитай, имам-хатип”, “өйләне түлкә тамамлап тора инем”, “Шамилың хут куда”) повестың йөкмәткеһен тулыландыра, образдарҙың характер үзенсәлектәрен асыуға булышлыҡ итә.

Йомғаклап әйткәндә, повесть бәхет төшөнсәһе аша йәшәү мәғәнәһе, йәшәү рәүешә, кешенең тормоштағы урыны кеүек фәлсәфәүи һорауҙарҙы ла алға куя. Катмарлы был һорауҙарға берҙәй генә яуап юк: һәр кем үзенсә аңлай, үзенсә кабул итә, һәр кемдең үз ақылы, үз карашы. Әммә шуныһы кире каккыһыз: кеше бер қасан да донъянан ваз қисеп, өмөтһөзлөккә бирелеп түгел, ә қиләсәккә қарап, алға максаттар қуйып йәшәргә тейеш. Бәхетә лә шунда булып. Повесты укыған кеше шундай һығымта яһар. Ошо яктан әсәрҙең тәрбиәүи көсө зур. Языусының халықсан тел оҫталығы ла әсәрҙең баһаһын бермә-бер күтәрә, укымлы, күңелгә ятышлы итә.

Рим ИСХАКОВ.

ТЕТРӘНДЕРГЕС ӘСӘР

Салауат Әбүзәрҙең “Кисенбикә юлы”н укығас...

Салауат Әбүзәр – төрлө жанрҙа ла бик оҫта эшләгән языусы. Бына уның “Кисенбикә юлы” исемле повесы (“Ағизел”, 2018 йыл, 10-сы һан).

Көслө рухта язылған был әсәрҙең нигеҙендә Свердловск өлкәһенең Дәүләт архивында һаҡланған рус генералдары фармандары аша бөгөнгө тарих өйрәнәүселәргә мәғлүм булған Кисенбикә Байрасованың 1736 – 1739 йылдарҙағы аяныслы яҙмышы ята.

Языусының һаран ғына факттарға таянып язылған был укымлы “Кисенбикә юлы” повесын һөйләп бирәү ҙә бик ауыр, уны, йөрөгөң аша үткәрәп, шәхсэн үзеңә укып сығырға кәрәк.

Повестағы хәл-вақиғалар килмешәктәрҙең 1736 йылда башҡорт ерҙәрән күпләп тартып алып, заводтар төзөүенән, урындағы халықтың быға қаршы баш күтәрәү солғаныштарынан башланып китә. Әсәрҙә күрһәтелгәнсә, 40-лаған ир-егет қулдарына ук-һазақтарын ала. Шул болала Кисенбикәнең ире Сөләймән шәһит китә. Ирҙәре яуҙа қатнашқан башҡорт қатындарын балалары менән, шул иҫәптән 57 йәшлек Кисенбикәһә лә, қарателдәр Екатеринбургқа қыуып алып китә.

Кисенбикәнең һәм қыуылып барған қатын-қыздың, балалардың юл буйы күргән ызалары, михнәттәре түзеп торғоһоз, қот оскос була. Екатеринбургқа қилеп еткәс, уларҙы хеҙмәтселеккә урыстарға һаталар, Кисенбикәһә лә, бүтән қатын-қызды ла, балаларды ла көсләп суқындыралар. Исемдәрән бозоп, руссалап өндәшә башлайҙар.

Қоллоққа түзмәй, тыуған яғын һағынып, Кисенбикә өс тапқыр қаса, әммә һәр вақыт тотола. Өсөнсә тапқыр тотолғас, 60 йәшлек Кисенбикәһә Екатеринбургтың үзәк майзанында тереләй яндыралар.

Бер ауыл кешеләренең аяныслы яҙмышы аша языусы башҡорт халқының милли асылын, уның ауыр тормошон, тел, дин, тыуған ил, ер-һыу өсөн бы-

уаттар буйы барған көрәшен асып бирә алған. Улар өсөн иң изге төшөмсәләр – тыуған ил, иман. Кисенбикәнең айырылыр алдынан әйткәне: “Нык булығыз! Иманығыззы һаклағыз! Тыуған төйәгегеҙҙе онотмағыз!”

Тыуған ерҙәрәнә кире кайтыу өмөтө кыуып алып кителгән катындарзың, балаларзың ғына түгел, ә аттарзың да канына һеңгән. Авторзың контекстуаль параллелизм принцибына королған аттар өйөрөн, өйөр айғыры Бөркөттө һүрәтләүсә бүлексәләре повестың идеяһын асыуға нык ярҙам итә. Ирек һөйгән, тыуған ерем, һулаған һауам, тип янған башкорттарзың аттары ла коллоктоң нимә икәнән бик яҡшы аңлай. Улар ҙа үзҙәрәнсә карателдәргә баш бirmәйсә каршылаша. Өйөр айғыры Бөркөттөң, ажалланып, үзен камсы менән ярған поручиктың маңлайына тибеп касып китеүе һәм бар бейәләрҙе, тай-колондарзы коткарыуы иҫ киткес батырлыҡка тиң. Айғырзың тыуған яғына өйөрөн әйҙәп алып кайтыуы тулҡынландырғыс. Үлеме лә һокландырғыс: “Һуңғы ынтылыш яһағандай, тибенеп куйҙы айғыр, гүйә, мәңгелек кәртәһе аша һикерҙе”.

Кисенбикә лә һуңғы тамсы ғүмеренә тиклем иленә, иманына тоғро кала. Уның үлере алдынан Аллаһына төбәп әйтелгән һүзҙәрән майҙанға йыйылған бар халыҡ та кабатлай. Тимәк, батша ялсылары һисек кенә тырышмаһын, башкорт халкының ирекке, тыуған иленә, диненә, иманына булған һөйөүөн һындыра алмай.

Биңғай образдарзы автор улар башкарған эштәре аша асып бирә алған. Кисенбикә ауыр минуттарҙа юлдаштарын йыуата, кәңәштәрән бирә. Ниндәй кыйынлыҡтар тыуғанда ла, оло йәштәге Кисенбикә балаларға ла, катындарға ла өлгө булуҙан туктамай. Уның һәр бер һүҙендә, холок-фигелендә халыҡ акылы сағыла. “Аяктарығыззы язып ултырығыз, йәш түкмәгез, көсөгөҙ ташлар”, – тип өйрәтә ул кыуылып барған хәлһеҙ балаларға. Һалкын төндә өшөмәһендәр өсөн, аркаларзы бер-береһенә терәп кенә ятырға кәңәш итә. Балаларға драгундарҙан калған бутканы дегәнәк япрағына һалып ғәзел өләшә. Тереклекте һаклау – Кисенбикәнең бар булмышы. Балаларзы, катындарзы курсалау ғына түгел, касып барғанда, нык асыҡһа ла, камыштар араһында өйрәк ояһында ятқан йоморткаларға ла теймәй, сөнки ошо йоморткаларҙан өйрәк бәпкәләре сығасак, уларзың да йәшәүгә һаҡы бар, тип уйлай изге күңелле катын.

Повеһта катындар ғына түгел, балалар ҙа уларға килгән афәтте кескәй йөрәктәре менән аңлай, асығыузың сигенә еткәндә лә, ризыҡка ташланмайҙар. Үзҙәрәнә тигеҙ итеп бүлеп бирелгәнгә риза булалар. Ә Әхмәзулла, акыл яғынан зәғиферәк тип һаналған егет тә, үзен һисек мәрхәмәтле тотта һуң юл буйы! Кыздарға һокланып карап, ололарға хөрмәт күрһәтеүсә Әхмәзулла яуызлыҡка каршы көрәшкә сыға: төндә иҫерек һаҡалтайҙы уның хәниәре менән сәнһеп үлтерә.

Повеһтағы кире образдар – карателдәр, поручик Гордей – башкорт катындарын, балаларын суһа бәрәһе һаҡынан да кәмерәккә һатып алып, кеше иҫәбенә йәшәүсәләр, шулай ук генералдар һәм башка әһәм актыҡтары башкорт халкын, уның рухын һындыру өсөн барыһын да эшләй: сыбыҡ, камсы менән һуҡтыра, суһындыра, тереләй утта яндыра.

Кисенбикәнең моңло, һағышлы йырын тыңлап, уның урыс хужаһы Кирыяк Андреевич былай уйлай: “Йөрәгендә илаһи моң йөрөткән халыҡты буйһондороу мөмкин түгел, рухын һындырырға кәрәк. Шул сақта үзҙәре баш һаласак!”

Шуның өсөн дә бит улар халықтың киләсәген дауам итеүсе балалар, катындар менән аяуһыз көрәшкә сыккан – халықты төбө-тамыры менән йолкоп ташлау максаттары. Миңлеялдың имсәк балаһының муйынын өзә сабалар, Гөлбаныузы көсләйзәр, катын-кыззарҙың камзулдарынан, кашмауҙарынан көмөш тәңкәләргә йолкоп алып, шешәләргә алмаштыралар... Шул иманһыззарҙың Әхмүштең ауызын кайырып, шайтан һыуы койоуҙары ла, азақ уның ызалауҙарынан кинәнес табып шаркылдап көлөүзәре лә бик ерәнгес итеп һүрәтләнгән.

Кире образдарҙың береһе поручик Гордей “камсы менән айғырҙы ғына түгел, тотош халықты ла буйһондорорға күнеккән”. Халықты куркыуҙа тотоу өсөн, улар ниндәй генә язалар уйлап сығармаған! Мәсәлән, повестың башында Хөсәйенбәк мулланы кабырғаһынан асалар. Әсәрҙең кульминацияһын тәшкил иткән өлөшө – Кисенбикәне суҡындырылғандан һуң да үз иманына тоғро калғаны һәм өс тапкыр тотконлоктан касканы өсөн, тереләй утта яндырыуҙары – китап уҡыуына яуызлыҡтың ни дәрәжәлә кешелеккә каршы эшләнгән сәйәсәт икәнлеген күрһәтеүсә факт.

Хыянатсы Ялсығолдоң – элекке ат карағының – карателдәргә ярамһакланып, кылған этлектәрен дә автор бик оҫта һүрәтләгән. Хатта үзен ашатып-эсереп сығарған Туйгилдене – суҡындырылғандан һуң Анатолийҙы – властарға ошаклап тоттороп, тереләй яндырылыуына сәбәпсә булған Ялсығолға карата китап уҡыуының күңелендә иҫ киткес нәфрәт уяна. Караңғы төндә бейек ярҙан һыуға қолап төшөп үлгән һатлык йәндең үлеме яуызлыҡтың да бер заман юкка сығыуына ишаралай. С. Әбүзәрҙең бүлексәләргә матур итеп йомғаҡлай алыу оҫталығына бына бер генә миҫалды алып карайыҡ: “Ялсығолдоң күкрәгенән сыккан актыккы һулыш кыуыкка әйләнәп, бер талай ағып барҙы ла шартланы”.

Шуны ла әйтмәйсә булмай: Кисенбикәгә ябай урыс катындары, ирҙәре ярҙам кулын һуҙа. Кыуылып барғанда, бер мәрийә уларға икмәк бирә, ә иленә касып барған сакта ирле-катынлы рустар уны базарында драгундарҙан йәшереп алып кала.

Авторҙың һутлы тел менән язылған әсәрҙә бик күп мәкәл, әйтем, халыҡ аҡылын сағылдырған фекерҙәр тулып ята: “Язғанын күрмәй, гүргә кермәй кеше”, “Кешенән касып булһа ла, үзендән касып булмай”, “Иманынан язһа, шайтанға әйләнә кеше”, “Коллок – әжәлдең туғаны”, “Әҙәм балаһы һәр нәмәгә күнәгә икән. Шул күнәгеүҙең йәшәү рәүешенә әйләнәп китеүе куркыныс” һәм башкалар.

Мәңгелек темаларҙы тәшкил иткән изгелек һәм яуызлыҡ, ирек менән коллок, шулай уҡ бүре-һарыҡ, төйлөгән-себеш, кара-аҡ, иркенлек-кура, кәртә, туклык-аслык кеүек антонимдар әсәрҙең идеяһын асыуға зур ярҙам итә. Көл-күмер, бүкән-түмәр кеүек контекстуаль синонимдар ҙа повестың телен байыта.

Салауат Әбүзәрҙең “Кисенбикә юлы” повесы, шулай итеп, безҙең туған халкыбыҙдың тарихи үткәндәрен асыҡларға ярҙам итә. Ул халкыбыҙдың үз илен, ерен сит-яттарға бирмәйәсәгенә, коллок бығауҙарын кеймәйәсәгенә, кәрәк икән, иле, теле, иманы өсөн көрәшеп, баш һаласактарына ныклы ышаныс уята. Шуның менән әсәр, миңеңсә, бөгөн дә бик актуаль.

Әлфия Зәбдинова.

Өфө калаһы.

ӘЙТКӘН ҺҮЗ АТКАН УК ТҮГЕЛ

Хәбәрсе кәләмен башланғыс кластарҙан ук ихлас йүгерткән, мәктәптән һуң быны, хәрби хеҙмәткә тиклем әле, Бөрйән районы гәзитендә штатта тороп башкарган, университет тамамлап «Башкортостан» дәүләт телерадиокомпанияһында емешле эшләгән Рәсүл Сәғитовты «Юлдаш» радиоһының бүлек етәксеһе, халыксан тапшырыуҙар алып барыусы тип тә, эфирҙағы, гәзит-журналдарҙағы, шул иҫәптән рус телендә лә белдерелгән, олопат, үзенсәлекле, тәрән фекерҙәре менән журналист һөнәренең бәһеһе даими күтәреүсә рәүешендә лә, китаптары аша йомарт тәжрибә уртаҡлашыусы буларак та яҡшы таныйбыз.

Журнал укыусыларға уның яңы язмаларын тәкдим итәбез.

Журналистикаға, ошо эшмәкәрлек, минең карамакка, уңышлы аткарылған радиоға ла шул иҫәптән, «киң мәғлүмәт» һүзбәйләнеше төйөн-төйөн бәйлә булһа ла, һөнәремдең хәбәр итеүҙән бүтән дә – һәйбәт, ғайза йәһәтенән әле аталғандан осмот та кәм түгел, бурыстары ла барлығын беләбез һәм шуларҙың береһе, ифрат мөһиме – аңлатыу. Әлегә һүзҙән қолактарҙа, бәлки, кәтғиме, өгөтлөмө укытыусы тауышы яңғырап китһә лә, ысынында быны күзгә тотмайым, кыскалык, теүәллек максатынан ғына кулландым – хәбәрсене белемсегә яһалма сығармайым, шөгөлө өсөн генә өстөн куймайым. Юғиһә, заман «яман» даһа хәҙер – грамоталылык көслө. Интернет та түш кеҫәһендә генә ята: астың, караның, төшөндөң. Уныһы шулай, әммә әле бында мин кабарып торған, күз ҙә, һүз ҙә өйрәнгән мәғәнәнән төпкәрәк төшөүгә, таза асылға ишаралайым. Мәкәләмдә, төрлө миҫалдар килтереп, ошоно һәм үзем мөһим күргән башкаларҙы күрһәтә лә барырмын.

Башта, әйе, ябайыраҡ нәмәләр – әйтәйек, тапшырыуҙа уртаға һалыныр темалағы төп һүзгә килеп сығышы, тыумышында кайһы мәғәнәлә булып, бөгөн һиндәй йөкмәткелегә әйләнгәнә белдерелә.

Шикһез һәм сикһез көслө

Халыҡ ижады тураһындағы тапшырыуға әҙерләнгәндә, ғәҙәтемсә, күләмле генә инеш яҙдым.

– Фольклор – нимә ул? – Үз-үземә төбәлгән һорауға яуап кыска бирелде. – Һүзә инглиздән килә, ике өлөштән тора. Тәүгеһе һәр кемгә билдәле –

«халык». Бергә – «халык акылы». «Белеме» тигәк тә була. Ошо ауыз-тел ижадын өйрәнеүсә фән фольклористика тип атала.

Артабан батырыбырак казылды, сөнки максатым – мәсьәләнең ижтимағи-сәйәси тапшырыуға сығарылып кимәлдә үк мөһимлеген раслап кына калмау, иҗбатлау ға:

– Әзәбиәттә язма нәфис ижад менән генә тарайтмай, ғөмүмән, һүз сәнғәтә буларак алһак, фольклор – әзәбиәттең айырым бер бүлгә, ә фольклористика – әзәбиәт ғилемә өлөшө. Мәсьәләнең, йәмғиәт иғтибарының уға кәрәктән бер килкә һайлығы арһаһындамы, матдиликтың рухиликтан өстөн баһаланыуынанмы, бүскә күрәнгән мөһимлеген күтәрәү өсөн әйтәлдә былар. Ә ысыһында – тотош донъя ла баһа! Халыктың тормошо, тарихы. Кешенең тойғолары, хистәрә, фекерзәрә, һығымталары, һөйөнөсө, көйөнөсө. Хайран затлы һандык! Фольклорға һәр кем тап үзенекен, нәк уға тәғәйендә, ул аңлағанды ғына табалыр ки. Халык ижады халыктың үзен, донъялағы нисә-нисәмә милләт араһынан кемлеген төшөндөрә бит. Тәрәнгә карау киләсәккә бағыу мөмкинлеген дә бирә. Ә тәрбиә һуң!? Ә әхлак һуң!? Быларҙы әлгә ижад күмәртәләп тарата, ботлап һендерә.

Тел тураһында айырым әйтергә кәрәк. Шулай тигәндә, эпостарыбыз киңлегенә үк иркенләмәй, кыскараҡ, көнитмешкә яқыныраҡ жанр – мәкәл, әйтәмдәрәбездә миһал итеү ға етә: урынлы кулланғанда уларҙың телмәрзә ни тиклем балкытып ебәргәнән өстәмә белдереп торайыкмы икән!? Ә күпмеләрәнең Тыуған илдә һөйүгә өндәгәнән, бөтә булған изгә төшөнсәләрзә әләм итеп күтәргәнән беләбезд. Бөгөн өскәрәк сығарылырға һиндәйзәр дәрәжәлә, танмайык, мохтаж ватандарлык тойғоһо ла бит халык ижадында һыклы тамырлана – ил һаклау, батырҙар тураһындағы әсәрзәрзәң үззәрән генә түгел, жанрҙарын тезәү өсөн дә ваҡыт күп кәрәк. Бына шуңдай мәртәбәлә өлкә ул фольклор – халык ижады вә акылы.

– Декоратив-ғәмәли ижад тураһында бөгөн булып һүз, – тип дауам иттем. – Тамыры латиндан: «деко» бизәү мәғәнәһән бирә – артабан шулай тиербезд ға. Википедия: «Һынлы сәнғәттең утилитар нәфис функциялы художестволы әйберзәр етештерәүгә йүнәлтелгән киң бүлгә», – тип асыклай. Йәғни, һимәләр, беренсенән, күркәмләндереп яһала, икенсенән, көндәлек тормошта кулланып булмалы күркәмлек ул.

Ошо өлкәнә лә оло кимәлгә сығарҙык, сөнки һиндәйзәр кәһептәрзәң бәһә, нефть менән газға карағанда, бәлки, түбән баһаланһа ла, руһи көсө зур. Шулай тигәндә тарихилик, матди мәзәһиәт, этник тамырҙар, милли үзенсәлектәр һәм башкалар күззә тотола. Ә милли тамырҙарҙың һәр эштә лә һыклыҡ биргәнә асык. Ул ғынамы – иктисад әллә күпмә алға һикерһә лә, руһи яғы һакыс илдәң бер яғы барыбер ға китек. Үзенә хөрмәт дәрәжәһә шуһан да тора.

Ошоларҙы әйттем. Быһың киң мәғлүмәт сараһына куйылған бөгөнгө талаптарға, айырыуса – көнбайыш традицияларына артык таяһып куйылғандарына, тура килеп етмәүә лә ихтимал: йәнәһә, акыл өйрәтелмәһән – ликбезд дәүерә түгел, ләкин, беренсенән, тәрән төшөндөрәү кануһи тыйылмай, икенсенән, үзенсәлек тә булыпға тейеш, өсөнсөнән, хәбәрһә тип аталһын ғына ул, ә ысыһында тәрбиәһә лә булһын, миһеңсә. Дүртенсенән,

быныһы ла мөһим – шул иҫәптән журналистикала ла форма ла, йөкмәтке ла төрлөлөгө нык кәрәк, ошо сыбарлык менән сабырлык дөйөм камиллыҡка килтерә, тип уйлайым.

Ярзам иләге

Бына – икенсе бер тапшырыуза белдергәнем.

– Төп һүз алдынан граждандар йәмғиәтенә нимәлеген кабаттан карайыҡ, сөнки тапшырыуға сығарылып мәсьәлә менән уның араһында бәйлелек шикһез, сикһез көслө. Рәсми телдә был – «Азат граждандарҙың һәм коммерциялы булмаған йүнәлештә үз ирке менән формалашкан, дәүләт хакимлығы менән эшкыуарлыктың тура кысылыуынан, башка тышкы факторларҙан курсаулы ойошмаларҙың үз-үзен күрһәтәү өлкәһе». Йәмғиәттең сәйәси системаға талаптары һәм уға ярзамы иләге, тип тә нарыклана. Артабан китһәк, граждандар йәмғиәте – кеше хокуктары якланыуы гаранттарының береһе. Граждандар йәмғиәтен үстөрөү – хокуки дәүләт төзөүҙең ифрат мөһим нигеҙе һәм уның тиң хокуклы ише лә бит. Илдә граждандар йәмғиәтен тағы ла көсәйтергә кәрәклең йыш белдерелә, тимәк, тура демократия механизмдарын киләһәктә лә киңәйтеү, граждандар активлығының ғәйәт зур потенциалын тулы асыу, идеялар ярышын тәбрикләү хәжәт.

Граждандар йәмғиәтенә үз-үзен көйләргә тейешлеген дә күләгәлә калдырмайыҡ: ошо тиклем юғары кимәлгә күтәреләү, даими максат, оло үр, изге ниәт һәм башка һәйбәт сифаттар менән билдәленеп, дөйөм ынтылыш һөҙөмтәһендә тормошҡа ашырылһа – бик арыу. Шулай тигәндә тормошта дәүләттең бурыстарҙы тап дәүләт буларак кына хәл кылыуы дөрөһлөгө, муниципаль хакимлыҡтың да өстөнә һалынғанды ғына үтәүе хаклығы күҙҙә тотолһа – калғанын йәмғиәт, мөмкинсә, кануниәткә тулы ярашлы, үҙе башкарһын. Дәүләт ошоноң яҡлы, теләк иғлан кылына ла килә, әммә функцияларҙың күпләп аска төшөүе, кабул ителәүе тураһында әйтергә иртәрәк – миҫалға урындағы үзидараны ғына ла атау етә.

Быларҙы без, кабатлайбыҙ, Конституцияға, ғөмүмән, кануниәткә тулығынса тура килгән ниндәйҙер яңы йәмәғәт ойошмалары барлыкка килеүенә йәмғиәттең үҙендә ыңғай караш булырға тейешлеккә тағы бер мәртәбә баһым яһау максатында белдерҙек.

Шунан әңгәмәгә тотондоҡ.

Ғөмүмән, граждандар йәмғиәте мәсьәләһе үҙемә нык яҡын – махсус та, ирекһеҙҙән дә, һүз ыңғайында ла ярайһы йыш телгә алам. Мәҫәлән, Википедияла ирекмәнлек менән шөғөлләнәүҙе – ошолар ил эше менән бер тинһеҙ булышыуҙы, ана шул граждандар йәмғиәтенә кескәй, әммә камил үрнәге, тип атағаным булды.

Урау юлдар эзләмә

Юлдар тураһында һөйләшер алдынан да тыңлаусымды мәсьәләгә мәжбүри тиерлек әйҙәгәнем, быны иктисади, социаль өлкәлә генә калдырмай, әхлаки юғарылыҡка ла күтәргәнем бар.

– Якшы ла был: илдә юлдар озон, айзар буйы барырға мөмкин; яман да: тотош такырлык тураһында әйтеп булмай, – тинем. – Такырайтырға теләк һаман көсәйһә лә, казнанан сығым сағыштырмаса арыу бүленһә лә, эштәр даими башкарылһа ла, камиллык – кайзальыр алышта, томан аръяғында. Сәбәптәре күп атала: сифатһыз проектлау, йүнләп карамау, төзөлөш материалдарының хөртлөгө, әле әйтелгән дә инде география – мәсәлән, 60 процент – мәңгелек туңлыкта, йәнә лә системалы контролдең етешмәүе, артык ауырлык һәм башкалар.

Бөтәһе лә мөһим, һәр берененең өлөшө мул, әммә бөгөн һуңғыһын, ауырлыкты, айырып карайык. Сөнки хайран мөһим мәсәлә, ошо өлкә эсендә генә калмай, ижтимағи кимәлгә лә күтәрелә. Һәм эш – бына нимәлә.

Юлдар тураһында һүз сыкканда башта сифат калкыусан. Артынса, бәғзе оспакта тәүзә үк, хәрәкәт тығызлығы белдерелә. Артабан инде, катмарлылык тыузырыусы буларак, озон йөк машиналарына эйәк кағыла. Ижтимағи мәсәлә, тип тә тамсы бүрттермәй әйтелде – фура менән еңел автомобилдең хокуктары (уларҙы ошолар йәнле итеп алайык) төрлө булһа ла, тәүгеһенең үзен, башлыса, өстөн, хатта һауалы тотканы асык. Хикмәт әллә нисәмә мәртәбәгә калкыуыраҡ булыуында ғына ла түгел – хужа төсөндә кабарыуында. Йәнәһе, «бәләкәстәр» кунаккамы-кайза бара, бушты бушка аузара, ә мин – эштәмен: ал юк, ял юк – һезҙең өсөн ташыйым, әйткәндәй, тауарҙы. Шулай, ләкин, беренсенән, билдәле романыбыҙ атамаһын кулланып, һайлап алған яҙмышына ишаралайык, икенсенән, эшкыуарлык был – файза алаһың даһа һәм килемде мул төшөрөү теләге лә әйзәй һине. Шулай булғас, тиң хокуклылык һәм бурыслылык кына булырға тейеш: ниңә әле кемдер, юлды бозһа ла, майзанды күберәк биләһә лә, тимәк, башкаларға камасаулаһа ла, шул ук хакты түләй?..

Ғәзелһезлектә бөтөрөү, исмаһам, кәметеү максатында хөкүмәттең карарҙары ла сыға тора. Иң билдәләһе – түләү индерелгәне, ләкин уныһының да, шау-шыу аркаһында, тәүзә уйланылған кимәлдән төшкәне мәғлүм. Йәнә лә артык ауырлык боза юлды – 44 тонна урынына 146 тонна тейәүзе нисек аңламак вә акламак кәрәк?..

Мәсәләне әхлаки юсыкта ла карарға мөмкин: һөнәрҙе йәһәт акса эшләү ысулы итеп кенә күрмә, был һине тәртип, тәүфик сиктәренән сығармаһын. Дәүләттең, тейешле бөтә процедураларҙы үтеп, көсөнә ингән закон нормаһы бар икән – һүҙһез үтә, урау юлдар эзләмә. Быны ла әйтмәй булмай, сөнки йөк контроле пункттарында туктамай узыусылар ҙа юк түгел. Кемгәлер ялланып, әйтәйек, кырсын ташыйһыңмы? Хуп, ләкин, ике йөрәмәйем тип, аштырма, өстөн, әйткәндәй, һәйбәтләп капла – юлға, тимәк, башкаларға, осмаһын.

Ошондай әңгәмә алды сығыштары, икенсе төрлө әйткәндә, – һәйбәт йүнәлткестәр ҙә, юл йүнәлешен күрһәтеүсе билдәләрҙер хатта. Ә инде уларының кағизәләрҙә теркәлгәнән, үтәмәгән өсөн яза каралғанын иҫәпкә алғанда, инеш һүҙең бәсе бөтөнләй артып китә.

Минең дә һүзем кәрәк

Эш урыным буйынса эфир хәбәрсеһе булһам да, басма журналистиканы ла нык якын күргәнемде йәнә асыклап торайыммы икән? Уны ла хайран хөрмәт итәм һәм кағызлы матбуғатта катнаша килеүем менән дә раслана был. Ихтирамым яурынға яуаплылык та һала – шуға мәсьәләне, яйы табылған һайын, радио тулқындарына ла сығара йөрөйөм. Максатым – тираж йыйнауға ярзам итешеү, һәм үл ғәзәти өгөтләү аша ғына башкарылмай: башта әйтелгәнсә, мәсьәләнең әрсәһенә ынтылына, сөнки бында ла, тапшырыуымдың формаһы интервью, әңгәмә булһа ла, минең дә һүзем кәрәк.

– Боронғо ла, бөгөнгө лә зур эш тә, аптырарлык күренеш тә – гәзит-журналдарға язылыу тураһында һөйләшер өсөн астык студияны, – тинем 2018-ҙең кышында. «Эш тә» һәм «күренеш тә» һүзҙәрен махсус уйлап, һайлап алдым – рифмалылык кәрәк ине. – Илдә ижтимағи-сәйәси королюш бөтөнләй икенселәнһә лә, язылыу һакланып килә һәм дөрөс тә, тигән уй нык. Сөнки, дөйөм алғанда ла, тоғош донъяны күзҙә тотканда ла, йолаларзың, ғөрөф-ғәзәттәрҙең онотолмауы, үткән менән әлегенең һыйышып йөшәүе оло ихтирам уята. Иктисадтың үз закондары – йолалармы, традициялармы нормаларына йыш кына тура ла килмәй, әммә, мөмкин булғанда, уҙғандар тәҗрибәһен дә файзаланыу һак. Безҙең илдә күңел күренеше лә был: гәзит килә, журнал килә – өйгә басма һүз инә. Ә уға ышаныу әлектән көслә. Бөгөн дә булһын, юғалтылмаһын, юғары сифатка дәлил үл. Аптырарлык та, тиелде бая һәм был шунан – язылыу йылдан-йыл кәмей, айырыуса милли басмаларзы алдырыусылар әзәйә. Киммәт тә түгел, ошоҙайтыузың төрлө ысулдары ла табыла тора, ләкин хәлдә якшыға кырка үзгәртерлек түгел. Телде үстереү һакында йыш белдерелә, ә быны, матбуғатка язылып, шәхсән башкарыу һирәгерәк.

Кампанияға иғтибар иттереүҙең бер сараһы ошо көндәрҙә лә бара – йылдың икенсе яртыһына, тимәк, ваҡытынан алда, язылыу башланды. Бының тәртибе лә, һактар ҙа шул килеш кала.

Редакцияларзың үз эшмәкәрлеге лә мөһим. Ысулдар иҫке булһа ла, йөкмәтке яңыса булырға тейеш, әлбиттә. Ә һисек һуң заманса булырға? Ғөмүмән, басма һүз, әйтәйек, әҙәби әсәрҙәр гел генә көн қазағына һуғып тора аламы? Һатылһын өсөн базар әйбереме үл гәзит менән журнал?

Ошо һәм башка һорауҙарға яуаптарзы артынса башланған әңгәмәлә мотлак кайтара һораным.

Күп һыйзырышлы әзлек

Төп максаты әлеге аңлатыу, мәсьәләнең үзәгенә карау булған шундай әңгәмә алды монологтарыма төрлө тыңлаусымдың үзенсә мөнәсәбәтле икәнән дә, әйҙәгез, йөшөрмәйем. Эйе, быны артыкһынғандар ҙа барлығын беләм һәм, иғтибар ителһен, хөрмәт менән карайым – тимәк, улар – фекерле замандаштарым, шәхсән позициялы тыңлаусыларым, төп, каймаклы мәғлүмәттең генә мөһимлеге яклылар. Ләкин бындайҙар әзерәк, тип уйлайым, ә күпселек хушлай – һәр хәлдә шулай тип белдерелә киленә. Үл

ғына ла түгел, инеш һүземде тыңлау менән генә сикләнгәндәрен тура әйткәндәре лә булды: шул етә, артабан тыңларға вақыттары ла юктыр, бәлки. Быға ла ихтирамлымын, сөнки ошо «кыска колактар» араһында, бер ни тиклем дәрәжәлә, үземде лә күрәм – кайһы сак тапшырыуың анонсын тыңлау йә күреүзән ашыуы кәрәкмәй зә. Сифатлы эшләнһә – быныһы каты шарт.

Инеш һүззең тағы бер бөйөклөгө – үз өлкәһендә тәнкит тейгегеһеҙ оло белгес булһа ла, теләгәнән киң тыңлаусы алдында, башкорт телендә, күп һыйзырышлы әз һүззәр менән, теүәл әйтә алмауы ла ихтимал һәм был исбатлана ла килә. Шуға күрә мәсьәләгә инеүзе хәбәрсе башкарһа, һәйбәт, тигән шикһеҙ фекерҙәмен.

Йәнә лә шул: нисәнсегә кабатлайымдыр инде – инеш һүз тапшырыуға игтибарҙы йәлеп иттереү өсөн дә арыу. Сөнки, фәнни лексикаға төшмәй генә белдергәндә, радиотапшырыуға башта шулай колактарҙы карпайттырыу, уртала – диккәтте тоту, аҙакта иҫкә һеңерлек йомғаҡ яһау мотлак. Ана шул баш менән уртала, хәйер, аҙакта ла инде, йөкмәтке генә түгел, ә, бәлки, унан да бигерәктер әле, форма, был осракта – тел мөһим. Кабалаһыңда, көндәлек, ябай тапшырыуҙарың береһе генә булһа ла, фондка һалыу, аҙаҡ кабатлау планлаштырылмаһа ла, сценарийыңды, хәлеңсә, образлы яз.

– Яңы йылда – яңыса, тине елле, һалкын тауыш менән тәбиғәт һәм айһан ашыу кысып йыйнағанын, 31 декабрҙегә өймәләм табын ише, бер юлы ауҙарҙы, – тип әле әйткәнемде сираттағы тапкыр тормошҡа ашырырға тырыштым 2018 йыл башында. Иҫләһегеҙҙер: 8 ғинуарҙа, каникулдан һуң тәүге эш көнө ине, яман буран купты. Тап «купты» тиеү дөрөс, сөнки 2017-нең ноябре менән декабрҙә кар нисә генә бөртөк төштө икән... – Кеше тыуған ере менән (йәки киреһенсә – төшөһәләрҙең урындарын алмаштырып белдерергә лә мөмкин – сумма үзгәрмәй) халыкташ кына түгел, холокташ та, тип нисек әйтмәйһең инде шунан: булғанда – бүреләй, булмағанда – сүреләй.

Самаһыҙыраҡ та булыусан яңы йыл өҫтәленә ишараланды шулай.

– Тәү карашка көнкүреш тип баһаланырлыҡ ошо мәсьәләне лә, сәйәси үк булмаһа ла, ижтимағи кимәлгә мендереүебез бер бөгөн түгел, – тип теззем артабан. – Сәбәбе алдараккы сығыштарымыңды береһендә һигезләһелгәйне лә инде – сөнки, был юлы ябайыраҡ бәйән кылғанда, донъяла ваҡлыҡтар юк. Булғандары, күпһелектә, зурлыҡтарҙы тотоп тора, ә киреһенсә тимәйексе. Етмәһә, юлдар, урамдар, майҙандар, хатта кескәй генә сауҙахана һикәлтәһе лә, хужаһы кырка бүтән фекерҙә булыуға карамаһтан – ижтимағи мәсьәлә. Дөйөм кулланылышта булғанға шулай. Һөҙөмтәлә, беренсенән, фекер алышыуға куйыла ала, икенсенән, позитив күпһелектең карары үтәлһен: кәмендә, оялыпмы, штрафтан хафаланыпмы, күтәрмәнде, эргә-тирәнде мәлендә көрә.

Сәйәси үк түгел, тип баһыра куйылһа ла, көнитмеш мәсьәләләре бәғзе осорҙарҙа үзҙәре лә башын калкыта. Тәбиғи зә күренеш был. Осорҙарың иң сағыуҙары – һайлау алдары, әлбиттә, һәм быйыл, 2018-ҙә, шундай ике осор ғынамы – мөһимлек яғынан карағанда тоташ дәүерҙәрҙең, көтөлгәнә, тәүгеләһең, Президент һайлау кампанияһының, асылда башлануы ла, ә Башкортостанда көз республика парламенты һайланасағы мәғлүм. Сағыу,

сөнки программаларзағы ылыктырғыстар, башлыса, нәк көнкүреш тирәһендә әйләнә, сәбәбе – аңдың йәшәйеш тарафынан билдәләнеүендәлер инде барыбер ҙә.

Зур һүзән йөкмәткелерәк бәләкәскә төшәбез артабан: тәғәйен калаға – мәркәз Өфөгә, уның кар бөркәлеүзән асыҡлығы кәмегән йөзөнә, һандарға. Шулай ук – ниәттәргә лә һәм тапшырыуыбызды көтөлгән проекттар буйынса йәмәғәт тыңлауы, тип тә атарбыз һиндәйҙер дәрәжәлә.

Шулай тинем. Һәм, минеңсә, эфирға сығарған һүҙеңдә, кәрәк булғанда, һигеҙләй ҙә барыу хәжәт: һин һорау бирәһең дә ул, һиңә һорау калмаһын.

«Хатта әйбәт»

– Рәсәй фәне көнө үттә кисә. Шул турала һөйләшәйек тә бөгөн, – тип астым сираттағы тапшырыуымды. Бая әйтелгән рифмалыҡка ынтылған ише, һүз уйнатыбыраҡ башкарҙым: һөйләм махсус икәүгә бүленеп, тәүгеһе «кисә» менән тамамланды, арыһы «бөгөн» менән башланды. Иғтибар тартыуың, еңелсә йәбештереп алыуың үҙенә күрә ысулы – ошо ла, тип уйлағандан шулайттым. Һәм күрше һөйләмдәрең синтаксик яктан бер төрлө осланыуы хилафлыҡ рәүешендә кабул да қылынмағандыр. Быны булдырмауҙа, әйткәндәй, эфир журналистикаһының мөмкинлегә киңерәк – әлегә ике һүҙе интонация менән айырып була һәм шулай ителде лә. Йәғни мантик бәсымы, белеп кулланғанда, сәпкә аткандай, теүәл, кәрәкле урынына ғына төшөргәндә, кайһы бер замандаштарым әйтмешләй, «хатта һәйбәт». Төҙ тейеү тураһында ла матурлыҡ өсөн генә өстәмәнем – қыйыш атыуҙар, ныҡ йыш булмаһа ла, бар. Радио һәм тележурналистикала бының ифрат мөһимлеген бик зур нәмәләргә, хатта йәмғиәттәге ғәҙелһезлеккә үк, тиңләйем мин: бәсымдың, тимәк, иғтибарың, безең оһрақта – һөйләмдең тейешле ағзаларына түгел, ә яңылыш қуйылыуы тотош мәғәнәне үзгәртеүсән. Мантик бәсымының ғәйәт мөһимлеген, күп миһалдар менән, 2013 йылғы «Имен-аман тороғо!» китабымда яҙғайным инде, әлегә ошоноң менән сикләһәйем.

– Ни өсөн 8 февраль? – тип дауам иттем баяғы «Асыҡ студия»ла. – Рәсәй Фәндәр академияһы ойошторолоуға бәйле: 1999 йылда, Ельцин дәүерендә әле, академияның 275 йыллығы айҡанлы, билдәләһә башлай. Билдәләһәндә – фәнгә иғтибар йүнәлтәлә оһолай, ул виртуаллектән ысынбарлыҡка яқыная. Донъяны үзгәртеү мөмкинлегә лә, хәүефлә көсә лә бар үҙенең: теориянан практикаға күсеп, тормош шарттарының яқшырыуына қилтерһә, донъяны танып-белеүҙә еңелләштерһә, бар нәмәһә қамиллаштырһә, ләкин кешелектең йәшәү, үсәү, әхлақи һигеҙҙәрен қакшатмаһә – сама белгән сайқалмас.

Фәндең даими алға барғаны тормошта сағыла ла бит – быға диқкәт қылмау мөмкин түгел. Бөгөн қарашыбыз менән қолағыбызған йәшерен нәмәләр, лабораторияларҙа бешеп кенә қилгәндәр ун – ун биш йылдан көнкүрешкә қыйыу қилеп тә инер. Кешелек бит, ана, телепатияны ысынбарлыҡ тип кабул итергә әҙер, тиерлек – кәмендә яһалманы, кешене компьютер менән тоташтырғанын: ғалимдар компьютерға уйҙағы бойороқтарҙы биреү технологияһын тапты ла баһа. Ә вакуум поездары?

Торба эсендәге поезд оскостан ике тапкыр етезәрәк елдерһен әле! Үзе йөрөгән автомобилдәр әле үк тә бар. Һәм башкалар, һәм бүтәндәр. Ләкин, кабатлап әйтәйек, әзәмгә зыян ғына килмәһен – мәсәлә, күпме йөрөтөүсенә эшһеҙ калыуы ихтимал. Донъяның барыбер зә түңәрәк икәнән иштә тотоу ғына тынысландыра – бушаған урын шундук икенсе менән биләнә – яңы һөнәрҙәр барлыкка килә. Уларҙы бөгөн үк өйрәнә, ошоға әзерләнә башларға кәрәклең һис яңылыҡ түгел.

Нигезле зурлык

– Башкортостанда бөгөн парламент көнө – Дәүләт Йыйылышы – Королтайдың айға бер үткәрелгән ултырышы уззы, – тип белдергәндән һуң да әле әйтелгән һүз уйнатыуың бер ысулын кулландым. – Был, минеңсә – тапшырыуға алырға зур нигез. Нигез зур, сөнки ижтимағилыҡ та, сәйәсилек тә, тәү нәүбәттә, ошонда, закондар сығарыу урынында, бергә туплана бит, – тинем. Һәм бында төп объекттар – «зур» һәм «нигез» һүзҙәре ине. Уларҙы мин ике һөйләмдә, ләкин йәнәш, алмашлап, урынлаштырҙым. – Уртаҡ майҙанда йыйылғас, етешһеҙлектәр асығыраҡ күренә, һөҙөмтәлә хәл кылыуға ыңғайлатыу за еңелерәк, – тип дауам иттем. – Ижтимағилыҡ тигәндән, граждандар йәмғиәтендәге проблемалардың, түбәнерәк кимәлдә сиселмәгәндә, закон рәүешенә еткерелгән, тимәк, мотлак үтәлергә тейешле хәлгә килтерелгән, дәүләт органы булһа ла, ысынында уның менән йәмғиәт араһындағы тоташ бер тармаҡ ул. Быны тәфсирләп белдерәбез, сөнки йәмғиәт үзенә закон сығарыу башланғысы алдында тора алғанын гел генә иҫендә тотмай – мәсәлә, асыҡ фекеһ алышыуҙарҙа ихлас катнашмай, быға нығыш өндәленгәндә лә тәкдимдәрен яҙмай, ә азак, уның ихтыярынан тыш, тыуған законды хушһынмәскә ла мөмкин. Йәмғиәт менән дәүләт араһы тиелгәндә депутаттардың һайланғанына, йәғни күпселектең тауышын йыйғандан һуң ғына ошо статуска күтәрелгәнәнә, ишаралана.

Дуҫтарса ғына

– Архив тармағына бәйле мәсьәләләргә һалайың бөгөн уртаға – ул да ифрат мөһим, – тип башланған эфирымдың да артабанғы һүзҙәре һис тә өҫтән аска карамай, дуҫтарса ғына төшөндөрөү булды. – Тәү мәғәнәһе – «һаҡимлыҡ», әйткәндәй, – тинем, һәм был минең өсөн дә яңылыҡ ине. – Немец теле аша латиндан ингән, ә уға, ғәҙәттәгесә, гректан күскән. Йәғни, төп асылы, ә, ныклап баһҡанда – йөкмәткәһе буйынса ла – башкөлләй ижтимағи-сәйәси өлкә төшөнсәһе. Дөйөм алғанда, һүзгә кыска тотҡанда – документтарҙы артабан файҙалану маҡсатында уларҙы кабул итеү, системаға һалыу һәм һаҡлау ойошмаһы. Төҙәре бик күп: ойошмалар архивтары, тарихи архивтар, төбәк архивтары һәм башкалар. Рәсәй Федерацияһы Дәүләт архивы барлығын беләбез. Шәхси архивтар за эшләй.

Мәсьәлә тапшырыуға йәнә шуларға таянып та сығарыла. Беренсенән, 10 мартта Архивтар көнө билдәләнде. Сағыштырмаса яңы һөнәри байрам – 2003 йылда ғына барлыкка килгән, шулай за тамыры тәрәнгә китә: 1720 йыл мартының унынсы көнөндә Петр Беренсе батша «Генераль регламент йәки Устав» тигән Рәсәйгә тәүге дәүләт актына кул куя. Фарманда дәүләт

идараһы нигеҙҙәре теркәлә, дәүләт хакимлығының һәммә органдарында ла актуариус (архивариус) вазифаһы булдырыла. Шунан һанала хезмәт тарихы. Икенсе нигеҙ – Рәсәй Архив хезмәтенең 100 йыллығы: 1918 йылдың 1 июнендә Халыҡ Комиссарҙары Советы «РСФСР-ҙа архив эшен үзгәртеп короу һәм үзәкләштереү тураһында» декрет кабул итә. Мәғариф наркоматы карамағында Архив эше буйынса Баш идаралыҡ ойошторола. Унан бирле хезмәттең исеме бер нисә тапкыр икенселәнә, 2004 йылдан – федераль архив агентлығы. Рәсәй Федерацияһы Архив фонды – XI быуаттан башлап йыйылған ярты миллиардтан ашыу һаҡлау берәмеге ул.

Бел!

Тарихи темаларға тапшырыуҙарҙы, мөмкинлеккә карап, йыш эшләргә тырышам – йәһәт иғтибар даулаған бөгөнгөләр менән дә эфирҙы биләйем, сөнки янып барған мәсьәләләр тап бөгөн өсөн генә мөһим, ә үткәндәрҙә калғандар шунда барыбер ҙә нығынған, уйылған, онотолмаған икән – быға нигеҙ каты.

– Сағыштырмаса яңы тарихка бағабыҙ, – тип асыҡлап, уның фән буларак та, дөйөм ғилемдең бер мөһим өлкәһе сифатында ла караласағын хәбәр кылдым. – Диккәт шулай ҙа икенселәнә күберәк бүленер, сөнки тапшырыуҙың форматы ғилми конференция йөкмәткеләнән ныҡ айырыла. «Ни өсөн тарих?» тигән һорау тыуа калһа, яуап былай: үҙен заманса тип баһалаған һәр кем был диңгезҙә иркен үк йөзмәһә лә, бәғзе тәрәнлеккә сума алһынсы – исмаһам да мөһим даталарҙы, вакифаларҙы аңғарһын. Бында тыуған ерендең дә уҙғандарын күлөгәлә калдырмау мең хак: һин дә белмәгәс, кем һуң белһен? Көзгә тартым көн торошо ла киң, кабаланыуһыҙ фекер алышыуға яйлы һәм уңайлы. Етмәһә, Башҡортостан ойошторолоуҙың 100 йыллығына яқынайбыҙ. Яқынлау 1919 йылға, уны тау итеп күз алдына килтерһәк, итәгендәге күренештәргә айырым бағыу аша ла башкарылырға тейеш бит. Был мөһим эште тәрәнерәк аңларбыҙ шунда. Тәрәнерәк төшөнөү бөгөнгөнә асыҡлау, ә тимәк, киләсәккә күз һалыу мөмкинлеген дә бирер. Фекер яңы түгел, шуға окшаштың бынан алда ла белдерелгәнә булды, әммә, дөрөс тигән уйҙа ныҡ торолоу аркаһында, бына, йәнә кабатланды. Үткәндәрҙә сүпләгәнсе, бөгөнгөнә ипләү, унан да бигерәк киләсәкте хәстәрләргә кәрәк, тиеүселәр ҙә бар арабыҙҙа һәм, ғәжәпләнелмәһен, улар менән дә килешәм – бөгөн яңынан тыуып, йәш кәр-көс менән йәшәй башлау һәйбәт. Әммә был, беренсенән, мөмкин түгел, ә киреһенсә, тарих, ваҡытты киҫеп үтеп, мәңгелеккә тоташа, икенсенән, касанғылыр вакифалар, ҙурҙан алғанда, бөгөнгөнә ысынлап та аңлата ла баһа. Быны, бәлки, юриспруденциялағы «прецедент» һүҙе менән, йәғни алдағы осрақтың һуңынан килгәнәнә нигеҙ, аҡлаусы булыуын, билдәләү дөрөстөр? Ул ғынамы, тарихты белмәгән кешелек үсешә лә алмай һымак: ата-бабаларының ниндәйҙер хаталарын кабатлай-кабатлай бер түңәрәк эсендә әйләнәләр. Шулай бына: каты әйттек, катмарлы әйттек, уйлағанды әйттек.

Тарих – мәҙәни мирасыбыҙ ҙа бит ул, ә кемдең һуң мәҙәниәтле булғыһы килмәһен.

Етмеш йылды билдәләгән көн

Минеңсә, тарихка һак карау, күпме теләһең дә үзгәртеп булмау айканлы, йә үрнәк, йә ғибрәт алыу кәрәклегә һәр хәбәрсенә күңелендә ятырға тейеш. Ошо каты инаныу, кемдер әйтә тип, яманлауҙан да аралай торор ине һәм тора ла. Ә инде мәсьәләләргә бөтә яклап карау – күпме фекер бар, исмаһам да, иң етдизәрен, тигеҙ биреү хәжәтлегә тураһында әйтеп тә тормайым.

2017 йылдың көзөндә, тап тарихи көнөндә, эфирға сыкканымда, һүҙҙе ошолар башланым:

– 7 ноябрь бөгөн һәм, дата әйтеү менән, күпселектән, һәр хәлдә элек СССР-ҙа йәшәгәндәрҙең, күҙе алдында етмеш йыл буйы, ашыуыраҡ та әле, махсус, максат куйып ололанылған, был, мәсәлән, халықты күҙгә бысраҡ-һалҡындарҙа урам-майҙандарға мәжбүри сығарып та башкарылған, берҙән-бер, ләкин ана ниндәй, сикһеҙ тиерлек, хакимлыҡка эйә сәйәси фиркәне данлап һөрәнләүҙәргә эйәрәп кысҡыртылған, шуның менән бергә, ғәҙәткә инеп, канға һеңептер инде, кешенә үҙе тарафынан да тантана рәүешендә кабул ителгән, ул сакта юғары рух, күтәрәнкелек менән аталғанса, Бөйөк Октябрь социалистик революцияһы көнө баһалыр. Яңы тарихта байрам тип белдерелмәһә лә, үҙенә баһа бөтөнләй икенселәнһә лә, ошо һүҙҙе кулландыҡ, вакифаны ла, совет осорондағыса, тулы әйттек, инкилап тип тәржемәләмәһә – һәр нәмә асыҡ аңлашылһын һәм һәр нәмәгә ғәҙәт каралһын.

Уның Советтар Союзы дәүерендә, ноябрь бә билдәләһә лә, октябрь байрамы тип йөрөтөлгәнән дә өстәйек һәм сәбәбе асыҡ: түңкәрелеш иҫке стиль буйынса 25 октябрьҙә тормошқа аша, ә большевиктар илде Григорий календарына күсергәс, 7 ноябрьҙә урын ала.

Кыскаһы, теүәл 100 йыллыҡ көнө бөгөн һәм «Асыҡ студия»ны тап ошоға арнауыбыҙ мәғлүмәти яклап та, оло быуынға хөрмәтебәҙ йәһәтенән дә, ул тип Граждандар һуғышында башын һалғандарҙың, әлегә идеяларға ысын мәғәнәһендә инанып, Бөйөк Ватан һуғышында қорбан булғандарҙың яҡты хәтерә йәһәтенән дә тәбиғи, һаҡ, тигән аныҡ фекерҙәбәҙ. Һеҙмәт кешеһә лә ошо қазаныштар хөрмәтенә яңы бейеклектәргә руһландырылды бит, түштәргә 25 октябрь – 7 ноябрь символикаһы төшөрөлгән бүләктәр тағылды.

Тарихты белеү ҙә мөһим, баһаһыҙ ғына ла белеү мотлаҡ: үткәндә асыҡ иҫләмәйенсә, киләсәккә төбәлеү катмарлы.

Ярлылыҡтан – барлылыҡқа

– Төрлө форумдар күбәйеп китте... – тип һуқранды замандашым бер заман. – Нимәгә хәжәттәр шулар? Эш менән шөгөлләнергә кәрәк, йыйылышып хәбәр һатырға түгел.

– Һәйбәт булды әле, – тип кәнәғәтлек белдерҙә икенсә береһә яңыраҡ. – Ике көн буйы пленар ултырыштарҙа телмәрҙәр тыңланым, секцияларҙа катнаштым, түңәрәк өстәлдәрҙең береһендә сығыш та яһаным. Йәмәғәт палатаһының нимә менән шөгөлләнгәнән аңланым – бик мөһим мәсьәләләр күтәрелде.

Үҙе ишетмәгән баяғы ризаһыҙ һорауға ситтән тороп яуап та бирҙә шулай.

Ысынлап та ла: эште, бигерәк тә зурын, уртак һүзһез, кәңәшһез башлау – хата ла баһа. Айырыуса – тотош йәмғиәт, дәүләт күләме һәм кимәлендәгене. Һәм илдең дә, төбәктәрҙең дә ошондай институттары тәғәйенләнеше, ябай әйткәндә – проблемаларҙы уртаға һалыу, фекер тыңлау, һығымта яһау, тәкдимдәрҙе дәүләт хакимлығына еткереү зәһә. Әзерләнер закондарҙың сифаты ла арта шул сакта – үтәлерлек була, ғәзел була. Йәғни ифрат файзалы бындай оспрашыулар.

– Бөгөнгө һөйләшеүҙе минең карамакка ғәйәт мөһим сара – «Берләшмә» форумының һыуынып өлгөрмәгән эззәре буйлап үткәрәбез, сөнки унда белдерелгәндәр радио тыңлаусыларыбыз иғтибарына ла еткерелергә тейеш, тигән уй ныҡ, – тип башланым да быйыл 25 апрель эфирын.

Зур инеш әйттем:

– Рәсәй Федерацияһы Йәмәғәт палатаһы тарафынан ойшторолдо ул һәм Башкортостанда эшләне. Төп ултырыштары Өфөлә, “Торатау” конгресс-хольнда, барһа ла, быны әле асыклап әйтмәһек, сөнки катнашыусылары республиканың, мәркәздең башка урындарында ла булды. Якшыраҡ аңлашылһын өсөн федераль кимәлдәге ошо палатаның 1994 йылда барлыкка килгәнән, «Рәсәй Федерацияһы Президенты карамағындағы Йәмәғәт палатаһы» тип йөрөтөлгәнән, өстәйек. Әлегә рәүеш һәм йөкмәткеләгәһе 2005-тән эшләй. 2012-гәсә ике йылға бер һайлана ине, хәзәр – өс йылға. Былтыр июндә яңыһы формалашып бөттө. Йәмәғәт палаталарының төбәктәрҙә лә, шул иҫәптән Башкортостанда ла, барлығы мәғлүм, һәм безҙең палата форумды уҙғарыуҙа яҡындан катнашты.

– Сара шулай һәр федераль округта уҙғарыла килә, был юлы Волга буйы вәкилдәре йыйылды. Кисәгә тәүге пленар ултырыштың йөкмәткәһе «Социаль ғәзелһезлек һәм лайыҡлы тормош» тигән ярайһы кыйыу атаманына тура ла килде, – тинем артабан. – Модераторы, ә ул палата секретары үзә булды, кыркыу проблемаларҙы йәшәрмәскә, һорауҙарға яуаптар табырға кәрәклектә асыҡ әйтте. Уның фекеренсә, төбәктәрҙәгә хәл ифрат мөһим, бөтә нәмәнән Мәскәүҙә тупланыуы дөрөс түгел. Ғөмүмән, социаль ғәзелһезлек иктисади үсештә тоткарлай, тиелде һәм быға кире миҫалға Европа дәүләттәренән Икенсе донъя һуғышынан һуң тиз аякка баһканы килтерелде – сөнки кешенең табышы йылдам күтәрелә. Оло компания етәксәһе менән ябай эшсәнәң хезмәт һақы араһындағы зур айырмаға ла иғтибар ителде һәм модератор ошоға залдың фекерен һорашты. Махсус пульта таратылғайны, шуның ярҙамында әлегә айырманың нисә тапкыр икәнә буйынса тауыш бирә алдык.

– «Берләшмә» форумы ошоғаса Әстрһанда булғайны, безҙән һуң Ханты-Мансийск, Томск, Тула, Калининград, Южно-Саһалинск килә. Йомғаклау сараһы 2 – 3 ноябрҙә Мәскәүҙә үткәрелә, – тип асыҡлыҡ индереүҙә дауам иттем. – Ошонан сығып илдә граждандар йәмғиәтенән торшо тураһында йыллыҡ доклад эшләнәсәк. Өфөләгә кисәгә-бөгөнгө эш тә, зурҙан алғанда, ошоно билдәләүҙән ғибәрәт ине: коммерцияға карамаған берекмәләр вәкилдәренә түңәрәк өстәлдәрҙә сығыш яһау, проблемаларҙы атау, тәҗрибә уртаклашыу өсөн мөмкинлек киң бирелде.

Бындай инеш һүзәрҙә, минеңсә, дөйөмлөктән шәхсилеккә тарта төшөү, һаһитлыҡты белдерәү һаҡ, сөнки нығыраҡ ыһандыра.

Шулай тинем дә:

– Миңә ауыл биләмәләрен үстөрөү, киң мәғлүмәт саралары эшмәкәрлегенә арналған һәм төркөмлө социаль низағтарҙы урындағы берләшмәләр вәкилдәре катнашлығында хәл итеү тәжрибәһе каралған секцияларҙа булыу мөмкинлегә тейҙе. Аграр өлкәлә кесе хужалыктарға иғтибарҙы көсәйтеү, сеймал түгел, ә тауар етештерөү кәрәклегә белдерелде. Юғиһә, иген тәңгәлендә һуңғы арала, көтмәгәндә, заманында капиталистик мәмләкәттәргә хас, тип әрләнелгән күренеш – артык етештерөүгә осранык: былтырғы муллыҡ республикала ла уға былай ҙа түбән хакты уғата шыйығайтты. Иген, икмәк безҙә – тауар ғына түгел, изге төшөнсә, әммә алдан фаразламау, кесәгә һуғып, уның баһаһын үзгәртә лә ала икән. Шуға күрә иктисади шарттарға яраклашыу, мәңге тайпылмаһ тойолған фекерендән дә шыла төшөү – ят булһа ла, азак табышлы һатып булмалы культуралар менән шөгөлләнөү дөрөһ барыбер ҙә.

– Киң мәғлүмәт саралары буйынса секцияла улар менән коммерция булмаған берекмәләр мөнәсәбәттәре каралды, һәм тәүгеләрендә был өлкә лә сағылыш табырға тейеш, әлбиттә, сөнки әлегә ойошмаларға гранттар бик күп бүленә – йылға 7 миллиард һум, кайҙа киткәне халыҡка билдәлә лә булһын, – тинем. – Шуның 3 проценты киң мәғлүмәт сараларына, бирелгән майҙан өсөн түләүгә тотонолһа ине, тигән тәкдим дә иғлан ителде, әммә киң хуплау тапманы. Әлегә ойошмаларға медиа өлкәһендә үзҙәренәң өлөшөн эзләргә, йәнә лә виртуаль селтәрҙәрҙә ихласыраҡ файзаланырға тәкдим кылынды.

– Социаль низағтар, тигәйнек. Ошоға арналған һөйләшеүең максаты – уларҙы башланған мәлендә үк, йомшағыраҡ ысулдар менән, һүндерергә өйрәтеү, тип аңлашылды, – тип, өсөнсө секцияға күстем. – «Бәхәстәрҙә аралашсы катнашлығында альтернатив көйләү процедураһы тураһында» федераль закон бар, 2010 йылда кабул ителеп, 2011-ҙән – көсөндә. Икенсе төрлө, йөйәләр эсендә, медиация һаҡында, тип тә атала, ә медиацияның әлегенә башкарыу технологияһы икәнән беләбөҙ. Мастер-класс, ошоға таянылып, ролле уйын рәүешендә барҙы һәм, минеңсә, шул иһәптән Йәмғәт палатаһы яуаплы өлкәгә лә ифрат тура килә.

Озон булды шулай әңгәмә алды һүҙем. Уның карауы, аңлау артты, тигән фекерҙәмен.

Кый һуңы – һый

– «Кыйҙан булыр һый» тип атайыҡ бөгөнгө тапшырыуҙы, һәм ул һауанан алынманы, ә ергә бағыуҙан яралды: сүп-сарҙан, калдыҡ тип, танауҙы сикәнөүлө бормағанда, ә, бынамын тигән сеймал буларак, ихтирамлы карағанда, заманыңдың алдыңғы кешеһе булғанда, һыйлы йәшәргә лә бик мөмкин, – тип ышаныслы белдерҙем быйыл яз, эфирҙы аскас та. – Ошоно аңлау ҙа бар: йыйыу, эшкәртеү буйынса теңдер иғлан ителгәс, катнашырға теләк белдергәндәр көтөлмәгәнсә ишле булып сықты.

Замандың зары ла был, сөнки йәмғиәт көнкүрөш әйберҙәрән торған һайын күберәк куллана, һөҙөмтәлә калдығы ла бүртә, һәм быны туктатыу

катмарлы – хәлле кешене, әзерәк ал, сама бел, тип, тыйып булмай, ә етештереүсә, киреһенсә, мөмкин тиклем мулырак һатырға тырыша. Шуға күрә бөгөн сүп-сар әхлаки ҙа мәсьәләгә әйләнә, ә инде уны тәртипһез ташлау – күптән шунда.

Артабан әйткәнем шул булды:

– Етештереү һуңы калдыктарҙы бөтөрөү булырға тейеш шуның өсөн. Башларҙан алда ташлау, дөрөсөрәге – ташламау уйланылһын. Утилләштереү бер нисек тә башкарылмаһа, планета күп метр, хатта километрлыҡ кыйға күмелер ине.

Тәртипле булған, йәғни уны тейешле урынына һалған, хәлдә лә, ошоғаса унан алыс торҙок – сүпте айырым йыйыу яңы ғына ғәзәткә инә.

Сүп-сар эшкыуарлығы ике яклап өстөнлөклө: әлегә барыбер ҙә конкуренция түбәнәрәк һәм йүнәлеш – юғары рентабелле: башлап кына торғанда ла 20 процент булып китә, – тип дауам иттем. – Сеймал сағыштырғыһыз ошоҙ. Унан яһалған пластик һауыт йә төрөү әйберҙәрен әллә күпме киммәткә һатып була. Был йәһәтенән киләсәк тә өмөтлө: кешелек йәшәгәндә ул да гел буласаҡ. Калаларҙа хәҙер айырым контейнерҙар күренә башланы, әйе, әммә бөтә ерҙә лә түгел.

Инеш һүҙем елгә осмаған булып сыҡты – ай самаһынан кунакта хәтергә төшөрөлдө:

– Анауы көндө һөйләгәнендә баш қағып ултырҙым, – тине коза. – Безҙең калала ла аптыратып һалалар. Мин үҙем ситтә, шәхси секторҙа, йәшәйем. Ике кулына моксай тотоп сығалар ҙа, – изән уртаһында хәрәкәтләнеп күрһәтте, яман килештерҙе, әйткәндәй – тимәк, йә йыш күрә, йә зитына ныҡ тейгән нәмә, – урам буйлап барған ыңғайы, атлауҙарын да, кул һелтәүҙәрен дә үзгәртмәй, тура карап кына, устарын яҙа ла ебәрәләр. Шул килеш ары китәләр, кулдарын қағып та тормайҙар. Ситтән, йәнәһе, ташлаған һымаҡ күренмәйҙәр. Әҙәм балаһының кыланыуҙарына иҫ китә, әй...

Урынына ултырғас, алдындағы вак кына ризыҡ валсыҡтарын салфеткаға матурлап төрҙө. Һауыттарҙы шылдырғыланы. Өстәлдә урын күзгә күренеп иркәнәйзе. Махсус башкарманы быны, беләм – даими эшләгәнен генә эшләне. Тын алыу еңелләште – гүйә бөтә планета тазартылды.

Кыйзы айырым йыйыу ҙа – үзе бер тәртип: өйҙә лә буталғанды рәтләү, тәһләп һалыу әллә күпме киңлек бирә ләһә.

Кыска, әммә кырка һүз

Инеш һүҙҙәр, темаға, әңгәмәсенә һөйләү кимәленә карап, кыска ғына ла булғылай. Тик тоҡос сыҡмаһын: бөгөн фәлән нәмә тураһында һөйләшәбез, безҙә кунакта – шул кеше, тип кенә сикләнеү бармай.

Биксым әйтеүгә ике миҫал килтерәйем дә.

1. Үткәндәр менән бөгөнгөнөң тығыҙ бәйләнеше, ошолар аша – киләсәккә юл тураһында һөйләшәргә ҡарар кылдың бөгөн. Инде нисәнсегә, әйе, шулай. Нигеҙ ҙә ныҡ – тормош фәлсәфәһе булғандың буяуы бер ҙә уңмағанын раҫлай килә: үткәнән кәҙерләгән үзе лә кәҙерле. Һөйләшеүҙе, әйҙәгез, ошолар атайыҡ та.

2. «Тәбиғәтте ниңә һакларға кәрәк?» – тигән ябай, ләкин тәрән һорауҙан башлайыҡ. Быны үз-үзенә һәр кем бирергә тейештер ҙә. Яуабын да тап һәм күңелен күшкәндә үтә. Ә күңел, уның өскө, көнкүреш ихтыяжы баһкан, мөһиткә талаусы сифатындамы, битараф рәүештәме, шуна һына әллә ни зыянланмаһ, типме караған, өлөшө, бәлки, еңелерәк мөнәсәбәттә булһа ла, төптә безҙән һуң килер быуындарҙың да саф һауа менән таза һыуға һокуклығын аңлау барыбер ҙә бар. Яуап та бирелде, бына, әйткәндәй.

Артабан әңгәмә ағылды һәм әз инешле тапшырыуға унан да сиклерәк йомғаҡ та яһаным. Ул, беренсенән, китабымда өстәрәк, тәбиғәткә һокланыу тәңгәлендә, һүз уйнатып белдергәнәмдең – үз аллы сатаһы, икенсенән, дин өлкәһендәге билдәле әйтемдең минең тарафтан үзгәртелә төшкән формаһы һәм йөкмәткеһе ине:

– Һакла – һакланырһың.

Хәрәкәтһәнлеккә күндереү

Кыска йомғаҡлы нөктәне вуз тамамлағандарҙың артабанғы, инде хезмәти, яҙмышына арналған тапшырыуымда ла куйҙым.

– Заман бәләһе – эш табыуға бәйлә мәсьәләләр тураһында әңгәмәләштек. «Бәлә» тип тө һүз ыңғайында һына әйтелмәне, бының шулай икәнлегенә үзҙәре өһағандар һаһиттыр. Ләкин, һөйләшеүҙән аңлашылыуынса, тырышкан барыбер ҙә моразына етә, ә ысул-юлдары әле генә аталды, – тинем дә, тәғәрәтмәй генә йомғағымды кырт һалдым:

– Башы барҙың ашы бар.

Сығарылыштың атамаһы ла иткәйнем өһоно. Радиола башлыһа, күп сериялы тиек, проекттар кулланылғаны билдәле, һәм иң уңышлылары йылдар буйы бара ла – һәр сығарылышҡа, гәзит йә журнал матбуғаты, йә Интернет ресурсындағы иһе, иһем талап кылынмай. Шулай ҙа һуңғы өһорҙа тормош эфирҙағы һүз менән сикләнемәү, уны, текст рәүешендә, Интернетта ла урынлаштырыу талабын куйғас, атамалар ҙа кәрәк булды. Быны мин ыңғай баһалайым, сөнки, беренсенән, эфирға бөркөлөп юк булыу – күпме көс, ваҡыт түгел, ижади күңелендә һалып эшләгәнәң – өһе яҙмыш, икенсенән, өндәр менән түгел, хәрәфтәр менән акка төшөрөлгән өсөн хәбәрһенәң яуаплығы ла юғарырак: асып, кайтара-кайтара укырға мөһкиндәр – һөзөмтәлә текстар сифатлырак языуға этәрелә.

Иһемдәр шиғри яңғыраһа, телгә ятып, колакты иркәләп торһа – иһ киткес шәп! Ниндәйһер билдәле канатлы һүзҙә өс йөз алтмыш градуска бора алһаң – бөтөнләй генийһың. Ләкин быны төп текста мотлак иһбатларға кәрәк. Ә әле уйлап тапкас та шикләнемәнем түгел: дөрөс буламы? Сөнки аштың әллә ни башһың ҙа табылғанына, бының, мәсәлән, коҙа-коҙағыйлык, туғанлык аһа башкарылғанына ла күз йома алмайбыҙ. Шулай ҙа өһо вариантты калдырҙым, сөнки башы бар тигәндә күпһелектә тәбиғәт биргән һәләттән дә бигерәк укыу йортонда белем алыуҙы күзҙә тоттом.

Былай тинем:

– Бөһөнгө студентка иртәгә нисек эш табырға? Һүз килешлегә өсөн әйтелмәне, нәк шулай – табырға. Сөнки эзләргә кәрәк – заман күренеше бул. Һәйбәтенә урынлашыу ҙа мөһим шарт һәм шулай тигәндә тәүге көндән

үк якшы түләү, йылы социаль яклау, хезмәти иркенлек, башка уңайлыктар ғына күзгә тотолмай, ә, беренсенән, окшаған, күнеленә яткан да хәжәт, икенсенән, укыу йортонда өйрәнгәнәң дә файзаһың мүкләнмәһен, ил мәнфәғәтендә кулланылһын. Юғиһә, кайзалыр саузала, фастфуд-ресторанда эшләүгә лә йәмғиәттә, әйе, билдәлә дәрәжәлә ихтыяж бар, ләкин, зурзан алғанда, хакка сығарыу катмарлы – сараһыздың көнөнән, әлбиттә. Йәғни диплом алыу ғына уңышлы хезмәт биографияһына тулы нигеҙ була алмай. Раслауға иҫбатлау элек тә талап ителмәһе, бөгөн айырыуса кәрәкмәй – конкуренция юғары. Белгескә тәҗрибә мотлак, шәхси сифаттар за йоғонто яһай, теҙә китһәң – күп.

Конкуренция тигәндән. Вуздар баһаланғанда, шуға карап киләсәккә дәүләт ярзамы билдәләнгәндә, ана шул ярыш күрһәткестәре лә ифрат мөһим һәм бында укып сыткандардың эшкә урынлаша алыу дәрәжәһе үзәктә булырға тейешлек бик һәм бик ғәзел: минән китте – вәссәләм, тиергә йәнһеҙ тауар етештерелмәй бит. Бында, билдәлә әйтемдәгесә, әйәһенә етеү зә әз, һәр белгестең, кабатлайык, дәүләттә алға тартыуы нык кәрәк – студент беренсе курста ук үзенә кәрәклеге анык тойһон.

Диплом алыусының яуаплылығын һис кәметмәй был: укыу йортонда инерҙән алда сығырын уйларға тейеш. Хатта бурыслы ла – күнүзәк, үтемле һөнәр һайлаһын. Ә һисек билдәләргә һуң быны – уза барһа, ун йылдан кешенә әһме-күһме асраған тотош йүнәләштәрҙең юкка сығыры асык белдерелә ләһә?... Беренсенән, кызыкһыныу, үҙендә яңыра барған, алда тағы ла йылдамыраҡ үзгәрер тормошкә әһәләү, йәғни, шәхси ынтылыш кәрәк, икенсенән, дәүләттәң ваҡытында мәғлүмәт еткерәүе, төрлө саралар үткәрәүе, өйрәтәүе, ошолар кәрәкәтсәнлеккә күндерәүе мотлак.

Ә һан былай: юғары укыу йорттарынан һуң илдә уртаса дүрттән өс өлөш кенә эш таба. Ошо көндәрҙә генә бының хөкүмәт рәйесе тарафынан дәүләт проблемаһы тип аталғаны билдәлә.

Ихлас барһын Ислах

Атама тигәндән. Әйтеүемсә, һүз сәнғәтендә уның ылыҡтырғыс көсө баһалап бөткөһөз. Текстарға кеүәтле реклама был! Алтындан койолһа, әлбиттә – юғиһә, ижади карамай, иһемдә иһем өсөн генә кушыу, күп кулланыуҙан төсө бөткәндә яза-йоза йәбештерәү мең затлы материалға ла иғтибарҙы йәлеп итмәй – укылмай йә тыңланмай калыуы ла ихтимал.

Бер ысул – телдә әллә ни йөрөмәгән һүзәрҙә файзаланыу. Тапшырыуҙарымдың берәһендә шулай иттем дә – «реформа» урынына «ислах» тинем, боронғонан, китап стилиәнән алдым. Тиһем булды, шуға окшаш «ихлас» иҫкә төштө, сөнки үзәккә куйылып өлкәлә үзгәрештәр (ә улар тик халыктан ғына тора, закон шулай талап кыла) теләнгәнсә дәртле бармай. Ошо ике һүзәң атаманы башлап һәм тамамлап куйыуы уға яқтылыкты, минеңсә, куйы һирпте.

– Урындағы үзидараны һалабыҙ уртаға һәм быға кәһендә ике һәйбәт нигеҙ вә мәғлүмәти һылтау бар, – шундук мәсьәләһең әрсәһен хәбәр кылдым. – Беренсенән, 2013 йылдан ошо өлкә көнө тип билдәләһен күленгән 21 апрелгә яҡынбыҙ. Ә ул Екатерина Икенсе имзаһы менән 1785-тә көсөнә индерелгән документ – калаларға бирелгән Грамотаға таянып билдәләһен.

Асыклык өсөн тарих буйлап елөп кенә үткәндә – былай. Урындағы үзидараның артабанғы үсөшө Александр Икенсө ислахтарына бәйлө: 1864 йылда һайланма губерна һәм өйәз земство йыйылыштары булдырыла – урындағы хужалык эштәрө менән шөғөлләнәләр. Хокукка 1870-тә кала думалары менән управалары эйә була. Әммә Александр Өсөнсө дәүерендә индө өлкә хөкүмәт әһелдәрө буйһоноуында кала. 1917-лөгө түңкәрелеш һөзөмтәһендә 80-селәр азағына – илдә дәүләт һакимлығын үзгәртеү башланғанса, онотолоп тора. Рәсәйзөң 1993 йылғы Конституцияһында урындағы үзидараның үзаллылығы иғлан ителгән. Ислахлау һәм үстөрөү бөгөн дә хәрәкәттә.

– Икенсенән, ошо көндәрзә, Башкортостан Башлығы карамағындағы Дәүләт хөзмәтө һәм идара итеү академияһында, территорияль йәмәгәт үзидараһы буйынса семинар уззы – унда белдерелгәндәргә әйләнөп кайтыу, проблемалар буйынса фекер алышыу талап ителә, – тинөм ары, һәм һорау төбөп, яуап бирзөм:

– Ә нимә һуң ул территорияль йәмәгәт үзидараһы? «Рәсәй Федерацияһында урындағы үзидараны ойоштороузың төп принциптары тураһында»ғы федераль законға ярашлы, «Муниципаль биләмәнөң үззәрө йәшәгән өлөшөндә урындағы әһәмиәттөгө мәсьәләләр буйынса башланғыстарын үз аллы һәм үз яуаплылығында тормошка ашырыу өсөн граждандарзың үз-үзөн ойоштороуы». Асылы буйынса бәхәстәр бөгөн булһа дауам кылына, әммә шул асык: бик мөһим институт был – граждандлык үзәңн тәрбиәләй, власть менән халык араһында хөзмәттәшлеккә булышлык итә, һәлкәүлектән, дәүләткә һалынғанлыктан арындыра. Ләкин быға етер өсөн уның үзөн аңлау кәрәк. Әлегө семинар шуның өсөн ойошторолдо ла, бөгөнгө эфир максаты ла – ошо.

Инештө бая әйтелгәнгә – ислахта ихласлык кәрәклеккә тура һуктырыу менән осланым:

– Территорияль йәмәгәт үзидараһы тик халык башланғысы менән генә ойошторола, вәкәләттәрө нәк граждандар тарафынан ғына билдәләнә – юғарынан көтөп ятыу бында һис урынһыз.

Төрө йәндәй күрөлһөн

Ижтимағи-сәйәси тапшырыузарыма тел мәсьәләһөн дә сығара киләм, сөнки уның тап йәмғиәти күрөнөш икәнөнә инаныуым тәрән: кешеләр йәмғиәтө йәшәүенөң мотлак шарты ул.

– Тел тураһында булыр һүз. Һуңғы осорза уға бәйлө бер кызған, бер тымған бәхәстәр араһында бөгөнгө рәүештөгө һөйләшөү таман урынлашыр, файзалы булыр, тигән фекер ныклыктан был – артык кызыулык арыу булмағандай, бөтөнләй һүрелөү зә һәйбәт түгел, – тип башланым 2018 йылғы сығыштарымдың берөһөн. – Самаһыз дөрлөүзөң азағы һалкын көл икәнөн дә онотмау һак. Телдө йәшәтөү мөһим икән, төрө йән итеп күрөргә лә кәрәк – караш, мөнәсәбәт даими булһын, төрлө хәлдәрөндә лә аңлау, курсалау, киләсәгөн хәстәрлөү хәжәт.

Быға бәйлө киң билдәлө фекерзәрзө кабатлап тормай, дәүләт хәстәрлегөнә килгәндә, һуңғы вакытта зур документтар донъя күргәнөнә диһкәт кылыу дөрөс. Мәсәлән, республика башлығының дәүләт телдәрөн һәм туған телдәрзө

һаклау, үстөрөү өлкәһендә гранттар тураһында указы сыҡты – оло һандар атала. Былтыр сентябрҙә республиканың дәүләт телдәрөн һәм уның халыҡтары телдәрөн үстөрөү буйынса саралар тураһында фарманға ла ҡул куйылғайны. Тап унда әлегә гранттарҙы ойошторорға, йәнә лә башкорт телен һаклау һәм үстөрөү Фондын булдырырға, өстәп дәүләт программаһын раһларға кушыла. Быларҙың барыһы һаҡында ла, бәлки, аталмағандарын да иһкә алып, һөйләшелер бөгөн, ләкин төп иғтибар һуңғыһына – программаға төшөр.

Тулы рәһми атамаһы менән әйткәндә – «Башкортостан Республикаһының дәүләт телдәрөн һәм республика халыҡтары телдәрөн һаклау һәм үстөрөү» дәүләт программаһы проекты йыл башына әһерләһеп бөттө һәм киң фекер алышыуға сығарылды. Башкортостан Йәмәғәт палатаһы башланғысы менән ойошторолдо, сөнки программа проектына йәмәғәт экспертизаһы үткәрөүселәрҙең бөһөнә сифатында ул да билдәләһгәйне.

Фекер алышыуға һаҡырылғандар араһында дәүләт һаҡимлығының закондар сығарыу, башкарма тармактары вәкилдәре, муниципалитеттар хөһмәткәрҙәре, ғалимдар, йәмәғәт ойошмалары рәйестәре һәм башка күптәр бар ине, йәғни документ күмәк кеше катнашылығындағы оло майҙанға сығарылды. Йөһмәткәһе бөгөһгө тапшырыуға мотлак ентекләберәк асылыр, әлегә, уға яҡыһырак килер өсөн, республикала телдәр өлкәһендәге хәлгә анализ яһалғанын, етешһезлектәрҙә бөтөрөү маһсатында бурыстар билдәләһгәнән, маһәләһ, башкорт теленә, дәүләт теле буларак, дәүләт һәм муниципаль һаҡимлыҡ органдары эшмәкәрлегендә әз кулланылғаны, ошо уктың мағлүмәти технологиялар өлкәһендә лә күҙәтелгәнә, укытыу сифатын да күтәрөү кәрәклегә раһланғанын хәбәр кылайыҡ.

Күп сығыштар тыңланды, тәкдимдәр, тәнкит еткерелде. Бындай оһрашыуҙар киләһәктә лә була торор, тип аңларға кәрәк: йылға бер мәртәбә үткәрелер, моғайын, тиелде. Йәғни Йәмәғәт палатаһының әлегә составы өс йылға һайланғанын, 2020 йылғаһа эшләйәһәген, иһәпкә алғанда – тағы ике тапкыр. Программа қабул ителгәһ тә кәрәк шулай, сөнки артабанғы маһсат – үтәләште тикшөрөү, кәрәк икән – төҙәтмәләр ҙә индөрөү.

Оһар кош

Маһәләһ аҙағында уны «Әйткән һүз аткан ук түгел», – тип, киң таралған әйтәмгә каршы килеп, атауым сәбәбәнә мөрәжәғәт кылайыҡ. Колак ишетеп өйрәһгән мағәнәһәнән бөтөнләй ситләштерзем һәм ынтылыуым да шул ине: ук, сәпһез оһоролғаны йә артык алыһка тоһкалғаны, шыйлап куҙғалып китһә лә, оҙахламай кәрә кәмей – әйелә башлай, ахырҙа йә каһала, йә һузылып ята. Уксы эзләп алмаһка, яңынан атмаһка ла мөһкин. Ә һүз – оһар кош ул: һауала күпкә оҙағырак була, шунда йәшәй. Оһорған коштарыбыз каркылдамаһын, саңкылдаһын ине лә шуға күрә: бөркөттөң, канаттарын иркен, ғорур йәйеп, көндәр буйы әйләһгәнән беләбөз.

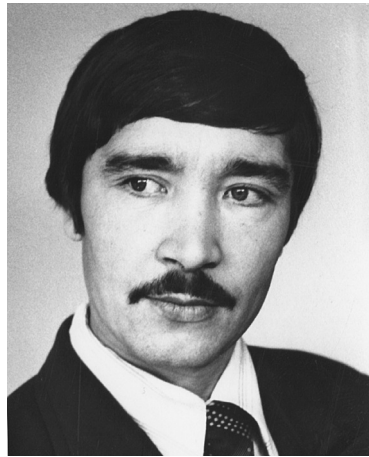
Шуның менән бергә һүҙә йәйәһәнән ыһкынған ук рәүешендә күрөүҙән дә баш тартыу юк – әйткәнәндә мотлак үтәү кәрәклегәнә кушып, нимәнелер кеше алдында раһлауың өсөн оло яуаплылық тойоу мағәнәһе лә кабарып ятһын.

Рәсүл СӘҒИТОВ,
радиожурналист һәм языуысы.

ЮЛДАР БУЙЛАП ТИК ҮТЕРГӘ ЯЗҒЫН ХАЛКЫМ МЕНӘН БЕРГӘ, ИЛ МЕНӘН!

Шағир Ринат Хәйри 1950 йылдың 19 ғинуарында Илең районының Үрмәт ауылында донъяға килгән. Башкорт дәүләт университетының филология факультетын тамамлағас, Тыпый мәктәбенә директор итеп эшкә ебәрелә. Унан һуң Илештең “Маяк” гәзитендә бүлек мөдире булып эшләй. Үзгә һаләтле журналист итеп таныта.

Ринат Хәйриҙең Башкортостан китап һәһриәтендә баһылған тәүге шиғри йыйынтығы балаларға арналған. Йәһләй генә бакыйлыҡка күскән шағирҙың “Әле яз башы ғына”, “Минен уйынсыҡтарым”, “Хәрефтәр парады”, “Әһләйем һине” тигән китаптары донъя күрҙе.

Ринат ХӘЙРИ

Юлдар

Ялан аяҡ кара ергә баһып,
Тәүге тапкыр атлап киткәндә,
Белмәгәнмен – килеремде һизеп,
Күпме юлдар мине көткәндәр!

Белмәгәнмен, һиндәй юлдар минен
Бала сакты алып китәһен.
Белмәгәнмен, һиндәй юлды йәйәү,
Һиндәй юлды һыбай үтәһем.

Белмәгәнмен, һиндәй юлдар мине
Һөйгәнемә алып бараһын.
Белмәгәнмен, һиндәй юлда һағыш,
Һиндәй юлда бәхет табаһым.

Белмәгәнмен...

Хәйер, бала сакта
Һи көткәнен алда кем белгән?!
Юлдар буйлап тик үтергә язғын
Халкым менән бергә, ил менән!

Тауҙар

Бына һиндәй була икән тауҙар!
Шундай яҡын кеүек алыстан.
Йәһел сапан кейгән бейеклектә,
Кәһәстәре ап-аҡ һағыштан.

Алыстан ук һине арбай тауҙар,
Шундай яҡын кеүек күренеш.
Бик теләһәң әгәр, кәһәстәрен
Һалдырырһың төһлә үрелеп.

Тик ни хикмәт? Якынайған һайын
Алыслаша һаман был таузар.
Арығанға шулай тойола, тип
Кәрәк түгел юкка һылтаузар.

Арыһаң да, туктамаҫка кәрәк,
Шул үрзәргә барып еткәнсе.
Туктамаҫка кәрәк, туктамаҫка,
Хыялыңды ысын иткәнсе!

Таузар бөйөклөгөн аңлау өсөн
Күтәреләү кәрәк юғары.
Күтәрелмәй тороп уның серен
Аңлай алған кеше юк әле.
Бына ниндәй була икән таузар!

Эзләү

Кышын, йәйен, язын, көззәрән...
Кеше йәшәй һәр сак эзләнәп...
Теле асылғанда –
Изге һүззәр эзләй,
Үсә төшкәс – эзләй батырлык.
Йәшлек килә –
Өзөлөп һөйөр вақыт, –
Мөхәббәтен эзләй атлығып.

Ауыр сакта –
Бер йылы һүз эзләй,
Эзләй бәхет, эзләй якшылык.
Өшөгәндә –
Йылы усақ эзләй,
Караңғыла калһа – яктылык.

Кеше ғүмере
Һәр сак юлда үтә,
Кеше йәшәй һәр сак эзләнәп.
Бурандарза
Сәскә эзләп йөрөй
Һәм яззарзы эзләй көззәрән.

Ғүмер буйы
Уға низер етмәй,
Юлда үтә шулай һәр көнө.
Һуңға табан
Үткәндәрен эзләй,
Бала сағын эзләй, йәшлеген...

Бар донъяны
Иңләп-буйлап сыккас,
Ғорур караш ташлап, был ярзан
Китә кеүек...
Табалмағандарын
Эзләр өсөн “теге донъя”нан...

Тормош – лотерея...
Бәхет кошон
Тотоп алғас, кулдан ысқына.
Берәүзәрзең бәхеттәре өсөн
Меңдәр түләй кай сак йыш кына.

Тик, барыбер, кеше өмөт өзмәй,
Дауам итә тормош уйыны.
Сираттағы тираж.
Иң бәхетле
Мин булырмын, бәлки, был юлы?

Уйын бара.
Тираж артлы тираж.
Бөтәһе лә отош көтәләр.
...Ә шулай ҙа минең бәхет өсөн
Түләмәһен ине бүтәндәр!

Ағизелдә – кыр каззары

Дәрәжәһен якшы белгән кеүек,
Ағизелкәй аға тын ғына.
Тулкындары, теләр-теләмәштәй,
Һырышалар ярға шым ғына.
Киң йылғаның сабыр, тыныс һыуы
Тыпырсынып ала бер аҙға.

“Ракета”, етез арғымактай,
Йырып үткән сакта “буразна”.

Кунак көтәме ни – колас йәйеп,
Каршы килә ярзар үгереп.
Тын баржалар, аккош-пароходтар
Боролмала кала күмелеп.

Йәнәштәге ағай уйзы бүлә:
– Кара әле, кустым, был таба!
...Күзәрәмә ышанмайса торам,
Өн менән төш, гүйә, бутала.

Ағизелдә кыр каззары йөзә,
Кыр каззары йөзә тезелеп.
Иңдәрәмде баскан ауыр уйзар
Зыңлай-зыңлай китте өзөлөп.

Ағизелдә кыр каззары йөзә,
Һөйөнмәйсә кара шул сакта!
Улар беззән өмөт өзгән булһа,
Кайтыр инеме ни был якка?!

Үткәндәргә тоскап ук аттым

Бөгөнгөгә һез иш түгел, тиен
Үткәндәргә тоскап ук аттым.
Кире кайтып, эзләп табалманым,
Эй шәп ине уғым, юғалттым.

Дуҫ-иштәрәм мине йыуаттылар,
Кайғырмасы бер зә юкка тип,
Ук – ук инде, алтын түгел әле,
Исең киткән икән укка, тип.

Үткәндәрәң менән араларзы
Өзөү кәрәк, имеш, бер һелтәп...
Үткәндәрзән ләкин шәңдаукилдә,
Әллә нимә аузы гөрһөлдәп.
“Нишләнең һин?”

Тамырыңа саптың!
Йә, кем быға яуап бирәсәк?”

...Уғым сәпкә тейгән:
Минән шулай
Һорау алып тора Киләсәк!

Уйланыу

Борондан ук шулай килгән
Үткәндәр – һағынырға.
Бөгөнгөһө – көрәштәрзә,
Киләсәк – табынырға.

Кеше тыуа – атлап инә
Йәшәйеш тупһаһынан.
Йәшәй, үлә...
Был канунда
Үзгәреш юк та һымак.

Тик берәү йәшәй ут сәсеп,
Берәүзәр – талғын ғына.
...Кайһылары тороп калыр
Мәңгелек табынында?

Был донъяла шатлык кына түгел,
Кайғылар за кай сак кәзерле.
Ауырлыктар мине ситләп үтһә,
Белмәс инем, тормош, йәмеңде.

Ташламағыз мине, Бәхет, Шатлык,
Сит итмәгез, Һағыш, Кайғылар.
...Ярзариңда ағастары бөтһә,
Йылғалар за хатта һайыға.

ЙӘНЕ ЙӘННӘТТӘ БУЛҖЫН КӨРӘШТӘШЕМДӘ

2004 йылдың 17 ноябрендә «Урал» Башкорт халык үзәгенә мине рәйес итеп һайлағанда, ул юкка сығыу хәлендә ине. Юридик адресы ла юк, уставы искергән, элемтәһе өзөлгән, банкта иҫбә ябылған, сөнки ойошманың төрлө урынға йөз меңдән ашыу бирәсәге йыйылған булған...

Утыз йылдан артык милицияла, унан һуң «Трал» муниципаль унитар предприятиеһының директоры вазифаһында һәм Өфө калаһының Калинин районы башкорттары башкарма комитеты етәксәһе буларак, үземдә һәләтемә, эшмәкәрлектә ныкышмалылығым таянып, милләт зыялыларының ышанысын аҡлаясағым инанып, рәйес итеп һайлауҙарына ризалык бирҙем.

Тормош тәҗрибәм буйынса белә инем: һәр башланғыс, йәмәғәт эшәмә, башкаһымы, кешәнән ифрат зур тәүәккәллек талап итә. Тик үҙенә тормошқа ашырырлык реалы максат

куйғандар ғына уйлағандарына өлгәшә. Йәмәғәт эшен уңышлы һәм һөҙөмтәле башкарыу өсөн, иң беренсе күп һандағы дустарым араһынан ауырлыҡтар алдында баш эймәй торған, бергәләп эшләрлек команда һайлап алыу һәм уларҙың кушылғанды һәр һөҙөмтәһенә тиклем белеп, профессиональ кимәлдә башкарыуына өлгәшеү максат ине.

Интуиция менән кешенә бар булмышын билдәләүгә һәләтле шәхес буларак, һайланасак идара ағзаларының һәр береһе менән, айырым-айырым әңгәмәләшеп таныштым. Һөҙөмтәлә, етәкселек тарафынан ентекләп өйрәнелгән 28 кеше идараға ағза итеп һайланды. Һәм һәр кемдә эшмәкәрлеген билдәләү өсөн, кыска ғына ваҡыт арауығында, республика, кала кимәлендә бер-бер артлы митингылар һәм пикеттар ойошторҙом. Ошо эштәр барышында һынамыш үткәреп, милләт һәм йәш быуындың киләсәге өсөн үзем менән бергә арымай-талмай эшләйәсәктәрҙе генә билдәләп, әүзем эшмәкәрлек алып бару өсөн урынбаҫарҙар тәғәйенләнем.

Һынау иләгенән үткәрәү барышында уңышлы имтихан тапшырған Нияз Мәһәҙиевты хужалык һәм матбуғат буйынса эштәрҙе алып барһын өсөн, эш хаҡы билдәләп, вазифа биләүемдә беренсе көндәрәнән үк, Үҙәктән

мөһим эштәренең барыһын да уға ышанып йөкмәттем. Нияз Бикйән улы матбугат өлкәһендә күп йылдар эшләп туплаған тәжрибәһенә таянып, һәм һәр кем менән уртаҡ тел таба белеп, ойоштороу эшен уңышлы башлап ебәрҙе. Алдына куйғанды тормошҡа ашырыуға ғәҙәтләнгән шәхес буларак, ижтимағи ойошманың эшмәкәрлеген йәнләндерергә бар көсөн һалып, ваҡыт менән иҫәпләшмәй арымай-талмай эшләне. Ойошманың уставын яңынан законлаштырып, Юстиция министрлығында кайтанан теркәттерерү хәстәрлеген күрҙе. Үзәк өсөн бирелгән бүлмәләргә капитал ремонт эшләгәндә, ауылда тир түгеп эшләп үскән хеҙмәт һөйөүсә буларак, дәртләнеп йөрөп ең һызғанып эшләп, башкаларҙы ла ырамлыраҡ эшләүгә әйҙәне. Халкының социаль көнкүреш кимәлен хәстәрләп тиҫтәләгән мәкәләләр менән сығыш яһаған зыялы буларак, илдә бар өлкәлә лә «үзгәртеүҙәр» башланып, колхоз-совхоздар таркалғанда тиҫтәләрсә йылдар дауамында тупланған дөйөм байлыҡтың, комһоз етәкселәр кеҫәһен калынайтыуын белеп-күреп торһалар ҙа, берәү ҙә дөгүә белдермәүенә ғәжәпләнер ҙә ошолар һөйләнер ине: «Был Совет власы етмеш йыл дауамында ифрат астыртын, мәкерле эш иткән дө баһа! Киләсәктә хөрриәттә – коммунизмда йәшәйәсәкһегеҙ, тигән булып, аз һанлы милләттәрҙе әкрәкләп юкка сығарып, барыһын да урыслаштырыу максатында, телһөйәрлеген дө, илһөйәрлеген дө, ерһөйәрлеген дө юкка сығара барған. Шул формала калаларҙа, удар төзөлөштә эшләгәндәр ҙә, колхоз-совхозда тир түккәндәр ҙә, ауылдары тирә-яғында эшкәртелгән ерҙәр, ата-бабаларынан мирас икәнлеген, шул үзәренең өлөш ерҙәренең фәкәт коллектив хужалыҡка дөйөм эшкәртеүгә генә бирелгәнән дө ғүмерҙәре буйынса аңламағандар, күрәһең. Иғтибарлаһаң, эшһеҙ калғандар аңһыҙлыҡтары аркаһында, ары-бире һуғылып эш таба алмай йөрөй торғас, үзәренең пай ерҙәре барлығын да хәтерәнән сығарып, өлөш ерҙәре өсөн дөгүәләшәһе урынға, кәсеп итергә Себер тарафтарына юлланалар бит. Уларҙың пай ерҙәре хужаһын юғалтҡас, эшкәртелмәйенсә кый үлөндәрә менән қаплана, йә еңел юл менән акса табырға өйрәнгән һөмһөҙҙәр тарафынан һатылып, уларҙың кеҫәһен калынайта».

Ошондай ил әсендә барған хәл-әхүәлдә асыҡлағандан һуң, ғәҙәлһеҙлектәргә каршы көрәшәр өсөн, 2005 йылға БХУ-нең 65 пункттан торған эш планын төзөнөк һәм сараларҙың үткәрерү урындарын, ваҡытын билдәләп, яуаплыларҙы тәғәйенләнек. Йыллыҡ пландың һәр пунктының эстәлеген мәкәләлә бирерү мөмкин булмағанлыҡтан, айырыуға әһәмиәтлеләрен, Нияз Мәһәзиев менән бергәләп башкарғандарын халыҡ иғтибарына йүнәлтерү кәрәк. Иң беренсә «Урал» Башкорт халыҡ үзәгенең урындағы ойошмаларының эшмәкәрлеген йәнләндерерүгә һәм яңыларын төзөүгә, йәмәғәтселек ойошмалары менән берлектә, башкорт халқына асабалыҡ ерҙәрән кайтарыу буйынса эш алып барыуҙы, ауылдарҙа бәләкәй эшкыуарлыҡты һәм фермер хужалыҡты үстәрерүгә, уйлағандарҙы тизерәк тормошҡа ашырыу максатында «Йәш көстәр» гәзитен сығара башларға карар иттек. Гәзит сығарыу эштәре Илшат Теләүембәтовка, Нияз Мәһәзиевка, Зөфәр Толонғужинға йөкмәтелде. Хәл иткес мәлдә, мөһим вазиғаларҙы башкарып сығасағына ышанып, бер кешегә йөкмәтерү тарихи, ғәҙәти күренеш. Нияз мөхәррир булыуҙан, хужалыҡ эштәрән уңышлы башкарыуҙан тыш, төрлө кимәлдә ойошторолған митинг, пикеттар үткәрерүгә рөхсәт алыуға ла өлгөрә.

Атамаһы ғына «Башкорт химияһы» тип исемләнеп, үҙе йөз проценты

менән Кипрза теркәлгән «Modisanna limited» офшор компанияһына хеҙмәт иткән Стәрлетамак сода-цемент комбинатының изге Торатаузы сеймал итеп файзаланырға уйлау ниәттәрен белеп калғас, урындағы һәм Өфө зыялылары менән берлектә, «Руки прочь от Торатау» исеме астында, 2006 йылдың 15 июлендә акция үткәрҙек. Зур йыйынға Ишембай, Баймак, Ғәҙәровка, Мәләүез, Күгәрсен, Көйөргәҙе райондарынан халыҡ күпләп йыйылды. Шулай күндән башлап тәбиғәт комарткыһын һаҡлап алып калыу өсөн 18 мәртәбә митинг-пикет ойшторолдо. Һәр үткәрелгән йыйындарҙа алдыңғы карашлылар менән әңгәмәләшкәндә, уларҙың фекер йөрөтөү, затара сығышын иғтибарлап, уларға таянып эшмәкәрлек алып барып буламы, юкмы икәнлеген билдәләп барҙым. Һөҙөмтәлә, милләт киләсәге өсөн көрәшкәндә утҡа ла, һыуға ла бергәләп инерлек алдыңғы карашлы төркөм барлыкка килеүенә инандым. Бына улар: Нияз Мәһәҙиев, Зөһрә Котлогилдина, Зөфәр Толомғужин, Алберт Юлдыбаев, Спартак Хөсәйенов, Линер Сәлишев, Вадим Сафин, Зәки Хамматов, Рәшит Шәкүр, Әхмәт Сөләймәнов, Кәзим Аралбаев, Мөхәммәд Сәлимов, Әнүәр Йомағолов, Хәмит Әүбәкиров, Ирек Ағишев, Сабир Шәрипов, Ноғман Мусин, Абдрахман Вәлидов, Мәзит Әминев, Зилә Азнабаева, Мәрийәм Буракаева, Сания Сәғитова, Әнүзә Йомағолова, Гөлнур Колһарина... Йөзәрләгән зыялылар катнашлығында үтте изге Торатаузы һаҡлап алып калыу өсөн ойшторолған йыйындар. (Кемдәрҙең бигерәк тә әүҙемлек күрһәتكәндәрен белгегез килһә, яҙыусы Зөфәр Толомғужиндың «Безҙең көс – берҙәмлектә», «Торатау – тәбиғәт комарткыһы» тигән китаптарын укырға мөмкин.)

Йәмғәт ойшомаһын етәкләгән шәхестең, күрәһегеҙсә, фекерҙәштәре, дуҫ-иштәре күп була. Уларҙың бөтөнһә менән дә катнашып, үз туғаның менән аралашкан кеүек йәшәү мөмкин түгел дә һымаҡ. Шулай ҙа көрәш юлында, күңел түрендә яулаған кайһы берәүҙәр менән шулай көҙгө дуҫлашып китһәң, хатта улар үз туғаныңдан да көҙгөһөрәк булып китһәләр... Йөзәрләгәндәр араһынан Нияз Бикйән улы Мәһәҙиев, Зөфәр Ғәле улы Толомғужин шундайҙар араһынан булғандыр тип уйлайым.

Нияз әхирәткә күсә торған йылда булды был хәл. Мин Зөфәр ағайы шулай көҙгө һөрмәт итәм, уның тәкдимен бер ваҡытта ла кире ҡаҡмайым. Ул үҙенең туған ауылында, атай йортоңда туған көнөн үткәрәһәң, һуғыш һәм хеҙмәт ветерандарына арнап, саф башҡортса яҙылған стела асасактарын хәбәр иткәс, айырылмас дуҫым Нияз, уның катыны Зөһрә, минең катыным Рәйлә, юлһыҙ төпкөл ауылға йөрөп өйрәнгән водитель Федя, сәфәргә юландыҡ. Туған көнө 1 сентябрә тура килгәс, башта Зөфәр ағай белем алған Ғәлиәкбәр мәктәбендә укыусылар менән оҫрашыу үткәрәп, һаҡимият машинаһындағылар менән берлектә Үрге Нөгөшкә табан юл тоттоҡ. Унда стеланы тантаналы асып, ауыл халкы, укыусылар менән матур тамаша үткәргәндән һуң хозур тәбиғәтлә Нөгөш йылғаһы буйҙарында, уйнап-көләп ял итеп, күтәрәңкә кәйеф менән кайтырға юлға сыккайныҡ та бит... Әлегәлә баяғы, көрәгенән артыҡ дыуамаллыҡ, тәүәккәлләлек башкарып сығара алмаһтай хәлдәргәлә тарытып куйа икән... Ғәмәлдә, әкиәттәрҙә яҙылғанса, сәфәрәңдең уңышлығы, уңышһыҙы тамамланыуы юлдар сатында кайһы боролорһо һайлауыңа ҡарап билдәләһә.

Ғәлиәкбәргә етергә 6 саҡрым калғас, ниһәлә әле мин, тураға 250 саҡрым үтеп кайтырға мөмкинлек булғанда, 100 километр урап йөрөргә тейешмен,

тигән уй үтте башымдан. Һәм кайһы бер фәһемле мәкәлдәрҙе иҫтән сығарып, ата-бабалар йөрөгән юлдан, янғын сыткан хәлдә кулланыу өсөн генә бульдозер менән һөрҙөрөп һалынған юлдан китергә тәүәккәлләнем. Ун-ун биш сакрым үтеүгә яңылышыуымды аңланым. Кире боролоу мөмкинлегә юк. Сөнки бензин самалы. Кеүәтле машиналар менән ағас ташып, йырмасланған колеяларға төшөп кәпсәлеп ултырмаҫ өсөн, юлдың йә теге, йә был яғына сығып хәрәкәт итергә мәжбүр булғас, яғыулыҡ кәрәгенән артыҡ сарыф ителә. Өстәүенә, азым һайын оһраған үрләстәрҙе менгәндә сит ил машинаһы һөйрәй алмай буксовать итә. Бына оһо юлды үткәндә аңланым да инде мин, интуиция менән, утка ла, һыуға ла бергә инерлек дуһтар һайлай белеүемде. Юлда сурайып ултырған эре таштарҙы күреп калыу менән, Нияз машинанан сыға һалып, «һә» тигәнсә уларҙы ситкә, йә колеяға ырғытып, үтәмеш барлыкка килтерә. Шулайта торғас, һиһайәт, алтмыш сакрымға һузылған Калыу тауының иң бейек һырты Колгилдегә килеп еттек. Таузың текәлеген билдәләп, машинамың булмышын биш бармағым кеүек белгәс, разгон менән менергә маташыу, фәкәт бар яғыулыҡты юкка сығарыуға ғына килтерәсәген аңлайым һәм Федяға күрһәтмә бирәм. Бара алғансы бар за, тормозға куйып һүндәр, тиәм. Ниһайәт, машинабыҙ утыз метрҙай үрмәләй биреп туктай. Нияз машинанан балтаны алып, юл эргәһендә яткан егерме сантиметр йыуанлыктағы коро уһакты метр озонлоғонда тумырырға тотона. Кызыкһынғас:

– Безгә алдыбыҙға куйған максатты тормозка ашырыу өсөн, бер сантиметр за артка төшөргә ярамай, сантиметрлап алға ынтылғанда ғына, Риф Шәрифрахмановичты иртгә үткәреләсәк Королтай йыйынына алып кайтып еткерәсәкбез, – тинә.

Тумырған түмһәген уртаға яра ла, берәүһен Зөһрәгә, икенсәһен Рәйләгә тоттороп:

– Төндө машинала ултырып таң аттырғығыҙ килмәһә, сосланығыҙ, – тип аңлатып күрһәтмә бирә.

Темәстә, тәбиғәт коһағында тыуып үскән шәхес, таһыллы ла, физик яктан көслә лә, йылғыр за шул! Федя рулгә ултырып, тизлектә куйып ынтылыш яһауға, без ярҙамлашып этәбез. Бер, ике, өс... ун метр үтеүгә, машинабыҙың «хәле» бөтөп, тәғәрмәстәрә бер урында әйләнә башланы. Шофёр тиз генә һүндәрә, катындарыбыҙ әҙер тотоп торған ағастарын тәғәрмәс аһтына кыһтыра һала. Оһолай 4 – 5 мәртәбә мәшәкәтләнә торғас, һиһайәт, Колгилде түбәһенә менеп етеүгә, әйзәүсебез «ура!» ауазын яңғыратты. Стәрлетамактың уттарына карап, изге Торатаузың кайһы тирәләрәк булыуын билдәләп, шуңда ерләнған әүлиәләр рухына бағышлап доға укыныҡ. Уларзың именлегә өсөн көрәшкәс, бәләгә тарығанда әүлиәләр рухтары ла ярҙамға килгәндәр.

Бөйөк тәрбиәсә Көрһән тәғлимәтә һигезендә, уның бойорого буйынса һәр ауылда таныштар, дуһтар барлыкка килтереп йөшәгәс, Ялтыран ауылында яғыулыҡ табуу мәшәкәт тыузырманы. Максатлаштырғанса ваҡытында кайтып етеп, халыҡ мәнфәғәтен кайғыртып, һәр беребез эшкә сумды.

Кем белгән?! Донъяуи мәшәкәттәрҙән арынып, мәңгелеккә хәтерҙә калырлыҡ шул сәйәхәттән һуң һөйләшеп ултырып та булманы. Ул Хан һүзенән юғарыраҡ Әзип һүзе булыуын халыҡка еткерәү өсөн ваҡыт таба алмай эшләгәндәр, ә мин халкым мәнфәғәтен кайғыртып, йәмәғәт оһрашыуҙарында катнашып, үзем менән утка ла, һыуға ла инерҙәй фекерҙәш

дусымдың, көтмәгәндә әхирәткә күсеүен абайламай калғанмындыр... Нишләйһең, бөтөнөбөззәң дә маңлайына язылған, тәкдир алып китте уны беззәң аранан. Йәне йәннәттә булһын тип, доғалар укып теләргә генә кала уны белгәндәргә. Ни тиһәң дә, халык мәнфәғәтен кайғыртып, арымай-талмай көрәш юлында йөрөгән шәхес ине ул!

...Нияз Мәһәзиев хакында һөйләгәндә тағы ла уның ихласлығы, балаларса бер катлылығы, балаларҙы яратыуы, бала йәнле булыуын да әйтмәй үтһәк, языҡ булып.

Уларҙың ғаиләһе – барыһы ла ижади шәхестәр. Беззәң ейән-ейәнсәрҙәребеззә ике тапкыр «Йәншишмә» гәзитенәң календарына төшөрҙөләр. Тәүгеһендә – 2014 йылда. Икенсеһендә – биш йылдан һуң – 2019 йылда. Балаларҙы фотоға төшөрөр өсөн Нияз Ишембай районына ла, Стәрлетамакка ла, Өфөләге Шакша биһтәһенә лә барҙы, улар менән күңеллә лә, фәһемлә лә итеп аралашты. Ике тапкырында ла өсәүләп – улы Азамат һәм үзе, тормош иптәше Зөһрә ханым менән бизәләше яғынан бик зауыҡлы итеп календарҙар әҙерләп сығарҙылар. Беззәң ейән-ейәнсәрҙәр өсөн генә түгел, ә республика балалар гәзите «Йәншишмә»нең укыусыларына ла бик зур бүләк һәм иҫтәлек булды ул.

Нияз Бикйән улы фантазияға бик бай кеше ине. Бер нисә йыл башкорт Кыш бабайы булып беззәң ейән-ейәнсәрҙәрҙә лә, күп кенә зыялы милләттәштәребеззәң балаларын да котлап йөрөнө. Безгә тәүге тапкыр килгәндә ейәндәребез тәҙрәнән күзҙәрен алмай көттө. Бына бер заман урамда матур итеп бизәлгән тылсымлы таяғын тотоп, аркаһына күстәнәстәр һалынған тоғон ашып, балаларға карап кул болғап торған Кыш бабайҙы күрөп беззәң ул сактағы бәләкәс ейәндәребеззәң иҫтәре китте. Ә инде өйгә килеп инеп, үзҙәре менән башкортса ла һөйләшкән Кыш бабайға карап аптырауҙарының сиге булманы. Улар шулай тәүге тапкыр башкорт Кыш бабайын күрҙе. Нияз Бикйән улы һәр баланың күңелен күрөп һөйләште, шиғырҙарын, йырҙарын тыңланы, тоғонан бүләктәрен, күстәнәстәрен алып бирҙе. Ғәзәттә, атай-әсәй өйгә Кыш бабай сакырһа, үзҙәре бүләк әҙерләйҙәр зә Кыш бабайҙан тапшырттыралар. Ә Нияз Бикйән улының тоғонда һәр балаға үзҙәре алған бүләктәр бар ине. Аҙаҡ беззәңләргә лә матур итеп тапшырҙы. Һуңғы Яңы йылында ла килде ул беззәң өйгә. Балалар менән уйнап, шаярып, көлөп иҫтә кылырлыҡ кисә яһанылар.

...2020 йылда башкорт Кыш бабайһыҙ ғына Яңы йыл каршыланыҡ...

Риф ИҫӘНОВ,

«Урал» башкорт халыҡ үзәге рәйесе, отставкалағы подполковник.

1 ғинуар, 2020 йыл.

Башкортостан Бөтә донъя фольклориадаһына әзерләне

Башкортостан Башлығы Радий Хәбиров VI Бөтә донъя фольклориадаһына әзерлек буйынса кәңәшмә үткәрзе. Халык-ара фольклор фестивале 2020 йылдың 18 июленән 1 августка тиклем буласак.

“Рәсәй Бөтә донъя фольклориадаһын беренсе тапкыр кабул итә. Уны икенсе төрлө мәзәни Олимпиада тип тә атайзар, – тине Радий Хәбиров. – Был бик зур сара, тотош республика буйынса үтәсәк. Башкортостанға донъяның 80-дән ашыу дәүләтенән өс меңгә яқын артист киләсәк. Тотош республика буйынса 72 майзансык булдырыла”.

Республика етәксеһе майзансыктарҙы әзерләргә, уларҙы алдан тикшереп сығырға, кунактар йәшәйәсәк урындарҙы тәртипкә килтерергә кушты. Уларҙың именлеген тәмин итеү, мәзәни программа төзөү бурысын куйҙы.

Мәзәни сараға әзерлек барышы тураһында Башкортостан Хөкүмәте вице-премьеры Фәнүр Йәғфәров һөйләне. Уның әйтеүенсә, был эш 2015 йылда башлана. 2017 йылда Рәсәй Президенты Владимир Путин тейешле указға кул куйҙы, эшсә төркөм барлыкка килде. Фольклориадаға ярашлы район-калаларҙа үтәсәк саралар буйынса урындарҙа айырым план төзөлгән.

“Урал батыр” – рус һәм инглиз телендә

“Урал батыр” китабы башкорт, рус һәм инглиз телдәрәндә донъя күрзе. Был эпос – башкорт халкының ауыз-тел ижадының асыл хазинаһы.

Китапты төзөүсә – филология фәндәре докторы Әхмәт Сөләймәнов. Башкортсанан руссаға – языусы Әхиәр Хәкимов, инглиз теленә Зөһрә Рәхимова тәржемә иткән. Инеш мәкәләне рус теленә тәржемәләүсә – Фәрит Әхмәдиев, ә инглиз теленә – Римма Шәйбәкова. Рәссам – Азат Мөхтәруллин.

Басма фольклорҙы өйрәнеүселәргә, шулай ук башкорт халкының рухи мәзәниәте менән кызыкһыныусыларға тәғәйенләнгән. Китап З. Бишшева исемендәге “Китап” нәшриәтендә басылған, нәшриәттең мағазинаһында һатып алырға мөмкин.

Башкорт әзәбиәте тарихы

“Башкорт әзәбиәте тарихы”ның етенсе томы донъя күрзе. Ул билдәле башкорт ғалимы һәм әзәбиәтсәһе, академик Ғайса Хөсәйенов етәкселәгендә әзерләнгән һәм 1990 – 1996 йылдарҙа алты томда сыккан басманың дауамы булып тора.

Тәүге ике том боронғо замандарҙан алып 1917 йылға тиклем башкорт әзәбиәтен анализлай; артабанғылары совет осорона бағышланған. Алтынсы томда XX быуаттың 90-сы йылдарының беренсе яртыһындағы башкорт әзәбиәтенә күҙәтеү яһала.

“Башкорт әзәбиәте тарихы”ның етенсе томы заманса башкорт әзәбиәтен анализлауға арналған. Ул XX быуаттың 90-сы йылдарынан бөгөнгә тиклемгә осорҙо үз эсенә ала. Китапта шиғриәт, проза, драматургия, балалар әзәбиәте, әзәбиәт ғилеме һәм әзәби тәнkit тураһында күҙәтеү мәкәләләре тулланған. Нәжиб Асанбаев, Шакир Янбаев, Талха Ғиниәтуллин, Әнғәм Атнабаев, Рәшит Шәкүр, Кәзим Арал-

бай, Таңсулпан Ғарипова, Факиһа Туғызбаева, Тамара Ғәниева һәм башка башкорт язуысыларының тормошо, ижады хақында мәкәләләр индерелгән.

Баш мөхәррир һәм инеш һүз авторы – филология фәндәре докторы Миңлегәле Нәзерғолов. Редколлегия ағзалары – Рауил Бикбаев, Айбулат Псәнчин, Ғайса Хөсәйенов, Гөлнара Абдрафикова.

Китап укытыусылар, студенттар, шулай ук башкорт әзәбиәте менән кызыкһынған укыусылар өсөн тәғәйенләнгән.

Сал Урал хазиначалары

Билдәле башкорт фольклорсыһы, филология фәндәре докторы, Салауат Юлаев исемендәге дәүләт премияһы лауреаты Фәнүзә Нәзершина менән ғалимә Элла Созинова башкорт, рус һәм инглиз телдәрәндә “Сал Урал хазиначалары” тигән китап-альбом әзерләне.

Башмаға тау, йылға-күлдәрзең килеп сығышың аңлаткан башкорт халык риүәйәттәре һәм легендалары, уларҙың матурлығын, бөйөклөгөн данлаған йырҙар, “Урал батыр”, “Заятүлек менән Ығуһылыу” эпостарынан өзөктәр индерелгән.

Өр-яңы тамашалар көтә

Мәжит Ғафури исемендәге Башкорт дәүләт академия драма театрында ике премьера көтөлә.

21, 22 февралдә “Рөстәмдең сере” (Ғ. Котой, С. Баженова инсц.) исемле яңы спектакль сәхнәгә сығасак. Ул Бөйөк Еңеүзең 75 йыллығына арнала. Ғәзел Котойҙоң “Рөстәм мажаралары” әсәре буйынса спектаклдә Рәсәйзең билдәле театр эшмәкәрзәре әзерләй: инсценировка авторы – драматург

Светлана Баженова, куйыусы режиссеры Радион Букаев, рәссам-яктыртуысы – Евгений Ганзбург. Шулай ук ижади төркөмдә куйыусы рәссам – Альберт Нестеров, композитор – Илшат Яхин эшләй.

1 мартта Талха Ғиниәтуллиндың әсәрзәре буйынса “Шәмсетдин һәм Шәмсура” спектакленең премьералы узасак. Режиссеры – Хөрмәтулла Үтәшев. Төп ролдәрзә – Морат Рафиков һәм Милена Ишаева.

Бабиһ тураһында тәүге роман

Билдәле булығынса, ғинуар айында халкыбыздың үлемһез шәхесе – бөйөк шағир, күренекле йәмәғәт эшмәкәре һәм сәйәсмән Шәйехзада Бабиһтың тыуыуына 125 йыл тулды.

Ошо айканлы үткән йылдың аҙағында Башкортостан Башлығы Радий Хәбировтың был күренекле датаны киң йәмәғәтселек кимәлендә билдәләү тураһындағы айырым Указы ла булды. Уға ярашлы, республика Хөкүмәте 2020 йыл дауамында юбилей сараларын үткәреү планын әзерләне.

Ошондай саралардың береһе Милли әзәбиәт музейының филиалы булған Мәжит Ғафуриҙың мемориаль йорт-музейында ла үткәрелде. Музей хезмәткәрзәре 6 февралдә “Ағизел” журналы менән берлектә билдәле драматург, прозаик Наил Ғәйетбаевтың III. Бабиһтың тыуыуына 125 йыл тулығына арнап язылған “Бабиһ” романы буйынса китап укыусылар конференцияһы ойошторҙо. Сарала әзиптең кәләмдәш дуствары, әзәбиәт белгестәре, тарихсылар, журналистар катнашты.